

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY

Thursday, 1st April 1965.

The House met in the Assembly Chamber, Fort St. George, at half past eight of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI S. CHELLAPANDIAN) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

எதிர்க் கட்சித் துணைத் தலைவர்

* 337 கேள்வி.—திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் } கனம் முதல்
திரு. கோ. சி. மணி :

அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் திரு. மு. கருணாநிதி அவர்கள் பாளையங்கோட்டைச் சிறையில் தனிமையாக வைக்கப் பட்டிருக்கிறார் என்பது உண்மையா?

(இ) அவர் உடல் நலிவோடு இருக்கிறார் என்பது உண்மையா?

(உ) ஆம் எனில், அவருக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள மருத்துவ வசதிகள் என்ன?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Sri M. Karunanidhi is detained in the Palayamkottai Borstal School.

(b) The Medical Officer in charge of the Borstal School has reported that he is in normal health.

(c) Adequate medical facilities are available, when required.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : கனம் உறுப்பினர் திரு. கருணாநிதி அவர்களைப் பாளையங்கோட்டைச் சிறைக்கு அழைத்துச் செல்லும் போது வழியில் அவருக்கு நெஞ்சுவலி ஏற்பட்டதாகவும், அதற்கு மதுரையில் வைத்தியவசதி செய்யப்பட்டதாகவும் அதற்குப் பிறகு மறுநாள் பாளையங்கோட்டைக்கு அழைத்துச் செல்லப் பட்டதாகவும் கூறப்படுவது உண்மையா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இதைப்பற்றி நானும் கேள்விப்பட்டேன். மதுரையில் அன்று இரவு தங்கியதாகவும் மறுபடியும் டாக்டருடைய யோசனையின் பேரில்தான் மறுநாள் காலை பாளையங்கோட்டைச் சிறைக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டார் என்று தெரிகிறது.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : திரு. கருணாநிதி அவர்களுடைய உடல் நலம் குறைவாக இருக்கிற காரணத்தினால் பெரிய மருத்துவமனை இருக்கிற பகுதிக்கு அவரைக் கொண்டுவர உத்தேசம் உண்டா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

[1st April 1965]

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இதைப்பற்றி இன்ஸ்பெக்டர் ஜெனரல் ஆப் ப்ரிஸன்ஸ் அவர்களை ரிபோர்ட் அனுப்பும்படி சொன்னோம். அப்போது அவர்களுடைய உடல் நிலை பாதகம் இல்லை, போதிய வைத்திய வசதி இருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். எப்பொழுது பெரிய ஹாஸ்பிடல் வசதி தேவை எனப் படுகிறதோ, அப்போது கவனிக்கப்படும்.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : திரு. கருணாநிதி அவர்களுடைய வீடு சென்னையிலே இருக்கிற காரணத்தாலும், அவர்களினுடைய உறவினர் மனைவி மக்கள் சென்னையிலே இருக்கிற காரணத்தாலும், அவர்கள் இஷ்டப்பட்டபட்டால் திரு. கருணாநிதி அவர்களைச் சிறையிலே பார்க்கலாம் என்ற விதி இருக்கிற காரணத்தாலும், அவர்களைச் சென்னை சிறைச்சாலைக்கு மாற்றுவதற்கு உத்தேசம் உண்டா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அத்தகைய உத்தேசம் இல்லை.

திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, நண்பர் கருணாநிதி அவர்கள் பாளையங்கோட்டைச் சிறையில் தனிமையில் வைக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள் என்பது உண்மையா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இப்பொழுது பாதுகாப்புக் கைதியாக அவர் ஒருவர்தான் இருக்கிறார். சாலிடரி கன்பைன் மன்ட் என்று சொல்வதற்கில்லை.

திரு. ப. உ. சண்முகம் : பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் கீழ் கைதி செய்யப்பட்ட கம்யூனிஸ்டுகள் பாளையங்கோட்டைச் சிறைக்குக் கொண்டு போவார்கள் என்று சொல்லப்படுவது உண்மையா? அப்படி அவர்கள் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறார்களா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கம்யூனிஸ்ட் பி. ராமமூர்த்தி அவர்கள் பாளையங்கோட்டைச் சிறைக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

திரு. எம். எஸ். மணி : பாளையங்கோட்டைச் சிறைச்சாலையில் கருணாநிதி அவர்கள் இருக்கின்ற கொட்டடிக்குப் பக்கத்தில் இருக்கின்ற கொட்டடிகள் எல்லாம் விநிதலைப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டு கைதி செய்யப்பட்டவர்கள் இருந்தார்கள். அதற்குப் பிறகு யாரையுமே போடவில்லை என்ற காரணத்தால் அங்கே புல், பூண்டு முளைத்து, பாம்பு, பூரான் முதலிய பூச்சிகள் வசிக்கும் இடமாக இருக்கிறது. ஆகையால் அந்தக் கட்டடத்திலிருந்து வேறு கட்டடத்திற்கு மாற்றுவதற்கு உத்தேசம் உண்டா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : பாளையங்கோட்டைச் சிறையில் என்னென்ன வசதிகள் செய்ய முடியுமோ, என்னென்ன குறைகளை நீக்க முடியுமோ, அவைகளெல்லாம் கவனிக்கப்பட்டுவருகின்றன.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : திரு. கருணாநிதி அவர்களை இரவிலே லாக் அப்பில் வைத்திருக்கிறார்களா அல்லது பிளாக்குக்குள்ளே உலாவுவதற்கு வசதி செய்யப்பட்டிருக்கிறதா? அப்படி யுருந்தால் மற்ற கைதிகளுக்கும் அந்த வசதிகள் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

1st April 1965]

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இதற்குத் தனிக் கேள்வி போட வேண்டும்.

SRI A. KUNJAN NADAR : May I know whether there is any specific charge against him and whether the Government will consider the question of releasing him and restoring to him his freedom if he gives a written undertaking that he would go outside and do the work of Sheik Abdullah?

MR. SPEAKER : It is a hypothetical question.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I am unable to answer it, Sir.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தோழர் கருணாநிதி அவர்கள் இன்றையதினம் பாளையங்கோட்டைச் சிறையில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்களா? அல்லது வேறு சிறைக்கு மாற்றப்பட்டிருக்கிறார்களா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இன்றைய தினம் பாளையங்கோட்டைச் சிறையில்தான் வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

திரு. கோ. சி. மணி : திரு. கருணாநிதி அவர்களைச் சென்னையில் மைது செய்து பாளையங்கோட்டைச் சிறையில் வைத்ததற்கு முக்கியக் காரணத்தான் என்ன?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அதற்கெல்லாம் காரணம் சொல்வதற்கில்லை.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : திரு. கருணாநிதி அவர்கள் சிறையில் வைக்கப்பட்டபோது என்ன எடை இருந்தார்? இப்பொழுது அவருடைய எடை அபாயகரமாகக் குறைந்திருக்கிறது என்பது உண்மையா? அப்படியானால் இரண்டு எடைகளைப்பற்றி கூற முடியுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இதற்குத் தனிக் கேள்வி வேண்டும்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : திரு. கருணாநிதி அவர்களைக் கைதி செய்ததற்கு அவர்மீதுள்ள குற்றச்சாட்டு என்ன? இந்தி எதிர்ப்புக் கிளர்ச்சி சம்பந்தமாக இருந்தால், இப்பொழுது சூழ்நிலை மாறி இருப்பதால் அவர்களை விடுதலை செய்யும் யோசனை அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறதா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இந்தி எதிர்ப்புக்கு மட்டும் ஒருவரைப் பாதுகாப்புக் கைதியாக வைப்பதில்லை.

திரு. வி. எஸ். எஸ். மணி : திரு. கருணாநிதி அவர்கள் இந்த மன்றத்தில் ஆளும் கட்சிக்கு ஒரு சிம்மசொப்பனமாகக் காட்சி அளிக்கிற காரணத்தால், சிறைச்சாலையில் அவர்களுக்கு எந்தவிதமான ஆபத்தும் ஏற்படாது என்பது உத்திரவாதம் அளிக்கப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

[1st April 1965]

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் உறுப்பினர் அவர்களுடைய அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இந்தக் கேள்விக்கு விடை அளிக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை.

திரு. து. ப. அழகமுத்து : திரு. கருணாநிதி இருக்கும் அறையைத் தவிர மற்ற அறைகளிலே பாம்பு, பூரான் நடமாடுகின்ற நிலை இருக்கிற தென்று திரு. மணி அவர்கள் சொன்னதற்கு, கனம் முதலமைச்சர் பதிலளிக்கையில் என்ன என்ன வசதிகள் வேண்டுமோ, அவைகளெல்லாம் செய்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். இந்த பதில் பொருத்தமானதாக இருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அந்தக் கேள்விக்குப் பதில் பொருத்தமா இல்லையா என்பது கனம் அங்கத்தினருக்குத் தெரியும். இன்ஸ்பெக்டர் ஜெனரல் ஆப் ப்ரிஸன்ஸ் அவர்கள் பார்த்து என்னென்ன குறைகள் இருக்கின்றன, எப்படி, எப்படி நீக்கப்படும் என்பது கவனிக்கப்பட்டு வருகிறது என்று நான் முன்பே கூறினேன்.

திரு. செ. மாதவன் : பாதுகாப்புச் சட்டப்படி எந்த விதியின் கீழ் திரு. கருணாநிதி கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்? எந்தக் காரணத்திற்காகக் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இதற்கு மேலும் விடை அளிக்கப் போவதில்லை என்று முன்பே கூறினேன்.

திரு. எஸ். முருகையன் : பாளையங்கோட்டைச் சிறைக்கு அழைத்துச் செல்லும்பொழுது, வழியில் மதுரையில் வைத்ததற்குக் காரணம் அவருடைய உடல் நிலை சரி இல்லை என்று சொல்லப்பட்டது. அப்பொழுது என்ன என்ன சிகிச்சைகள் அளிக்கப்பட்டன என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : மதுரையில் அவர்களை டாக்டர் பரிசோதனை செய்து, மீண்டும் மறுநாள் காலை பரிசோதனை செய்து மீண்டும் பிரயாணம் செய்யலாம் என்று டாக்டர் அனுமதித்ததின் பேரில்தான் பாளையங்கோட்டைச் சிறைக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டார்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : கோளத்தில் பாதுகாப்புச் சட்டப்படி கைது செய்யப்பட்டவர்களை அவரவர்கள் ஊரிலேயே வைக்கலாம் என்று ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு இருக்கிறது. நம்முடைய சர்க்கார் சென்னையில் அல்லாமல் திரு. கருணாநிதி அவர்களைப் பாளையங்கோட்டைக்குக் கொண்டுபோய் வைத்திருக்கிறது. அதற்கும் இதற்கும் மரண்பாடு இருப்பதற்குக் காரணம் என்ன?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : எனக்குத் தெரிந்தவரை அவரவர்கள் ஊர்களில் அல்ல, அந்த மாநிலத்தில் தான் என்று நினைக்கிறேன்.

1st April 1965]

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : தலைவர் அவர்களே, கருணாநிதி அவர்களை இங்கேயிருந்து 400 மைல் தூரம் போலீஸ் வானில் ஏற்றிக்கொண்டு சென்றது உண்மைதானா? அதனால் தான் அவருக்கு ஏற்கெனவே இருந்த இருதய வலி அதிகமானது என்பது உண்மை தானா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அவ்வாறு ஒன்றும் என்னிடம் தகவல் இல்லை. தனிக் கேள்வி போட்டால் விடை அளிக்கலாம்.

திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி : மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து கருணாநிதி அவர்களைப் பத்திரிகை எடிட்டர் என்ற முறையிலே கைது செய்து இருக்கிறீர்கள், ஆகவே விடுதலை செய்யுங்கள் என்று முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தாக்கீது வந்திருக்கிறதா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அவ்வாறு ஒன்றும் இல்லை.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : ஐந்தாம் தேதி நடைபெறுகின்ற வழக்குக்காக நீதிமன்றத்திற்கு அவர் அழைத்து வரப்படுவதாகச் செய்தி வந்திருக்கிறது. அதற்குப் பிறகாவது சென்னையிலே அவரை வைப்பதற்கு அரசாங்கம் முயற்சி எடுக்குமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : நீதிமன்ற வழக்குக்காக அவர் அழைத்து வரப்படுவார்கள். வழக்கு முடிகின்ற வரையில் சென்னைச் சிறைச்சாலையிலே வைத்துக் கொள்ளலாம் என்பது தான் அரசாங்கத்தின் யோசனை.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : விசாரணையின்றி காவலில் வைக்கப் பட்டிருக்கிறவர்கள் காலவரையறை இன்றி வைக்கப்பட்டிருப்பவர்கள், அவரவர்கள் சொந்த மாவட்டத்திற்கு வெகு தூரத்தில் வைத்தால் அவர்கள் குடும்பத்திற்குக் கஷ்டமாக இருக்கும் என்ற காரணத்தால், விசாரணையின்றி வைக்கப்பட்டிருக்கின்றவர்களைக் கூடியவரையில் அவரவர்கள் மாவட்டத்திற்கு அருகாமையிலேயே சிறையில் வைக்க வேண்டும் என்ற உத்தேசம் உண்டா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : பாதுகாப்புக் கைதிகளாக இருக்கிறவர்களை எந்தெந்த சிறையில் வைக்க வேண்டுமென்பதெல்லாம் அவ்வப்போது நிர்வாக தோரணையில் கவனிக்கப்பட்டு வருகிறது, அந்த வகையிலே முடிவு செய்யப்படுகிறது. மாவட்டத்திலோ, அல்லது மாவட்டங்களுக்கு அருகிலோ வைக்க உறுதி கூற முடியாது.

இந்தியப் பாதுகாப்பு விதிகளின் கீழ் காவலில் வைக்கப் பட்டுள்ள தி.மு. கழகத்தினர்

* 398 கேள்வி.—**திரு. ம. கமலநாதன் :** கனம் முதல் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) இம் மாநிலத்தில் இந்திய பாதுகாப்புச் சட்டப்படி காவலில் வைக்கப்பட்டுள்ள தி. மு. கழகத்தினர் எத்தனை பேர்?

(இ) அவர்களைக் காவலில் வைத்திருப்பது குறித்து அவர்களிடமிருந்து எதேனும் முறையீடுகள் வந்துள்ளதா?

[1st April 1965]

(உ) ஆம் எனில், அதன்மீது எடுத்துக் கொண்ட நடவடிக்கை என்ன?

(எ) அப்படிக்காவலில் வைக்கப்பட்டுள்ளவர்களுக்கு அளிக்கப்படும் உணவு, உடை, மற்ற படிசுள் இவற்றின் விவரம் என்ன?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) One.

(b) No.

(c) Does not arise.

(d) The detenus are eligible for rations within the monetary limits prescribed for special class prisoners in the Madras Jails and Reformatory Manual, and are eligible accordingly for diet in the special class in which they are kept. They can wear their own clothes, and on application, they are also eligible for supply of clothing subject to a maximum cost of Rs. 60 every half-year. Each detenu is paid a family allowance of Rs. 75 per mensem and a personal allowance of Rs. 10 per mensem for the purchase of extras, such as smokes, betels, etc.

திரு. ம. கமலநாதன் : தலைவர் அவர்களே, வரலாற்றுப் புகழ் பெற்ற கட்டபொம்மன், ஊமைத்துறை, வ. உ. சிதம்பரனார் போன்ற விடுதலை வீரர்கள் வைக்கப்பட்ட பாளையங்கோட்டை என்பதற்காக திரு. கருணாநிதி அவர்களும் வரலாற்றுப் புகழ் பெற வேண்டுமென்றுதான் அங்கே காவலில் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் வைத்திருக்கிறார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் கூறிய கருத்து, சீரிய நோக்கம் அரசாங்கத்துக்கு இருப்பதாகக் கூறினார்கள். அதைப்பற்றி நான் மறுத்தாலும் அல்லது ஒப்புக் கொண்டாலும் வேறு பொருளாகக் கருதப்படும். இதற்கு மேல் நான் விடை சொல்வதற்கு இல்லை.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : நேற்று இரவு திருநெல்வேலியில் 12 பேரைப் பாதுகாப்புச் சட்டப்படி கைது செய்யப்பட்டதாகச் செய்தி வந்திருக்கிறதே, அது உண்மையா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அதைப்பற்றி என்னிடம் தகவல் இல்லை. தனிக் கேள்வி போட்டால் சொல்லலாம்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : திரு. கருணாநிதி அவர்களை ஜெயிலிலே உறவினர்கள், அங்கத்தினர்கள், அரசியல் கட்சித் தலைவர்கள் சந்திப்பதற்குச் சில கட்டுப்பாடுகள் ஏற்படுத்தப்பட்டு இருக்கின்றதா? என்ன விதி முறைகள் படி 'இன்பர்வ்யூ' கொடுக்கப்படும்?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அரசாங்க விதிமுறைகள் படி உத்தரவு உறவினர் தவிர, நண்பர்கள், மற்றவர்கள் பார்ப்பதாக இருந்தாலும் அனுமதிக்கப்பட்டு வருகிறது.

1st April 1965]

திரு. செ. மாதவன் : தலைவர் அவர்களே, பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் கீழ் நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு முன்னால், ஏற்கனவே இருக்கிற ஏனைய சட்டங்களின் கீழ் நடவடிக்கை எடுக்கலாமா என்பது யோசிக்கப்பட்டதா? அவைகளின் கீழ் குற்றம் வராத காரணத்தினால்தான் பாதுகாப்புச் சட்டம் பிரயோகிக்கப்பட்டதா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : எந்தெந்த நிலையில் எந்தெந்த சூழ்நிலையில் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று பாதுகாப்புச் சட்டம் தெரிவிக்கிறது. அதைப்பற்றி ஏதாவது தவறு வந்தால் வழக்கு போடப்படுகிறது. இந்தக் கேசில் கூட வழக்குத் தொடரப்பட்டு தீர்ப்பு அளிக்கப்பட்டது. மேலும் அப்பீல் செய்வதாகத் தெரிகிறது.

திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : தலைவர் அவர்களே, திரு. கருணாநிதி அவர்களைப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் கீழ் கைது செய்யப்பட்டதை எலுக்காபன் தவறாக எண்ணிக் கொள்ள மாட்டானா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : சிஸ்டிகாரன் என்ன நினைக்கிறான் என்பது என்னைவிட கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு நன்றாக தெரிந்து இருக்கும்.

புலவர் கா. கோவிந்தன் : இந்தியப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் எந்த விதியின் கீழ் திரு. கருணாநிதி கைது செய்யப்பட்டார் என்று சொல்ல முதல் அமைச்சர் மறுத்துவிட்டார்கள். அப்படிக்கூறினால் வேறு கேடு ஒன்றும் வராது என்று நினைக்கிறேன். மறுப்பதன் காரணமாக, வேண்டுமென்றே கைது செய்திருக்கிறார்கள் என்று பொருள்படாதா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் என்ன வியாக்கியானம் வேண்டுமானாலும் செய்து கொள்ளலாம்.

MR. SPEAKER : This question was raised as a matter of privilege sometime back.

திரு. ப. உ. சண்முகம் : இருதய நோய் மிக அபாயகரமான நோய் என்ற காரணத்தினால், இந்த வியாதி உள்ளவர்களைச் சிறையில் வைக்கும்போது பெரிய ஆஸ்பத்திரிகள் அருகே வைப்பது நல்ல பாதுகாப்பு அல்லவா? இந்த முறை அரசாங்கத்தாரால் கையாளப் பட்டதா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : எவ்வளவு வைத்திய வசதி வேண்டுமோ, அந்த வசதி பாதுகாப்பு செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்பது தான் அரசாங்கத்தின் கருத்து.

திரு. ம. கமலநாதன் : வாதத்தில் வல்லவர் என்று முதல் அமைச்சரால் பாராட்டப்பட்டவர், உள்ளத்திலே உறுதி கொண்டவர், அவருக்கு உடலிலே உறுதி இருக்கிறதா என்பதைச் சோதிக்க 400 மைல் லாரியில் கொண்டுபோகப் பட்டதா? மீண்டும் அப்படி முன்பு செய்த மாதிரியே அவர்களை லாரியில் கொண்டுவர இருக்கிறார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

[1st April 1965]

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : எவ்வாறு கொண்டு செல்லப் பட்டார் என்பதற்கு என்னிடம் விவரம் இல்லை என்று நான் சொன்னேன். இங்கே வருவதாக இருந்தால் அநேகமாக ரயிலில் வருவார்.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் கீழ் கைது செய்யப்படுவதற்கு முன், மற்ற சட்டங்களின் கீழ் நடவடிக்கை வழி இருக்கிறதா என்று ஆலோசிக்கப்பட்டதா? அப்படி ஆலோசிக்கப்பட்டு இருந்தால் அதன் முடிவு என்ன? அல்லது நேரிடையாகப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் கீழ் கைது செய்யலாம் என்று உத்தேசிக்கப்பட்டதா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : எப்படியாவது, யாரையாவது கைது செய்ய வேண்டும் என்பது அரசாங்கத்தின் நோக்கம் அல்ல. வேறு குற்றங்களுக்கு, வேறு சட்டங்களின் கீழ் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்பது வேறு விஷயம். சாட்சியம் இருக்கிறதா என்று விசாரித்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் கீழ்தான் எடுக்க வேண்டும் என்பது இல்லை. எந்த சூழ்நிலையில் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் கீழ் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமோ, அந்த நிலைமையில் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப் பட்டு வருகிறது.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் கீழ் கைதானவர்களை விடுதலை செய்யும் விஷயம் எத்தனை மாதத்திற்கு ஒரு முறை பரிசீலிக்கப்படும்? அடுத்த பரிசீலனை எப்போது நடைபெறும்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இதை நான் சொல்ல வேண்டும் என்றால், சாதாரணமாகச் சொன்னால், சரியான நிலை புலப்படுவதாக இருக்காது. ஆறு மாதத்திற்கு ஒருமுறை 'ரெவ்யூ' செய்ய வேண்டும் என்று இருக்கிறது. ஆனால் எப்போது வேண்டுமானாலும் 'ரெவ்யூ' செய்ய வேண்டும் என்பதுதான் அரசாங்கத்தின் கருத்து.

திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர் : சிறைச்சாலையில் திரு. கருணாநிதி சந்தோஷத்துடன் ஒரு பூனையை வளர்த்துக் கொண்டு வருகிறார் என்று பத்திரிகையில் செய்தி வந்திருக்கிறது. அதற்கான பால் செலவை அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்கிறதா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அதைப்பற்றி எல்லாம் என்னிடம் தகவல் இல்லை.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் கீழ் ஒருவரை மட்டும் தான் காவலில் வைத்து இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். இது வரையில் அநேக தி.மு.க. வினரைப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் கீழ் கைது செய்து வெளியே விட்டு இருக்கிறார்கள். திரு. கருணாநிதியை மட்டும் வெளியே விடுவதற்கு மறுப்பதற்கு காரணம் என்ன?

1st April 1965]

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இப்போது 'டெடினியூ' ஆக திரு. கருணாநிதி அரெஸ்ட் செய்யப்பட்டிருக்கிறார். பாதுகாப்புச் சட்டத்தில் பல பிரிவுகள் இருக்கின்றன. எந்தப் பிரிவின் மீதாவது நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டு இருக்கலாம். இப்போது கனம் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் திருநெல்வேலியில் ஏதோ சில பேர்களைப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின்கீழ் கைது செய்து வைத்திருப்பதாகச் செய்தி வந்திருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அப்படி இருந்தால் அது வேறு விஷயம். பாதுகாப்புச் சட்டத்தின்கீழ் எந்தெந்த பிரிவுகளின்கீழ் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமோ, அதன்படி நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறது.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : சீன ஆக்கிரமிப்பு வந்தபோது முரசொலி பத்திரிகை மூலமாக 500 ரூபாய், எங்கனிடம் மட்டுமின்றி பலரிடமிருந்து வசூல் செய்து கொடுத்திருக்கிறார். அப்படி சீனக்காரனை இந் நாட்டிலிருந்து வெளியேற்றுவதில் முன்னின்று ஆர்வம் காட்டின திரு. கருணாநிதி அவர்களைப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின்கீழ் கைது செய்வது நியாயமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : நாட்டின் பாதுகாப்புக்காக திரு. கருணாநிதி பணம் கொடுக்க முன்வந்தார்கள் என்பதை நான் மறுக்கவில்லை. இங்கிலாந்தில்கூட, யுத்த காலத்தில் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின்கீழ் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு இருக்கிறது. அப்படி நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு இருக்கிறது என்று சொன்னால் அவர்கள் நாட்டின், எதிரிகளோடு கலந்து கொண்ட காரணம் மட்டுமல்ல, வேறு பல காரணங்களும் உண்டு. அமைதிக்குப் பங்கம் விளைவிக்கக் கூடிய சந்தர்ப்பங்கள், எத்தனையோ காரணங்கள் இருக்கலாம். இங்கிலாந்தில் யுத்த காலத்தில் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின்கீழ் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது என்றால் அவர்கள் எதிரியோடு சேர்ந்து விட்டார்கள் என்று பொருள் இல்லை.

Chief Ministers' deliberations on Language policy

* 399 Q.—SRI T. P. ALAGAMUTHU : } Will the Hon. the
SRI RAMA ARANGANNAL : }
Chief Minister be pleased to place on the Table of the House a gist of the proceedings of the Conference of Chief Ministers held on 23rd and 24th February 1965 regarding the language policy?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : A copy of the statement^a made by the Prime Minister of India in Parliament regarding the meeting of Chief Ministers of States held on the 23rd and 24th February 1965 is placed on the Table of the House.

புலவர் கா. கோவிந்தன் : அதிலே, நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளைச் சார்ந்த மக்களுக்குச் சம வாய்ப்புகள் அளிக்கவேண்டும் என்பதற்கு அரசியல் அமைப்பில் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது.

[1st April 1965]

இதை உறுதிப்படுத்தும் முறையில் முதல் அமைச்சர்கள் வற்புறுத்தினார்கள் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. இந்தி மத்திய ஆட்சி மொழியாகிவிட்டால் ஒருவரின் தாய்மொழி ஆட்சி மொழியாகிறது. மற்ற மாநில மக்களுக்கு வேறு ஒரு மொழி ஆட்சி மொழியாகிறது என்ற நிலை ஏற்பட்டுச் சம வாய்ப்பு நிலை கெடுகிறது என்பதை அரசாங்கம் உணருகிறதா? அதில் என்ன மாற்றம் செய்யப்படும்?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: அது இந்த அரசாங்கத்திற்கும் எதிர்க்கட்சியினருக்கும் உள்ள அடிப்படையான கருத்து வேறுமை. ஆனால் எதிர்க்கட்சிக்கு எப்போதும் அந்தக் கருத்து வேறுமை இருக்கிறது என்று சொல்வதற்கில்லை. எதிர்க்கட்சித் தலைவர் மாபெரும் தலைவர் டெல்லியில் பேசியதில் குறிப்பாக இந்தி பற்றி பேசியதினால்தான் இந்தி மற்ற மொழிகளைப் போல் அல்லாமல் இந்தி ஒரு பொது மொழியாகக் கூடும் என்ற கருத்து அதில் தொனிக்கிறது. அது இல்லை என்று எதிர்க்கட்சியினர் மறுக்கலாம். ஆகவே, இது அடிப்படையான விஷயம். நேற்று நான் விளக்கியது போல் அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின்கீழ் இந்தி பொது மொழி என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை நாம் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே இந்தியோடுகூட வேறு மொழிகளை ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பதில் பயன் இல்லை. ஆனால் இந்தி ஒரு பொது மொழியாக இருக்கும் என்றாலும் வேறு மொழியைத் தாய்மொழியாகக் கொண்ட எந்தப் பிரஜைகளும், தமிழ், தெலுங்கு மலையாளம், கன்னடம், மராத்தி, குஜராத்தி என்று எதைத் தாய் மொழியாகக் கொண்டிருந்தாலும் அவர்களுக்கு இதனால் பாதகம் ஏற்படக்கூடாது என்ற கருத்துத்தான் அங்கு தெரிவிக்கப்பட்டது.

திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி: இந்தி பற்றி எங்கள் கட்சித் தலைவர் ராஜ்ய சபாவில் பேசிய பேச்சினை பூர்ணமாக நம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் படிக்காத காரணத்தினாலோ என்னவோ இந்தியை அவர் வரவேற்கிறார்கள் என்று கூறுகிறார்கள். இது தும்பை விட்டு வாலேப் பிடிப்பதுபோல் இருக்கிறது. அவர் பேச்சை சரியாகப் படித்து விட்டு பதில் சொல்வார்களா?

MR. SPEAKER: All these insinuations can be avoided.

SRI V. KRISHNAMOORTHY: I am not insinuating anybody but he (Hon. Chief Minister) should not insinuate my leader without going through his speech. We are representing a party of which he is the leader. Without reading the full text of his speech, the Hon. the Chief Minister is rather misleading the House.

SRI K. A. MATHIALAGAN: Sir, he must read the full speech. I have completely read through the speech of my leader. I have got a copy of his speech and the Hon. Speaker can go through it.

MR. SPEAKER: That is a different matter. But why should the hon. Member, Sri Krishnamoorthy, insinuate?

1st April 1965]

SRI K. A. MATHIALAGAN : This is a copy (the hon. Member was seen showing a copy) of my leader's speech and the Hon. Speaker can find out the truth. Every day, every minute the Hon. the Chief Minister is insinuating inspite of our repeated denials and he goes on as he does in his street corner meetings.

MR. SPEAKER : Let the hon. Member please resume his seat. 'அதில் தொனிக்கிறது' என்றுதான் சொல்கிறார்கள். He does not say that he has stated like that. Even if he has stated, the hon. Member can say that it is not so and he is perfectly entitled to do that. But why should there be personal insinuation?

SRI K. A. MATHIALAGAN : Even after it has been corrected, he goes on harping on his own point without any justification. That is my submission.

MR. SPEAKER : The hon. Member can say that it is absolutely incorrect.

SRI K. A. MATHIALAGAN : I can file a copy of my leader's speech and the Hon. Speaker can peruse it.

MR. SPEAKER : It is not for me to go through it. Suppose he makes an incorrect statement, the hon. Member is entitled to say that it is incorrect.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : பொதுக் கூட்டத்தில் பேசுகிற மாதிரி யார் பேசுகிறார்கள் என்பதை மற்ற மன்ற உறுப்பினர்கள் உணர்வார்கள். இந்தப் பிரச்சங்கத்தைப் பற்றிக் கூறினார்கள் அதைப் பற்றி விளக்கிக் கூற நான் மறுதினம் அவகாசம் இருக்குமென்று நம்புகிறேன். உப கேள்வி கேட்பது ஆங்கிலத்திலானாலும் சரி, தமிழிலானாலும் சரி வேறுவிதமாகக் கேட்க முடியாது. ஆகவே அதுபற்றி விடை அளிப்பதற்கில்லை.

SRI K. A. MATHIALAGAN : Sir, does not the Hon. Speaker think that the reply of the Hon. the Chief Minister is an insinuation? I want to raise a point of order.

MR. SPEAKER : Let the hon. Member raise a point of order.

SRI K. A. MATHIALAGAN : Sir, on a point of order. Is it befitting the status and the position of Hon. the Chief Minister to say "வேறு விதமாகக் கேட்க முடியாது".

MR. SPEAKER : There is no point of order. Let the hon. Member please resume his seat.

Chief Ministers on continued use of English

* 400 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state the details of the proposals made at the recent conference of the Chief Ministers, regarding the continued use of English after 26th January 1965 and the details of the conclusions reached at the Conference?

[1st April 1965]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The attention of the Member is invited to the answer given to Legislative Assembly Question No. 989. Copies of the proceedings of this Conference have been placed on the Table of the House.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : நேற்றைய தினம் கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பிரசங்கத்தை நான் கூர்ந்து கவனித்தேன். ஆங்கிலம் தொடர்ந்து ஆட்சிமொழியாக மத்திய அரசாங்கத்தில் இருப்பதற்கு நம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் என்ன யோசனை கூறினார்கள் என்பது அவர்கள் பிரசங்கத்தில் இருந்து தெரியவில்லை. இந்த மகாநாட்டில் என்ன யோசனைகள் கூறினார்கள்? எவை, எவை ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டன என்பதை அறியலாமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இந்தி பேசாத மாநிலங்கள் விரும்புகிற வரையில் இந்தியோடு கூட ஆங்கிலமும் இருக்க வேண்டும் என்பதுதான் தொடர்ந்து தெரிவிக்கப்பட்டு, வற்புறுத்தப்பட்டு வருகிற கருத்து. அதுதான் அங்கு வற்புறுத்தப்பட்டது. அதற்குரிய சட்டத்தை, ஆட்சிமொழிச் சட்டத்தை திருத்த வேண்டுமென்று வற்புறுத்தப்பட்டது.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : அப்படி வற்புறுத்தப்படுகிற நேரத்தில் ஒரு மாநிலம் ஒத்துக் கொள்ளாத வரையில் கூட அதுவரையில் ஆங்கிலம் நீடிக்க வேண்டுமென்ற கருத்தை, ஒரு மாநிலம் எவ்வளவு நாட்கள் ஆங்கிலம் இருக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறதோ அதுவரை ஆங்கிலம் நீடிக்க வேண்டுமென்ற கருத்து ஆட்சிமொழிச் சட்டத்தில் வர வேண்டுமென்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் வற்புறுத்தினார்களா? அதற்கு என்ன உடன்பாடு தெரிவிக்கப்பட்டது?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அதுதான் நான் வற்புறுத்தியது. அது ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது என்றுதான் நான் கூறுகிறேன்.

திரு. சா. கணேசன் : ஒரு மாநிலத்திலிருந்து மத்திய அரசாங்கத்தோடும், ஒரு மாநிலத்திலிருந்து பிற மாநிலங்களோடும் தொடர்பு கொள்வதற்கு ஏற்கனவே இருந்த நிலையைப் போலவே தொடர்ந்து ஆங்கிலமும்தான் இருந்து வரவேண்டுமென்று நம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் வற்புறுத்தினார்களா? அந்த வற்புறுத்தலுக்கு அவர்கள் இசைந்திருக்கிறார்களா? முடிவு என்ன? என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இதுபற்றி நேற்றே விளக்கியிருக்கிறேன். ஒரு மாநிலத்திற்கு ஒரு மாநிலம் தொடர்பு கொள்வதில் இந்தி பேசாத மாநிலத்தோடு அல்லது இந்தி பேசுகிற மாநிலத்தோடு எதனுடன் தொடர்பு கொள்வதாக இருந்தாலும் சரி, மத்திய அரசாங்கத்தோடு தொடர்பு கொள்வது என்றாலும் ஆங்கித்திலேயே இருக்க வேண்டும் என்பது அல்ல. இந்தியில் அவர்கள் எழுதலாம். ஆங்கிலமும் கட்டாயம் இருக்கவேண்டும். உத்திரப் பிரதேசத்திலிருந்து மத்திய அரசாங்கத்திற்கு எழுதுவதாக இருந்தால் ஆங்கிலமும் கூட இருக்க வேண்டும். ராஜஸ்தானி

1st April 1965]

விருந்து தமிழ் நாட்டு ஆட்சிக்கு எழுதுவதாக இருந்தால் ஆங்கிலமும் கூட இருக்க வேண்டும். இந்தி வைத்துக் கொண்டாலும் சரி, வைக்காவிட்டாலும் சரி அதுபற்றி கவலையில்லை. ஆங்கிலமும் இருக்கவேண்டும் என்பதுதான் நான் வற்புறுத்தியது.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : அவைத் தலைவர் அவர்களே, முதல் அமைச்சர்கள் மகாநாட்டில் எடுத்த முடிவுகளையொட்டி இந்திய அரசினர் நடவடிக்கைகள் எடுப்பதாகக் கூறப்பட்டது. என்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்க இருக்கிறார்கள்? அதுபற்றி அறிக்கையும் விளக்கமும் இந்த அரசினருக்கு வந்ததா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : எம்மாதிரி மசோதா தயாரிப்பது என்பதுதான் இப்போது கவனிக்கப்பட்டு வருகிறது.

திரு. கே.ஆர். ஆர்.எம். கரியமாணிக்கம் அம்பலம் : ஒரு மாநிலம் ஒப்புக் கொள்ளாத வரையில் இந்தி திணிக்கப்பட மாட்டாது என்று சொல்கிறார்கள். மாநிலம் என்றால் சட்டசபையா அல்லது பொது மக்கள் ஒப்புக் கொள்ளும் வரையிலா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : மாநிலத்தில் சட்டசபைதான் பிரதிநிதித்துவம் வாய்ந்த ஸ்தாபனமாக இருக்கிறது. ஆகவே மாநிலத்தில் ஒப்புக் கொள்கிறார்களா இல்லையா என்பதைத் தெரிந்து கொள்வது என்றால் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சட்டமன்றத்தின் கருத்தையொட்டித் தெரிந்து கொள்ளலாம் என்று நான் கூறியிருக்கிறேன்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : மக்கள் தொகை அடிப்படையில் ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்கும் கோட்டா முறையிலே உத்தியோகங்கள் ஒதுக்கப்பட வேண்டும் என்பதைப் பற்றியும், தமிழ், யூனியன் பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷனில் ஒரு மொழியாக்கப்பட வேண்டும் என்பதைப் பற்றியும் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் என்ன கருத்துத் தெரிவித்தார்கள்?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அகில இந்திய சர்வீசில் கோட்டா முறை இருக்கவேண்டும் என்று ஒரு கருத்து உள்ளது. தமிழ் மட்டுமல்ல, 14 மொழிகளும் பயிற்சி மொழிகளாக இருக்க வேண்டும் என்பது மற்றொரு கருத்து. 14 மொழிகள் இருக்க வேண்டும் என்பது பொதுவாகத் தெரிவிக்கப்பட்டது. இதையெல்லாம் பரிசீலனை செய்கிறோம். எவ்வளவு தூரம் சாத்தியப்படும் என்பதைப் பரிசீலனை செய்துதான் முடிவு செய்ய வேண்டும் என்று மத்திய அரசினர் கூறினார்கள். ஆகவே தனித்தனியாக இதில் ஒன்றும் கருத்துத் தெரிவிக்கவில்லை. பொதுவாக இந்தக் கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டது. இதைப் பரிசீலனை செய்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : சார், டில்லியில் முதலமைச்சர் மகாநாடு நடப்பதற்கு முன்பு, இந்தி பேசாத மக்கள் இருக்கின்ற ஈழியங்களிலுள்ள முதலமைச்சர்களை நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் சந்தித்துப் பேசினார்களா? இதைப்பற்றி அவர்களிடம் என்ன சொன்னார்கள்?

9-00
a.m.

[1st April 1965]

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : என்னுடைய கருத்துக்களை அஸ்ஸாம், ஆந்திரா, மைசூர் போன்ற ராஜ்யங்களின் முதலமைச்சர்களிடம் தெரிவித்தேன்.

திரு. கோ. சி. மணி : தலைவர் அவர்களே, ஆங்கிலம் இருக்க வேண்டும் என்று ஒரு மாநிலம் விரும்பினாலும் அதுவரைக்கும் ஆங்கிலம் தொடர்ந்து இருக்கும் என்பதை வலியுறுத்தப்போவதாக நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அவ்வாறு வற்புறுத்தினார்களா, அதை மற்ற முதலமைச்சர்கள் எல்லோருமே ஏற்றுக் கொண்டார்களா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இது சம்பந்தமாக எவ்வாறு மசோதா தயாரிக்கப் போகிறார்கள் என்பதைப் பார்த்துத்தான் முடிவு செய்ய முடியும். மசோதா தயாரிக்கும்போது நாங்களும் பார்க்க வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறோம். என்னுடைய கருத்தையும் அங்கு தெரிவித்தேன். பலர் அதை அங்கீகரித்தார்கள்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : கோட்டா முறையைப் பற்றிய விவரங்களைச் சொல்லாவிட்டாலும், கோட்டா முறையை நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் ஆதரிக்கிறார்கள் என்பதைப் பத்திரிகை மூலமாக அறிந்தேன். அப்படியானால் கோட்டா முறை எப்படியிருக்க வேண்டும் என்று நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் விரும்புகிறார்கள் என்பதை அறியலாமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : ஆங்கிலத்தோடு இந்தியும் பயிற்சி மொழியாக இருக்கிறது. அப்படி வரும்போது, பரீட்சைகளில் மாடரேஷன் முறை இருக்க வேண்டும், தேவைப்பட்டால் கோட்டா முறையும் இருக்கலாம். குறைந்தபட்சம் இத்தனை நம்பர்கள் இருக்கவேண்டும் என்று தனியாகக் கேட்கலாம். முக்கியமாக பாரபட்சமற்ற முறையில் தாராதம்மிய மற்ற முறையில் பரீட்சைகள் இருக்க வேண்டும். இது சம்பந்தமாக எப்படி வைக்கப் போகின்றார்கள், என்னென்ன விதத்தில் பாதுகாப்புக் கொடுக்கப் போகிறார்கள் என்பதை யெல்லாம் பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. ஒவ்வொன்றாக எடுத்து கோட்டா முறை எப்படியிருக்கவேண்டும் என்கிற விவரங்களில் இப்போது புக விரும்பவில்லை. பொதுவாக மத்திய அரசாங்கம் இந்தப் பிரச்சனைகளை எல்லாம் பரிசீலிக்கலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதனுடைய விவரங்கள் தெரிந்தால் விவரங்களில் புக முடியும்.

திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி : தலைவர் அவர்களே, ஒரு நாளைக்கு மும்மொழித் திட்டம் என்றும், இன்னொரு நாளைக்கு இருமொழித் திட்டம் என்றும், இன்னொரு நாளைக்குப் பார்க்கப் போனால் ஆங்கிலமே தொடர்ந்து இருக்கவேண்டும் என்றுள்ள திட்டத்தையும் இந்தச் சர்க்கார் சொல்லிக்கொண்டிருப்பதாகச் செய்திகள் வருகின்றன. ஆகவே இந்தச் சர்க்காரினுடைய திட்டவட்டமான கொள்கை என்ன என்பதை விளக்கமுடியுமா?

1st April 1965]

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : நான் ஒன்று, மணி ஒன்று என்று கொள்கையை மாற்றிக் கொண்டிருப்பவர்கள் நாங்கள் அல்ல. நேற்றே நான் கூறினேன். அரசாங்கத்தின் கொள்கை என்ன என்பதைப்பற்றி விளக்கியிருக்கிறேன். மும்மொழிக் கொள்கை எதையொட்டியது. இருமொழிக் கொள்கை எதை யொட்டியது. ஆங்கிலம் எந்த நிலையில் இருக்க வேண்டும் என்பதைப் பற்றி எல்லாம் நேற்றுக்கூட நான் சொல்லியிருக்கிறேன்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : முதலமைச்சர்கள் மகாநாடு கூடுவதற்குக் கொஞ்ச நேரத்திற்கு முன்பாக நடந்த காங்கிரஸ் வொர்கிங் கமிட்டியில் வட்டார மொழிகளைப் பரப்புவதில் மத்திய அரசாங்கம் கடந்த 15 ஆண்டுகளாகப் போதிய கவனம் செலுத்தவில்லை என்கிற குற்றச்சாட்டைப் பலர் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதைப் பற்றி முதலமைச்சர்கள் மகாநாட்டில் பரிசீலிக்கப் பட்டதா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : காங்கிரஸ் கமிட்டியில் குற்றஞ் சாட்டியதைப்பற்றி யெல்லாம் கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் படித்துத் தெரிந்திருப்பார்கள். எனக்கு அதைப்பற்றி ஞாபகமில்லை. காங்கிரஸ் கமிட்டியில் பொதுவாக தேசிய மொழிகளை எல்லாம் வளர்ப்பதில் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். மத்திய அரசாங்கம் தொடர்ந்து கவனம் செலுத்தி வருகிறது என்பதும் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது. இப்போது மட்டுமல்ல, ஓராண்டுக்கு முன்பே கூடிய மகாநாட்டில், இந்திமட்டுமல்ல, மற்ற மாநில மொழிகளை எல்லாம் வளர்ப்பதற்குக் கவனம் செலுத்த வேண்டும். அதற்காக அதிகமாகப் பணம் செலவு செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டது மத்திய அரசாங்கமும் அதில் கவனம் செலுத்துவதாகக் குறிப்பிட்டார்கள்.

திரு. என். பி. எம். சின்னையா கவுண்டர் : இந்தி பேசாத மாநிலங்களில் மும்மொழித் திட்டத்தின் அடிப்படையில், 14 மொழிகளில் ஒன்றைப் படித்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று இருக்கிறது. அந்த முறையில் வடக்கேயுள்ளவர்கள் தென்னாட்டைச் சேர்ந்த மொழிகளுள் ஒன்றைப் படிக்கவேண்டும் என்று நமது சர்க்கார் சிபாரிசு செய்யுமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : முதலமைச்சர் மகாநாட்டில் வடநாட்டில், முக்கியமாக இந்தி பேசும் மாநிலங்களிலுள்ளவர்கள் வேறு ஒரு மொழியை, நவீன மொழியை கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்றிருக்கிறது. அதில் முக்கியமாக (preferably) குறிப்பாகத் தென்னாட்டு மொழிகளில் ஒன்றைக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று சிபார்சு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. செ. மாதவன் : தலைவர் அவர்களே, நிரந்தரமான இரு மொழிக் கொள்கை (permanent bilingualism) என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் கூறுகிற கருத்தை முதலமைச்சர்கள் மகாநாடு பரிசீலித்ததா? அதன் மீது என்ன முடிவு எடுக்கப்பட்டது?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : நான் நிரந்தரமான இரு மொழிக் கொள்கை இருக்கவேண்டும் என்று முன்பு கூறினேன்.

[1st April 1965]

ஆனால் நேற்றுக்கூட ஒரு உறுப்பினர் பாராட்டினார்கள், ராஜிநாமா செய்த அமைச்சர்களே அது வேண்டியதில்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்தி பேசாத மக்கள் விரும்புகிற வரையில் ஆங்கிலம் இருந்தால் போதும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதற்காக அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டிய தேவையில்லை. ஆட்சிமொழிச் சட்டத்தைத் திருத்தினால் போதும் என்றும் தெரிவிக்கப்பட்டது. ஆகவே இது பற்றி மேலும் சர்ச்சையை வளர்க்காமல் இந்தக் கொள்கையை நான் ஏற்றுக் கொண்டேன்.

புலவர் கா. கோவிந்தன் : தலைவர் அவர்களே, இந்தியை அண்ணா அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டார்களா இல்லையா என்பதல்ல பேச்சு. இந்தியைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டவர்களுக்கு மற்ற மொழிகள் வேற்றுமொழிகள், அதேபோன்று தமிழைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டவர்களுக்கு இந்தி போன்ற மொழிகள் வேற்றுமொழிகள். அவ்விதம் இருக்கும்போது, இந்தியை ஆட்சிமொழியாக ஆக்குவதால், இந்தியைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டவர்களுக்கு இந்திய அரசினர் சலுகை காட்டுவதாக அமையும். இந்தி தாய்மொழியாக இல்லாதவர்களுக்கு அம்மாதிரியான சலுகை மறுப்பதாகவும் அமையும். அந்த நிலையில் இந்தி எப்படி சமநிலையாகக் கொள்ளப்படும்? எப்படி அதைச் சம மொழியாக ஏற்றுக் கொள்வது என்பதைத்தான் நான் கேட்டேன். இதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் தெளிவான பதிலைத் தருமாறு வேண்டுகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இதற்கு நான் முன்பு சொல்லியிருப்பதைவிடத் தெளிவான பதிலைச் சொல்ல முடியாது. இது கொள்கையில் இருக்கின்ற அடிப்படையான வேறுபாடு. கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் அந்த அபிப்பிராயத்தை வைத்துக் கொண்டிருக்கலாம். இந்தி இந்தியாவின் ஆட்சிமொழியாக இருக்கவேண்டும் என்று அரசியல் சட்டத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நாடு ஒன்று, நாட்டின் பாதுகாப்பு என்பது ஒன்று, நாட்டின் ஒருமைப்பாடு இவைகளை வளர்ப்பதில் நாம் அக்கறை கொண்டிருக்கிறோம். அரசியல் சட்டத்தில் இந்தியை நாம் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம். அதன் அடிப்படையில் நடக்கிற இந்த அரசாங்கம், எந்தக் கட்சி அரசாங்கத்தைச் சேர்ந்த கட்சியாக இருக்கிறதோ அந்தக் கட்சியும் இதை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது.

Arrest of students during anti-Hindi agitation

* 401 Q.—SRI S. J. RAMASWAMI :
SRI R. JEEVARATHNAM :
SRI A. KUNJAN NADAR :
SRI K. CHEEMAICHAMY : }

Will the Hon. the

Chief Minister be pleased to state—

(a) whether students of various Colleges were arrested in connection with the anti-Hindi agitation during the last week of January 1965;

(b) if so, the number arrested in the City and other districts:
and

(c) the reasons for the same?

1st April 1965]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) to (c) Two hundred and sixty-nine students were arrested in Madras City and other places during the last week of January 1965 for their anti-social and lawless activities in connection with the anti-Hindi agitation. They have all been released.

திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி: தலைவர் அவர்களே, சென்னையில் கைது செய்யப்பட்ட மாணவர்கள் சிறையில் இருந்தபோது ஸ்மால் பாக்ஸ்குத் தகுந்த சிகிச்சை அளிக்கப்பட்டதா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: அதுபற்றி என்னிடம் தகவல் இல்லை.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழக மாணவர்கள் சம்பந்தமாகக் கடலூர் வழக்கு மன்றத்தில் இருந்த வழக்குகளில் ஒன்று இன்னும் வாபஸ் பெறப்படவில்லை என்று சொல்லப்படுகிறதே, அது உண்மையா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: எனக்குத் தெரிந்த வரையில் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழக மாணவர்கள் சம்பந்தப்பட்ட வழக்குகளில் உள்ள எல்லா மாணவர்களும் விடுதலை செய்யப்பட்டு விட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

கல்லூரி விடுதிகளில் போலீசார் நடவடிக்கை

* 402 கேள்வி.—திரு. செ. மாதவன்: கனம் முதல் அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா--

(அ) 1965-ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 25, 26-ம் தேதிகளில் சென்னையில் எந்தெந்தக் கல்லூரி விடுதிகளில் போலீசார் மாணவர்கள் மீது தடியடிப் பிரயோகம் செய்தனர்?

(இ) அந்த விடுதிகளில் அந்த நாட்களில் எத்தனை மாணவர்கள் கைது செய்யப்பட்டனர்?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) & (b) On 25th January 1965 there were disturbances in some of the City Colleges. On being informed the Police had to interfere to restore order. Eighteen students of Venkateswara Hostel and 20 students of Pachaiyappa's College Hostel were arrested in this connection.

திரு. செ. மாதவன்: தலைவர் அவர்களே, கல்லூரி விடுதிக்குள் நுழையும்போது, போலீசார், கல்லூரி முதல்வரின் அனுமதியைப் பெற்றிருந்தார்களா? வாங்கப்படவில்லை என்றால் அதற்கு என்ன காரணம்? பச்சையப்பன் கல்லூரி முதல்வர் அவ்வாறு அனுமதி ஒன்றும் பெறவில்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார்களே! அதற்கு முதலமைச்சர் அவர்கள் என்ன சொல்லுகிறார்கள்?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: இதைப்பற்றி இந்த மன்றத் தலை முன்பு விளக்கியிருக்கிறேன். பலாத்காரச் செயல்களில் ஈடுபடுகின்றவர்களின் மீது போலீசார் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். அமைதிக்குப் பங்கம் ஏற்படக்கூடாது, பலாத்காரச் செயல்களிலிருந்து மக்களைப் பாதுகாக்க வேண்டும். இம்

[1st April 1965]

மாதிரிப் பட்ட நிலைமைகளில் போலீசார் அவசரமாக நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. அந்த முறையில் தான் இதிலும் நடந்து கொண்டார்கள். அதைப்பற்றி நான் முன்பே விளக்கியிருக்கிறேன்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : வெங்கடேசுவரா விடுதியில் நள் விரவில் போலீசார் அடக்கு முறை நடத்திக்கொண்டிருந்தபோது சட்டக் கல்லூரி மாணவர்கள் சங்கச் செயலாளர் அவர்கள் முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்குப் போன் செய்தார்கள். அதற்கு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் போலீசார் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்வார்கள், அவர்கள் கவனித்துக் கொள்வார்கள் என்று சொல்லி விட்டார்கள். அப்படியானால், அவர்களிடம் (போலீசாரிடம்) முன்னறிவிப்பு செய்து விட்டுத்தான் இம்மாதிரி அடக்குமுறை வெங்கடேசுவரா விடுதியில் நடைபெற்றதா? அப்படியானால் அது நியாயமானது என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் கருதுகிறார்களா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அவ்விதமான முன்னறிவிப்பு எதுவும் இல்லை. சம்பவத்தைப்பற்றி எனக்குத் தெரிவித்தபோது, போலீசார் வேண்டியபடி நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வார்கள் என்று போன் செய்தவர்களிடம் சொன்னேன். உடனேயே நான் போலீஸ் கமிஷனரை அழைத்து விஷயம் என்ன, எது என்று கேட்டுத் தெரிந்துகொண்டேன். அதன் பின்னால் விவரங்கள் எல்லாம் அறிந்து கொண்டேன். இதை இந்த மன்றத்திலும் இதற்கு முன் சொல்லியிருக்கிறேன்.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : அவைத் தலைவர் அவர்களே, குறிப்பிட்ட மாணவர்கள் மீது குறிப்பிட்ட குற்றங்கள் இருக்கின்றன என்று போலீசாருக்குத் தெரிந்திருந்தால், அவர்களை மட்டும் காப்பாளர் அவர்களின் அனுமதி பெற்றுக் கைது செய்திருக்கலாம். அப்படியில்லாமல் விடுதிக்குள் சென்று நிசபராதிகளாக இருக்கின்ற மற்ற மாணவர்களையும் சேர்த்துக் கைது செய்தது, அடக்குமுறை நடத்தியது இவை யெல்லாம் அத்துமீறிய செயலாகாதா? இதுபற்றி அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப் போகிறது?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : முன்பே இதைப்பற்றிச் சொன்னதாக ஞாபகம். பச்சையப்பன் கல்லூரியைப் பொறுத்த அளவில் சில பேர்கள் மட்டும் தான் சம்பவங்களில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள், அவர்களுடைய பெயரைத் தருமாறு முதல்வரிடம் போலீசார் கேட்டார்கள். அதற்கு முதல்வர் அவர்கள் மறுத்துவிட்டார்கள். ஆகவே தான் ஹாஸ்டல் ரூம்களில் சென்று கற்கள் முதலியவைகளை எடுத்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது.

திரு. சா. கணேசன் : இது மாதிரி ஹாஸ்டல்களிலே தடியடிப் பிரயோகங்கள் நடந்தது சம்பந்தமாக விசாரணை செய்து அதன் முடிவில் போலீசார் மீது ஏதாவது குற்றம் நிரூபிக்கப்பட்டு, அதன் மீது ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அம்மாதிரி ஒன்றும் இல்லை.

1st April 1965]

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : சார், நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் நமது பல்கலைக் கழகத்தின் இணை வேந்தராகவும் இருக்கிறார்கள். சட்ட மன்றத்திற்குள் போலீசார் நுழைய வேண்டுமென்றால் தங்கள் அனுமதியின்றி அவர்கள் நுழைய முடியாது. அதே மாதிரி கல்லூரிக்குள், அல்லது ஹாஸ்டல்களுக்குள் நுழைய வேண்டுமென்றால் சம்பந்தப்பட்ட கல்லூரியின் முதல்வர் அல்லது ஹாஸ்டல் வார்டன் அவர்களுடைய அனுமதியின்றிப் போலீசார் நுழையக் கூடாது என்று இணை வேந்தர் முறையில் உத்திரவு பிறப்பிக்க இருக்கிறார்களா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இந்தச் சட்ட மன்றத்தின் உரிமைகளைக் குறைவுபடுத்திப் பேசக் கூடாது என்று கனம் அங்கத்தினர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். சட்ட மன்றத்தின் உரிமைக்கும், கல்லூரி அல்லது விடுதியின் உரிமைக்கும் நிறைய வித்தியாசம் இருக்கிறது.

Police firing and casualties during the recent anti-Hindi agitation

* 403 Q.—SRI A. KUNJAN NADAR :

SRI SAW. GANESAN :

SRI S. MADHAVAN :

SRI P. MURUGAIYAN :

SRI S. J. RAMASWAMI :

SRI RAMA ARANGANNAL :

Will the Hon.

the Chief Minister be pleased to state—

(a) the number of occasions when firing was resorted to during the recent Anti-Hindi agitation in the State during January-February 1965; and

(b) the number of students and non-students died, injured and hospitalised thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Thirty-six; and

(b) Fifty persons including ten students died and three hundred and twenty-eight persons including sixteen students were injured and hospitalised.

SRI A. KUNJAN NADAR : How many persons died in the hospital and of those who died, how many are females?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I have no information, Sir.

திரு. சா. கணேசன் : இந்தக் கேள்வியிலே தடியடி காரணமாக இறந்தவர்கள் எத்தனை பேர்கள் என்றும் கேட்டிருக்கிறோம். மட்டும் தவிர மனையில் சேர்க்கப்பட்ட மாணவர்களோ, மற்றவர்களோ தடியடி காரணமாக எத்தனை பேர்கள் இறந்தார்கள். அவர்களிலே மாணவர்கள் எவ்வளவு, மற்றவர்கள் எவ்வளவு என்ற விவரம் தெரிய செய்யப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

[1st April 1965]

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் :

இந்தக் கேள்வி “ (a) the number of occasions when firing was resorted to during the recent Anti-Hindi agitation in the State during January, February 1965 ” என்பது அதற்கு விடை முப்பத்தாறு.

அடுத்தது “ (b) the number of students and non-students died, injured and hospitalised thereon ” என்பது. இதற்கு விடை, பத்து மாணவர்கள் உட்பட 50 பேர்கள் இறந்தனர். 16 மாணவர்கள் உட்பட முந்நூற்று இருபத்தெட்டு பேர் காயமடைந்து மருத்துவ மனைகளில் சேர்க்கப்பட்டனர் என்பது. இதைத் தவிர வேறு விவரம் இல்லை.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : குமாரபாளையம் துப்பாக்கிச் சூட்டில் 12 வயதுச் சிறுவன் ஒருவனும் 10 வயதுச் சிறுமி ஒருத்தியும் துப்பாக்கிக் குண்டினால் மாண்டார்கள் என்ற விவரம் அரசாங்கத் திற்கு வந்ததா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அந்த விவரம் இப்போது என்னிடம் இல்லை.

திரு. எஸ். முருகையன் : துப்பாக்கிச் சூட்டிலே இறந்தவர்கள் எண்ணிக்கையை முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். மாவட்டவாரியாகத் துப்பாக்கிச் சூட்டில் இறந்தவர்கள் எவ்வளவு பேர், காயமுற்று பிற்பாடு இறந்தவர்கள் எவ்வளவு பேர் என்று விளக்கமாகச் சொல்லுவார்களா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : பின்னால் அடுத்த கேள்வி வருகிறது. அதிலே சில விவரங்கள் கொடுக்கிறேன்.

திரு. கோ. சி. மணி : தலைவர் அவர்களே, மன்னார்குடியில் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடைபெற்றிருக்கிறது அங்கே அதிகப் படி எந்த உயிருக்கும் ஹானி ஏற்பட வேண்டுமென்று பொது மக்களோ மாணவர்களோ நடந்துகொள்வவில்லை. தபால் ஆபீசுக்கு எதிரில் ஒரு சிறு கொட்டகை தான் தீப்பற்றி எரிந்தது. அப்பால் துப்பாக்கிச் சூடு நடத்தியிருக்கிறார்கள். அதைத் தவிர்த்திருக்க முடியாதா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கொட்டகைக்கு நெருப்பு வைப்பது சிறிய விஷயம் தான், கனம் அங்கத்தினரைப் பொறுத்த மட்டில். எந்த நிலையில் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்யப்பட்டது என்று தனியாகக் கேள்வி கேட்டால் விவரம் கொடுக்கலாம்.

திரு. மு. பொ. வடிவேலு : ஜோலார்பேட்டையில் எந்த வித அசம்பாவிதமும் ஏற்படாது இருக்கும்போது துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடைபெற்று ஒருவர் இறந்து விட்டார். அதற்குக் காரணம் என்ன?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : ஒரு வித அசம்பாவிதமும் நடைபெறவில்லை என்பது கனம் அங்கத்தினர் கருத்து. அது அல்ல நிலை.

1st April 1965]

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : பொள்ளாச்சி துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தின் காரணமாக 10 பேர்கள் இறந்தார்கள் என்ற செய்தி இந்து போன்ற பத்திரிகைகளில் வந்தது. ஆறு பேர்கள் போஸ்ட் மார்ட்டம் செய்யப் பட்டதாகவும் தெரிகிறது. நான்கு பேர்கள் இறந்ததாகச் சொல்லுகிறார்கள். சுட்டு வீழ்த்தப்பட்டவர்களை மக்கள் எடுத்துச் சென்று விட்டார்கள் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. இதிலே உண்மை நிலையை அறிய அரசாங்கம் முயற்சி செய்தார்களா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : சம்பந்தப்பட்ட இலாகா நன்றாக ஆராய்ந்து என்ன விவரங்கள் கிடைத்ததோ அந்த விவரங்களைத்தான் கொடுத்திருக்கிறோம்.

திரு. சா. கணேசன் : இந்த மாதிரித் துப்பாக்கிப் பிரயோகங்கள் நடைபெற்ற ஸ்தலங்களிலெல்லாம் சம்பவத்தைப் பற்றி விசாரிக்க நான். இவற்றைப்பற்றி நடு நிலைமையோடு கூடிய கமிட்டியோ அல்லது நிர்வாக முறையிலோ விசாரித்து இந்தத் துப்பாக்கிப் பிரயோகங்கள் எல்லாம் சரியானவைதான் அல்ல சில தவறுகள், நடந்துள்ளன என்பன போன்ற விவரங்களை அரசாங்கம் பெற்றிருக்கிறதா? அப்படியானால், அவற்றின் விவரத்தைச் சபைக்குத் தெரிவிக்கலாமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடைபெற்ற ஸ்தலங்களிலெல்லாம் சம்பவத்தைப்பற்றி விசாரிக்க விதிப்படி விசாரணை ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. அவை அநேகமாக முடிந்திருக்கிறது. ரிப்போர்ட் வந்திருக்கிறது. ஒன்றிரண்டு ரிப்போர்ட் வந்திருக்காது. தனியாகக் கேள்வி கேட்டால் ஒவ்வொன்றிலும் என்ன முடிவு என்று நான் தெரிவிக்கக்கூடும்.

திரு. நா. ராஜாங்கம் : சார், துப்பாக்கிச் சூட்டில் இராணுவத்தினரால் சுடப்பட்ட இடங்கள் எத்தனை? போலீசாரால் சுடப்பட்ட இடங்கள் எத்தனை?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இராணுவத்தினர் சுட்டது பொள்ளாச்சி ஒரு இடத்தில் தான். வேறு எந்த இடத்திலும் சுடவில்லை.

திரு. ப. உ. சண்முகம் : சில இடங்களில் நீதி விசாரணையும், சில இடங்களில் இலாகா விசாரணையும் வைத்திருக்கிறார்களே, இந்த மாதிரி விசாரணை முறை மாறுபடக் காரணம் என்ன?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : எல்லா விசாரணைகளுமே நீதி விசாரணை தான். சில இடங்களில் ஆர்.டி.ஓ., சில இடங்களில் கலெக்டர், சில இடங்களில் ஜில்லா நீதிபதி விசாரணை செய்கிறார்கள். அவ்வளவு தான்.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : துப்பாக்கிப் பிரயோகம் 36 இடங்களில் நடைபெற்றதாக முதல் அமைச்சர் அறிவித்தார்கள் எத்தனை ராவுண்டுகள் சுடப்பட்டது என்று அறியலாமா?

[1st April 1965]

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அதற்குத் தனிக் கேள்வி போட்டால் பதில் சொல்லலாம்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : பொள்ளாச்சியில் இராணுவத்தினர் சுடும்போது ஒரு செட்டியாருடைய இரண்டு வயதுக் குழந்தையைச் சுட்டு விட்டு, செட்டியாரையும் சுட்டுவிட்டார்கள். அதைப் பற்றி விவரங்கள் சர்க்காரிடத்தில் இருக்கிறதா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அதைப்பற்றி விவரங்கள் என்னிடத்தில் இல்லை. போலீசார் நிலைமையைச் சமாளிக்கப் பார்த்தார்கள். அவர்களால் முடியவில்லை. கோரச் சம்பவங்கள் நிகழ்ந்தன. அதற்கு மேல் இராணுவ உதவி நாடப்பட்டது. இராணுவத்தினர் சில மணி நேரம் பொறுமையோடு மக்களைக் கலைந்து போகும்படி கேட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் அதனாலும் நிலைமை சீராகவில்லை. இராணுவத்தினரையும் அவர்கள் பொருட்படுத்தவில்லை. அதன் பிறகு தான் அவர்கள் சுட்டார்கள்.

திரு. து. ப. அழகமுத்து : தூர்பாக்கியால் சுடப்பட்டவர்கள் எவ்வளவு பேர் என்று சர்க்காருக்கு வந்துள்ள கணக்குப்படி 117 பேர். ஆனால் முதல் அமைச்சர் வேண்டுமென்றே 50 பேர் என்று குறைத்துக் கூறுகிறார் என்று கூறுகிறேன். அதற்கு என்ன பதில் சொல்லுகிறார்?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் அங்கத்தினர் எது வேண்டுமானாலும் சொல்லலாம். இங்கும் சொல்லலாம், வெளியிலே யும் சொல்லலாம்.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சம்பவங்களெல்லாம் நடைபெற்றதற்குப் பின்னாலும், கல்லூரி களிலே கருப்பு பாட்ஜ் அணிந்து இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டங் களில் கலந்துகொள்ளாத மாணவர்களுக்கு ஆபத்தான சூழ்நிலை உருவாகியிருப்பதாகப் போலீசுக்குப் புகார் தாக்கல் செய்யப்பட்டிருப்பதாக நான் அறிகிறேன். எனது மகன் பிள்ளை—பேரனே— எனக்கு எழுதியிருக்கிறான். மதுரையில் தியாகராஜர் கல்லூரியில் என்ன நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது என்று கவனித்து மாணவர்களுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுக்க அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : மதுரையில் ஒரு கல்லூரியில் மாணவர்கள் துன்புறுத்தப்படுகிறார்கள் என்ற புகார், தகவல் எனக்கும் வந்திருக்கிறது. அதை விசாரிக்கச் சொல்லியிருக்கிறேன்.

திரு. கி. இரா. சம்பந்தம் : தலைவர் அவர்களே, இந்த நிகழ்ச்சிகளில் இறந்து போனவர்களுக்கு, மாணவர்களுக்கு, அதிகாரிகளுக்கு ஏதாவது உதவித் தொகை கொடுக்கப்பட்டதா? அப்படியானால் அதைப் பற்றிய விவரம் என்ன?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அதற்குத் தனிக் கேள்வி வேண்டும்.

1st April 1965]

போலீசாரின் துப்பாக்கிச் சூட்டில் உயிரிழந்தவர்களில்
21 வயதுக்குட்பட்டவர்கள்

* 404 கேள்வி.—திரு. சா. கணேசன் : கனம் முதல் அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா—

இந்தி ஆட்சி மொழியாவதை எதிர்த்துக் கிளர்ச்சி நடத்தியவர்கள் மீது போலீஸ் அல்லது இரானுவம் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்ததால் மாண்டவர்கள் 21 வயதும் அதற்கு இளையவர்களுமாய் உள்ளவர்கள் எண்ணிக்கை ஜில்லாவாரியாக எவ்வளவு?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அண்மையில் நடந்த இந்தி எதிர்ப்புக் கிளர்ச்சியின்போது இறந்தவர்களில் 21 வயதும் அதற்குக் குறைந்த வயதுள்ளவர்களின் எண்ணிக்கை மாவட்ட வாரியாகப் பின்வருமாறு:—

1 தென் ஆர்க்காடு	1
2 திருச்சிராப்பள்ளி	2
3 மதுரை	3
4 வட ஆர்க்காடு	4
5 சேலம்	4
6 கோயம்புத்தூர்	2
மொத்தம்	16

The district-wise figures in respect of persons, aged 21 and below who died during the recent Anti-Hindi agitation are as follows:—

(1) South Arcot	1
(2) Tiruchirappalli	2
(3) Madurai	3
(4) North Arcot	4
(5) Salem	4
(6) Coimbatore	2
Total	16

திரு. முனு. ஆதி (உட்கார்ந்துகொண்டே) : நான் சென்ற மூன்று குவெஸ்டியன்களாகக் கையை தூக்கிக்கொண்டே இருக்கிறேன். என்னைக் கூப்பிடவே இல்லை.

கனம் சபாநாயகர் : அதற்கு என்ன பண்ணுகிறது? எல்லோரும் தான் கையைத் தூக்குகிறார்கள். டைம் ஆகிவிட்டது.

திரு. முனு. ஆதி (உட்கார்ந்துகொண்டே) : நான் திரும்பி திரும்பிப் பார்த்து கையைத் தூக்கிக்கொண்டே இருக்கிறேன். என்னைக் கூப்பிடவே இல்லை.

கனம் சபாநாயகர் : கை தூக்கிக்கொண்டிருப்பவர்கள் எல்லோரையும் கூப்பிடுவது என்பது முடியாது.

திரு. முனு. ஆதி (உட்கார்ந்துகொண்டே) : கூப்பிட்டவர்களையே கூப்பிட்டுக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். நான் மூன்று கேள்விகளாகக் கையைத் தூக்கியும், பக்கத்திலிருக்கும் என்னைக் கூப்பிடவே இல்லை.

[1st April 1965]

MR. SPEAKER : It is out of order.

SRI MUNU ADHI : Let it be.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : கனம் அங்கத்தினர் உட்கார்ந்து கொண்டே பேசுவது அழகல்ல.

கனம் சபாநாயகர் : அதோடுமட்டுமல்லாமல், அவர் சொல்லுவதும் நியாயமில்லை. அதைக் கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் உணர்ச்சியுடனாக எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். Let the hon. Member rise from his seat and express regret for it.

திரு. முனு. ஆதி : நான் பல முறை கையைத் தூக்கியும் சபாநாயகர் அவர்கள் எனக்குச் சந்தர்ப்பம் கொடுக்கவில்லை. நான் நல்லெண்ணத்தோடு தான் சொன்னேன். வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. நான் கேட்டது தவறு என்பதை உணர்ந்து நான் வருந்துகிறேன்.

திரு. சா. கணேசன் : மாணவர்கள் தொகை 21 வயதுக்குக்கீழ் பட்டவர்கள் ஜில்லா வாரியாக 2, 3, 4 என்று கணக்கிட்டு, 16 என்று தெரிவித்தார்கள். பத்திரிகையிலே பார்க்கிறபொழுது எண்ணிக்கை வேறுபடுகிறது. ஆகவே, சர்க்கார் சொல்வது, அல்லது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வது தவறு அல்லது பிழை என்றெல்லாம் நான் சொல்ல முன்வரவில்லை. முன்வர மாட்டேன். இப்படி வேறுபடுவதற்குக் காரணம் என்ன என்பதை இதுவரை அரசாங்கம் ஆலோசனை செய்யாவிட்டால், அதை ஆலோசித்து ஏன் இம்மாதிரி வேறுபாடுகள் ஏற்படுகின்றன என்பதைத் தெரிந்து, அதற்கு ஆவன செய்ய முற்படுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : பத்திரிகைகளில் வரும் விளக்கங்களுக்கு நான் பொறுப்பு அல்ல, அரசாங்கமும் பொறுப்பு அல்ல. அவர்கள் ஏதோ தகவல் கிடைத்து எழுதுகிறார்கள். அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் பற்றி இரண்டு பேர்கள் மாண்புமிகு என்று பத்திரிகையில் போட்டார்கள். நான் கூடப் பத்திரிகையைப் பார்த்து நம்பினேன். அதில் இந்திய ரேடியோவில் கூட இரண்டு பேர்கள் மாண்புமிகு என்று தெரிவித்தார்கள். அதற்கப்புறம் பார்த்ததில் ஒருவர் தான் மாண்புமிகு. அம்மாதிரித் தவறுதல்கள் ஏற்படுகின்றன.

திரு. சா. கணேசன் : அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்து நிகழ்ச்சியைப் பற்றிக் கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இன்று வரையிலே அங்கு இருந்து வருகிற மாணவர்கள், இருவர் தான் இறந்தார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள், பெயரும் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் ஒருவர் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார். உண்மை ஆண்டவனுக்குத் தான் தெரியும். ஆகவே, பத்திரிகைகளில் இப்படி எண்ணிக்கை வருவதை வைத்தாவது இது சரிதானா, இல்லையா என்று இலாகா மூலமாக விசாரித்து இதனுடைய உண்மை அல்லது பிழையைத்

1st April 1965]

தேரியவேண்டியது அரசாங்கத்தின் கடமை என்று நான் எண்ணுகிறேன். அந்த வகையிலே அரசாங்கம் முயற்சித்ததா என்று தான் அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அரசாங்கம் புள்ளிவிவரங்கள் வெளியிடுகிறபொழுது நன்றாக விசாரித்து, அவர்களுக்குத் தெரிந்த புள்ளிவிவரங்களைத் தான் வெளியிடுகிறது.

இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தின் போது இறந்தவர்களின் குடும்பங்களுக்கு உதவி

* 405 கேள்வி.—திரு. பி. முருகையன் } கனம் முதல் அமைச்சர்
திரு. ஆ. துரை அரண்மனை : }
தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா—

தமிழ்நாட்டில் நடந்த மாணவர்கள் இந்தி எதிர்ப்பு ஆர்பாட்டத்தில் உயிர் இழந்த மாணவர்கள் குடும்பத்திற்கும், பொதுமக்கள் குடும்பத்திற்கும் ஏதேனும் உதவி செய்யும் உத்தேசம் உண்டா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இல்லை.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் உயிர் இழந்த மாணவர் ராஜேந்திரன் அவர்களுடைய குடும்பத்திற்கு டாக்டர் சி. பி. ராமசுவாமி அய்யர் அவர்கள் நன்கொடை கொடுக்க முன்வந்துள்ளார்கள். நாம் கேப்ரியல், முத்தையா ஆகியோர்கள் சம்பந்தமாகவும் நன்கொடை கொடுத்திருக்கிறோம். ஆகவே, போலீஸ்காரருடைய பிள்ளைக்கு இந்தச் சர்க்கார் சார்பில் நன்கொடை கொடுப்பதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் முன்வருவார்களா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : நான் இப்பொழுது அளித்த விடையை விட வேறு ஒன்றும் சொல்வதற்கில்லை.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : துப்பாக்கிச் சூட்டின் காரணமாக நிராபராதிகள் இருக்கக்கூடும் என்பதை இந்த அரசாங்கம் ஆராய்ந்ததா? அப்படி ஆராய்ந்து அவர்களுடைய குடும்பத்திற்கு உதவி நிதி அளிக்க முன்வருமா, முன்வந்திருக்கிறதா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : நிராபராதிகள் இருக்கலாம், இதிலே கலந்து கொண்டவர்களாகவும் இருக்கலாம். கூட்டத்திலே வந்து சேர்ந்தவர்களும் இதிலே பாதிக்கப்பட்டிருக்கலாம். கல்லை எடுக்கப் போனபொழுது சுடப்பட்டிருக்கிறார்கள். அம்மாதிரித் தகவல்களும் இருக்கின்றன. ஆனால் யாருக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுப்பது என்பது நிலைமையை ஆராய்ந்து அந்த வகையில் அரசாங்கம் முடிவு செய்கிறது.

திரு. ப. உ. சண்முகம் : இந்தச் சம்பவங்களில் வயதானவர்களும் சுடப்பட்டிருக்கிறார்கள், குழந்தைகளும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். வயதானவர்கள் கலவரங்களில் ஈடுபட்டிருக்கலாம் என்று

[1st April 1965]

அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். 10, 12 வயதுக் குழந்தைகளை இழந்துவிட்ட குடும்பத்தினருக்கு அனுதாபம் தெரிவித்து, அவர்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்க அரசாங்கம் முன்வருமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : நஷ்ட ஈடு கொடுப்பது வயதைப் பொருத்ததல்ல.

திரு. பி. முருகையன் : துப்பாக்கிச் சூட்டில் இறந்து போனவர்களுடைய குடும்பத்தினருக்கும் மாணவர்களுடைய குடும்பத்தினருக்கும் இனிமேலாவது நஷ்ட ஈடு கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் ஆலோசிக்குமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : நான் அளித்த விடையை விட வேறு ஒன்றும் சொல்வதற்கில்லை.

திரு. செ. மாதவன் : இறந்தவர்களுடைய குடும்பத்திற்கு அரசாங்கத்தின் மூலம் உதவி செய்யாவிட்டாலும், முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தலைமையில் தனியாக ஒரு கமிட்டி அமைத்து, அதன் மூலம் உதவி செய்வதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த மட்டில் இதற்கு மேல் ஒன்றும் விடை அளிப்பதற்கு இல்லை.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : சிதம்பரத்தில் நடைபெற்ற துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தில் உண்மையில் அண்மைலைப் பல்கலைக் கழக எல்லைக்குள் அத்து மீறி போலீசார் பிரவேசித்து இந்தச் சம்பவம் நடந்திருக்கிறது. காலேஜ் காம்பவுன்டிற்குள் போலீசார் புகுந்து சாகடித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, அருள் கூர்ந்து அந்த மாணவர்கள் குடும்பத்திற்கு நஷ்ட ஈடு தொகை கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அத்தகைய தகவல் என்னிடம் இல்லை. இன்னும் விசாரணையில் இருக்கிறது. எங்கு சுட்டார்கள் என்று விசாரித்துத் தெரிந்த பிறகு தான், விசாரணை முடிந்த பிறகு தான் இதைப்பற்றிச் சொல்ல முடியும். என்னுடைய தகவல் யுனிவர்சிட்டிக்கு வெளியிலே யுனிவர்சிட்டி காம்பசுக்கு வெளியிலே இந்தச் சம்பவம் நடந்தது என்பது தான். ஆனால், எங்கே நடந்தது, எப்படி நடந்தது என்பது பற்றி இன்னும் விசாரணை முடியவில்லை. விசாரணை முடிந்த பிறகு ஏதாவது கருத்துத் தெரிவிக்கப்படும்.

Fire accidents in 1963

* 406 Q.—**SRI M. V. KARIVENGADAM :** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) the number of fire accidents in the State during 1963;

(b) the estimated value of property so destroyed; and

(c) the number of lives lost?

1st April 1965]

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) Two thousand five hundred and nineteen;

(b) Rs. 46.3 lakhs; and

(c) Forty-seven.

(அ) 2519.

(இ) ரூ. 46.3 லட்சம்.

(உ) 47.

Distribution of Indica Japan seeds in North Arcot

* 407 Q.—SRI S. J. RAMASAMI : Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether the India Japan seeds were distributed to the agriculturists in North Arcot district; and

(b) if so, the quantity distributed in Arakonam taluk?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) No.

(b) Does not arise.

(அ) இல்லை.

(இ) இக் கேள்விக்கு இடமில்லை.

Chief Ministers' deliberations on distribution of rice

* 408 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM : Will the Hon. the Minister for Food be pleased to state—

(a) the details of the decisions taken at the Conference of Chief Ministers held recently regarding supply and distribution of rice; and

(b) how far the decisions would be implemented in this State.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (a) & (b) Honourable Members will recall that at the time the Chief Ministers met in New Delhi in the third week of November 1964 there were acute scarcity conditions prevailing in the matter of supply of rice; and, the wheat position was also not satisfactory.

The Conference therefore confined its attention principally to the immediate crisis and at the same time making preparations for the future.

Against this background, the main conclusions and recommendations of the Chief Ministers Conference were that in respect of rice each State will be treated for the time being as a zone in the Southern Rice region, the Northern Rice zone of the Punjab, Himachal Pradesh and Delhi being left undisturbed. For building up a buffer stock of rice for supply to deficit States, the States were given certain agreed quotas for procurement; Statutory rationing was to be introduced in Calcutta (it has since been introduced) and as regards other cities with a population of one million and over

[1st April 1965]

each State was given the option to adopt appropriate regulatory measures. States were permitted to prohibit the export of coarse grains except that surplus States which have been traditionally exporting coarse grains should continue such export on a regulated basis.

The decisions are being implemented in this State to the extent warranted by the Food situation.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : நம்முடைய ராஜ்யத்திற்கு வெளி ராஜ்யங்களிலிருந்து வரவேண்டிய புஞ்சை தானியங்களுக்கு என்ன ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Sir, I want a separate question.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : உணவுப் பிரச்சனை என்று சொன்னால் அரிசி ஒன்று மட்டுமே என்று உணவு மந்திரி அவர்கள் கருதக் கூடாது. புஞ்சை தானியங்களும் பெரும்பாலான மக்கள் உண்ணக் கூடிய அளவு. புஞ்சை தானியங்கள் போதுமான அளவுக்கு கிராமப் பகுதிகளில் கிடைப்பதற்கு என்ன ஏற்பாடு செய்யப் பட்டிருக்கிறது?

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : உணவுப் பிரச்சனை என்று நினைக்கும்பொழுது அரிசி மட்டுமல்ல, இதர தானியங்களும் கிடைக்க வேண்டும் என்பதுதான் கருத்து. ஒரு சில மாதங்களுக்கு முன்பு கோர்ஸ் தானியங்களுக்கு போக்குவரத்து தடை எதுவுமே இல்லாததினால், நம்முடைய ராஜ்யத்தில் உற்பத்தியான சோளம், கம்பு ஏராளமாக வெளிமாநிலங்களுக்கு போகக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. அதனால் இந்திய அரசாங்கத்திற்கு எழுதி கோர்ஸ் கிரான்ஸ் மூவ்மெண்டை தடை செய்யவேண்டும் என்று சொன்னோம். அந்த முறையிலே நாம் இப்பொழுது ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். கோர்ஸ் கிரான்ஸ் இப்பொழுது நம்முடைய மாநிலத்திற்கு வெளியிலே போக முடியாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. அதிகமாக கோர்ஸ் கிரான்ஸ் மற்ற மாநிலங்களுக்கு போய்விடுவது தடை செய்யப்பட்டிருப்பதனால் ஓரளவுக்கு கோர்ஸ் கிரான்ஸ் நமக்கே கிடைக்கிறது. அதுமட்டுமல்லாமல் சேலம் ஜில்லாவில் குறிப்பாக தரம்புரி போன்ற பகுதிகளில் சென்ற வருஷம் பருவ மழை குறைவாக இருந்த காரணத்தினால், ராகி, சோளம் ஆகியவைகளைப் பொறுத்தவரையில் நல்ல மகசூல் கிடைக்கவில்லை. அங்கு இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு ராகி, சோளம் வாங்கிக்கொடுப்பதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. வெளிமாநிலங்களிலிருந்து, ஆந்திரப் பிரதேசத்திலிருந்தும், ஒரிஸாவிலிருந்தும் வரும் என்று சொன்னார்கள். அது சம்பந்தமாக மத்திய அரசாங்கத்திற்கும் தனித்தனியாக அந்த ராஜ்ய முதல் மந்திரிகளுக்கும் கடிதம் எழுதியிருக்கிறேன்.

08
m.

திரு. சா. கணேசன் : அரிசி போன்ற தானியத்தை இந்தியாவிட உள்ள பிற மாநிலங்களிலிருந்து கொண்டு வருவதோடு, வெளி நாடுகளிலிருந்தும் இறக்குமதி செய்யும் வாய்ப்பையும், வசதியையும் நமது ஆட்சி பெற்று இருக்கிறதா?

1st April 1965]

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : அது இந்திய அரசாங்கம் கண்காணிக்கும் விஷயம். பொதுவாக தேசத்தில் இருக்கிற நிலைக்கு தக்கபடி, பொதுமான அரிசி இருக்கிறதா, வெளிநாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்ய வேண்டுமா என்பதையெல்லாம் அவர்கள் முடிவுசெய்வார்கள். நம் ராஜ்யத்தைப் பொறுத்த வரையில், குறிப்பாக லீன் பிரியட்களில் அதாவது அறுவடை ஆனபிறகு மக்கள் கஷ்டத்திற்கு உள்ளாவார்கள் என்று தோன்றினால், அதற்கான ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்றுதான் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் 'பப்பர் ஸ்டாக்' வாங்கி வைத்திருக்கிறோம். அந்த முயற்சி வெற்றிகரமாக இருக்கும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம்.

திரு. சா. கணேசன் : நான் கேட்ட கேள்வியின் பொருள் மத்திய ஆட்சிதான் பிற தேசங்களிலிருந்து வருவதைக் கவனிக்கிறது என்பது தெரியாமல் வந்த கேள்வி அல்ல. பிற தேசங்களிலிருந்து வர வழைக்கும் தானியங்களை நம் ஆட்சி நேரே பெறுவதற்கு முயற்சி செய்யவேண்டும் என்று நான் ஸஜ்ஜஸ்டு கூட பண்ணவில்லை. அப்படிப்பட்ட பொறுப்பை பெற்றிருக்கிறதா என்றுதான் அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : நம் ராஜ்யத்தைப் பொறுத்த வரை புள்ளி விவரங்கள் படி, ஒரு மார்ஜினல்லி ஸர்ப்ளஸ் ராஜ்யம். ஆகவே, நம் ராஜ்யத்திலே உற்பத்தியாகும் பொருள்கள் மீது கண்காணிப்பு இருந்தால், தேவைக்குப் போக, பாக்கியை மற்ற மாநிலங்களுக்கும் அனுப்ப முடியும். ஆந்திராவோடு நாம் செய்து கொண்டிருக்கும் உடன்பாடு படி, நாமும் அனுப்த, நம்முடைய உபரி தானியத்தை மற்றவர்களுக்கும் அனுப்ப முடியும். நமக்குப் போதவில்லை என்ற பிரச்சினை இல்லை.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : ஸார், நம்முடைய ராஜ்யம் மார்ஜினல்லி ஸர்ப்ளஸ் என்பதே கேள்விக்கு உரிய விஷயம். இது இருக்கட்டும். நாம் நமது நிலைமையை கோதுமை கொடுத்தால்தான் சமாளிக்க முடியும். இப்பொழுது பொதுவாக கோதுமை கோட்டா குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும், மில்கள் அமைந்த பிறகு, இப்பொழுது மாதத்திற்கு ஒரு வாரம் கூட அவை வேலைசெய்ய முடியவில்லை. ஆகவே, நமக்குக் கிடைக்கும் கோதுமையை அதிகரிக்க என்ன ஏற்பாடு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : தேசத்தில் கோதுமை பற்றாக்குறை காரணமாக, அமெரிக்காவிலிருந்து வந்து கொண்டிருந்தது. அங்கிருந்தும் வருவதற்கு தடை ஏற்பட்டதற்குக் காரணம் கனம் அங்கத்தினருக்கே தெரியும். ஆனாலும் தொடர்ந்து வற்புறுத்தி தேவையான கோதுமையையும் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இருக்கிறோம். இரண்டொரு மாதத்தில் கோதுமை நினைத்த அளவுக்குக் கிடைக்கலாம். சுழுகமான நிலைமை ஏற்பட்டால், நமக்குத் தேவையான கோட்டா கிடைத்துவிடும்.

திரு. ம. கமலநாதன் : தலைவர் அவர்களே, தற்போது அரிசி 10 லிட்டர்தான் கொண்டு போகலாம், அதற்கு மேல் கொண்டு போகக்

[1st April 1965]

கூடாது என்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட தடை புஞ்சை தானியங்களுக்கும் இருக்கிறதா? இல்லையென்றால், ராகி, சோளம் போன்ற தானியங்களை எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் எடுத்துப் போகலாம் என்றால் அது சரியாகுமா?

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : புஞ்சை தானியத்திற்கு தடை எதுவும் இல்லை, உச்ச வரம்பும் இல்லை.

திரு. எம். டி. தியாகராஜ பிள்ளை : தலைவர் அவர்களே, மற்ற மாநிலங்களிலிருந்து வரவழைக்கப்படுகிற கடலைப் பருப்பு, துவரம் பருப்பு இவைகளில் விலை அதிகமாக இருப்பதால், அந்த விலையைக் குறைக்க என்ன ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது?

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : அரசாங்கம் அதில் கவனம் செலுத்துகிறது. கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள், இந்த கடலை, துவரை உற்பத்தி செய்யும் ராஜ்யங்களுக்கு கடிதம் எழுதினதால் தான், நம்முடைய பற்றாக்குறையைத் தெரிந்து, அவர்கள் அரசாங்கத்தின் மூலமாக நம் ராஜ்யத்திற்கு, 22,000 டன் வரை நமக்கு அனுப்ப முன் வந்திருக்கிறார்கள். விலை நாளடைவில் குறையும் என்று எதிர் பார்க்கப்படுகிறது.

திரு. எம். எஸ். மணி : ஸார், மின் உணவு வகையில் சேர்க்கப் பட்டிருக்கிறது. அது நஞ்சை தானிய உணவா அல்லது புஞ்சை தானிய உணவா? (சிரிப்பு)

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : மின் ஒரு தானியம் என்று கனம் அங்கத்தினர் எடுத்துக் கொண்டால், அது நஞ்சையா, அல்லது புஞ்சையா என்று அவர்களே தீர்மானித்துக் கொள்ளலாம்.

திரு. கோ. சி. மணி : சென்ற ஆண்டு அரிசி பஞ்சம் ஏற்பட்ட போது, தஞ்சாவூரிலும் அது ஏற்பட்டது. அதற்குக் காரணம், நெல்லின் விலையை நிர்ணயிக்காமலே அரிசியின் விலையை நிர்ணயித்ததால்தான் அப்படி ஏற்பட்டது. இதை மத்திய சர்க்காருக்கு எடுத்துச் சொல்லி, இப்படிப்பட்ட உத்தரவுகளைப் போடவேண்டாம் என்று எடுத்துச் சொல்வார்களா?

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : இப்பொழுது இருக்கும் நிலைமையில் ஒன்றுமே சொல்ல வேண்டாம்.

திரு. எம். டி. தியாகராஜ பிள்ளை : ஸார், இப்பொழுது தஞ்சை ஜில்லாவிலே நெல் தேங்கிக் கிடக்கிறது; விவசாயிகள் கோடவுள்களில் கொண்டு கொடுக்க அதிகச் செலவும் ஆகிறது. அதற்கு தக்க ஏற்பாடுகள் சர்க்கார் செய்வார்களா?

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : இப்பொழுது இருக்கக் கூடிய நடவடிக்கை, ஒன்றும் மாறுதல் செய்வதற்கில்லை. கட்டுப்பாடு இல்லாமல் வேறு இடங்களுக்குக் கொண்டு போக வியாபாரிகள் நினைத்தால் அது நடக்காது.

திரு. கே.ஆர். ஆர்.எம். கரியமாணிக்கம் அம்பலம் : ஸார், உணவுப் பொருள்கள் தயாரிக்க எண்ணெய் மிகவும் அவசியமானது. அவற்றின் விலைகள் உச்ச கட்டத்தை அடைந்திருக்கிறது. நியாயமான விலை எண்ணெய்களுக்கு நிர்ணயிக்க சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்வார்களா?

1st April 1965]

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : என்னெய் மட்டுமல்ல, எல்லா உணவுப் பொருள்களும் நியாயமான விலைக்குக் கிடைக்க ஏற்பாடுகள் செய்கிறோம். பற்றாக்குறையாக இருப்பவற்றை பிற மாநிலங்களிலிருந்து பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம்.

திரு. சா. கணேசன் : கோதுமை பற்றி கனம் அமைச்சர் குறிப்பிட்டார்கள். சிறப்பாக சில குறிப்பிட்டவர்களுக்கு, குறிப்பிட்ட வியாதிபுள்ளவர்களுக்கு, கோதுமை உணவு இன்றியமையாதது, அதுவும் சம்பா கோதுமைதான் நம்முடைய முறையில் பக்குவமான உணவாகச் செய்து சாப்பிடச் சாத்தியமாக இருக்கிறது. அந்த வகைக் கோதுமையை வாங்கமுடியாத, உண்ண முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அது கிடைக்க வழிவகை செய்ய அரசாங்கம் முயற்சி எடுக்கிறதா, இல்லையென்றால் முயற்சிக்குமா என்று அறியவிரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : சம்பா கோதுமை வாங்கிக் கொடுக்கவேண்டும் என்றால், நமக்கு இருக்கும் தேவை, கிடைக்கும் வாய்ப்பு இவற்றையெல்லாம் பற்றி சிவில் சப்ளை அதிகாரிகள், குறிப்பாக விசேஷ நோயாளிகளுக்குக் கொடுக்க, தீவிர முயற்சி எடுக்க வேண்டும் என்பதில் நடவடிக்கை எடுப்பார்கள்.

திரு. எஸ். பொன்னுசாமி நாடார் : தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது நாம் கையாளும் உணவு தானியக் கொள்முதல் மூலமாக இப்பொழுது இருக்கும் பற்றாக்குறை சரிகட்டிவிடுமா அல்லது இன்னும் தேவை இருக்குமா, இருக்கும் என்றால், வெளியிடங்களிலிருந்து எந்த அளவுக்கு நமக்கு வரும் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : இப்பொழுது ராஜ்யத்திலே ஏற்பட்டிருக்கும் நிலையை உணர்ந்து செயல் படுகிறோம். ஸீன் பிரியடிஸ் ஏற்படக்கூடிய சிரமங்களை தவிர்க்க தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுகின்றன. ஏதாவது அதிகக் கஷ்டம் ஏற்பட்டால், மத்திய சர்க்காரும் உதவி செய்யும்.

Decisions on procurement and purchase of paddy and rice

* 409 Q.—SRI V. SANKARAN :

SRI S. J. RAMASWAMI :

} Will the Hon. the

Minister for Food be pleased to state the details of the decisions taken at the Conference of the Union Food Minister and the Chief Ministers of States held on 20th December 1964 at New Delhi on the procurement and purchase of paddy and rice?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : There was no such conference on 20th December 1964 at New Delhi.

திரு. வை. சங்கரன் : அந்தக் குறிப்பிட்ட தேதியில் இல்லாவிட்டாலும் கூட, கொள்முதல் (ப்ரொக்யூர்மென்ட்) சம்பந்தமாக புது டெல்லியில் நடைபெற்ற மத்திய உணவு அமைச்சர் மற்றும் மாநில முதலமைச்சர்களின் மாநாட்டில் கொள்முதல் சம்பந்தமாக என்ன என்ன முடிவுகள் ஏற்பட்டன?

[1st April 1965]

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : அப்படிப்பட்ட ஒரு மாநாடு நடைபெறவில்லை என்று நான் முதல் கேள்விக்கே பதில் சொல்லி விட்டேன். கனம் அங்கத்தினர் அந்த மாநாட்டில் ஏற்பட்ட முடிவைப்பற்றிக் கேட்டால் எப்படிச் சொல்வது?

திரு. வை. சங்கரன் : முதல் கேள்வி 'டிஸ்ட்ரிப்யூஷன்' சம்பந்தமாக இருக்கிறது. இரண்டாவது கேள்வி 'ப்ரொக்யூர்மெண்ட்' சம்பந்தமாக இருக்கிறது. ஆகையால், தனித் தனியாக இருப்பதால், "ப்ரொக்யூர்மெண்ட் சம்பந்தமாக என்ன முடிவு எடுக்கப்பட்டது?" என்று கேட்டேன்.

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : அப்பொழுது இருந்த நெருக்கடி நிலைமைக்குத் தகுந்த முறையில் என்ன என்ன பேசப்பட்டது என்பதைப்பற்றிய விவரம்தான் சொல்லியிருக்கிறேன்.

திரு. கோ. சி. மணி : பருப்பு விலை ஏற்றத்தின் காரணத்தால் அரசாங்கமே பருப்பு வகைகளைக் கொள்முதல் செய்து விநியோகம் செய்யப் போவதாகப் பத்திரிகையில் ஒரு செய்தி படித்தேனே அது உண்மையா?

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : நமது ராஜ்யத்திற்குத் தேவையான பருப்பு வகைகளை மற்ற ராஜ்யத்திலிருந்து வாங்குவதற்கு அரசாங்கமே முன்வந்திருக்கிறது. அதைக் கூட்டுறவு சொஸைட்டி மூலமாக வாங்குகிறார்கள்.

புதிய அரிசி ஆலைகளுக்கு உரிமங்கள்

* 410 கேள்வி.—புலவர் கா. கோவிந்தன் : கனம் உணவு அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா—

புதிய அரிசி ஆலைகளுக்கு அனுமதி வழங்குவதில் அரசின் கொள்கை என்ன?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : The principles governing the grant of permit are laid down in section 5 (4) of the Rice Milling Industry (Regulation) Act, 1958 and in rule 3 (2) (a) to (e) of the Rice Milling Industry (Regulation and Licensing) Rules, 1959. The permits are granted after a full complete investigation with due regard to the above statutory provisions.

திரு. எஸ். முருகையன் : 1958-ம் வருஷத்திய சட்டம் வருவதற்கு முன்பாகவே பல இடங்களில் கட்டடங்கள் கட்டி லைசென்சுக்கு மனுச் செய்திருந்தும் கூட, அது போன்ற சில மனுக்கள் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. சட்டம் வருவதற்கு முன்பாகவே, அதற்கு மனுச் செய்துவிட்டார்கள். அதுபோன்ற மனுக்களை யாவது மீண்டும் பரிசீலனை செய்து லைசென்ஸ் கொடுப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : ஒரு பிராந்தியத்திற்குத் தேவையான ரைஸ் மில்லை நிர்ணயம் செய்ய இப்பொழுது விதிமுறை இருக்கிறது. கட்டடம் கட்டிவிட்ட காரணத்திற்காகவே ரைஸ் மில்லுக்கு லைசென்ஸ் கொடுக்க முடியுமா என்பதெல்லாம் ஆலோ

1st April 1965]

சிக்கப்பட வேண்டிய விஷயங்கள். அதனால், இப்பொழுது அனுமதி வழங்கப்படுவதெல்லாம் நான் குறிப்பிட்டுச் சொன்ன இந்த விதிமுறைகளுக்கு உட்பட்டுதான் கொடுக்கிறார்கள்.

திரு. ம. கமலநாதன் : அப்படிப்பட்ட கட்டடங்கள் கட்டப் பட்டு லைசென்ஸ் பெறாமல் இருக்கும் மில்களின் எண்ணிக்கை சுமார் நூறுதான் தமிழகத்தில் இருக்கும் என்று முன்பு உணவு அமைச்சராக இருந்த அமைச்சர் சொன்னார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் லைசென்ஸ் கொடுத்துவிடலாம் என்ற முடிவுக்கு வந்திருப்பதாகவும் சொன்னார்கள். அதுபற்றி இப்போதைய நிலைமை என்ன என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கூற முடியுமா?

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : இப்பொழுது இருக்கும் விதிமுறைகளுக்குத் தகுந்த முறையில் பரிசீலனை செய்யப்படும்.

திரு. சா. கணேசன் : புதிய அரிசி ஆலைகள் என்று குறிப்பிட்டிருப்பது வெறும் 'ஹல்லர்' வைத்துக்கொண்டு அரசை செய்யப்படுகிற சிறிய ரைஸ் மில்களையா? அல்லது பாய்லர் போன்றவற்றை வைத்துக்கொண்டு, பத்தாயிரம், ஒரு லட்சம், இரண்டு லட்சம் பூட்டைகளை அரைக்கிற பெரிய ஆலைகளையா? ஹல்லர்களை மட்டும் வைத்துக்கொண்டிருக்கிற சிறிய மில்களை ஏற்கெனவே இல்லாமலிருக்கும் சில முக்கியமான பகுதிகளில் கொடுக்க வாய்ப்பு உண்டு. அதை அரசு கவனிக்குமா?

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : லைசென்ஸைப் பொறுத்தவரையில் பெரிய மில்லா, ஹல்லரா என்ற பிரச்னை கிடையாது. ஹல்லராய் இருந்தாலும் பெரிய மில்லாயிருந்தாலும் விதிமுறைகள் இருக்கின்றன. ஒரு பிராந்தியத்தில் நெல் உற்பத்தி அதிகமாக இருக்கிறது, அங்கே மில்லை இல்லை என்று சொன்னால், யார் மனுப் போடுகிறார்களோ, அவர்கள் இந்த விதிமுறைகளுக்கு உட்பட்டு போடும்பட்சத்தில், இந்த விதிமுறைகளில் இருக்கும் கண்டிஷன்களுக்குப் பொருத்தமாக இருக்கும்பட்சத்தில் முக்கியமாகக் கொடுப்பார்கள்.

திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி : ரைஸ் மில்லிங் இன்டஸ்ட்ரியில் டீபெங்க்ட் மில்லுக்கு அப்ளிகேஷன் போட்டால், அவர்களுக்கு லைசென்ஸ் கொடுப்பது பற்றி 'கன்சிடர்' பண்ணலாம் என்று ஐந்தாவது செக்ஷன் சொன்னாலும், இப்பொழுதிருக்கும் லைசென்ஸிங் அதாரிடி, 'அங்கே போட்டி இல்லை' என்று சொல்லி, புதிதாகப் போட்டிருக்கிற அப்ளிகேஷனுக்கெல்லாம் லைசென்ஸ் கொடுக்கிறார்கள். அது எப்படி நியாயம்? அதை அரசாங்கம் ஆலோசிக்குமா?

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : கனம் அங்கத்தினருக்கு ஏதாவது ஸ்பெஸிபிக் கேஸ் இருக்கலாம். அதனால்தான் சொல்கிறார் என்று நினைக்கிறேன். இந்த டீபெங்க்ட் ரைஸ் மில்களுக்குப் ப்ரையாரிடி கொடுக்க வேண்டும் என்பதுதான் நான் தெரிந்து கொண்டதில் இருக்கக் கூடியது. ஆனால், பொதுவாக அந்த விதிமுறைகளை யெல்லாம்—கனம் அங்கத்தினரே ஒரு சட்ட நிபுணராக இருப்ப

[1st April 1965]

தால்—படித்து இதற்கு யார் அதார்டியோ அவர்களிடத்தில் தங்க ஞாடைய வாத்தத்தைச் சொல்லும்பட்சத்தில் நிச்சயமாக அதைப் பரிசிலனை செய்வார்கள்.

திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி : அண்மையில் அரசாங்கம் லட்சக் கணக்கான மூட்டை நெல் வாங்கியிருக்கிறது. ஆனால், வாங்கப் பட்ட நெல்லை உடனடியாக அரசியாக மாற்றலாமென்றால், அந்த நெல் ஈரத்தின் காரணமாகக் கறுத்துக் கெட்டுவிடும். ஆகையால், மாவட்டங்களிலே இருக்கும் கலெக்டர்கள், டிஸ்ட்ரிக்ட் சப்ளை ஆபிசர்கள் மில்களுக்குச் சென்று 'நெல்லை அரையுங்கள்' என்று ஒவ்வொரு மில்லாக 'கான்வான்ஸ்' செய்யக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஆகையால், இப்பொழுது அனுமதி கேட்டிருக்கிற 100, 200 ரைஸ் மில்களைப் பொறுத்த வரையில் அவர்கள் கட்டடங்கள் கட்டியிருந்தார்களானால், ஏன் உடனடியாக அவர்களுக்கு லைசென்ஸ் கொடுக்கக்கூடாது?

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் சொல்லக்கூடிய கருத்துக்கும் இப்பொழுது ரைஸ் மில்களுக்கு லைசென்ஸ் கொடுப்பதற்கும் எந்தவிதமான சம்பந்தமும் இல்லை. கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் நெல் உற்பத்தி அதிகமாக இருக்கக் கூடிய பகுதியிலிருந்து வந்தாலும்கூட, இப்பொழுது அங்கெல்லாம் கரும்பு உற்பத்தி அதிகமாக இருக்கும் காரணத்தால், நெல்லை எப்படிப் பத்திரமாகப் பாதுகாத்து வைப்பது என்று தெரிய வில்லை போல் இருக்கிறது. அதிக காலம் வைத்திருக்கவேண்டுமென்றால், நெல்லாகத்தான் வைக்க வேண்டுமே தவிர, அரிசியாக வைக்க முடியாது.

திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, உத்தரவு பிறப்பிப்பதற்கு முன்பாகவே லைசென்ஸ் வரும் என்ற நம்பிக்கையில் கட்டடங்களில் ஏராளமாகப் பணம் செலவு செய்து கட்டியிருப்பதனால், அந்த உத்தரவு வருவதற்கு முன்பாகவே மனுச் செய்தவர்கள் விஷயமாவது கவனிக்கப்படுமா?

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : புதிதாக ஒன்றும் கவனம் செலுத்த வேண்டியதில்லை. தொடர்ந்து கவனம் செலுத்திக் கொண்டுதான் வருகிறார்கள். 'கட்டடம் கட்டிவிட்டோம், அதற்கு லைசென்ஸ் கொடுங்கள்' என்றால் கொடுத்துவிட முடியாது. இதில் ஏதேனும் குறிப்பிட்ட சில கஷ்டங்கள் இருக்கும்பட்சத்தில் அதைக் கனம் அங்கத்தினர் என்னுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தால், இதில் ஏன் இந்தத் தவறு ஏற்பட்டது என்று விசாரணை செய்து நியாயம் வழங்க ஏற்பாடு செய்யலாம்.

திரு. கோ. சி. மணி : ஒரு கிராமத்திற்கு ஒரு மில் என்று ஒரு வரம்பு வைத்து, ஒரு மில்லுக்கும் இன்னொரு மில்லுக்கும் இவ்வளவு தூரம் இருக்கவேண்டும் என்று நிர்ணயம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மில் வைப்பவர்கள் வியாபாரத்தைக் கருதிதான் வைக்கிறார்கள். ஏதாவது ஒழுங்காக நெல் வரவிட்டால் வியாபாரம் குறையும் என்று தெரியும். மில் வைக்கிறோம் என்று முன்வரும் நேரத்தில், அதைத் தடை செய்யாமல், இப்பொழுதுதிருக்கும் தடை உத்தரவைத் தளர்த்துவது பற்றி அரசாங்கம் யோசிக்குமா?

1st April 1965]

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : நமது ராஜ்யத்திலே தஞ்சை ஜில்லாவில் நெல் அதிகமாக உற்பத்தியாகிறது. அந்த ஜில்லாவில் இருக்கும் மில்சரின் கபாசிட் மணச்சநல்லூரில் இருக்கும் மில்லின் கபாசிடிக்கு மிகக் குறைவு. அதனால்தான், யாருக்கும் பாதகம் வந்துவிடக்கூடாது, ஸ்தலத்தில் இருக்கக்கூடிய நெல் உற்பத்தியாளர்களுக்கு பாதகம் வந்துவிடக்கூடாது, உற்பத்தியாகிற இடத்திற்கு அருகிலேயே மில்லிங் இன்டஸ்ட்ரி வரவேண்டும் என்பதற்காக இப்பொழுது ரெகுலேஷன் போட்டிருக்கிறோம். நெல் உற்பத்தியாகக்கூடிய உபரி நெல் இருக்கும்பட்சத்தில் வேறு மில் இல்லாமலிருக்கும் பட்சத்தில் இப்பொழுது இருக்கும் விதிமுறைப்படி அவர்களுக்கு நன்மை கிடைக்கும்.

திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார் : ஆந்திர மாகாணத்தில் ஒவ்வொரு இரிரிகேஷன் பம்ப் செட்டுக்குப் பக்கத்தில் ஒரு ஹல்லர் வைத்து நெல் அரைக்கலாம் என்ற திட்டம் இருக்கிறது. போட்டி மனப்பான்மை அதன் மூலம் குறைந்து நல்ல அரிசி எல்லோருக்கும் கிடைக்கும் நிலைமை ஏற்படக் கூடுமாதலால் அம்மாதிரி திட்டத்தை நம் மாகாணத்தில் கொண்டுவர முடியுமா?

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : இப்பொழுதிருக்கும் முறையில் ஏதேனும் மாறுதல் செய்ய வேண்டும் என்றால், இதில் இருக்கக்கூடிய எல்லா நிலைமைகளையும் உணர்ந்து, பூர்வாங்கமாகத் தெரிந்து கொண்டுதான், இந்தக் கொள்கையிலே ஏதேனும் மாறுதல் செய்யவேண்டும். அதை நான் கவனித்துத்தான் செய்ய முடியுமே தவிர, ஏதோ மில் வேண்டும் என்று இன்று கோரிக்கை இருக்கிறது என்பதற்காகச் செய்துவிட்ட முடியாது. மில்லிங் இன்டஸ்ட்ரியை நான் தெரிந்துகொண்ட வரையில் மற்ற மேலை நாடுகளில் இந்த மில்லிங் இன்டஸ்ட்ரி இருப்பதைப் பார்த்தால், முறையாக மில்லிங் இன்டஸ்ட்ரி இருந்தால் ஏராளமாகச் சேதாரம் ஏற்படுவது தடைப்படும் என்பதை அரசாங்கம் சூப்பகத்தில் வைத்துக் கொள்ளவேண்டியிருக்கிறது. உனவுப் பிரச்சனையைத் தீர்க்க வேண்டுமென்றால், மில்லிங் இன்டஸ்ட்ரியில் மிக ஜாக்கிரதையாகக் கவனம் காட்டப்பட வேண்டிய ஒரு தொழிலாக இருக்கிறது.

திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர் : இனிமேல் புதிதாக ஏற்படுத்தப்படும் அரிசி மில்களை சர்க்கார் துறையிலோ, கூட்டுறவுத் துறையிலோ ஏற்படுத்திவிட்டு, தனியாருக்கு லைசென்ஸ் வழங்கப்படுவது நிறுத்திவைக்கப்படுமா?

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : இந்தத் தொழில் அவருடைய மாவட்டத்தில் இல்லாததால் தாராளமாக இந்தக் கேள்வியைப் போட்டிருக்கிறார் என்று நினைக்கிறேன். ஆனால், இதற்கு முன்பு எழுப்பப்பட்ட கேள்விக்குப் பதில் சொன்னபடி, மில்லிங் இன்டஸ்ட்ரி மிக ஜாக்கிரதையாகப் பார்க்கப்பட வேண்டிய ஒரு இன்டஸ்ட்ரியாகும். காரணம், உனவுப் பிரச்சனையைப் பொறுத்த வரையில், மில்லிங் இன்டஸ்ட்ரி பெரிய அளவிற்கு உதவி செய்ய முடியும் என்று இன்றைக்கு ஆராச்சிகள் நடந்து மற்ற நாடுகளில் வெற்றி அடைந்திருக்கிறது. அந்த முறையிலே தான் இந்த ராஜ்யத்திலும் மில்லிங் இன்டஸ்ட்ரி ஏற்படவேண்டும் என்று நான் ஆசைப்படுகிறேன்.

[1st April 1965]

திரு. எம். டி. தியாகராஜ பிள்ளை : கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கேள்விக்குப் பதில் சொல்லும்போது அதிகமாக நெல் உற்பத்தி செய்கிற தஞ்சை ஜில்லாவில் அதிகமாக நெல் அரைக்க வசதி செய்யவேண்டும் என்றார்கள். அப்படி இல்லாத காரணத்தினால் அரிசி மில்கள் உள்ள மனச்சநல்லூர், ஈரோடு, திருப்பூர் ஆகிய இடங்களுக்குக் கொண்டு செல்ல வாகனங்களும் இல்லாமல் இருக்கிறது. ஆகவே இப்போது திருவாரூரில் ஏற்படுத்துகின்ற நூதன ரைஸ் மில்லைப்போல இன்னும் கூட்டுறவு வ்தாபனங்களின் மூலம் அந்த ஜில்லாவில் நூதன ரைஸ் மில்கள் அதிகம் ஏற்படுத்த சர்க்கார் முயற்சி செய்யுமா?

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : அதுவும் பரிசீலனையில் இருக்கிறது. தஞ்சை ஜில்லாவில் இருப்பவர்கள் ஏதோ அங்கே அதிகமாக ரைஸ் மில்கள் இருப்பதுபோல--எதற்காக திருவாரூரில் நூதன முறையில் ஒரு ரைஸ் மில் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று ஆட்சேபிக்கிறார்கள். அதிலும் கனம் அங்கத்தினர் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. கேஜர். ஆர்எம். கரியமாணிக்கம் அம்பலம் : ஒருசில இடங்களில் முன்பு ஜில்லா போர்டு இருந்தபோது அரைப்பதற்கு லைசென்சு வாங்கிக் கொண்டு மில்கள் வைத்து இருந்தார்கள். இப்போது அந்த ரைஸ் மில்களை மூடிவிட்டார்கள். அதனால் பக்கத்தில் உள்ள ஜனங்களுக்கு அசௌகரியமாக இருக்கிறது. மீண்டும் அவைகளைத் திறக்க வசதி அளிக்கப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : இப்போதுள்ள விதிமுறைகளைத் தளர்த்திக்கொடுக்க காரணம் இருந்தால் கொடுப்பார்கள்.

MR. SPEAKER : Question No. 411.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI : Mr. Speaker, Sir, we have been trying to catch the eye of the Hon. Speaker but the Hon. Speaker is not looking at us. He is looking down and how is it possible to catch his eye?

MR. SPEAKER : I have seen all but I cannot call all the hon. Members. The hon. Members should not think that I have not seen them. I have already seen them and afterwards I have been thinking about it. But sometimes some hon. Members may be missed for want of time.

சென்னை நகரில் தரக்குறைவான அரிசி விநியோகம்

* 411 கேள்வி.—**திரு. இராம. அரங்கண்ணல் :** கனம் உணவு அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) சென்னை நகரில் பல பகுதிகளில் கடந்த நவம்பர் மாதம் விநியோகம் செய்யப்பட்ட அரிசி மோசமாக இருப்பதாக புகார்கள் வந்தனவா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் பேரில் எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை என்ன?

1st April 1965]

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (a) The answer is in the affirmative; and

(b) On receipt of some complaints from the public, supervisors and Special Deputy Collectors were deputed to check the retail shops and wholesale shops and the wholesalers and retailers were instructed to segregate the bad quality rice and keep them separately. They have been instructed not to issue the bad quality rice to the card-holders. The Supervisors and Inspectors working under the Special Officer for Family Cards, were also instructed to inspect the retail shops and ensure that no bad quality rice is supplied to the card-holders.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : இப்படித் திருப்பிப் பெறப்பட்ட ஏராளமான அரிசிக்கான செலவுத் தொகை எவ்வளவு? அந்த நஷ்டத்தை அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொண்டதா?

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : அந்த விவரம் என்னிடத்தில் இல்லை. தனிக் கேள்வி வேண்டும்.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : நெல் வளர்ந்து, அரிசியாக வருகிறபோது நல்லதாக வருகிறது. மக்கள் கையில் சேரும் போது மோசமாக இருக்கிறது. அதற்கு அடிப்படைக் காரணம் என்ன என்பதை அறிந்து அதை நீக்க நடவடிக்கை எடுக்கப் படுமா?

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : இது குறிப்பிட்ட ஒருசில மாதங்களில் சப்ளை செய்யப்பட்ட அரிசியைப் பற்றியது. எதனால் ஏற்பட்டது, எப்படி ஏற்பட்டது என்கிற ஆராய்ச்சியில் துறைவதைக் காட்டிலும் இனி அது போல் நடவாமை பார்த்துக் கொள்ளத் தான் நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது. அதனால்தான் மில்லிங் இண்டஸ்ட்ரியில் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று சொன்னேன். ஒரு சில மில்லர்கள் வேகமாக சப்-ஸ்டான்டர்ட் ரைஸ் உற்பத்தி செய்யும் முயற்சியில் ஈடுபடுவது எல்லோருக்கும் தெரியும். இது மற்ற ராஜ்யங்களிலும் இருக்கிறது. நமக்கு ஏற்பட்ட நெருக்கடி காலத்தில் இதை நாம் தெரிந்து கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே தான் பொதுமக்களுக்கு நல்ல அரிசி கொடுப்பது சம்பந்தமாக எல்லா விஷயங்களிலும் கவனம் செலுத்துகிறோம்.

திரு. ம. கமலநாதன் : சேலம் நகர மக்கள் பூழுங்கல் அரிசியைச் சாப்பிட்டுப் பழகியவர்கள். அவர்களுக்கு லிட்டர் 50 பைசா விலையுள்ள அதைக் கொடுக்காமல் 63 பைசா என்று அதிக விலைக்கு பச்சரிசியைக் கொடுத்த காரணத்தினால் நூற்றுக்கணக்கான பேர்கள் வயிற்று நோவு கண்டு உடல் கெட்டு, குடல் கெட்டு ஆஸ்பத்திரியில் இருக்கிறார்கள் என்பது கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியுமா?

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : பச்சரிசி சாப்பிட்டதனால் ஆஸ்பத்திரியில் இருக்கிறார்கள் என்பதை என்னால் ஒப்புக்கொள்ள முடியாது. சென்ற அக்டோபர், நவம்பர் மாதத்தில் நமக்கு ஒரு நெருக்கடி ஏற்பட்டது. சென்னையில் உள்ளவர்கள் நெல்லார் அரிசி தான் வேண்டும் என்று இருந்த நிலைபோக, தஞ்சை குறுவையைக்

[1st April 1965]

கூட்சு சாப்பிட்டார்கள் என்பதை நாம் அறிவோம். அந்த நிலை இனி ஏற்படாது என்பது என் நம்பிக்கை. அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை நாம் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI : Sir, so far as raw rice is concerned, the quality is very good and we are thankful to the Government. But so far as boiled rice is concerned, the quality is not so good. Will the Government take steps to see that they give good boiled rice to the City of Madras?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : The hon. Member has stated that it is not bad. So, she would like to have better rice. Our efforts are to get better rice.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : சென்ற ஆண்டு சில மாதங்கள் வாழ்நாளில் நாம் கண்டு இருக்க முடியாத அரிசியைச் சந்தித்தோம். அத்தகைய மோசமான அரிசியைத் தடுப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்திருப்பதைப் பாராட்டுகிறேன். இருந்தாலும் அப்படி இந்த அரசாங்கத்தை ஏமாற்றியவர்கள் யார்? அவர்கள் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது?

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : எங்கிருந்து வந்தது, எப்படி வந்தது என்ற சர்ச்சையில் நான் போகவில்லை. இனி அந்தமாதிரியான நிலை வராதவாறு எல்லா நடவடிக்கைகளும் எடுக்கப்படுகின்றன.

திரு. எஸ். முருகையன் : நல்ல நெல்லுக்கு நல்ல அரிசி வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். எவ்வளவு நல்ல நெல்லாக இருந்தாலும், அரைத்த அரிசி நல்லதாக இருந்தாலும் சாக்கில் கட்டி 90 நாட்களுக்கு மேல் இருந்தால் விணுகப்போய்விடும். சர்க்கார் அதிகாரிகள் அது விஷயத்தில் கவனம் காட்டுவதில்லை. ஆகவே தான் தனிப்பட்ட வியாபாரிகளிடமே ஆலோசனை கேட்டு அரிசி கெடாமல் இருக்க வழிவகை தெரிந்து 90 நாளைக்கு ஒரு முறை கீழே கொட்டி, சாக்கில் கட்டி அரிசி கெடாமல் இருக்க வழிவகை செய்வார்களா, என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : அதற்காகத்தான் திரு. கிருஷ்ண மூர்த்தி அவர்கள் கூறிய ஆலோசனையைக் கூடக் கேட்காமல் நெல்லாகவே ஸ்டாக் செய்கிறோம்.

பொன்னம்மாப்பேட்டை கைத்தறி நெசவாளர் கூட்டுறவு சங்கத்தின் நிதி கையாடல்

* 412 கேள்வி.—புலவர் கா. கோவிந்தன் }
திரு. க. ர. நல்லசிவம் : } கனம் கூட்டுறவு
அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்கு பதிலளிப்பாரா—

கேள்வி எண் 194-க்கு 1963 ஆகஸ்ட் 17-ல் அளித்த பதிலை யொட்டி சேலம் பொன்னம்மாப்பேட்டை கைத்தறி நெசவாளர் கூட்டுறவு சங்கத்தில் ரூபாய் 15,646 கையாடல் செய்யப்பட்டது பற்றிய விசாரனை முடிந்துவிட்டதா? அதன் முடிவு என்ன?

1st April 1965]

கனம் திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார் : மேலும் புலையாறு நடத்துவதற்காக இது இப்போது போலீசாரிடம் முடிவுறு நிலையில் உள்ளது.

Jaggery manufacturing co-operative societies

* 413 Q.—SRI M. V. KARIVENGADAM : Will the Hon. the Minister for Co-operation be pleased to state the number of jaggery manufacturing co-operative societies established so far in the State and the number of tappers employed therein?

கனம் திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார் : (1) இதுவரை நம் மாநிலத்தில் நிறுவப்பட்டுள்ள பனைவெல்ல உற்பத்திக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் எண்ணிக்கை 1,482.

(2) இத்தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ள தொழிலாளரின் எண்ணிக்கை 1,90,441 ஆகும்.

திரு. கோ. சி. மணி : மது விலக்குச் சட்டத்தின் காரணமாக வேலையை இழந்தவர்களில் எத்தனைபேர் இதன் மூலம் வேலை வாய்ப்புப் பெற்று இருக்கிறார்கள்?

கனம் திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார் : நான் சொன்ன மொத்த எண்ணிக்கையில் அவர்களும் சேர்ந்திருக்கிறார்கள்.

Chettipatti Labour Contract Co-operative Society, Dharmapuri

* 414 Q.—SRI M. V. KARIVENGADAM : Will the Hon. the Minister for Co-operation be pleased to state—

(a) the date of formation of the Chettipatti Labour Contract Co-operative Society in Dharmapuri division;

(b) the nature of financial assistance so far extended; and

(c) its present financial position?

கனம் திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார் : (அ) செட்டிப்பட்டி, “ஆர். வி. ஹரிஜன் கூட்டுறவு தொழிலாளர் ஒப்பந்தச் சங்கம் லிமிடெட்”, 1-9-1960-ல் பதிவு செய்யப்பட்டு, 5-9-1960-லிருந்து தன்பணியை ஆற்றத் தொடங்கியது.

(இ) இதன் தொழில் மூலதனத்திற்காக அரசாங்கம் ரூ. 50,000 வட்டியில்லாக் கடனாக வழங்க அனுமதித்துள்ளது. இதில் ரூ. 45,000 சங்கத்திற்கு வழங்கப்பட்டுவிட்டது. இந்தக் கடன் வாங்கியதிலிருந்து ஆரவது ஆண்டு முதல் 20 சம ஆண்டுத் தவணைகளில் இக்கடன் திருப்பிச் செலுத்தப்படும்.

(உ) 30-6-1964 வரை இச்சங்கம் ரூ. 16,056.18 நஷ்டத்தில் பணியாற்றிவந்தது.

நொய்யல் ஆற்றின் உற்பத்தி இடத்தில் அணை

* 415 கேள்வி.—திரு. எம். எஸ். மணி : கனம் உணவு அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) கோவையில் நொய்யல் நதி உற்பத்தியாகும் பகுதியில் அணை கட்டும் திட்டம் ஏதேனும் இருக்கிறதா?

[1st April 1965]

(இ) ஆம் எனில், அத்திட்டம் எப்போது நிறைவேற்றப் படும?

கனம் திரு. வெ. ராமையா : (அ) தற்போதைக்கில்லை.

(இ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

19-00
a.m.

கோவை நகரில் தண்ணீர் பற்றாக்குறையைப் போக்குவதற்கான நடவடிக்கைகள்

* 416 கேள்வி.— திரு. எம். எஸ். மணி : கனம் உணவு அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) கோவை நகர குடி தண்ணீர் பற்றாக்குறையைப் போக்க ஏதேனும் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் விவரம் என்ன?

கனம் திரு. வெ. ராமையா : (அ) & (இ) இக்கேள்விக்குரிய பதில் சபைமுன் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

UNSTARRED QUESTIONS.

குளச்சலில் மருத்துவ மனை கட்டிடம்

62 கேள்வி.— திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ் : கனம் சுகாதார அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) கனியாகுமரி மாவட்டத்தில் குளச்சலில் கட்ட இருக்கும் மருத்துவ நிலையத்தின் கட்டிட வேலை தற்போது எந்நிலையிலுள்ளது?

(இ) இம்மாவட்டத்திலுள்ள நாகர்கோவில் அரசாங்க ஆஸ்பத்திரியை வேறு இடத்திற்கு மாற்றுவதற்கு நில ஆர்ஜிதம் செய்யப்பட்டிருக்கிறதா?

பதில்.—(அ) குளச்சலில் உள்ள அரசாங்க மருந்தகத்தை தாலுகா தலைமையிட மருத்துவ மனையாக உயர்த்துவதற்காக கட்டிடங்கள் கட்டும் திட்டத்திற்கு இன்னும் அனுமதி வழங்கப்படவில்லை.

(இ) இல்லை.

(a) The scheme for the construction of buildings for converting the Government Dispensary, Colachel, into a taluk headquarters hospital has not yet been sanctioned.

(b) No.

குடியிருப்பு மனைகளுக்கு மனுக்கள்

63 கேள்வி.— திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : கனம் உள்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) தஞ்சை மாவட்டத்தில் 1962-63, 1963-64, 1964-65 ஆண்டுகளில் குடியிருப்பு மனைகள் கோரி எத்தனை மனுக்கள் வந்துள்ளன?

(இ) அவைகளுள் பைசல் செய்யப்பட்டு மனைகள் வழங்கப்பட்ட மனுக்கள் எத்தனை?

(உ) பைசலாகாமல் உள்ள மனுக்கள் எத்தனை?

பதில்.—

	1962-63.	1963-64.	1964-65.
(அ)	555	534	377
(இ)	177	169	78
(உ)	378	365	299

1st April 1965]

High Schools in Salem district

64 Q.—SRI M. V. KARIVENGADAM : Will the Hon'ble the Chief Minister be pleased to state the number of High Schools started during the academic year 1964-65 in Salem district, talukwise ?

A.—

Salem district/taluk.	Aided.	Local Body.
(1)	(2)	(3)
Salem	1	4
Attur	..	3
Omalur	..	3
Krishnagiri	..	3
Dharmapuri	..	3
Harur	..	3
Hosur	..	5
Rasipuram	..	1
Namakkal	..	2
Total ..	1	27

சேலம் மாவட்டம்/வட்டம்.

அரசாங்க

உதவி

பெறுவன.

தல

நிர்வாகத்தி
யுள்ளவை.

(1)	(2)	(3)
சேலம்	1	4
ஆத்தூர்	..	3
ஓமலூர்	..	3
கிருஷ்ணகிரி	..	3
தர்மபுரி	..	3
ஹசூர்	..	3
ஓசூர்	..	5
இராசிபுரம்	..	1
நாமக்கல்	..	2
மொத்தம் ..	1	27

பஞ்சாயத்து வரி வசூல்

65 கேள்வி.—திரு. பி. முருகையன் : கனம் தல நிர்வாக அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) தமிழ்நாட்டிலுள்ள முதல் நிலை நகர பஞ்சாயத்துக்களில் 1960-63 முடிய வரி பாக்கி வசூலிக்கப்படாத இருக்கின்றனவா ?

(இ) அப்படியானால் அதன் விபரம் சபையின் முன் வைக்கப்படுமா ?

(உ) இவ்வாறு வசூலிக்கப்படாத தொகை எவ்வளவு ?

பதில்.—(அ) ஆம்.

(இ) இச்சபையில் வைக்கப்பட்டுள்ள அறிக்கையில் விபரங்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

(உ) ரூ. 26,14,666.

[1st April 1965]

(a) Yes.

(b) Particulars are given in the statements^a placed on the table of the House.

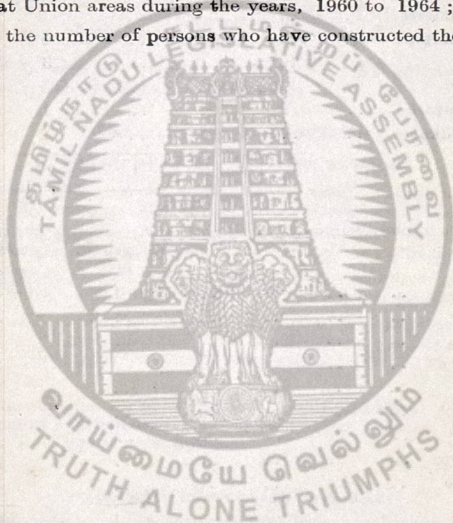
(c) Rs. 26,14,666.

Loans for constructing wells

66 Q.—SRI S. MADHAVAN : Will the Honourable the Minister for Home be pleased to state—

(a) the number of persons who obtained loans for constructing wells for agricultural purposes in Singampuneri and Thiruppathur Panchayat Union areas during the years, 1960 to 1964 ; and

(b) the number of persons who have constructed the wells ?

A.—

(a) & (b) The information is furnished below : —

Serial number and name of panchayat union.	Number of persons to whom loans for constructing wells for agricultural purposes were granted during years.						Number of persons who have constructed the wells during the years.					
	1960	1961	1962	1963	1964	Total.	1960	1961	1962	1963	1964	Total.
1 Singampuneri	130	13	35	29	29	236	109	9	29	26	..	173
2 Tiruppathur	..	13	5	19	18	55	..	10	3	..	..	13

Note.—In respect of the persons who have not completed the wells, summary recovery has been ordered.

(அ) & (இ) இது பற்றிய தகவல் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது :—

தொடர் எண்.	பஞ்சாயத்து யூனியனின் பெயர்.	கீழ்க்கண்ட ஆண்டுகளில் வேளாண்மைத் தொழிலிற்காக கிணறுகள் வெட்ட கடன் தொகை பெற்றவர்களின் எண்ணிக்கை.						கீழ்க்கண்ட ஆண்டுகளில் கிணறு வெட்டி முடித்துள்ளவர்களின் எண்ணிக்கை.					
		1960	1961	1962	1963	1964	மொத்தம்.	1960	1961	1962	1963	1964	மொத்தம்.
1	சிங்கம்புனரி	130	13	35	29	29	236	109	9	29	26	..	173
2	திருப்பத்தூர்	..	13	5	19	18	55	..	10	3	..	..	13

குறிப்பு.—கிணறுகளைக் கட்டி முடிக்காதவர்களிடமிருந்து கடன் தொகையை ஒரே தடவையில் வசூல் செய்யும்படி ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

[1st April 1965

Amount of Government loans outstanding in Kallar Co-operative Societies.

67 Q.—SRI M. V. KARIVENGADAM: Will the Hon'ble the Minister for Home be pleased to state the total amount of loans outstanding in Kallar Co-operative Societies in Madurai district as on 31st December 1964?

A.—

The total amount of Government loans outstanding from the affiliated Kallar Co-operative Societies is Rs. 2,73,947.69 and the amount due from the unaffiliated societies is Rs. 2,11,814.45 as on 14th January 1965.

14—1—1965 வரை கள்ளர் கூட்டுறவு இணைப்புச் சங்கங்களிடமிருந்து நிலுவையாயுள்ள அரசாங்கக் கடன்களின் மொத்தத் தொகை ரூ. 2,73,947.69. இணையாச் சங்கங்களிடமிருந்து வரவேண்டிய நிலுவைத் தொகை ரூ. 2,11,814.45.

உதகை கலைக் கல்லூரி மாணவ, மாணவிகளுக்கு தங்கும் விடுதி

68 கேள்வி.—திரு டி. கார்ச்சா கவுடர் : கனம் முதல் அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) உதகைக் கலைக் கல்லூரி மாணவ, மாணவிகளுக்கென தங்கும் விடுதி (Hostel) கட்டும் உத்தேசமுண்டா?

(இ) ஆம் எனில் எப்போது?

பதில்—(அ) & (இ) உதகமண்டலத்தில் உள்ள அரசினர் கலைக் கல்லூரியில் படிக்கும் ஆண்களுக்கும், பெண்களுக்கும் விடுதி கட்ட உடனடியாக திட்டம் கிடையாது.

(a) & (b) There is no proposal to construct immediately hostels for boys and girls studying in the Government Arts College, Ootacamund.

பாலாற்றின் குறுக்கே பாலம்—ஆம்பூர்

69 கேள்வி.—திரு ர. சம்பங்கி : கனம் உணவு அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) ஆம்பூரில் ஓடும் பாலாற்றின் குறுக்கே பாலம் கட்டும் திட்டம் எதேனும் அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையிலிருக்கின்றதா?

(இ) ஆம் எனில், வேலை எப்போது எடுத்துக்கொள்ளப்படும்?

பதில்.—(அ) ஆம்பூருக்கு அருகில், பாலாற்றின் குறுக்கே பாலம் கட்டும் திட்டம் எதுவும் பரிசீலனையில் இல்லை.

(இ) இக் கேள்விக்கு இடமில்லை.

(a) There is no proposal to construct a bridge across the Palar near Ambur.

(b) Does not arise.

சென்னை—கள்ளிக்கோட்டைச் சாலை

70 கேள்வி.—திரு. ர. சம்பங்கி : கனம் உணவு அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா—

சென்னையிலிருந்து கள்ளிக்கோட்டை போகும் சாலையை விரிவுபடுத்த சர்க்காருக்கு உத்தேசம் உண்டா?

1st April 1965]

பதில்.—சென்னை—கள்ளிக்கோட்டை சாலை கீழ்க்கண்டவுள்ள 4 பிரிவுகள் அடங்கியது.

(1) சென்னை—சித்தூர்—பங்களுர் சாலை (தேசிய நெடுஞ்சாலை 4, 0/0 மைலிலிருந்து 70/0 மைல் வரை).

(2) ராணிப்பேட்டை—கிருஷ்ணகிரி சாலை (தேசிய நெடுஞ்சாலை 46, 70/0 மைலிலிருந்து 159/0 மைல் வரை).

(3) பி.வி.வி. சாலை—கிருஷ்ணகிரி—சேலம் சாலைப் பிரிவு (தேசிய நெடுஞ்சாலை 7, 159/0 மைலிலிருந்து 230/0 மைல் வரை).

(4) சேலம்—கொச்சி சாலை (தேசிய நெடுஞ்சாலை 47, 230/0 மைலிலிருந்து 346/0 மைல் வரை).

மேலே இனம் (1)-ல் உள்ள சாலையில் ஏற்கனவே இரு வழிப்பாதை உள்ளது. நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில், எஞ்சியுள்ள மூன்று பிரிவுகளையும் அகலப்படுத்துவதற்காக இந்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து அனுமதி பெற உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது.

The Madras-Calicut Road consists of the following four stretches—

(i) Madras-Chittoor-Bangalore Road (National Highway 4—from M. 0/0 to 70/0).

(ii) Ranipet-Krishnagiri Road (National Highway 46—from M. 70/0 to 159/0).

(iii) B.C.C. Road—Section of Krishnagiri—Salem Road (National Highway 7—from M. 159/0 to 230/0).

(iv) Salem-Cochin Road (National Highway 47—from M. 230/0 to 346/0).

Item (i) above is already having two lane carriage way. There is a proposal to get the sanction of the Government of India for widening the remaining three stretches during the Fourth Five-Year Plan.

நாய் கடிக்கு சிகிச்சை

71 கேள்வி.—திரு. ர. சம்பங்கி : கனம் சுகாதார அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) நாய் கடிக்கப்பட்டவர்களுக்கு மணியக்காரர் அத்தாட்சி இல்லாமல் அரசாங்க மருத்துவ மனைகளில் சிகிச்சை செய்வதில்லை என்பது உண்மையா?

(இ) ஆமெனில், காரணமென்ன?

பதில்.—(அ) இல்லை.

(இ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

(a) No.

(b) Does not arise.

அரசாங்க மருத்துவ மனை—ஆம்பூர்

72 கேள்வி.—திரு. ர. சம்பங்கி : கனம் சுகாதார அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா—

வட ஆற்காடு மாவட்டம், ஆம்பூர் நகரிலுள்ள அரசாங்க மருத்துவ மனையை விரிவாக்கும் திட்டம் ஏதேனும் அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையிலிருக்கின்றதா?

பதில்.—ஆம்பூரில் 48 படுக்கை வசதிகளுடன் ஒரு புதிய மருத்துவ மனைக் கட்டிடம் கட்டும் விஷயம் மருத்துவத்துறை நெறியாளருடைய பரிசீலனையில் உள்ளது.

[1st April 1965

The question of constructing new hospital buildings with provision for 48 beds, at Ambur is now under examination by the Director of Medical Services.

Primary Health Centre in Poommangadu village

73 Q.—SRI C. CHIRANJEEVULU NAIDU : Will the Hon'ble Minister for Public Health be pleased to state—

(a) Whether estimates have been prepared for the construction of buildings for a Primary Health Centre and quarters for its staff in Poommangadu village in Thiruvelangadu Panchayat Union in Chingleput district ;

(b) Whether the sanction has been accorded for execution of the work ; and

(c) If so, the period by which the work will be taken up for execution?

A.—(a) Yes.

(b) Sanction has been accorded for the construction of quarters for the Medical Officer. The construction of Primary Health Centre dispensary buildings and quarters for the other staff could not be taken up for want of funds.

(c) The work which has been taken up for the execution, is expected to be completed within this financial year.

(அ) ஆம்.

(இ) மருத்துவ அதிகாரிக்கான புதுக்குடியிருப்பு கட்டுவதற்காக அனுமதி அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பொதுச் சுகாதார நிலைய மருத்துவக் கட்டிடங்கள், மற்ற அலுவலர்களுக்கான புதுக் குடியிருப்புகள் முதலியவை நிதி வசதிக் குறைவினால் கட்ட முடியவில்லை.

(உ) கட்டுவதற்கு எடுத்துக்கொண்ட இவ்வேலை இந்த ஆண்டிற்குள்ளாக முடிந்துவிடும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

Old Age Pension :

74 Q.—SRI V. SANKARAN
SRI M. KALYANASUNDARAM } Will the Hon'ble the Chief Minister be pleased to state—

(a) the number of applications received so far, claiming Old Age Pension district-war ;

(b) The number of individuals who have been granted, district-war ; and

(c) the total expenditure incurred therefor.

A.—The answers to the question are given in the statement below:—

District.	(a) Number of applications received so far.	(b) Number of in- dividuals granted Old Age Pension.	(c) Total expenditure incurred.	
			RS.	P.
(1)	(2)	(3)	(4)	
Madras	.. 10,585	1,883	7,09,501	72
Chingleput	.. 15,078	3,909	16,14,713	87

1st April 1965

District.	(a) Number of applications received so far.	(b) Number of in- dividuals granted Old Age Pension.	(c) Total expenditure incurred.	
(1)	(2)	(3)	(4)	
			RS.	P.
South Arcot ..	19,211	3,716	15,43,079	96
North Arcot ..	19,544	4,121	6,25,347	86
Salem ..	30,843	11,359	48,97,844	44
Coimbatore ..	23,298	7,064	28,89,559	51
Nilgiris ..	2,737	517	2,13,644	82
Tiruchirappalli ..	18,519	3,908	4,71,047	80
Thanjavur ..	26,928	7,501	30,89,680	71
Madurai ..	27,280	5,567	24,86,205	37
Ramanathapuram ..	29,708	4,393	18,23,046	75
Tirunelveli ..	33,619	6,888	31,28,923	67
Kanyakumari ..	14,254	4,308	20,16,363	69
	271,604	65,134	2,55,08,960	17

பதில்.—இக்கேள்விக்கான பதில் கீழ்க்கண்ட விவர அறிக்கையில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

	(அ) இதுவரை வந்த மனுக்களின் எண்ணிக்கை.	(இ) முதியோர் பென்ஷன் அளிக்கப்பட்ட பேரளவின் எண்ணிக்கை.	(உ) இதற்கான மொத்தச் செலவு.	
(1)	(2)	(3)	(4)	
			ரூ.	பை
சென்னை ..	10,585	1,883	7,09,501	72
செங்கற்பட்டு ..	15,078	3,909	16,14,713	87
தென் ஆற்காடு ..	19,211	3,716	15,43,079	96
வட ஆற்காடு ..	19,544	4,121	6,25,347	86
சேலம் ..	30,843	11,359	48,97,844	44
கோயம்புத்தூர் ..	23,298	7,064	28,89,559	51
நீலகிரி ..	2,737	517	2,13,644	82
திருச்சிராப்பள்ளி ..	18,519	3,908	4,71,047	80
தஞ்சாவூர் ..	26,928	7,501	30,89,680	71
மதுரை ..	27,280	5,567	24,86,205	37
ராமநாதபுரம் ..	29,708	4,393	18,23,046	75
திருநெல்வேலி ..	33,619	6,888	31,28,923	67
கன்னியாகுமரி ..	14,254	4,308	20,16,363	69
மொத்தம்	271,604	65,134	2,55,08,960	17

[1st April 1965]

(Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.)

II.—CALLING ATTENTION TO THE UNSATISFACTORY STORAGE OF RICE BAGS IN GODOWNS AT AVADI.

SRI A. RAGHAVA REDDY : Sir, I wish to call the attention of the Hon. Minister for Food to a matter of urgent public importance, viz., the unsatisfactory manner in which rice bags have been stored in the godowns at Avadi resulting in serious deterioration of the foodstuffs and heavy loss to Government.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Sir, it is denied that there has been any deterioration of foodstuffs stored at Avadi.

The rice bags have been stored properly and are given prophylactic treatment of fumigation and disinfection. Its present condition is good. Fumigation is being done with methyl bromide at the rate of 1 lb. per every 12 tonnes of rice and so far 4,500 tonnes have been fumigated. Disinfection by spraying with malathion 50 per cent emulsion concentrate is being done periodically to all the stocks at intervals of 3 to 4 weeks.

There are heavy arrivals of stock in Avadi and emphasis is on clearance so that no bottleneck in procurement is created. More attention will then be paid to more systematic arrangement of bags. No deterioration will be permitted to occur at any stage.

III.—POINT OF ORDER *RE* GOVERNMENT MOTION *RE* APPROVAL OF THE RECOMMENDATION OF THE COMMITTEE OF PRIVILEGES.

MR. SPEAKER : We shall take up the Government Motion.

SRI K. A. MATHIALAGAN : On a point of order, Sir. I wish to raise a point of order regarding the Government Motion for elucidating some information. I want to refer to the following passage in the Report submitted by the Committee of Privileges.

MR. SPEAKER : May I know what the point of order is?

SRI K. A. MATHIALAGAN : Sir, I want to raise a point of order about the Government motion.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : There is no motion before the House. How can the hon. Member raise a point of order?

SRI K. A. MATHIALAGAN : Sir, my point of order is . . .

MR. SPEAKER : The Hon. Member wants to refer to the Report of the Committee. He need not refer to it now. He may tell what the point of order is.

SRI K. A. MATHIALAGAN : The Report has been placed before the House. My point of order is that it is not proper to move the motion.

MR. SPEAKER : Did the hon. Member refer to Rule 23 of the Assembly Rules?

1st April 1965]

SRI K. A. MATHIALAGAN : Yes, Sir. I object to the moving of the motion.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, unless there is a motion before the House, I cannot understand how a point of order can arise.

MR. SPEAKER : To-day being a day for transacting non-official business, this motion being a Government motion can be taken up only if there is a motion for the suspension of the rule. I want to know whether the Hon. Minister is going to move a motion to that effect.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Yes, Sir. I shall move the motion.

IV.—GOVERNMENT MOTION.

(1) TRANSACTION OF GOVERNMENT BUSINESS ON A
NON-OFFICIAL DAY.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I move—

‘ That under the first proviso to Rule 23 (1) of the Madras Legislative Assembly Rules, precedence be given for the transaction of item II, the Government Motion, before the transaction of non-official business ’.

The motion was put and carried.

III. POINT OF ORDER *Re* : GOVERNMENT MOTION *Re* : APPROVAL
OF THE RECOMMENDATION OF THE COMMITTEE OF PRIVILEGES —*cont.*

MR. SPEAKER : May I know whether the hon. Member Sri K. A. Mathialagan has got any other point of order?

SRI K. A. MATHIALAGAN : No, Sir.

(The hon. Member again rose.)

SRI K. A. MATHIALAGAN : Sir, before the Hon. Chief Minister moves his motion, I wish to raise a point of order.

MR. SPEAKER : I asked the hon. Member whether he has got any other point of order and the Member said ‘ No ’. Now he rises on a point of order. What is this? If the hon. Member goes on like this, how can we transact business in the House ?

SRI K. A. MATHIALAGAN : Sir, I have some preliminary objection. I request you to dispose it of.

MR. SPEAKER : That is why I asked the hon. Member. How it can come now, I cannot understand.

SRI K. A. MATHIALAGAN : Sir, I request you to reconsider your decision. Now I wish to raise a point of order.

MR. SPEAKER : Does it arise on this motion?

1st April 1965]

MR. SPEAKER : Let the motion be moved and then the hon Member can raise his point of order.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The point of order can be raised only after the Hon. Leader of the House has moved the motion.

SRI K. A. MATHIALAGAN : Sir, I am raising the point of order that the motion itself is not fit to be moved.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Any item included in the Agenda paper is not a motion. It becomes a motion only when it is moved.

IV.—GOVERNMENT MOTION—*cont.*

(2) APPROVAL OF THE RECOMMENDATION OF THE COMMITTEE OF PRIVILEGES.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I move—

“ That the recommendation made by the Committee of Privileges in its report on ‘ The case of shouting of slogans by certain Members in the Chamber ’ laid on the Table of the House on the 20th March 1965 be approved ”.

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த உரிமைக் குழுவின்னுடைய ரிப்போட் மார்ச் மாதம் 29-ம் தேதி இந்த மன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கப் பட்டது. அந்த ரிப்போர்ட்டில் குறை இருக்கிறது என்றால் அந்த ரிப்போர்ட்டைப் பற்றி ஒரு மோஷனைக் கனம் அங்கத்தினர்கள் கொடுத்திருக்கலாம். இப்போது நான் பிரேரேபிப்பது அந்த ரிப் போர்ட்டை ‘அடாப்ட்’ பண்ண வேண்டுமென்பதுதான்—அந்த ரிப்போர்ட்டில் கண்டிருக்கிற சிபாரிசை இந்த மன்றம் ஏற்றுக் கொள்வது என்பதுதான். இந்த மன்றம் அந்த சிபாரிசை ஏற்றுக் கொள்ளலாம்; அல்லது சிபாரிசை மறுக்க முடிவு செய்ய லாம். திருத்தப் பிரேரணை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது; அதை ஏற்றுக் கொள்ளலாம். ஆகவே இதிலே ஒரு பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் இருப்பதாக எனக்குத் தோன்றவில்லை. அந்தக் கமிட்டி அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்திருக்கிறது. அந்த அறிக்கையில் இருக்கிற சிபாரிசை இந்த மன்றம் ஏற்றுக் கொள்கிறது என்பது தான் நான் பிரேரேபித்த பிரேரணை. இதை மன்றம் ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள் கிறேன்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த சிபாரிசிலே கூறப்பட்டிருப்பதே ஒழுங்குப் பிரச்சினைக்கு உகந்தது என்பது என்னுடைய கருத்து.

MR. SPEAKER : May I know under what rule the hon. Member is raising the point of order?

SRI K. A. MATHIALAGAN : Sir, I am not in a position to tell the exact number of the rule immediately.

[1st April 1965]

MR. SPEAKER: I shall give the hon. Member any amount of time. He may take his own time, go through the rules and give the number of the rule. Let not the hon. Member think that I am cross-examining him. That is not my intention. I want to know the correct position so far as it relates to the rules of procedure. That is all.

SRI K. A. MATHIALAGAN: Sir, I am giving you the facts. I am entirely in your hands. You can yourself decide whether the point of order is relevant or not and dispose of it accordingly.

திரு. ப. உ. சண்முகம்: திரு. மதியழகனைக் கொஞ்சம் பேச விடுங்கள்

MR. SPEAKER: I am only trying to get clarification from the hon. Member. When he raises any point of order, he must specifically state what that point of order is and under what rule he is raising it. If he can do that, he can more effectively put forth his point. It is not as if I am not going to allow the hon. Member Sri Mathialagan. So, hon. Member Sri P. U. Shanmugam may rest assured that I will give to the hon. Member Sri Mathialagan sufficient time to put forth his point of view. That is why, even in the first instance, I told him that I would give him any amount of time to clearly state his point of order and to quote the relevant rule in that connection. Now, the hon. Member Sri Mathialagan may clarify the position.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த உரிமைக் குழுவின் சிபாரிசைப் பற்றிய முதல் ஆட்சேபணையை நான் எழுப்புகிறேன். எல்லா சாட்சியங்களும் இந்தப் ப்ரொசீடிங் கில் இடம் பெறவில்லை என்பது ஒரு குறை. கமிட்டியில் விசாரிக்கப்பட்ட சாட்சியங்களின் வாக்குமூலங்கள் இந்தப் ப்ரொசீடிங்ஸில் இடம் பெறவேண்டுமென்பதுதான் முறை. அதற்கு பல 'ப்ரிசி டென்ட்ஸ்' இருக்கின்றன. உதாரணத்திற்குச் சொல்கிறேன் "What happened in Mudukulathur case" என்பதில் நண்பர் கலியாணசுந்தரம் அவர்களுடைய ரிட்டன் ஸ்டேட்மென்ட் இருக்கிறது. அதிலே ஏதாவது கான்பிடென்ஷியலாக இருக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் அவ்வாறு கூடச் செய்திருக்கலாம். அந்த முறை "The Mail case" என்பதிலே கையாளப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் ப்ரொசீடிங்ஸ் 'கான்பிடென்ஷியலாக' வைக்கப்பட்டது. உரிமைக் குழுவில் கூறப்பட்ட ஸ்டேட்மென்ட் மன்றத்தின் முன்னால் வைக்கப்பட்டது. இது நம்முடைய மன்றம் அனுசரித்து வந்த முறை. இந்த அறிக்கையிலே 'இர்ரெலவன்ட்' என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. 'இர்ரெலவன்ட்' 'இன்ஜூரியஸ்' அல்லது 'ஹாம்ஃபுல்' என்று முடிவு செய்யவேண்டியது இந்தச் சபைதான். திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்களுடைய காண்டக்ட், நடவடிக்கை சரியானதுதான், முறையானதுதான் என்று இந்தச் சபை முடிவு கட்டவேண்டும். அந்த நிலைமை இல்லாமல் நம்மாலே நியமிக்கப்பட்டிருக்கிற உரிமைக் குழு

1st April 1965]

MR. SPEAKER: I am able to understand all those things. According to the rule, whenever a Member raises a point of order, he must confine himself to stating the point. That is what I want to impress on the hon. Member. He should develop his point of order into a debate. His first point seems to be that the statement filed before the Privileges Committee does not form part of the report.

SRI K. A. MATHIALAGAN: The Committee of Privileges has withheld the statement. The Privilege Committee is a subordinate committee of this House.

MR. SPEAKER: It is known that it is a creation of this House.

SRI K. A. MATHIALAGAN: The Committee of Privileges cannot become a Court of Appeal. That is my submission, Sir. In the absence of the statement of hon. Member Sri V. Krishnamoorthy, we have only a report with partial evidence before us and so, we are not in a position to judge the conduct of the hon. Member Sri Krishnamoorthy. In the reports of other Privileges Committees of this House, such written statements have been included. One such statement included was that of my hon. Friend Sri M. Kalyanasundaram. In the Mail case, they followed a different procedure by circulating the full proceedings, marking them 'Confidential', to the hon. Members of this House.

MR. SPEAKER: The hon. Member seems to be not satisfied with raising the point of order and he goes on explaining.

SRI K. A. MATHIALAGAN: Sir, I just want to point out . .

MR. SPEAKER: For how long?

SRI K. A. MATHIALAGAN: I submit that the report may be withdrawn and a full report with hon. Member Sri Krishnamoorthy's statement may be placed before the House. Or at least, it may be marked 'Confidential' and circulated among the Members of the House. This House has got every right to expect a full report and not a partial report. I am of the view that the Committee of Privileges has committed contempt of this House by assuming the power to withhold the statement of hon. Member Sri Krishnamoorthy. That is my submission and I request your ruling on this point, Sir.

MR. SPEAKER: The hon. Member should have confined himself to stating the point of order. It does not require a speech like this. Even a point of order must be raised according to the rules of procedure laid down in that regard.

இப்படி ஒரு பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் ரெய்ஸ் பண்ணி ஒரு மனிதரோட பேச ஆரம்பித்தால் சபாநாயகர் எப்படி முடிவு கட்டுவது?

[1st April 1965]

திரு. சா. கணேசன் : கல்வித் துறையிலே . .

கனம் சபாநாயகர் : இதை முடித்துக்கொள்கிறேன். அதைப் பற்றி பிறகு சொல்லுங்கள். 'This is what rule 190 says. 'If the matter is referred to the Committee of Privileges, the Committee shall follow, as far as possible, the same procedure as a Select Committee of the Assembly and make a report to the House.' The next rule says. 'The House may, on such report

or where no reference has been made to the Committee of Privileges, by itself,

on a motion made in the House, deal with the case in such a manner as it may think fit.'

Rule 189 says, 'If the Speaker holds that a *prima facie* case exists, he may allow a motion to be made by any member that the alleged breach of privilege be referred to the Committee of Privileges, or in the alternative, that it be dealt with by the House itself.' Now, we have to follow the procedure followed in the case of a Select Committee. If a Bill is to be sent back to a Select Committee which has reported upon it, for reconsideration, a motion must be moved to that effect. Here, no motion has been moved for referring back the issue to the Committee of Privileges. It is stated that the full evidence is not placed before the House by the Committee of Privileges. The rule says that the Committee shall make a report to the House. The hon. Member says that the report is not complete, is defective and the full evidence has not been placed before the House. Well, it all depends upon the meaning that we give to the word 'report'. It is for consideration whether it includes everything that takes place in the meetings of the Committee. I do not think there is any point of order.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, further, the Committee of Privileges is expected to follow the procedure adopted by a Select Committee.

SRI K. A. MATHIALAGAN : Sir, I am quoting a procedure already followed by this very same House in connection with the Mudukulathur case. Sir, you are a very great talented criminal lawyer and you know the importance of the statement of the accused. I most respectfully submit that the Committee of Privileges has withheld from this House the statement of the accused and it is a contempt of the House. That is my point of order. The Privileges Committee has committed a breach of privilege and that can be referred to the Committee of Privileges.

MR. SPEAKER : That is not a breach of privilege.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த உரிமைக் குழு நடவடிக்கைகளைப் பொறுத்த மட்டில் சம்பந்தப்பட்ட கனம் உறுப்பினர் விசாரிக்கப்பட்டார்கள். அவரை

1st April 1965]

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

விசாரித்தது அப்படியே ரிப்போர்ட்டில் இருக்கிறது. அவர் கொடுத்த ஸ்டேட்மெண்டை போடுவதா இல்லையா என்பது கமிட்டி முடிவு செய்யவேண்டியது. செலக்ட் கமிட்டியில் கூட இப்படித் தான் நடக்கிறது. என்னென்ன பேப்பர்கள் கொடுக்கப்பட்டதோ அவற்றை எல்லாம் கொடுத்தாக வேண்டும் என்றில்லை. செலக்ட் கமிட்டியில் என்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறதோ அதேபோல்தான் இதிலும் எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறது. தாங்கள் குறிப்பிட்டது போல் இதில் பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் ஒன்றுமில்லை.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : தலைவர் அவர்களே, இந்த சபையின் முதல்வர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற இந்தத் தீர்மானத்தின் மீது இன்னொரு தீர்மானத்தை நான் கொண்டு வருகிறேன்.

"That this House is of the opinion that the matter be dropped if the hon. Member Thiru V. Krishnamoorthy expresses regret in the House, as this is the first instance of its kind in our House '.

இத்தீர்மானத்தின் மீது ஒரு சில கருத்துக்களை நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அதிக நேரத்தை நான் எடுத்துக் கொள்ள விரும்பவில்லை.

The motion was duly seconded.

MR. SPEAKER : The hon. Member must be very brief and to the point.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : இந்த சபை முதல்வர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கிற தீர்மானத்திற்கும் என்னுடைய தீர்மானத்திற்கும் இடையிலே இருக்கிற வேற்றுமை பெரிதல்ல என்பதை நம் சபையினுள்ள எல்லோரும் உணர்வார்கள் என்று கருதுகிறேன். இச் சபையின் கௌரவத்தைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்பதில் எந்த அளவிற்கு எதிர்கட்சிகளாகிய நாங்கள் தொடர்ந்து செயலாற்றி வருகிறோம் என்பதை எல்லோரும் நன்கு அறிவார்கள். நாம் எல்லோரும் உணர்ச்சிகளுக்கு ஆட்பட்ட மனிதர்களாக இருக்கிறோம். மகாத்மாக்களாக இருந்தால் எல்லா உணர்ச்சிகளையும் எப்படியோ கட்டுப்படுத்திக் கொண்டிருக்க முடியும். ஆனால் நாம் மனிதர்களாக இருக்கிற காரணத்தினால் உணர்ச்சிகள் சில நேரங்களில் அதிகமாக மீறி விடுகிறது. பிறகு அது தவறு என்று உணரும் நேரத்தில் வருத்தத்தோடு அதை திருத்திக் கொள்கிறோம். இன்றையதினம் காலையில் கூட எங்கள் கட்சியைச் சார்ந்த கனம் உறுப்பினர் முனு ஆதி அவர்கள் மீது தாங்கள் ஒரு சிறு தீர்ப்பு வழங்கினீர்கள். உடனே அதை அவர்களும் பணிந்து ஏற்றுக் கொண்டார்கள். இப்படிப்பட்ட ஒரு மாயினை கட்டிக் காக்க வேண்டும் என்பதில் எங்களுக்குள்ள சிரத்தையினை தாங்கள் நன்கு அறிவிர்கள். தாங்கள்கூட இந்தச் சட்டமன்றத்தில் பெருந்தன்மையோடு ஒருசில வார்த்தைகளைச் சொல்லி தங்கள் பெருந்தன்மையினையும், இந்த சபையின் பெருந்தன்மையினையும் உயர்த்தியிருக்கிறீர்கள் என்பதை நாடு நன்றாக அறிந்து கொண்டிருக்கிறது.

[திரு. இராம. அரங்கண்ணல்] [1st April 1965]

இதை நான் எடுத்துச் சொல்லக் காரணம், 1-ம் தேதி அன்றைய தினம் இருந்த உணர்ச்சிகளை நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். எதிர்கட்சியின் சார்பில் இந்த மந்திரிசபை மீது நாங்கள் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் அளித்திருந்தோம். எதிர்கட்சியில் இருக்கிற நாங்கள் அத்தனை பேர்களும் அன்றையதினம் நம்பிக்கை யோடு இருந்தோம்—அது எங்கள் நம்பிக்கை—நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் எப்படியும் ஏற்றுக் கொள்ளப்படப்போகிறது, சபை முதல்வர் அது ஏற்றுக் கொள்ளப்பட வேண்டுமென்ற கருத்தை அவர்கள் எடுத்து தங்களுக்குச் சொல்வார்கள், தாங்களும் அதை அனுமதிப்பீர்கள் என்ற நம்பிக்கையில் இருந்தோம். அப்படி எங்கள் நம்பிக்கை சிதறிய நேரத்தில் நாங்கள் அத்தனை பேர்களும் அன்றையதினம் உணர்ச்சியோடு இருந்தோம். நாங்கள் மட்டும் அல்ல, நாடே அன்றையதினம் உணர்ச்சியோடு இருந்தது, என்பதை நாம் அறிவோம். அந்த உணர்ச்சிக் கொந்தளிப்பில் பலதரப்பட்ட முழக்கங்கள் இங்கு எழுந்தன. அந்த முழக்கங்களை எழுப்பவில்லை என்று திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் மறுக்கவில்லை. முழக்கங்கள் எழுப்பினோம் என்பதை ஏற்றுக் கொள்கிறார்கள். ஆனால் அந்த முழக்கங்கள் எழுப்பப்பட்டபோது திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி மட்டும் தானே எழுப்பினார்கள் என்றெல்லாம் குழு நன்றாக விசாரித்திருக்கிறது. உரிமைக் குழு தன் தீர்ப்பில் எடுத்துச் சொல்கிறது, அன்றைய தினம் கனம் சபை முதல்வர் அவர்களுக்கு துணையாக எழுந்து இந்தத் தீர்மானத்தைப் பிரேரேபித்த தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் அன்றையதினம் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

‘Some of the hon. Members of this House led by the hon. Member Sri Krishnamoorthy’. என்று உரிமைக் கமிட்டி ரிப் போர்டில் சிலயிடங்களில் கூட ‘by the Opposition Members raising slogans’

என்றெல்லாம் வருகிறது இந்த முழக்கத்தை எழுப்பியது தவறு என்பதற்கான விளக்கத்தை கனம் கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் பெருந்தன்மையோடு இந்தக் குழு அவர்களை விசாரணை செய்த போது எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்களை கேள்விகள் கேட்ட நேரத்தில்

‘I have stated what all I want to say in the written statement. If the Committee feels that my conduct is not in keeping with the dignity of the House I assure the Committee that I will abide by its decision. I will not use such words in future and such slogans will be avoided. It will be a guidance to me.’

என்று அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். உணர்ச்சிகளுக்கு வயதானவர்களே ஆளாகிற நிலையில் இளைஞர்களாக இருக்கிற எங்களை போன்றவர்கள் உணர்ச்சிக்கு ஆளாவதில் ஆச்சரியம் இல்லை. ‘It will be a guidance to me’. என்று சொன்னால் அதிலுள்ள பெருந்தன்மையை சபையும், சபை முதல்வர் அவர்களும், இந்த நாடும் ஏற்றுக் கொள்ளும் என்று நாங்கள் கருதினோம். அப்படியிருந்தும் கூட நம் உரிமைக்

1st April, 1965] [திரு. இராம. அரங்கண்ணல்]

கமிட்டியின் சிபார்சாக அவர் அப்பாலஜி கேட்கவேண்டுமென்ற தோரணையில் தீர்மானம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நான் கொடுத்திருக்கிற ஆல்டர்னேடிவ் மோஷனில் கூறியிருப்பதை—அதை பெருந்தன்மை என்று கருதுகிறேன்—சபை அங்கீகரிக்கும் என்று கருதுகிறேன். முழுக்கம் இவ்வது தவறு இல்லையா என்ற வாதத்திற்குச் செல்லவில்லை. தவறு என்பதை உணர்ந்து திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் “ரிகர்ட்” என்று சொன்னால் போதும் என்பதுதான் என்னுடைய திருத்தம். ரிகர்ட், அப்பாலஜி இதற்குள் என்ன வித்தியாசம் வந்து விடப் போகிறது? திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் எங்கள் கட்சி உறுப்பினராக இருக்கலாம். ஆனால் அவர்கள் லட்சம் மக்களின் பிரதிநிதி என்பதை மறந்துவிடக்கூடாது. அதுமட்டுமல்ல, 800, 1,000 வோட்டுகளின் வித்தியாசத்தில் அவர்கள் வெற்றி பெறவில்லை, ஏராளமான வோட்டு வித்தியாசத்தில் அவர்கள் வெற்றி பெற்று வந்திருக்கிறார்கள். சட்டசபைகளிலும் பாராளுமன்றத்திலும் பல இடங்களில் ஒரு உறுப்பினர் எழுந்து நின்று வருத்தம் தெரிவிக்கிறேன் என்று சொன்னாலே போதும், என்ற மரபு கையாளப்பட்டு வருகிறது. அந்த மரபுகளை எல்லாம் மீறுகிற அளவில் எப்படியாவது மன்னிப்பு கேட்கவேண்டும் என்ற வகையில், ‘எப்படியாவது’ என்ற எண்ணம் ஏன் ஏற்படவேண்டும்? நான் கூட எதிர் பார்த்தேன், சபை முதல்வர் அவர்கள் அவர்களுக்கு இருக்கிற பெருந்தன்மையான போக்கில், இது ‘கைடன்சாக’ இருக்கட்டும் என்று கேட்கிறார்களே விட்டு விடலாம், இது போதும் என்று இதுபற்றி நினைப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கையோடு இருந்தேன். அதற்கு மாறாக ஏதாவது, செய்யவேண்டும், எப்படியாவது செய்ய வேண்டும் என்ற நிலையில் இந்தத் தீர்மானம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. நான் தனிப்பட்ட முறையிலும் என் கட்சி சார்பிலும் கூறுவது, ‘இது நல்லதல்ல’ என்பதுதான்.

அடுத்தபடியாக, கனம் கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் இன்றைய தினம் சட்டசபையில் நடந்த நிகழ்ச்சிகளுக்காக சபை என்ன தீர்ப்பு வழங்கப்போகிறதோ அதை ஏற்றுக் கொள்ளப் போகிறார்கள் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆனால் திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தியை மட்டும் இந்தத் தீர்ப்புக்கு ஆளாக்குவோமானால் எதிர்க்கட்சியில் உள்ள நாங்களும் அன்றைய தினம் கோஷம் எழுப்பியிருக்கிறோம். இல்லை என்று வாதிட நாங்கள் முன்வரவில்லை. இதிலேயே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நான் எழுப்பினேன், கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் எழுப்பினார்கள், கனம் மதியழகன் அவர்கள் எழுப்பினார்கள், எல்லோரும்தான் எழுப்பினோம். நீங்கள் என்ன தீர்ப்பு வழங்குகிறீர்களோ வழங்கி விட்டுப் போங்கள். ஆனால் எதிர்காலத்தில் . . .

MR. SPEAKER: The hon. Member is going too far.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல்: நான் பெருந்தன்மையோடு ‘ஒரு ஆல்டர்னேட்டிவ் மோஷன்’ கொடுத்திருக்கிறேன். அதை

[திரு. இராம. அரங்கண்ணல்] [1st April 1965]

ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள். நாம் எல்லாம் அரசியலில் கருத்து வேறுபாடுகள் கொண்டிருந்தாலும் நாட்டின் நன்மைக்காக அண்ணன் தம்பிகளைப் போன்று இருந்து பாடுபட வேண்டியவர்கள் என்று கூறி பெருந்தன்மையாக வழி காட்டுங்கள் என்று சொல்லி என் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

10-30
a.m. திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இரண்டு தீர்மானங்கள் சபை முன்பு இருக்கின்றன. ஆனால் இரண்டின் அடிப்படையும் ஒன்றாகத்தான் இருக்கிறது. அதாவது கோஷம் போட்டதின் காரணமாக கனம் அங்கத்தினர் கிருஷ்ண மூர்த்தி அவர்கள் செய்திருப்பது தவறு என்று இரண்டு தீர்மானங்களிலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது அந்தப் பிரச்சனைக்கு எப்படி முடிவு காண்பது என்பதில்தான் வித்தியாசம் இருக்கிறது. உரிமைக் குழு இந்த விஷயத்தில் செய்திருக்கின்ற சிபாரிசுகளை நன்றாக பரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்பது தான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். உரிமைக் குழு என்பது இந்த சபையினுடைய கவுரவத்தை பாதுகாப்பதற்கு ஏற்பட்ட குழு. இந்த சபையினுடைய கவுரவத்திற்காக, அல்லது அந்தஸ்திற்காக பேரம் பேசுவதற்கு அல்ல என்பதை நான் உரிமைக்குழு அங்கத்தினர்களுடைய கவனத்திற்கு கொண்டு வர விரும்புகிறேன். முக்கியமாக இதில் முக்கிய பாத்திரம் வகித்த முதலமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன். உரிமைக் குழு, அதனுடைய முடிவுகளைப்பற்றி தனியாக பாராநிலை கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

'So, this Committee holds that the conduct of the hon. Member, Sri V. Krishnamoorthy, in having raised slogan and disturbed the proceedings in the House amounts to disorderly conduct and is a clear offence against the House and contempt of the dignity of the House and so punishable as a breach of privilege.'

இது தான் பைன்டிங். அவர் செய்தது தவறு, இந்த சபையின் கவுரவத்திற்கு இழுக்கானது. ஆகவே, இது தண்டனைக்குரிய விஷயம் என்பதை சந்தேகத்திற்கிடமில்லாமல் செய்து விட்டார்கள்.

Can this House demand apology? We command respect and we do not demand it. By our demand we do not command respect from the people. We command respect from everybody.

இன்னது என்று சொல்லவேண்டும். அந்த தண்டனையை நிராகரிப்பதற்கு இந்த சபைக்கு உரிமையிருக்கிறது, அல்லது கொடுக்கப்பட்ட தண்டனை சரியல்ல என்று சொல்வதற்கும் இந்த சபைக்கு உரிமை இருக்கிறது. அல்லது கொடுக்கப்பட்ட தண்டனை கூடுதலாக இருக்கிறது, அதைக் குறைக்கவேண்டும் என்று சொல்வதற்கும் இந்த சபைக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. ஆகவே இந்த விஷயத்தில் உரிமைக் குழு தண்டனையைப்பற்றி சொல்வதில் தவறியிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் மனவருத்தத்தோடு

1st April 1965] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

சொல்லிக் கொள்கிறேன். இந்த உரிமைக்குழு பேரம் பேசுவதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்டிருப்பதல்ல. என்ன தண்டனை கொடுத்திருக்கிறார்கள் பாருங்கள்,

'The Committee recommends that if the Member expresses apology to the House the matter may be dropped. If he does not apologise to the House, the Committee recommends that the House may suspend him from the service of the House for one day'.

உரிமைக் குழு ஒரேயடியாக ஒரு நாள் சபையைவிட்டு அவர் விலக்கப்படவேண்டும் என்றிருந்தால் அதில் இரண்டு விதமான கருத்துகள் இருக்க முடியாது. வருத்தமா அல்லது மன்னிப்பா என்கிற பேச்சுக்கு இடமில்லாமல் போயிருக்கும். இப்போது அந்த சர்ச்சையை தீர்ப்பி வார்த்தைகளுக்காக விவாதம் செய்து கொண்டிருப்பது இந்த சபைக்கு கொஞ்சமும் கஷ்டம் அளிக்கக் கூடியதல்ல. இந்த சபையின் கஷ்டத்தைவிட வார்த்தைகள் பெரிதல்ல.

MR. SPEAKER : So, can we take it that he may be suspended for one day, leave alone other things ?

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : நான் சீப் மினிஸ்டர் அவர்களுக்கு ஒரு வேண்டுகோளித்தான் சொல்லப்போகிறேன். அவர்கள் கட்சியிலுள்ளவர்களை கேட்டுக்கொண்டும் பலன் இராது. சீப்-மினிஸ்டர் அவர்களது மனோபாவத்தை அறிந்துதான் மற்றவர்கள் நடக்க முடியும். ஆகவே எதிர் கட்சிகளாகிய நாங்கள் அவர் கவரிடம் தான் இதற்காக சொல்லவேண்டும். கனம் சபாநாயகர் அவர்களிடத்திலும் ஒன்றும் சொல்வதற்கில்லை. தாங்களும் இதில் ஒன்றும் செய்வதற்கில்லை.

கனம் சபாநாயகர் : நான் இதில் ஒன்றும் செய்ய முடியாது என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம்தான்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : நம்முடைய சபையில் ஆளும் கட்சியாக இருக்கின்றவர்கள் எதை வேண்டுமென்றாலும் செய்யலாம். அவர்கள் மெஜாரிட்டியாக இருக்கிறார்கள். அதுவும் எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். இந்த விஷயத்தில் கனம் உறுப்பினர் கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்களை உரிமைக் குழு விசாரிக்கும் போது பல கேள்விகளை கேட்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு அவர்கள் கோஷம் போட்டதைப்பற்றியும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். கோஷம் போட்டது தவறு என்கின்ற விஷயத்தை நான் மறுநாளே இந்த சபையில் சொல்லியிருக்கிறேன். கனம் கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் இளைஞர், சபையில் நீண்டகால அனுபவம் இல்லாதவர், உற்சாகம் உடையவர், இது சபையோர் எல்லோருக்கும் தெரிந்தது. அவர் கமிட்டியின் முன்னை என்ன சொல்லியிருக்கிறார்.

'I admit the shouting. If the Committee were to say that in future I should not do like this, I will abide by it'.

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [1st April 1965]

ஸார், இதை கொஞ்சம் நாம் கவனிக்கவேண்டும். இந்த சபையின் கவுரவத்தை பாதுகாப்பதற்கு இது போதும், இதில் அவர் சொல்லியிருப்பது போதும் என்பது தான் என் அபிப்பிராயம். அவர் என்ன சொல்லியிருக்கிறார் : . . .

'If the Committee were to say that in future I should not do like this, I will abide by it'.

எதிர்காலத்தில் நான் இதுபோல் செய்யக்கூடாது என்பதற்காக, அதற்கு கட்டுப்பட்டு நடக்கக்கூடிய விதத்தில் கமிட்டியினுடைய முடிவுக்கு கட்டுப்பட நான் தயாராக இருக்கிறேன் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். சபையினுடைய கவுரவத்தை காப்பதற்கு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு இது ஒன்றே போதும். அதற்கு மேலும் கனம் கிருஷ்ணமூர்த்தியை உந்தி தள்ளியிருப்பது எது? அவர் ஒரு இளைஞர், அவருடைய கவுரவத்தையும் அவர் பாதுகாத்துக்கொள்வதற்கு முயலுவார். அந்த அளவில் இருந்த அவரை திரும்பவும் முதலமைச்சர் அவர்களுடைய கேள்வி பயமுறுத்தியிருக்கிறது . . .

'not only regret but also tender apology'

என்று சொல்லிவிட்டு, அடுத்த பதிலில் என்ன சொல்லுகிறார். . .

'If the Committee decides that what has taken place is not in keeping with the dignity of the House, I frankly state that I will regret for it',

முதலில் எதிர்காலத்தில் இம்மாதிரி தவறு செய்ய மாட்டேன் என்று சொல்லுகிறார். முதலமைச்சர் அவர்கள் கேள்வி கேட்டதற்குப் பின்னால் என்ன சொல்லுகிறார். அவர் ஆங்கிலத்தில் சொன்னதைத்தான் இங்கு போட்டிருக்கிறார்கள். இது எல்லோருக்கும் தெரியும் என்று நினைக்கிறேன். அங்கு சொன்னதைத் தான் அச்சடித்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் . . .

'If the Committee decides that what has taken place is not in keeping with the dignity of House, I frankly state that I will regret for it'.

திருந்தக்கூடிய மனோபாவத்தோடு 'நான் வருத்தம் தெரிவிக்கிறேன்' என்று சொன்ன பின்னாலும் அவரை குழப்பப்படுத்தியது யார் என்றால், முதலமைச்சர் அவர்கள் தான். முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த சபையின் கவுரவத்தை காப்பாற்றுவதில் மிக்க அக்கறை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியவர். சில மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்டுகளில் சாட்சிகளை வக்கீல் குறுக்கு விசாரணை செய்வது போல் கேட்டிருக்கிறார்கள். நமது முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு வக்கீல் பழக்கம் விட்டு 30, 40 வருஷங்களுக்கு மேல் ஆகிறது. அப்படியிருக்கும்போது ஏன் இப்பேர்ப்பட்ட கேள்விகளை கேட்க வேண்டும் என்று தெரியவில்லை. 'ரிக்டரட்' என்று சொல்வதிலும் 'அப்பாலஜி' என்று சொல்லுவதிலும் பெரிய வித்தியாசம் இருப்பதைப்போல் நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் கேள்விகள் கேட்டு பயமுறுத்தியிருக்கிறார்கள் . . .

1st April 1965]

திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி : அப்படியொன்றும் பயமுறுத்தவில்லை.)

MR. SPEAKER : The hon. Member should get my permission before making any statement. We are talking about the case of the hon. Member and can he not wait for some time?

SRI M. KALYANASUNDARAM : Sir, he has also stated—

‘ I will express my regret, if the Committee feels that my conduct was not in keeping with the dignity of the House ’.

திரும்பவும் நான் வருத்தத்தை தெரிவிக்கின்றேன் என்று உறுதி சொல்லியிருக்கிறார்கள். கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் உரிமைக் குழுவின் அங்கத்தினராக இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய டிஸ்ஸென்டிங் மினிப்டிவ் என்ன சொல்லியிருக்கிறார்கள்:

‘ We feel that the Committee may recommend that if the hon. Member, Sri V. Krishnamoorthy expresses regret in the House, the matter may be dropped, as this is the first instance of its kind in our House ’.

ஆகவே, இதை அவர்களும் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த சபையினுடைய கவுரவத்தை காப்பாற்ற வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில், எதிர் கட்சி அங்கத்தினர்களின் சார்பில் தான் கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் தங்கள் கருத்தை அதில் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்பது என் அபிப்பிராயம். ஆகவே இது கட்சி வித்தியாசத்திற்கு அப்பாற்பட்டு பார்க்க வேண்டிய விஷயம், சுமுகமாக முடிக்கவேண்டிய விஷயம். ஒரு நாள் தண்டனை என்றாலும், அல்லது சபையின் மன்னிப்பு கேட்பது என்றாலும் அதைப் பற்றி முடிவு எடுக்கக்கூடிய உரிமை இந்த சபைக்கு இருக்கிறது. உரிமைக்குழு கூட, இதில் நிச்சயமான ஒரு முடிவு எடுப்பதற்கு கஷ்டப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதன் காரணமாகத்தான் இதில் ஓர் உறுதியான சிபாரிசை அவர்கள் செய்ய முடியவில்லை. கனம் கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்களே கமிட்டியின் முன்னால் வருத்தம் தெரிவித்திருக்கிறார். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களைச் சந்தித்துக் கேட்டபோதும் இதே அபிப்பிராயத்தை தெரிவித்திருக்கிறார்கள். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் தெரிவித்த கருத்து அவர்களுடைய தனிப்பட்ட கருத்து மட்டுமல்ல, கட்சியினுடைய கருத்தாகவே எடுத்துக் கொள்ளலாம். அவர் வருத்தப்பட்டு பேசிய வார்த்தைகள் எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். ஆகவே இவ்விதம் வருத்தம் தெரிவிப்பதை மட்டும் எடுத்துக்கொண்டு, மேற்கொண்டு எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் இதில் எடுக்கவேண்டிய தேவையில்லை என்பதுதான் எனது அபிப்பிராயம். பழிவாங்கும் எண்ணம் இதில் யாருக்கும் கிடையாது. சபையின் கவுரவத்திற்கு இழுக்கு ஏற்படுத்தும் எண்ணம் யாருக்கும் கிடையாது என்பதை எண்ணி சபையினுடைய கவுரவத்தை காப்பாற்ற வேண்டும். அந்த பெரிய பொறுப்பு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு இருக்கிறது. ஆகவே இதை ‘அப்ரூவ்’ செய்ய வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்தாமல் இதை அப்படியே விட்டு விடுவதற்கு சபை முதல்வர் அவர்களும், மற்ற எல்லா கனம் அங்கத்தினர் அவர்களும் ஒப்புக்கொள்ள

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [1st April 1965]

வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மற்ற அங்கத்தினர்களை கேட்டுப் பிரயோசனமில்லை. ஆகவே முதலமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்னும் மேலும் இந்த சபையினுடைய கவுரவம் காப்பாற்றப்பட வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் நான் கூறியவற்றை கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

* திரு. சா. கணேசன்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த விஷயத்தில் என்னுடைய கருத்தை நான் சொல்லவரவில்லை. என்னுடைய வேண்டுகோளை சமர்ப்பித்துக்கொள்வதற்கு முன்னால் இங்கு வந்திருக்கின்ற அறிக்கையில் ஒரு வாக்கியத்தில் உணர்த்தப் பட்டிருப்பது, உண்மைக்கு மாறுபட்ட விதத்தில் இருக்கிறது என்பதை உங்கள் கவனத்திற்கு கொண்டுவர நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். 15-வது பக்கத்தில், 4-வது பாராவில் பிராக்ட்டிஸ் கண்டிடுக்கிற பகுதி என்ன வென்றால் . . . “எல்லாக் கட்சிகளையும் சேர்ந்த எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் தங்கள் இடங்களை விட்டு எழுந்து, கீழ்க்கண்டபடி கோஷம் இட்டுக்கொண்டு சபையை விட்டு வெளியே சென்றனர்” என்றிருக்கிறது. இது எப்படியிருக்க வேண்டும்? கோஷம் காதில் விழுந்த உடனே நானும் வேறு சிலரும் அப்படியே நின்றுவிட்டோம். (கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் குறுக்கீடு) இதிலே எங்கள் கட்சியையும் சேர்த்துக் குறிப்பிடுகிறார்கள். கோஷம் போடுவது தவறு, இல்லையா என்று நான் இப்போது பேச விரும்பவில்லை. வந்திருக்கிற குறிப்பு தவறு. அதற்கு பதில் இப்படிப் போட்டிருந்தால் சரியாக இருக்கும். “எல்லாக் கட்சிகளையும் சேர்ந்த எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் தங்கள் இடங்களை விட்டு எழுந்து வெளியே சென்றார்கள். அப்போது சிலர் அடியிற்கண்டபடி கோஷம் இட்டார்கள்.” என்று இருந்தால் அது உண்மையாகவும் சரியாகவும் இருக்கும் என்பதைத் தங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர எண்ணுகிறேன்; கொண்டு வந்து விட்டேன் என்றும் எண்ணுகிறேன்.

MR. SPEAKER : I think that nobody can object to the correction. It will be corrected accordingly. The hon. Member can continue his speech.

திரு. சா. கணேசன் : இனி விஷயத்திற்கு வருகிறேன். இதற்கு முன்னே நடந்த விஷயங்களையும் இச்சந்தர்ப்பத்தில் மனத்திலே கொண்டால் இதற்குப் பரிகாரம் காணுவது சுலபமாக இருக்கும். இரண்டு தினங்களுக்கு முன்னே தான் ஒரு உரிமைப் பிரச்சினையின் மீது முடிவு நமது சபையிலே செய்யப் பெற்றது, ஒரு பத்திரிக்கை பற்றி, அந்தப் பத்திரிக்கை நேரடியாகவே சபாநாயகரையும், சபாநாயகர் சம்பந்தப்பட்டவர்களையும் தாக்கி பகிரங்கமாக எழுதியுள்ள விஷயத்தின் மீது. அதற்கு எது நியாயம் என்று கருதினோமோ அந்த முடிவுப்படி தண்டனையும் கொடுக்கப் பெற்றது. நான் ‘பிராட்வே டைம்ஸ்’ கேஸ் பற்றித்தான் சொல்லுகிறேன். ஆகவே அதற்குக் கொடுக்கப்பட்ட தண்டனை குறைவாக, அதிகமா என்பதெல்லாம் இருக்கட்டும். தண்டனை கொடுப்பதை விட தவறு நிகழாமல் காப்பதுதான் முக்கியம் என்று கருதுபவன்

1st April 1965]

[திரு. சா. கணேசன்]

நான். அதிலே கூட உரிமைக் கமிட்டி ஒரு விதமான தீர்மானத் தையோ அல்லது தண்டனையையோ கூறாமல் கிட்டத்தட்ட ஒரு சஜெஷனாக விட்டது போல சபைக்கு அனுப்பி விட்டது. இன்று அந்த மாதிரி நேரடியான ஒரு கருத்தைத் தெரிவிக்காமல் தீர்மானத்தைத் தெரிவித்து, அது இல்லாவிட்டால் இது என்று மாற்று முடிவையும் கூறிவிட்டிருப்பது, பார்க்கிறபோது, பொதுப்படையாக, இது கட்சிக் கண்ணோட்டத்தோடு அணுகப்படுகிறதோ என்று ஐயப்படுவதற்கே நிச்சயம் இடம் அளிப்பதாக இருக்கிறது என்பது எனது அழுத்தமான கருத்து. அதோடு கூட நம்முடைய சபை தன்னுடைய கவுரவத்தைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளுவதிலே யிருந்த அக்கறையும் பொறுப்பும் உடையதாக இருக்கவேண்டும். அதே நேரத்திலே தண்டிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தை மட்டும் கொள்ளாமல் தவறு நடக்காமல் காக்க வேண்டும் என்பதற்கும் வழி வகுக்கவேண்டும். தண்டனையின் அடிப்படையை இன்று பலர் நன்றாக அறிவார்கள். தண்டனை அதிகப்பட்டுக்கொண்டே போனால் மன்னிப்பு குறைந்துகொண்டே போகும். தண்டனை அதிகப்பட்டுக்கொண்டே போகும்போது குற்றம் குறைவது இல்லை. ஒரு பையனை உபாத்தியாயர் அடித்துக் கொண்டே இருந்தால், உடம்பு தழும்பேறி மேலும் மேலும் குற்றம் செய்து கொண்டே இருப்பான். உடம்பு தடிப்பதைப் போல உள்ளத்தையும் தடிக்க விட்டு விடக்கூடாது. எதுவுமே 'கெத்' என்று சொல்லுவார்கள். அந்த மாதிரி கெத்தாக இருக்கவேண்டும். கனம் உறுப்பினர் தாம் செய்தது முறைக்கு ஒவ்வாததுதான் என்று உணர்ந்து அதற்காக வருத்தம் தெரிவிக்க முன் வந்துவிடுவாரானால் அதை ஏற்றுக் கொள்ளுவதுதான் சபைக்கு கவுரவம், சபையின் பெருமைக்கு உகந்தது என்று மட்டும் அடிக்கோடிட்டுச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதை மறுப்பது என்ன என்று சொல்ல விரும்பவில்லை. இப்படி இருக்கிற நிலையிலேயும் பரஸ்பரம் நல்லுறவும் சுமுகமான நிலையும், வறும் காலத்திலே செம்மையான ஒழுக்க வரம்புகளும் நிலை பெறுவதற்காக, வருத்தம் தெரிவித்தால் போதும் என்ற பல பேருடைய அல்லது ஒரு சாராருடைய கருத்தை எல்லோரும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் பொதுவாக வேண்டிக்கொள்கிறேன். சிறப்பாக சபையின் தலைவர் அவர்கள்—அதாவது சட்ட சபையின் ஸ்பீட்டர்—ஆஃப் தி ஹவுஸ்—என்ன வார்த்தைகளால் சொல்லுவது என்று புரியவில்லை; சபையின் தலைவர் என்றால் தங்களைக் குறிப்பிட்டு விடுமே என்ற கஷ்டம் வருகிறது—(கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: சபை முதல்வர் என்று கூறலாம்)—சபை முதல்வர் அவர்கள் இதைப் பெருந் தன்மையோடு, விட்டுக் கொடுக்கும் மனோபாவத்தோடு அணுகி, இதை இப்படியே ஒப்புக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் மிகவும் வற்புறுத்தி அவர்களையும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதன் மூலமாகச் சபையின் சுமுகமான, கண்ணியமான உறவு நிலைக்கும், சூழ்நிலையும் இனிமையாக வளரும், வளர வேண்டும் என்றும் விண்ணப்பித்து, இந்த ஆலோசனையை ஏற்றுக் கைக்கொள்ள வேண்டும் என்று மீண்டும் வற்புறுத்தி அமர்கிறேன். வணக்கம்.

[1st April 1965

* திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : மதிப்புக்குரிய அவைத் தலைவர் அவர்களே, உரிமைக் குழு, மார்ச் திங்கள் முதல் நாள் நடைபெற்ற சட்ட மன்ற நிகழ்ச்சியில் எழுப்பப்பட்ட கோஷங்களை யொட்டித் தெரிவித்திருக்கிற சபாரிசின் பேரில் அவையின் முதல்வர் அவர்கள் கொண்டு வந்த தீர்மானத்திற்கு, கனம் உறுப்பினர் இராம. அரங்கண்ணல் திருத்தத் தீர்மானம் ஒன்றைத் தந்திருக்கிறார்கள். இந்த உரிமைப் பிரச்சனை எப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் ஏற்பட்டது என்பதனை இந்த அவையில் இருக்கிற அத்தனை பேரும் நன்றாக உணர்வார்கள். நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கிற கொந்தளிப்பு நிலைமை பற்றிச் சென்ற ஒரு மாத காலமாக இந்த மன்றம் ஆராய்ந்துகொண்டு வருகிறது. எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் பல பேர்கள் மன்றம் கூடுவதற்கு முன்னாலேயே ஆங்காங்கு கைது செய்யப்பட்டும், பல்வேறு கொடுமைகளுக்கு ஆளாக்கப்பட்டும் பல்வேறு முறைகளில் துன்பப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். நாட்டிலே நடந்த கிளர்ச்சி காரணமாக, கலவரங்கள் காரணமாகக் கொந்தளிப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. போலீசார் அடக்குமுறைகளைப் பற்றியும் மற்ற நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றியும் கருத்துக்களை எடுத்து வைக்க வாய்ப்பு ஏற்பட்டும் என்று எதிர்க்கட்சியினர் கருதினார்கள். எதிர்க்கட்சியினர் எதிர்பார்த்த வாய்ப்பு ஏற்படவில்லை. ஆகவே நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தின் மூலமாகக் கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தவேண்டுமென்று எண்ணத்தில், நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் தரப்பட்டது. அதற்கும் வாய்ப்பு ஏற்படாத நிலையில் அரசாங்கத்தின் மீது எதிர்க்கட்சியினர் கொண்டிருக்கிற கருத்தை வெளியிட, அதிருப்தியைத் தெரிவிக்க அவையிலிருந்து வெளிநடப்புச் செய்யும் நிலைக்கு ஆளானோம். உணர்ச்சி வயப்பட்டு, உள்ளத்தில் இருக்கிற குறையை வெளியே எடுத்துச் சொல்லும் முறையில் முழக்கங்களை எழுப்பும் நிலைக்கு தி.மு.க. உறுப்பினர் ஆளானார்கள். அம்மாதிரி முழக்கம் எழுப்பவில்லை என்று எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்த யாரும் கூறவில்லை. உரிமைக் குழு இந்தப் பிரச்சனையைப் பரிசீலிக்கும்போதுகூட ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது. இப்படிப்பட்ட முழக்கங்களை எழுப்பலாமா, கூடாதா என்று இந்த அவையைப் பொறுத்த வகையில் எந்த நியதியோ நடையுமோ ஏற்படவில்லை.

சாதாரணமாக அவையிலே சில முழக்கங்கள் எழுப்பப்படுவது உண்டு. ஒரு உறுப்பினர் பேசும்போது 'வெட்கம், வெட்கம்' என்ற முழக்கம் அவையிலே பயன்படுத்தப்படுகிறது. அதே மாதிரி 'ஹியர், ஹியர்' என்ற முழக்கமும் அவையிலே பயன்படுத்தப்படுகிறது. உணர்ச்சி வயப்பட்டு இத்தகைய முழக்கங்களைப் பயன்படுத்துவது முறையானதா அல்லவா என்பது எந்த ஒரு நிகழ்ச்சியின் மூலமும் தெளிவாக அறிந்துகொள்ளும் நிலை இந்த மன்றத்தில் ஏற்படவில்லை. அது மட்டுமல்லாமல், மார்ச் திங்கள் முதல் நாள் இந்த அவையிலே எழுப்பப்பட்ட முழக்கம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் என்ற முறையில் கூறிக்கொள்கிறேன், அது திட்டமிடப்பட்டு எழுப்பப்பட்ட ஒன்று அல்ல. அன்று இருந்த நிலைமையைத் தாங்களும் அறிவீர்கள், நாட்டு மக்களும்

1st April 1965] [திரு. இரா. நெடுஞ்சொழியன்]

உணர்வார்கள். முன்கூட்டியே, இப்படிப்பட்ட முழுக்கங்களை எழுப்ப வேண்டும் என்று யோசனை செய்யப்பட்டு, திட்டமிடப் பட்ட ஒன்று அல்ல. நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தின் மூலம் வாய்ப்பு ஏற்படும், அதன் மூலம் கருத்துக்களைப் பரிமாறலாம் என்று இருந்த நிலையில் அந்த வாய்ப்பும் ஏற்படாதபோதுதான் இந்த முழுக்கங்கள் எழுப்பப்பட்டு, அதன் பிறகு உரிமைக் குழுவுக்கு விடப்பட்டு உரிமைக் குழுவினால் கருத்துக்கள் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த உரிமைக் குழுவில் நானும் அங்கம் வகிக்கிறேன். நிலைமைகள் எப்படி இருந்தது என்று கூற வருகிற நேரத்தில், எப்படி நடைபெற்றது என்று உரிமைக் குழுவிற் குக் கொடுக்கப்பட்ட விளக்க அறிக்கையில் கூறப் பட்டிருக்கிறது. அதைப்பற்றி கனம் உறுப்பினர் சா. கணேசன் அவர்கள் கருத்துக்களை தெரிவித்தார்கள். அறிக்கையில் 'எல்லாக் கட்சிகளையும் சேர்ந்த எதிர்க் கட்சி அங்கத்தினர்கள் தங்கள் இடங்களை விட்டு எழுந்து, கீழ்க்கண்டபடி கோஷம் இட்டுக் கொண்டு சபையை விட்டு வெளியே சென்றனர்' என்று சொல்லி, யார், யார் முழுக்கமிட்டார்கள் என்று விளக்கி வரும்போது திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி, 'கொலைகார ஆட்சி ஒழிக' என்று சொன்னார், அதன் பிறகு கனம் அங்கத்தினர்கள் 'கொலைகார மந்திரி சபை ஒழிக' என்று சொன்னார்கள், அதன் பிறகு ஒரு கனம் அங்கத்தினர், 'மாணவர்களைச் சுட்டுக்கொன்ற மந்திரி சபை ஒழிக' என்று சொன்னார், சிறிது தாமதத்திற்குப் பிறகு ஒரு கனம் அங்கத்தினர், "போலீஸ் ஆட்சி ஒழிக" என்று சொன்னார் என்று கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த ஒரு அங்கத் தினர் அல்லது அந்த ஒரு சிலர் 'யார்' என்று சுட்டிக் காட்டுவதற்கும் வாய்ப்பில்லை, அதனாலேயே நாங்கள் தப்பித்துக் கொள்ளுகிறோம் என்று சொல்லவில்லை. இந்தப் பிரச்சனை உரிமைக் குழுவிலே வரும்போது சுட்டிக்காட்டப்பட்டபோது திரு. கிருஷ்ண மூர்த்தி அவர்கள் "நானும் மற்றவர்களும் சேர்ந்து எழுப்பினோம்" என்று ஒப்புக் கொண்டார்கள். பிற நிலைமைகளையொட்டிப் பார்க் கிற போதும், பல்வேறு மன்றங்களில் ஏற்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் மூலம் தெரிய வருகின்ற கருத்துக்களையொட்டியும், பஞ்சாப் போன்ற மாநிலங்களில் ஏற்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் பற்றி குழுக்கள் தெரிவித் திருக்கிற கருத்துக்களையொட்டியும், இது சபையின் கவுரவத் திற்கு உகந்ததல்ல என்று தெரியவருகிற நிலையில், உணர்ச்சி வயப்பட்டு அப்படிச் செய்தோம், தவறு என்று ஏற்படுகிற நிலை யில் வருத்தம் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன், என்ற முறையில் கனம் அங்கத்தினர் கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் கூறினார்கள். கனம் திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் மீதுதான் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர் மட்டும்தான் கூறினார் என்று நான் கூற வரவில்லை. யார் முழுக்கங்களை எழுப்பினார்கள் என்று சுட்டிக்காட்ட முடியாத நிலையை விளக்க அறிக்கை எடுத்துக் கூறுகிறது. அதற்காக தப்பித்துக் கொள்வதாகக் கருத வேண்டாம். அதன் முழுப்பொறுப்பையும் எதிர்க்கட்சியைச் சார்ந்த, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்த நாங்கள் அத்தனை பேர்களும் ஏற்றுக்கொள்ள ஆயத்தமாக இருக்கிறோம்.

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1st April 1965]

அந்தப் பொறுப்பை ஏற்க எதிர்க்கட்சித் தலைவர் என்ற முறையில் நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அந்த நிகழ்ச்சி வருந்தத்தக்க ஒன்று என்று அத்தனை பேர்களும் உணர்கிறோம்.

பஞ்சாப் மாநில சட்டமன்றத்தில் இப்படிப்பட்ட ஒரு நிகழ்ச்சி ஏற்பட்டது. ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் எதிர்க்கட்சியினர் வெளிநடப்பு செய்ய வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டபோது, வெளிநடப்பு செய்திருக்கிறார்கள். வெளிநடப்பு செய்தபொழுது முழக்கங்களை இதே போன்று எழுப்பியிருக்கிறார்கள். அது சம்பந்தமாக ஒரு உரிமைப் பிரச்சனை எடுக்கப்பட்டு, அந்தப் பிரச்சனையை உரிமைக் குழு ஆராய்ந்திருக்கிறது. உரிமைக் குழு அந்தப் பிரச்சனையை ஆராய்ந்து தீர்ப்பு வழங்குகிற பொழுது, அந்த முழக்கங்களைப் பற்றி அந்த உரிமைக் குழு ஏற்றுக்கொள்ளாவிட்டாலும்கூட, அப்படி முழக்கங்கள் எழுப்புவது அவையினுடைய மதிப்பையும், கவுரவத்தையும் பாதிக்கக்கூடிய ஒன்று, எனவே அதற்காக வருத்தம் தெரிவித்துக் கொண்டால், அந்தப் பிரச்சனையை அந்த அளவோடு விட்டுவிடலாம் என்ற அளவுக்கு முடிவு செய்தார்கள், வருத்தம் தெரிவித்தார்கள், அந்தப் பிரச்சனை அப்படியே விட்டு விடப்பட்டது. ஒரே ஒரு உறுப்பினர் மட்டும் வருத்தம் தெரிவிக்க மறுத்தார். அவர் அப்படி வருத்தம் தெரிவிக்க மறுத்த காரணத்தினால், ஒரு நாளைக்கு அவையிலிருந்து அவரை வெளியேற்றுகிற தண்டனை அவருக்கு அளிக்கப்பட்டது. ஏறத்தாழ, இதையொட்டி இதே போன்று உள்ள அந்த வழக்கில் அந்தத் தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது.

இந்த மன்றத்தில் முதல் தடவையாக உணர்ச்சி வயப்பட்டு செய்யப்பட்டதே தவிர, வேண்டுமென்றே திட்டமிட்டு செய்யப்பட்டதல்ல என்று நான் உரிமைக் குழுவிலேயே அவை முதல்வர் அவர்களிடம் தெளிவுபடத் தெரிவித்தேன். கனம் உறுப்பினர் திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் கூட 'இது வருந்தத்தக்க நிகழ்ச்சி, இனிமேல் அதற்கு நான் இடம் தரமாட்டேன்' என்று வருத்தம் தெரிவிக்கிற முறையில் சொன்னார்கள். நான் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் என்ற முறையிலும், உரிமைக் குழுவில் அங்கம் பெற்றிருக்கிற வகையிலும்கூட, 'இப்படி வருத்தம் தெரிவிக்கின்ற ஒன்றே, அந்தச் செயல் சபையினுடைய கவுரவத்தை குறைக்கக்கூடிய ஒன்று என்பதை உணர்ந்து, அப்படி உணர்கிற தின் விளைவுதான் வருத்தம் தெரிவிக்கின்ற ஒன்று, அப்படி வருத்தம் தெரிவிக்கின்ற அடிப்படையில் பஞ்சாப் மாநில சட்ட சபையில் ஏற்பட்ட முடிவை ஒட்டி இந்தச் சபையும் முடிவு செய்யலாம்' என்று நான் கூறினேன். ஆனால், மன்னிப்புத்தான் கேட்டுத் தீரவேண்டும் என்று முதல்வர் அவர்கள் கூறியபொழுது, மீண்டும் அங்கேயே வேண்டுகோள் விடுத்தேன். இப்பொழுது அவையிலுள்ள அத்தனை பேர்களுக்கும் வேண்டுகோள் விடுகிறேன். வருத்தம் தெரிவிக்கின்ற ஒன்று, அந்த நிகழ்ச்சியை உணர்கின்ற ஒன்று, எதிர் காலத்தில் நடவடிக்கையை சீராக நடத்திச் செல்வதற்கு ஏற்றவாறு அமைகிற ஒன்று, எனக்கு முன்பு பேசிய கனம்

1st April 1965] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

உறுப்பினர்கள் தெரிவித்தபடி, இப்படி உணர்ச்சிற்ற முறை சபையின் கவுரவத்தைக் காப்பாற்றுவதற்கு வழிவகை செய்யும், இந்த உணர்ச்சியின் நோக்கமும், குறிக்கோளும் அதுதான் என்ற முறையிலே இந்தப் பிரச்சனை கவனிக்கப்படவேண்டும். தண்டனை எந்த அளவுக்கு அமைகிறது என்று கவனம் செலுத்தக்கூடிய அளவுக்கு இருக்கக்கூடாது. 'அபாலஜி' கேட்டுத் தீரவேண்டுமென்கிற நிலைமை வருகிறபொழுது, 'மன்னிப்பா', 'வருத்தமா' என்று சொற்களிலே வேறுபாடு ஏற்படுகிற நிலைமை வருகிறது. அவையிலே மன்னிப்புக் கேட்பது கவுரவக் குறைவு என்று கூறவில்லை. இந்தப் பிரச்சனையில் அப்படி கேட்கவேண்டிய அவசியம் ஏற்படவில்லை. வருத்தம் தெரிவிக்கிற அளவோடு மற்ற இடங்களில் முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதேபோன்று பல பிரச்சனைகள் முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. தங்கையோம், சட்டமன்றத் துறை அலுவலர்களையும், அதிகாரிகளையும், தாறுமாறாக மதிப்பைக் கெடுக்கிற வகையிலே 'பிராட்வே டைம்ஸ்' பத்திரிகை எழுதிய பிரச்சனை சம்பந்தப்பட்ட மட்டில், அவர்களுடைய மன்னிப்பை, வருத்தத்தைக் கோராமல், மிகப் பெருந்தன்மையாக தாங்கள் சாதாரணமான தண்டனை விதித்து, நல்லதோர் நிலைமையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறீர்கள். பல சந்தர்ப்பங்களில் வருத்தம் தெரிவிப்பதே போதும் என்று முடிவு காணப்பட்டிருக்கிறது. எனவே, இதிலே பிடிவாத நோக்கத்தை முதல்வர் அவர்கள் கொள்ளுதல் கூடாது. 'வருத்தம் தெரிவிக்க நான் ஆயத்தமாக இருக்கிறேன்' என்று திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அவர் ஒருவரைச் சுட்டிக் காட்டி சொல்வதினால் ஒருவர் என்று பொருள் அல்ல. நான் முதலிலே எடுத்துச் சொன்னதுபோல, எதிர்க்கட்சியினர் அத்தனை பேர்களும் சேர்ந்து பொறுப்பேற்றுக்கொள்ள தயாராக இருக்கிறோம். சுட்டிக் காட்டிய ஒருவர் வருத்தம் தெரிவித்தால், அத்தனை பேர்களும் வருத்தம் தெரிவித்தார்கள் என்ற அடிப்படையில்தான் அது அமைகிறது. அந்த வகையில் அதை பெருந்தன்மையான முதல்வர் அவர்களும் இந்த அவையும் ஏற்றுக் கொண்டால், நல்லதோர் நிலைமை உருவாக வழிவகை ஏற்படும். வருத்தம் தெரிவித்தால், மன்றம் அதை ஏற்றுக்கொள்கிறது என்பது தான் பொருள், மன்னித்து ஏற்றுக்கொள்கிறது என்பது தான் பொருள். இந்த மன்றம் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை என்றால், அது மன்னிக்க விரும்பவில்லை, ஆகவே ஏற்றுக்கொள்ள விரும்பவில்லை என்றுதான் பொருள்படும். அந்த வகையில் வருத்தம் தெரிவிப்பதும், அதை ஏற்றுக்கொள்வதும் பெருந்தன்மையைக் காட்டுகிற ஒன்று. வருத்தம் தெரிவிப்பதால், மன்றம் மன்னித்து ஏற்றுக்கொள்கிறது என்று பொருள் ஏற்பட்டுவிடும். ஏற்றுக் கொள்ளவில்லையென்றால், மன்னிப்பை விரும்ப வில்லை, ஆகவே பொறுத்துக்கொள்ள விரும்பவில்லை என்று ஏற்படும். ஆகவே, கனம் உறுப்பினர் திரு. ராம. அரங்கண்ணல் கொண்டு வந்திருக்கிற திருத்தத்தை கனம் முதல்வர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்வதன் மூலம், இந்த மன்றம் ஏற்றுக்கொள்கிற நிலைமை ஏற்படும். இந்த மன்றத்தின் முதல்வராக விளங்குகிறார் என்ற முறையில் அவரிடம்

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1st April 1965]

நான் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் என்ற முறையில் வேண்டுகோள் விடுக்கிறேன். மீண்டும் வற்புறுத்திக் கூறுகிறேன். அத்தனை பேர்களும் உணர்ச்சியெய்வேண்டும் என்ற முறையில் இந்தத் திருத்தம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. அதை கனம் முதல்வர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்வதன் மூலம், அவை ஏற்றுக்கொண்டு ஒரு சுமுகமான சூழ்நிலை ஏற்படுவதற்கு வழிவகை காணவேண்டும் என்று கூறி, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, பண்பாட்டிற்கு சிகரமாக விளங்குகிற கனம் சுதந்திரா கட்சித் தலைவர் திரு. சா. கணேசன் அவர்கள் பெருந்தன்மையாக நடந்து கொள்ளவேண்டும் என்று தெரிவித்தார்கள். நான் அவர்களுக்கு உறுதி கூற விரும்புகிறேன். பெருந்தன்மையோடு நடந்துகொள்ள வேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய விருப்பம். என்னுடைய முயற்சி ஏதாவது குறைவாக இருந்தால் கனம் அங்கத்தினர் அவர்களிடமிருந்து தெரிந்துகொள்கிறேன். எப்படியும் பெருந்தன்மைக்கு குறைவு ஏற்படக்கூடாது என்ற வகையிலே நான் நடந்து கொண்டு வருகிறேன். கட்சிப் பற்று மிகுதியாக உடையவன் நான் என்றாலும், எந்த விஷயத்திலும் கட்சிக் கண்ணோட்டத்தோடு நடக்கிறேன் என்பது அல்ல. அதுபற்றியும் உறுதி கூற விரும்புகிறேன். இந்த விவாதத்திற்கு விடை அளிப்பதோடு கூட என்னுடைய நிலையையும் நான் விளக்கவேண்டும். விளக்கி நான் பெருந்தன்மையாக நடந்து கொண்டு வர முயற்சிப்பதை என் பதையாவது கனம் அங்கத்தினர் திரு. சா. கணேசன் அவர்களுக்கும் தெரியப்படுத்தவேண்டும், அவர்கள் பாராட்டவேண்டும் அல்லது உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் என்னுடைய நிலையை விளக்கிக் கூறுகிறேன்.

அன்று நடைபெற்ற சம்பவத்தின்பொழுது ஒரு வேகமான உணர்ச்சி இருந்தது. இரண்டு பக்கத்திலும் இருந்தது. மிகவும் வருந்தத்தக்க சம்பவம்தான். உரிமைக் குழுவுக்கு இந்த உரிமைப் பிரச்சனையை அனுப்புவது என்ற முடிவு ஏற்பட்டு, பின்னால் அந்தக் குழுவும் தன்னுடைய முடிவைத் தெரிவித்திருக்கிறது. ஆனால், தங்களுக்குத் தெரியும். எனக்குத் தெரியாது. நான் கேள்விப்பட்டதைச் சொல்லுகிறேன். தவறுதல் இருந்தால் கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் கனம் சபாநாயகர் அவர்களும் திருத்தலாம். அதை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு நான் தயாராக இருக்கிறேன். சம்பவத்திற்குப் பிறகு, நான் கேள்விப்பட்டதைச் சொல்கிறேன். கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் தனது கட்சியின் சார்பாக, ஏதோ நடைபெற்றிருக்கிறது என்று கேள்விப்படுகிறேன்—தங்களுக்கு ஏதோ எழுதியனுப்பியதாகவோ அல்லது அனுப்புவதாகவோ இருந்ததாகக் கேள்விப்படுகிறேன். அப்பொழுது நான் மனதிலே முடிவு செய்துகொண்டது என்னவென்றால், அப்படி வந்துவிட்டால் அதுவே போதும். உரிமைப் பிரச்சனை உரிமைக் குழுவுக்கு பரிசீலனைக்கு அனுப்பப்பட்டிருந்த போதிலும், இம்மாதிரி கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள்

1st April 1965] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

சொல்லிவிட்டால், கட்சியின் சார்பாக சொல்லிவிட்டால், அது போதும், இதையெல்லாம் நிறுத்திவிடலாம், உரிமைப் பிரச்சனை இருக்கிறதா, இல்லையா என்பதைக்கூட இப்பொழுது ஆராய வேண்டாம் என்று என்னுடைய ஆலோசனையை உரிமைக் குழுவில் அங்கத்தினராக இருப்பதினால் கூறிக்கொள்ளலாம் என்றுதான் நான் முடிவு செய்திருந்தேன். ஆனால், அப்புறம் விசாரிக்கப் போனால் எப்படியோ உரிமைக் கமிட்டிக்கு ஒன்றும் வரவில்லை. தங்களிடம் என்ன ஆயிர்தீரோ தெரியவில்லை. தங்களிடம் வந்து திரும்பி வாபஸ் பெறப்பட்டுவிட்டதா, அல்லது வரவே இல்லையா என்று தெரியவில்லை. நான் காதில் பட்டத்தைத்தான் சொல்லுகிறேன். அப்பொழுதே நான் முடிவு செய்திருந்தேன். அப்படி ஒன்றும் வரவில்லை. அதற்கு மேலேதான் உரிமைக்குழு அதை விசாரணைக்கு எடுத்துக் கொண்டு, 2, 3 நாட்கள் விசாரணை நடந்தது. விசாரணையின் பொழுது கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் இருந்தார்கள். கம்யூனிஸ்டு தலைவர் அவர்கள் என்னவோ நான் தலையிட்டேன், நான் முக்கியமாக பங்கு எடுத்துக் கொண்டேன், ஏதோ நான் கேள்வி கேட்டேன் என்று சொன்னார். அதற்காகத்தான் நான் என்னுடைய நிலையை விளக்க விரும்புகிறேன்.

உரிமைக் குழு அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள், இந்த மாதிரி நடைபெற்றது உரிமைப் பிரச்சனை (breach of privilege) ஆகையினால் சம்பந்தப்பட்ட உறுப்பினர் அவர்களை மூன்று நாட்களுக்கு சஸ்பெண்டு செய்யவேண்டும் என்று அவர்கள் பிரேரேபிக்கப் போவதாக என்னிடம் சொன்னார்கள். அதைப்பற்றியும் நான் சிந்தித்தேன். நான் இதைத் தவிர்க்கக்கூடாதா என்றுதான் நினைத்தேன். பழிக்கு பழி வாங்குகிற எண்ணம் கொஞ்சம்கூட கிடையாது. இது ஒரு சாதாரண தவறுதல், இது நமக்கு ஒரு 'கைடன்ஸாக' இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டது. எழுப்பப்பட்ட கோஷங்களை இந்த மன்றத்தில் மறுபடியும் நான் என் வாயால் சொல்ல விரும்பவில்லை. அது மறுபடியும் ரிகார்டில் போக நான் விரும்பவில்லை. நமக்கு ஒரு 'கைடன்ஸ்' ஆக இருக்க வேண்டும், மூதல் தடவை என்று சொல்லிக்கொண்டு, புதிய புதிய வார்த்தைகளை இந்த மன்றத்தில் சொல்லிக்கொண்டிருந்தால் அது இந்த மன்றத்தின் கவுரவத்திற்கு உகந்தது அல்ல. ஆனால், இது உரிமைப் பிரச்சனை (breach of privilege) என்று ஏற்பட்ட போதிலும், ஒரு கனம் உறுப்பினர் (Suspend) செய்யப்பட்டார் என்பது—அவர் என்னதான் சொல்லியிருந்தாலும்—அவ்வளவு சரியில்லை என்பதுதான் என் கவலை. மூன்று கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களே தாங்கள் வருந்துவதாக தங்களுக்கு எழுதி அனுப்பியதாகச் சொல்லப்பட்டது. உண்மையாக இருந்தால் அதையே வைத்துக் கொண்டு, எல்லாவற்றையும் நிறுத்திவிடலாம் என்று உறுதி செய்து இருந்தேன். நான் கேட்டேன். அவர்கள் முதலிலே சொன்னதெல்லாம் வந்திருக்கிறதோ என்னவோ, சபாநாயகர் அவர்களையே குறைசொல்கிற மாதிரி ரெகார்டில் வேண்டாம் என்று சொல்லி எடுக்கவில்லை என்று, அதையே defence ஆக வைத்து சபாநாயகர் எடுக்கவில்லை என்று

11-00
a.m.

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [1st April 1965]

சொன்னார்கள். இம்மாதிரி ஒரு கனம் உறுப்பினர் இந்த மன்றத்திலிருந்து ஒரு நாளுக்கு 'Suspend' செய்யப்படுவது நம்முடைய மன்ற சரித்திரத்தில் வர வேண்டாம், இதைக் காரணமாக வைத்துக் கொண்டு இந்த 'Precedent' வர வேண்டாம் என்பதுதான் என் கவலை. ஆகையினால் சொன்னேன், மூன்று நாட்கள் "ஸஸ்பெண்ட்" செய்யவேண்டும் என்று சில அங்கத்தினர்கள் கேட்டதைச் சொல்லி அவர்கள் சொன்னதற்குப் பதிலாக, மன்னிப்புக் கேட்கத் தயாரா? என்று கேட்டேன். அப்பொழுது அவர்கள், அம்மாதிரி கமிட்டி நினைக்கிறதாக இருந்தால், 'future guidance' ஆக வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று ஏதோ சொன்னார்கள். மன்னிப்பு, ரிக்ரெட்டாக இருந்தால், இரண்டும் ஒன்றாகக் கருதப்பட்டால், மன்னிப்பு கூடாது என்று அர்த்தம் ஆகிறது. அப்படி மன்னிப்புக் கூடாது என்கிற அளவுக்குச் சொல்வதானால், மன்னிப்பு உரிமைக் குழு விற்கு அல்ல, மன்னிப்பு மன்றத்திற்கு. மன்றம் மன்னிப்புக் கேட்கும்படிச் சொல்கிறது. மன்றம் யாரைக் கேட்டாலும் அதில் குறையேயில்லை. முன்னே ஒரு முறை வேறு சபாநாயகர் இருந்த போது ஒரு நிகழ்ச்சி நடந்தது. மன்றத்தின் நிகழ்ச்சி தொடங்கியதும், பிற்பகலிலே அமைச்சர் யாரும் இல்லை, நான் அகஸ்மாத்தாக வந்தேன். அது என் வேலையில்லை, என் பொறுப்பில்லை. வந்ததும், சபாநாயகர் 'மன்னிப்புக் கேளுங்கள்' என்றார்கள். 'தாங்கள் கூறுகின்றபடி' என்று சொன்னேன். என் பேரில் தப்பு எதுவும் இல்லை, நான் வந்ததுதான் தப்பு (சிரிப்பு). வந்ததும் சபாநாயகர், 'மன்னிப்புக் கேளுங்கள்' என்று சொன்னார்கள். கண்டிப்பாகச் சொன்னார்கள். 'தாங்கள் கூறுகிறபடி மன்னிப்புக் கோருகிறேன்' என்று கூறினேன். 'அது மன்றத்திற்கு. தனி மனிதனுக்கு அல்ல. Beg your pardon' என்று சொல்கிறோம், கால் பட்டால் கூட சொல்லுகிறோம். மன்னிப்புக் கோருவது என்றால் பழிக்குப்பழி வாங்குகிறோம் என்பதல்ல.

கனம் கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் திரு. கலியாணசுந்தரம் "இதெல்லாம் போடுவதா" என்று கேட்டார்கள். சிபாரிசு என்றால், சிபாரிசு பண்ணாமலும் இருக்கலாம்; இந்த மன்றம் தண்டனை—தண்டனை என்று சொல்ல பிரியம் எதுவும் இல்லை—கொடுக்கவேண்டும் என்று கம்பளிட்டாக இருக்கலாம், அல்லது அரை குறையாக இருக்கலாம். தண்டனையாகக் கொடுக்க வேண்டும் என்பதைத் தவிர்க்க வேண்டும் என்று, மன்னிப்பு என்பது நானே கொடுத்த யோசனை. எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களையும் கேட்டேன். நாம் மன்னிப்பு என்கிறோம். நீங்கள் ரிக்ரெட் என்கிறீர்கள். இதில் மன்றத்திற்கு மன்னிப்பு கேட்பதற்கு, ரிக்ரெட் சொன்னால் போதும் என்றால், மன்னிப்பு என்று வந்த பிறகு, எப்படி மாற்றுவது? மன்றத்திடம் மன்னிப்புக் கேட்பதில் என்ன குறைவு? அவர்களே ஒரூக்கால் ரிக்ரெட் கொடுக்கா விட்டால், என்ன செய்வது என்றார்கள். எப்படியும் மூன்று நாள் என்பது வேண்டாம் என்று நான்தான் சொன்னேன், கனம் எதிர்க்

1st April 1965] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

கட்சித் தலைவர் ஒரு நாள் போதும் என்றார்கள், ஆகவே, ஏகமனதாக முடிவு செய்யப்பட்டதும் என்று அந்த வகையில் இந்த சிபாரிசு உரிமைக் குழுவிலிருந்து வந்திருக்கிறது. இதில் பழி வாங்குவது ஒன்றும் இல்லை. மன்னிப்புக் கேட்பதில் குறைவொன்றும் இல்லை. ஆகையினால், மேற்கொண்டு அதற்கு மேல் மன்னிப்புக் கோரவில்லை என்றால் என்ன செய்வது என்பதில், சிபாரிசு கம்பிளீட்டாக இருக்கவேண்டும் என்று இப்படி சிபாரிசு செய்திருக்கிறார்கள்.

கமிட்டியினுடைய சிபாரிசை மன்றம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் பிரேரேபித்த தீர்மானத்தோடு, கனம் உறுப்பினர் திரு. அரங்கண்ணல் ஒரு மாற்றுத் தீர்மானம் (alternative Resolution) கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதுவும் 'கம்பிளீட்டாக' இல்லை. ரெஸல்யூஷனே டிஃபெக்டிவ் ரிக்ரெட் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். கொடுத்தார்கள் என்று சொல்லவில்லை. கொடுக்காவிட்டால் என்ன? அதைச் சொல்லவில்லை. அதோடு உரிமைக் குழு மன்னிப்பு என்று சொன்னபிறகு—மன்னிப்பு கேட்பது இந்த மன்றத்திற்கு—மன்னிப்பு கூடாது என்று சொல்லுவது மன்றத்தைப் பற்றிக் குறைவாக நினைப்பது ஆகும். ஆகவே, கனம் அரங்கண்ணலுடைய தீர்மானத்தை ஏற்றுக் கொள்வதற்கில்லை. நான் பிரேரேபித்த உரிமைக் குழுவினுடைய சிபாரிசை ஏற்றுக் கொள்ளும் தீர்மானத்தை இந்த மன்றம் ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்றும், அப்படி ஏற்றுக்கொள்வதோடு, மேற்கொண்டு அசம்பாவிதமான நிகழ்ச்சிகள் நடக்காமல் இருக்க அவர்கள் இந்த மன்றத்திற்கு மன்னிப்புக் கேட்டுக் கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : சார், கனம் முதல் அமைச்சர் கடைசியில் கூறியதிலிருந்து, நண்பர் அரங்கண்ணல் வருத்தம் தெரிவித்தார்கள் என்று சொல்லவில்லை என்பதிலிருந்து, அப்படி வருத்தத்தை தெரிவித்தால் ஒத்துக் கொள்ளுகிறார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : மன்னிப்புக்கூடாது என்று ஆகிறது. அந்த வார்த்தை வந்த பிறகு அதை மாற்றுவதற்கில்லை.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : மதிப்பிற்குரிய அவைத் தலைவர் அவர்களே, மற்ற எதிர்க் கட்சித் தலைவர்களும், நானும், மற்றவர்களும் எவ்வளவோ எடுத்துச் சொல்லியும், கனம் முதல் அமைச்சர் பிடிவாதமாக அதே தன்மையில், பிடிவாதமாக இருப்பதால், எங்கள் அதிருப்தியைத் தெரிவிக்க, வெளி நடப்புச் செய்வதைத் தவிர வேறு வழியில்லை என்று கூறி, வெளிநடப்பு செய்கிறோம்.

(திராவிட முன்னேற்றக் கழகஅங்கத்தினர்களும், சுதந்தர கட்சி அங்கத்தினர்களும் வெளிநடப்புச் செய்தார்கள்.)

[1st April 1965]

MR. SPEAKER : Now we will have to take up the alternative motion of the hon. Member Sri Rama. Arangannal. The hon. Member is not in his seat.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Since the hon. Member is not in his seat, it will be deemed not to have been pressed.

MR. SPEAKER : Yes. The question is—

“ That the recommendation made by the Committee of Privileges in its report on ‘ The case of shouting of slogans by certain Members in the Chamber ’ laid on the Table of the House on the 29th March 1965 be approved. ”

The motion was put and carried.

திரு. கே. டி. கோசல்ராம் : ஸார், ஒரு க்ளாரிபிகேஷன் வேண்டும். இந்த ஒரு நாள் ஸஸ்பென்ஷன் என்பது இன்றைக்கே அப்கேயாகிறதா? அல்லது நாளைக்கு கனம் அங்கத்தினர் வந்து அபாலஜி செய்துவிட்டால் இந்த ஸஸ்பென்ஷன் இல்லாமல் போய் விடுமா?

MR. SPEAKER : Since the hon. Member is not now in the House, I will take up the matter to-morrow.

V.—NON-OFFICIAL BUSINESS.

(i) BILLS.

MR. SPEAKER : We shall now take up Non-official Business. The first item is a non-official Bill given notice of by the hon. Member Sri S. Madhavan. The hon. Member is not in his seat.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : When a Member gives notice of a motion or resolution and if he is not in his seat at the time when he is called, it will be deemed to have lapsed.

SRI M. KALYANASUNDARAM : Sir, I want to move the Bill on behalf of the hon. Member. He can authorise any Member to move it.

MR. SPEAKER : Is there any authorisation to the effect that the hon. Member can move it ?

(There was no reply.)*

MR. SPEAKER : The Bill is deemed to have been withdrawn.

The other two Bills, viz., the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Amendment Bill, 1965 and the Madras Agriculturists Relief (Amendment) Bill, 1965, are also deemed to have been withdrawn, since the hon. Members Sri S. Madhavan and Sri A. Thiagarajan are not in their seats.

1st April 1965]

(2) RESOLUTION.

(2) Appointment of a Committee to enquire into the working of the State Transport System—cont.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, என்னுடைய தீர்மானம் முன்பே பிரேரேபிக்கப்பட்டு விட்டது. இருந்தாலும், சபையின் ஞாபகத்திற்காக என்னுடைய தீர்மானத்தை இன்னொரு முறை இப்பொழுது வாசித்து விடுகிறேன்.

"This House recommends to the Government that a Committee of Enquiry be appointed to enquire and report on the working of the State Transport System with a view to secure—

(a) reduction in fare in the City Service.

(b) improvement in the efficiency of service.

(c) economy in working expenditure, and

(d) prevention of wasteful expenditure and other avoidable wastages in the use of spare parts, tyres, etc."

இந்தத் தீர்மானத்தை நான் சென்ற நான்-அபிஷியல் தினத் திலேயே பிரேரேபித்து, விவாதம் தொடங்கி, திறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இப்பொழுது இந்தத் தீர்மானத்தின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களை விரிவாக நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

ராஜ்ய பஸ் போக்குவரத்தைப் பற்றிய ஒரு விவாதம் இந்தச் சபையில் நடைபெற வேண்டும் என்பதற்காக நான் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவரும்போது, என்னுடைய அபிப்பிராயம் ஏதோ இந்த ராஜ்யத்தில் சர்க்கார் பஸ் ட்ரான்ஸ்போர்ட்டில் பெரும் ஊழல்கள் நடப்பதாகவும் பெறும் தவறுதான் நடப்பதாகவும் அவற்றை இந்தச் சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு கொண்டுவந்ததாக யாரும் நினைக்கக் கூடாது. எவ்வளவு சிறப்பாக நடந்தாலும் கூட, சீர்படுவதற்குச் சந்தர்ப்பங்கள் பல உண்டு. இன்னும் சீர்படுத்த வேண்டும், செம்மையாக நடைபெற வேண்டும், அரசாங்கத் துறையாக இருக்கக்கூடிய காரணத்தினாலே அது பல வகையிலே உதாரணமாக இருக்க வேண்டும், பொதுத் துறை வளர வளர இந்த நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு அது அஸ்திவாரமாக இருக்கும் என்ற நம்பிக்கை உண்டாக வேண்டும் என்பதற்காகத் தான் நான் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்து, அதன் மீது விவாதம் நடத்த வேண்டும் என்று நான் விரும்பியது.

நான் கொடுத்திருக்கக்கூடிய தீர்மானத்தின் நோக்கம் என்ன? பொதுத் துறையில் இருந்து நடைபெறக்கூடிய இந்தப் பஸ் போக்குவரத்து வெகு திறமையாக நடைபெற வேண்டும், சிக்கனமாக இருக்கவேண்டும், லாபகரமாக இருக்க வேண்டும், மக்களுக்குரிய சேவை செய்யவேண்டும் என்ற நோக்கங்களை இன்னும் அதிகமாக அடைவதற்காக என்ன என்ன வழிகள் உண்டு என்பதை ஆராய்வதற்கு ஒரு கமிட்டி ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பதுதான் நான் கொடுத்திருக்கும் தீர்மானத்தினுடைய நோக்கம் ஆகும். பொதுத் துறையில் உள்ளவற்றில் அடிக்கடி

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [1st April 1965]

கண்காணிப்போடு கவனம் செலுத்தப்பட்டால் தான் அது வளரும். பொதுத் துறை வளரவேண்டியது மிகவும் அவசியம் என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நான் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியைச் சார்ந்தவன், கம்யூனிஸ்டுகளின் லட்சியம் ஏதோ கம்யூனிஸத்தை வளரச் செய்யவேண்டும் என்பது அதற்காகத்தான் பொதுத் துறையை நான் வற்புறுத்துகிறேன் என்பது அர்த்தம் அல்ல. இந்த நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கே பொதுத்துறை வளர வேண்டியது மிகவும் அவசியம். பார்லிமெண்டும் அரசாங்கமும் ஒப்புக்கொண்டு இருக்கக்கூடிய, மத்திய அரசாங்கமும், நம்முடைய ராஜ்ய அரசாங்கமும் கூட ஓரளவுக்கு ஒப்புக்கொண்டிருக்கக்கூடிய கொள்கையின் அடிப்படையில்தான் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்பதை நான் விரும்புகிறேன். தவிர, என்னுடைய கட்சியின் கொள்கைத் திட்டங்களை நான் மனதில் வைத்துக்கொண்டு பேசுவதற்கு அதற்கு அர்த்தம் கற்பிக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. என்னுடைய ஆழ்ந்த நம்பிக்கையில் பொதுத் துறையானது நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு மிகவும் அவசியம் என்பதை நான் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். பொதுத் துறை அவசியமா என்பதைப்பற்றியே சிலருக்கு சந்தேகம் வந்துவிடுகிறது. பொதுத் துறையைப் பகிரங்கமாக எதிர்ப்பவர்களைப்பற்றி நாம் புரிந்துகொள்ள முடியும். பகிரங்கமாகச் சொல்வது ஒரு வகையில் நல்லது. ஆனால், பொதுத் துறையை உதட்டளவில் பேசி ஆதரித்துவிட்டு, சிலர் உள்ளூர இடையூறு செய்கிறார்களே அது மிகவும் தவறு. அதுதான் எனக்கு வருத்தத்தைக் கொடுக்கிறது. அதுவும் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த அங்கத்தினர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்—பொதுத் துறையைப் பலப்படுத்துவதற்கு பொதுத் துறையை வளர்ப்பதற்கு என்ன என்ன ஆதரவு கொடுக்கின்றார்கள், எந்த முறையிலே அதற்கு உதவி செய்கிறார்கள் என்பதைப்பற்றி ஒவ்வொரு அங்கத்தினரும் யோசனை செய்து பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்திய அரசாங்கத்தினுடைய தொழில் கொள்கை 1956-ம் வருஷத்திலே வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதில் தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. எந்த எந்தத் துறைகளை அரசாங்கமே நடத்தவேண்டும். எது எது பொதுத் துறையில் இருக்க வேண்டும். ராஜ்ய சர்க்காரோ மத்திய சர்க்காரோ எந்தத் தொழில்களை இனிப் புதிதாக ஆரம்பித்து பொதுத் துறைக்கு வரவேண்டும், ஏற்கெனவே தனியார்த் துறையில் அபிவிருத்தி இருக்கிற அளவுக்கு அபிவிருத்தி செய்யவேண்டும் என்பதற்கு அனுமதிக்கவேண்டும் என்று இருக்கிறது. இந்த இரண்டும் இல்லாமல், சிறு தொழில்களை தனியார்த் துறையில் விட்டுவிடலாம் என்று மூன்று பிரிவாகப் பிரித்துத் தொழில்களை நடத்திக் கொண்டு வருகின்றோம்.

கனரகத் தொழில்களை அரசாங்கமே நடத்துவது என்றும், ஏற்கெனவே இருப்பவற்றைக்கூட அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும், இரண்டாவது ரகமாக இருக்கும் தொழில்களை

1st April 1965] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

அரசாங்கம் புதிதாக அமைப்பதை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும், தனியார்த் துறையில் இருப்பவற்றைத் தனியாருக்கே விட்டு, அது வளருவதற்கும் வசதி செய்ய வேண்டும். மூன்றாவதாக, சிறு தொழில்களைத் தனியார்த் துறைக்கு விட்டு விடலாம் என்று தொழில் கொள்கை திட்டவட்டமாக வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அந்தத் தொழில் கொள்கையினுடைய நோக்கம் என்ன என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது? அரசியல் சட்டத்தின் நான்காவது பிரிவில் இருக்கும் அரசாங்கத்தின் கொள்கைக்கு வழிகாட்டியாக இருக்கும் முடிவுகளைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வு, செல்வம் ஒருவர் கையில் குவிவது போன்ற ஒழுங்கினங்களுக்கு இடம் அளிக்கக்கூடாது என்பது அரசியல் சட்டத்திலே குறிப்பிட்டிருக்கக்கூடிய நோக்கம். அந்த நோக்கம் நிறைவேறவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் அதைச் சட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். எந்தத் தொழிலுக்கும் “மனுபலி” கூடாது என்பதையும் ஒரு குறிக்கோளாக சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதிலேயே நமக்கு நம்பிக்கை இருக்கிறதா என்பதை நான் அறிய விரும்புகிறேன். அந்த நோக்கத்தோடுதான் ஸ்டேட் ட்ரான்ஸ்போர்ட் அதிலே வருகிறது. ரோடு போக்குவரத்தைப் பொறுத்த வரையில், புதிதாக ஆரம்பிப்பதையெல்லாம் அரசாங்கம் ஆரம்பிக்க வேண்டும், அரசாங்கம் விஸ்தரிக்க வேண்டும் என்பதுதான். இந்தத் தொழில் கொள்கையிலே இரண்டாவது வகையிலே ரோடு ட்ரான்ஸ்போர்ட் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், கனம் அங்கத்தினர்கள் சில பேருக்கு பொதுத் துறையை எதிர்த்துப் பேசுவதிலே இருக்கிற ஆர்வத்தைப் பார்க்கிறபோது எனக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. காங்கிரஸ் கட்சி ஜனநாயக சோஷலிசத் தீர்மானம் போட்டிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசாங்கம் சோஷலிச லட்சியம் என்று தீர்மானங்கள் போட்டிருக்கிறார்கள். சோஷலிசத்தை நோக்கி நாம் முன்னேறவேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால், பொதுத் துறையை வளர்ப்பது, பாங்குகளை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்வது இதெல்லாம் அபாய கரமானது என்று சொல்கிற பிரசங்கத்திற்குக் காட்டக்கூடிய உற்சாகமும் ஆர்வமும் எனக்கு ஆச்சரியத்தைக் கொடுக்கிறது. சில தினங்களுக்கு முன்பு காமன்வெல்த் பார்லிமெண்டரி அஸோஸியேஷன் சார்பில் ஒரு பிரசங்கம் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. அதிலே பேசியவர் பார்லிமெண்டரி டெமாக்ரஸியினுடைய வளர்ச்சியைப்பற்றிப் பேசுவதற்கு அழைக்கப்பட்டிருந்தார். அவருக்கு இருக்கிற வயது, அனுபவம் இவற்றைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு, அரசாங்கத்தின் கொள்கையை எவ்வளவு இழிவுபடுத்த வேண்டுமோ அதுவும் குறிப்பாக பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்களுடைய கொள்கைகளை எவ்வளவு கேவலப்படுத்த முடியுமோ அவ்வளவு கேவலப்படுத்திப் பேசினார்கள். அதற்கு applause-ம் பெற்றுக்கொண்டு போகிறார்கள். காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்களும் மற்ற சபை அங்கத்தினர்களும் உட்கார்ந்திருக்கக்கூடிய கூட்டத்தில் அப்படி அவர் பேசிவிட்டு தப்பித்துக்கொண்டு போகிறார் என்றால், சோஷலிசத்திலும், பொதுத் துறையை வளர்ப்பதிலும் நமக்கெல்லாம் எவ்வளவு

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

[1st April 1965]

ஆர்வம் இருக்கிறது என்பதற்கு அது ஒரு உதாரணமாக இருக்கிறது. அவர் பேசின பேச்சைப் பேசினிட்டுப் போவதென்றால்.

...

திரு. சா. கணேசன் : அப்படியானால், அவரைத் தப்பிக்க விடக் கூடாது என்பது கனம் அங்கத்தினருடைய அபிப்பிராயமா?

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : பலாத்காரமாக அடிக்கவா சொல்கிறார்கள்? அவருடைய கருத்தை மறுத்துக் கேள்விகளாவது கேட்க வேண்டும் அல்லவா? அவர் கருத்தைச் சொல்லிவிட்டுப் போகிறார் என்று விட்டு விடுவதா? ஆங்கிலத்தில் தவறு இல்லாமல் நன்றாகப் பேசினார் என்று வேண்டுமானால் பாராட்டலாமே தவிர, அவர் சொன்ன கருத்துக்கள்.

MR. SPEAKER : It does not mean that all have accepted his views.

திரு. சா. கணேசன் : கனம் அங்கத்தினர் திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் பேசுவதையும் நாங்கள் கேட்கிறோம். அதனாலேயே அவருடைய கருத்துக்களையெல்லாம் நாங்கள் ஒப்புக்கொண்டதாக ஆகாது.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : ஒப்புக்கொள்ளவில்லையென்றால், மறுத்துப் பேச இங்கே சந்தர்ப்பம் இருக்கிறதே. காமன்வெல்த் பார்லிமெண்டரி அலோஸியேஷன் கூட்டத்தில் அவர் பேசினதையெல்லாம் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை என்ற உறுதிமொழியே எனக்குப் போதும். அதற்காகத்தான் நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்பியது.

பொதுத் துறையை அழித்து நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கு எப்படிச் சாதகம் செய்யப் போகிறோம்? பொதுத் துறை வளர்வது இந்த நாட்டின் எதிர்காலத்திற்கு முக்கியம். இந்த நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு முக்கியமானது. இந்த நாட்டில் உள்ள ஏற்றத்தாழ்வு போகவேண்டும், எல்லா மக்களும் மூன்று வேளையும் வயிரார சாப்பிட உணவு வேண்டும், உடுக்க உடை வேண்டும், இருக்க விடு அளிக்கவேண்டும் என்கிற தத்துவத்தைக் கொண்ட கட்சிகளெல்லாம் நிச்சயமாக பொதுத் துறை வளர்வதை ஆதரிக்க வேண்டும் என்பது மட்டுமல்ல பொதுத் துறை வெற்றிகரமாக நடைபெறுவதற்கு வேண்டிய உதவியையும் செய்ய வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன்தான் நான் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறேன்.

பஸ்போக்குவரத்து சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் கடந்த 18 வருஷ காலத்தில் ரொம்ப வளர்ச்சி அடைந்திருக்கிறது. அந்த வளர்ச்சியைப் பார்க்கும்போதெல்லாம் நான் சந்தோஷப்படுகிறேன். நம் முடைய சொந்த சொத்து மாதிரியே நான் கருதுகிறேன். கோபுரம் போட்ட சின்னத்தோடு அரசாங்க பஸ்கள் எங்கு பார்த்தாலும் ஓடுவதையும், ஒவ்வொரு பஸ் ஸ்டாண்டிலும் பல நகரங்களில் நம்முடைய பஸ்கள் நிற்பதையும் பார்க்கும்போது எனக்குக் கூட சந்தோஷமாக இருக்கிறது. அது ஏதோ

1st April 1965] [திரு. மீ. கல்யாணசுந்தரம்]

நம்முடைய சொத்து என்கிற எண்ணமும் பெருமையும் ஏற்படுகிறது. நீண்ட தூரம் போகிற தனியார் பஸ்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் நம்முடைய நீண்டதூர பஸ்கள் வசதியாக இருக்கின்றன என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. அதை நான் சொன்னேன் என்பதற்காக இருக்கக் கூடிய வசதிகளைக் குறைக்க நடவடிக்கை எடுக்கக் கூடாது. நான் இன்றைக்கு இருக்கக் கூடிய நிலையைச் சொல்கிறேன். உதாரணத்திற்கு என்று சொல்கிறேன். சேலத்தில் இருந்து திருச்சிக்கு எக்ஸ்பிரஸ் பஸ் ஒன்று தனியார் துறையில் ஓடுகிறது. அதில் 55 பேர்கள் ஏறுகிறார்கள். அவர்களும் மைலுக்கு 4½ காசு வசூல் செய்கிறார்கள். அதே சமயத்தில்—அந்த பஸ்சைப் போன்ற பஸ்சிலேயே—சர்க்கார் எக்ஸ்பிரஸ்சில் 35 பேர்கள் தான் ஏறுகிறார்கள். மைலுக்கு 5 காசு வசூல் செய்கிறார்கள். இது நீண்ட தூரம் பிரயாணம் செய்கிறவர்களுக்கு எவ்வளவோ வசதியாக இருக்கிறது. இப்படி எவ்வாறு பார்த்தாலும் தனியார் மக்களுடைய பணத்தைச் சுரண்டுகிறார்களே தவிர மக்களுக்கு வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று நினைப்பதில்லை. இதைப்பற்றிக் கூட நான்—கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கு அல்ல—டிரான்ஸ்போர்ட் கமிஷனருக்கு எழுதியுள்ளேன். சேலத்தில் இருந்து திருச்சிக்குப் போகிற அந்த எக்ஸ்பிரஸ் பஸ்சின் நம்பர் எம்.டி.எஸ். 5502 என்று நினைக்கிறேன். அதில் நேர் சீட்டு கூட இல்லை சைட் சீட். அப்போது தான் 55 பேர்களை ஏற்ற முடியும். அடிக்கடி நான் அந்த ஸ்டாண்டில் பிரயாணம் செய்கிறவன் ஆதலால் எனக்கு நன்றாக தெரியும். சைட் வேஸ் பேசிங் உள்ள அந்த எக்ஸ்பிரஸ் பஸ்சில் அதுவும் 55 பேர்கள் உட்காருகிறபோது நீண்டதூரம் போவது எவ்வளவு சங்கடமாக இருக்கும் என்பதை நாம் உணரவேண்டும். அந்த பஸ்சை எக்ஸ்பிரஸ் பஸ்சாக விடாது, வசதியுள்ள வேறு ஒரு பஸ்சை விட வேண்டும் என்பதாகக் கூட உத்தரவு போடுவதற்கு டிரான்ஸ்போர்ட் கமிஷனருக்கு ஏன் எண்ணம் வரவில்லை என்பது தெரியவில்லை. தனிப்பட்டவர்களை எடுத்துக் கொண்டால் இன்றையதினம் அதிக லாபம் சம்பாதிக்க வேண்டும், மக்களைச் சுரண்ட வேண்டும் என்பதற்காக பஸ்களை நடத்துகிறார்களே தவிர மக்களுக்கு வசதி செய்து கொடுப்பது அவர்களுடைய நோக்கமாக இல்லை. வேண்டுமென்றால் இன்னொன்றோடு ஏற்படுகிற போட்டி காரணமாக சில வசதிகளைச் சில இடங்களில் சிலர் செய்து கொடுக்கலாம். பொதுவாக அவர்களுடைய நோக்கம் சுரண்டுவதுதான். ஆகவேதான் அரசாங்கப் போக்குவரத்தை நாம் விஸ்தரிக்க வேண்டும். கிராமப்புறத்திற்கும் எடுத்துச் செல்லவேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கிராமப் போக்குவரத்து சம்பந்தமாகத் தனியார் பஸ்கள் விட வருவதில்லை. நல்ல ரோடுகள் இருக்கக் கூடிய இடங்களில் தான் பஸ்விட முன் வருகிறார்கள். ஆகையால் அரசாங்கப் போக்குவரத்தை சென்னை நகரத்தோடு நிறுத்திவிடாமல் மதுரை, திருச்சி, கோவை, சேலம் போன்ற பெரிய நகரங்களிலும் கூட—சிறு பஸ் விடக்கூடிய அளவில் விஸ்தரிக்க வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள், “சிறு பஸ்சை நடத்தச் சொல்கிறீர்களே, சிறு பஸ்களினால் நஷ்டம்

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [1st April 1965]

தான் வரும். நீண்ட தூரம் பஸ்களைப் பற்றிச் சொல்லுங்கள். நடத்தலாம்” என்று சொல்லக் கூடும். நிச்சயமாக என்னால் சொல்ல முடியும். இம்மாதிரி பெரிய நகரங்களில் பஸ்கள் விடுவது அதிக லாபகரமாக இருக்காது என்றாலும் நிச்சயம் நஷ்டம் வராது. மதுரை போன்ற நகரத்தில் ஒரு சில கம்பெனிகளே இன்று மொடுபொலி செய்து கொண்டிருக்கின்றன. அதனால் பொதுமக்களுக்கு பலவிதமான கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. இதைப் பற்றி முன்பே அட்வைசரி கமிட்டியில் சொன்னபோது இதைப் பற்றி விசாரித்து ஒரு அறிக்கை சமர்ப்பிக்க ஒரு அதிகாரியைப் போடுவதாகச் சொன்னார்கள். அதிகாரி போடப்பட்டாரா? அவர் அறிக்கை சமர்ப்பித்தாரா என்பது ஒன்றும் அப்பறம் தெரிய வில்லை. இதுபோன்ற சில குறிப்பிட்ட கம்பெனிகளுக்கே இப்படி ஏகபோக உரிமை கொடுப்பது சரியல்ல. புதிதாக ஏற்படுத்துகிற ரூட்டுகளிலாவது அரசாங்கம் நடத்த வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பொதுவாக எக்ஸ்பிரஸ் பஸ்களைப் பொறுத்த வரையில் 120 மைல்களுக்கு அதிகமாக இருந்தால் தான் சர்க்கார் அந்த ரூட்டை எடுத்து நடத்துவது, அதற்குக் குறைவான தூரத்தை தனியார் துறையில் விடுவது என்கிற ஒரு கொள்கையை வைத்திருக்கலாம். ஆயினும் ஒவ்வொரு மாவட்டத் தலைநகரத்தோடும் தொடர்பு இருக்கும்படியாகவாவது ரூட்டுகளை அமைத்து அரசாங்கப் பஸ் போக்குவரத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். 100 மைல்களுக்குக் குறைவாக இருந்தால் கூட அந்த ரூட்டை சர்க்கார் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். இன்றைக்கு மொத்தம் ராஜ்யத்தில் ஏழாயிரம் பஸ்கள் ஓடுகின்றன என்றால் சென்னை நகரத்தையும் சேர்த்து ஆயிரம் பஸ்கள் அரசாங்கத்துடையதாக இருக்கும். ரூட்டுகள் 800, 820 தான் இருக்கும். இதை அதிகப்படுத்த வேண்டும்.

(திரு. எஸ். நஞ்சண்ட ராவ் தலைமை)

இன்னும் லாரிப் போக்குவரத்தை எடுத்துக்கொண்டால் என்ன என்பதைப் பற்றி ஆலோசனை செய்யலாம். லாரிப் போக்கு வரத்தை எடுத்துக்கொண்டால் அதில் பில்வரேஜ் ஏற்பட்டால் க்ளைம்சுக்கு நஷ்டசூ கொடுப்பது போன்ற நிலை வரும். அதனால் நஷ்டம் அதிகமாக ஏற்படும், ஆகவே அது கட்டுபடியாக இருக்காது என்று சொல்லலாம். எல்லோரும் நான்யமற்றவர்கள் என்று சொல்ல முடியாது. நான்யமான தொழிலாளர்களும், குமாஸ் தாக்களும் இருக்கிறார்கள். வேண்டிய அளவும் கிடைப்பார்கள். ஆகவே அத்தகைய ஆட்சேபனைக்கு இடமில்லை. ரெயில்வேயை எடுத்துக் கொண்டால் பிரயாணிகள் போக்குவரத்தினால் லாபம் இல்லை. சாமான்களுடைய போக்குவரத்தினால் தான் லாபம். பிரயாணிகள் போக்குவரத்தைப் பொறுத்த வரையில் மூன்றாவது வகுப்பைப் பொறுத்த வரையில் கூட செலவுக்கும், வரவுக்கும் கட்டி வரலாம். முதல் வகுப்பைப் பொறுத்த வரையில் நாம் செலவு செய்வது முற்றிலும் நஷ்டம். சாமான் போக்குவரத்தில் கிடைக்கிற லாபத்தைக் கொண்டு தான் மற்ற வசதிகளை செய்து கொடுக்கிற நிலை இருக்கிறது. ஆகவே இந்த லாரிப் போக்கு

1st April 1965] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

வரத்தைப் பொறுத்த வரையிலும் அரசாங்கமே ஏன் எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது என்பதைப் பற்றியும் ஆலோசனை செய்ய வேண்டும்.

இந்த யோசனைகளை எல்லாம் நான் சொல்கிறபோது என்னுடைய யோசனைப்படியே முடிவு எடுத்துவிட முடியாது. கனம் அமைச்சர் அவர்கள் எவ்வளவு திறமைசாலியாக இருந்தாலும் தம் யோசனையை வைத்தே முடிவு செய்துவிட முடியாது. அதிகாரிகள் பல்வேறு கருத்துக்களைச் சொல்லலாம். அதை மட்டும் வைத்து முடிவு எடுக்க முடியாது. ஆகவே தான் இத்துறை சம்பந்தப்பட்ட நிபுணர்களும், மற்ற பொது விஷயங்களில் அனுபவம் கொண்டவர்களும் அடங்கிய ஒரு குழுவை அமைத்து இந்தத் துறை சம்பந்தமான எல்லா விஷயங்களையும் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்பதாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து நிர்வாகத்துறையில் என்ன என்ன மாறுதல்களைச் செய்ய வேண்டும் என்பதைப் பற்றி சில யோசனைகளை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். நிர்வாகத்துறையில் ஒரே இலாகா இருக்கிறது. ஒரு டைரெக்டர் பொறுப்பாளி. பஸ் போக்கு வரத்தை நடத்துவதில் நமக்குப் பல அனுபவம் வந்திருக்கிறது. விஸ்தரித்துக் கொண்டும் வருகிறோம். அநேகமாக மாநிலம் பூராவும்—சில பகுதிகள் தவிர—நம்முடைய பஸ்கள் போகின்றன. ஆயிரக்கணக்கான பஸ்கள் ஓடுகின்றன. எல்லா விஷயங்களும் ஒரு ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரியைப் போட்டுவிட்டால் அவரது நேரிடைப் பார்வையில் நடக்கும் என்று நாம் எதிர்பார்க்க முடியாது. ரெயில்வே சம்பந்தப்பட்டவரை கூட ஒரு போர்டு என்று அமைத்திருக்கிறார்கள். ஒரு சார்மென் இருக்கிறார். ஒவ்வொரு பிரிவுக்கும்—என்ஜினியரிங் பிரிவுக்கு ஒருவர், மெக்கானிகல் சைடுக்கு ஒருவர், நிதி நிலைமைக்கு ஒருவர்—எல்லோருமே அதிகாரிகள் தான்—என்பதாக ஐந்து பேர்கள் கொண்ட போர்டு இருக்கிறது. அதற்காக நான் நம்முடைய பஸ் போக்குவரத்து இலாகாவில் அதிக அதிகாரிகளை நியமிக்கவேண்டும் என்று சொல்வதாக அர்த்தம் இல்லை. இன்றைக்கு இருக்கக் கூடிய பொறுப்புள்ள அதிகாரிகளின் நிலையை உயர்த்த வேண்டும் என்று கருதுகிறேன். ஒரு ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரியைப் போட்டுவிட்டு அவர்களுடைய சிபார்சை நம்பி நாம் இருந்தால் நம்முடைய வேலைகளைத் துரிதமாக நடத்த முடியாது. நிர்வாகத்திலும் கூட எவ்வளவு தூரம் நேரிடைப் பார்வை இருக்க முடியும் என்பதையும் நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அவர் எவ்வளவு வல்லமை படைத்தவராக இருந்தாலும் மாநிலம் பூராவும் போகிற பஸ்களின் சர்வீஸ், ஐந்தாயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட தொழிலாளர்களின் நிலை, இன்னும் வாங்கவேண்டிய பல சாமான்கள் பற்றிய நிலை—ஆகிய எல்லா வற்றையும் ஒருவர் கவனிப்பது என்பது இயலாத காரியம். ஆகையால் இந்த நிர்வாகத் துறையை மாற்றியமைப்பது என்பதில் நான் ஒரு சாதாரண மனிதன் என்கின்ற முறையிலே யோசனைகள் சொல்கிறேனே தவிர, நான் சொல்கின்ற யோசனைகளையெல்லாம் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று சொல்லவில்லை.

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [1st April 1965]

ஏனென்றால் நான் சொல்லக்கூடிய யோசனைகளில் குறைகள் இருக்கலாம். ஆகவே, இதையெல்லாம், சிக்கனமாக இருக்க வேண்டும், கண்காணிப்பும் மேற்பார்வையும் சரியாக இருக்க வேண்டுமென்ற முறையிலே ஆலோசனை செய்து பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான் சொல்லக்கூடிய முறையிலே தனியாக ஒரு போட்டு அமைக்கலாமா என்பதையும், அதற்கு சில மெக்கானிக்கலில் அனுபவம் இருக்கக்கூடியவர்கள், டிராபிக்குலில் அனுபவம் இருக்கக்கூடியவர்கள், மற்றத் தொழில்களில் இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகள், இவர்களுையெல்லாம் உறுப்பினர்களாகப் போட்டு ஒரு அதிகாரியையும் அதற்கு சேர்மனாகப் போட்டு குழுவொன்று அமைக்கலாமா என்பதையும், அல்லது என்னினியரிங் துறையிலே அனுபவம் இருக்கக்கூடியவர்களை இந்தத் துறையில் ஈடுபடுத்தலாமா என்பதையும் நாம் ஆராய்ந்து பார்க்கவேண்டும்.

எந்த நிர்வாகமாக இருந்தாலும் அதில் தொடர்ச்சி இருக்க வேண்டும், கண்டினியூடி இருக்கவேண்டும், ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகளை ஆர்.டி.ஓ. அல்லது கலெக்டராக போட்டால் அவர்கள் மாற்றப் பட்டாலும்கூட, வருகின்றவர்கள் அந்த ஃபைலில் முன்னால் எழுதி வைத்திருப்பதைப் பார்த்து அதன்பிறகு பின்னால் இருப்பதையும் பார்த்து முடிவு செய்துவிட முடியும். ஆனால் தொழில்களை நிர்வகிக்கின்ற டைரக்டர்களை 2 அல்லது 3 வருஷங்களுக்கு ஒரு முறை மாற்றிக்கொண்டே இருப்பதால் தொடர்ச்சி விடுபடுகிறது. அதோடு மட்டுமல்ல, புதிதாக வருகின்றவர்கள் அந்த வேலையைக் கற்றுக்கொண்டு, அதில் அனுபவம் பெற்று வேலை துவங்க ஆரம்பிக்கின்றபொழுது அவரையும் மாற்றுவதால் அந்தத் தொடர்ச்சி அறுபட்டுப் போகிறது. அப்படி இருப்பதால் நிர்வாகத்திலே தொடர்ச்சியான கண்காணிப்பும், நிர்வாகத் திறமையும் இருப்பதற்குச் சாத்தியமில்லாமல் போய்விடும். ஆகவே, இந்த நிர்வாகத் துறையை மாற்றியமைப்பதற்கு தேவையான பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்தத் தொழிலைப் பொறுத்தவரையிலே வரவு-செலவுக் கணக்குகள் பெருமளவுக்கு இருக்கின்றன. கோடிக்கணக்கான ரூபாய்கள், அதாவது கிட்டத்தட்ட எட்டு கோடி ரூபாய்க்கு மூலதனமும் மற்ற ஆஸ்திகளும் இருக்கின்றன என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். எட்டு கோடிக்கு ரூபாய்க்கு மேலும் மதிப்பு இருக்குமென்பது தான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். ரூட்டுகளை எடுத்தாலே அவற்றை விற்கக்கூடிய நிலையில் மதிப்பு எட்டு கோடி ரூபாய் வரையில் இருக்கிறது. நான் இதையெல்லாம் கணக்குப் பார்க்க விரும்பவில்லை. இதைத் தவிர சதுர அடி ஒன்றுக்கு ஐந்து அல்லது ஆறு ரூபாய் விற்கக்கூடிய இடத்திலே பஸ் ஸ்டாண்டுக் கட்டிடங்கள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : நான் சொன்னது 8 கோடி ரூபாய்க்கு கேபிடல் மட்டும் இருக்கிறது. நம்முடைய நிதிகள் அதாவது 3 கோடியே 76 லட்சம் ரூபாய் பண்டாக இருக்கிறது.

1st April 1965]

[திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்]

இதைத் தவிர 1090 பஸ்கள் இருக்கின்றன. அவற்றின் புக் வேல்டு 4½ கோடி ரூபாய் இருக்கிறது. கட்டிடங்கள் போன்ற மற்றவைகள் சற்றேறக்குறைய 10 கோடி ரூபாய்க்கு இருக்கின்றன என்று கணக்குச் சொன்னேன்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : கனம் அமைச்சர் அவர்களுடைய புள்ளிவிவரத்தை நான் ஒப்புக்கொள்வது மட்டுமல்ல, உண்மையான மதிப்பு அதைவிட இன்னும் அதிகமாக இருக்குமென்பது தான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். ஏனென்றால் கட்டிடம் போன்றவைகளில் டெப்பிரிஸியேஷன் போடுவது கூடாது. ஏனென்றால் அவ்வப்போது மார்க்கட் ஏறிக்கொண்டே போவதால், அவை களுடைய மதிப்பும் ஏறிக்கொண்டே போகின்றன. இப்பொழுது ரயில்வேயை எடுத்துக்கொண்டால், ரூ. 2,800 கோடிதான் கேபிடல் என்று போட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் திட்டங்களின் மூலமாக ஏற்பட்ட வளர்ச்சியின் காரணமாக உண்மையான மதிப்பு ரூ. 3,800 கோடி என்று கணக்குப் போட்டிருக்கிறார்கள். அதைப்போலவே ஸ்டேட் டிரான்ஸ்போர்டு ஆஸ்திகளையும் கணக்குப் போட்டால் அவற்றின் மதிப்பு இன்னும் அதிகமாக இருக்கும். ஆகவே, பொதுத் துறை நன்கு வளர்வதற்கான சாத்தியப்பாடுகள் இருக்கின்றன. திறமையாக நடத்தினால் அதை நல்ல முறையில் விஸ்தரிப்பதற்கான வாய்ப்புக்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே துறையைப்பற்றி அவதூறுகள், குறைகள் சொல்லி வருவதற்கு நிலையான பதிலாக இருக்கக்கூடிய வகையில் இந்தப் பொதுத்துறை நிலைத்திருக்க, இப்பொழுது நிலைத்துத்தான் இருக்கிறது. இன்னும் அது நல்லமுறையில் அபிவிருத்தியடைய வகைசெய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பொதுத் துறையில் குறைகள் சொல்கிறார்கள். குறைகள் பொதுத் துறையில் மட்டுமல்ல, தனியார் துறையிலும் இருக்கத் தான் செய்கின்றன. ட்யர் திருடு போய்விட்டது, எண்ணெய் திருடு போய்விட்டது. ஸ்பேர்பார்ட்ஸ் திருடு போய்விட்டது. கணக்குச் சரியாக இல்லை என்ற சிறிய சிறிய குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. இவையெல்லாம் தனியார் தொழில்களிலே இல்லையா? தனியார் தொழில் நிர்வாகத்தை எடுத்துக் கொண்டால் அங்கேயிருக்கிற அதிகாரிகள் எவ்வளவு தூரம் நல்ல வாழ்க்கை நடத்துவதற்குத் தங்களுடைய சொந்த சொத்துக்களை அபிவிருத்தி செய்துகொள்ள முடியும் என்ற நோக்கத்தோடுதான் வேலை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள், என்பதற்கு எத்தனை சான்றுகள் வேண்டுமானாலும் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறேன் அதற்காகத் தனியாக விவாதம் நடத்தினால். அதைப் பார்க்கும்பொழுது நம் முடைய அரசாங்க அதிகாரிகள் தேவலையென்று சொல்லலாம். அவர்களுக்கு அதற்கான வாய்ப்பும் வசதியும் கிடையாது. தனியார் துறை அதிகாரிகள் கார் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள், பங்களா வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இவைகளையெல்லாம் பார்க்கும்பொழுது அரசாங்கத்தின் அதிகாரிகளை அது இழித்துக் காட்டக்கூடிய முறையில்தான் இருக்கிறது. அரசாங்கத்தில் உள்ளவர்கள் கஷ்டப்படத்தான்வேண்டும், கார் இல்லை, பங்களா

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

[1st April 1965]

இல்லை, ஏர் கண்டிஷனிங் ரூம் இல்லை என்ற எண்ணத்தை அதிகாரிகளுக்கு உண்டாக்குகின்ற முறையில்தான் தனியார் தொழில்கள் நடந்துகொண்டு வருகின்றன. ஆகவே, தனியார் துறை திறமையாக நடக்கிறதென்று சொல்வது கற்பனையாக இருக்குமே தவிர உண்மையாக சமுதாயத்திற்குச் சேவைசெய்யவேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் இருக்காது. அரசாங்கத்தில் உள்ள அதிகாரிகள், போலீசுக்குப் பயந்து, சட்டசபைக்குப் பயந்து ஆடிட்டுக்குப் பயந்து, விஜிலன்ஸுக்கு பயந்து வேலைசெய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். காலையில் அவர்கள் வேலைக்குச் சென்றதிலிருந்து வேலை முடிந்து திரும்பிப் போகிற வரைக்கும் என்ன தவறு நடந்துவிடுமோ என்று பயந்துகொண்டே இருக்கக் கூடிய நிலையில் தான் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவ்வளவு கஷ்டங்களுக்கிடையேயும் அரசாங்க அதிகாரிகள் வேலைசெய்துகொண்டு வருகிறார்கள் என்று அனுதாபம் காட்டுகிறேனே தவிர, அதற்காக அவர்கள் செய்யக் கூடிய தவறுகளை மறைக்க விரும்புவதாக அர்த்தமல்ல. ஏன் சமுதாயத்தில் ஊழல்கள் வருகின்றன என்பதையெல்லாம் பார்த்து அந்தத் தவறுகளைப் போக்கவேண்டும். தவறுகள் இந்தத் துறையில் மட்டுமா? மற்றத் துறைகளிலும்தான் இருக்கின்றன. ஆனால் இந்தத் துறையிலே திருட்டோ லஞ்சமோ இருப்பது அந்த நிர்வாகத்திற்கே ஆபத்தை ஏற்படுத்தக் கூடியது. பொதுத் துறை ஒழுங்காக இருக்கவேண்டுமானால் ஆடிட் முறை மிகவும் முக்கியமானது. மற்ற இலாகாக்களில் எந்த ஆடிட் முறை இருந்து வருகிறதோ அந்த முறைதான் இந்தத் துறைக்கும் இருந்தால் நல்லது. ஊதாரித்தனமான செலவுகள் ஏற்பட்டாலும் சரி, ஒழுங்கீனங்கள் ஏற்பட்டாலும் சரி, அவற்றைத் தடுக்க வேண்டிய யோசனைகளைப் பரிசீலித்து இந்த ஆடிட் முறையை அதற்கேற்றவாறு மாற்றியமைக்க வேண்டியது அவசியமென்றாலும்கூட, மாற்றியமைப்பது நல்லதாகும். இதைப்பற்றி பப்ளிக் அக்கவுண்ட்ஸ் கமிட்டியில் கூட விவாதிக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே அமைச்சர் அவர்கள் அதற்காக ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பப்ளிக் அக்கவுண்ட்ஸ் கமிட்டியில் விவாதிப்பதால் அதில் அக்கவுண்ட்ஸ் ஜெனரலும் இருப்பார்கள், அவர்களும் யோசனை சொல்லமுடியும். அரசாங்கம் இந்தத் துறையில் ஆடிட் முறை எப்படி இருக்கவேண்டுமென்பதைப் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்பது அவசியமென்று கருதுகிறேன். அது நம் நாடு பூராவுக்கும் தேவையானது. ஆகையால் நம்முடைய ராஜ்யத்திற்கும் அது அவசியமென்றே கருதுகிறேன். இதைப்பற்றி உயர்ந்த மட்டத்தில் கூட விவாதித்து முடிவுசெய்தால் நல்லது என்று நினைக்கிறேன். ஆடிட்டர் ஜெனரல் கான்ஸ்பரன்ஸ் நடந்தால் அதில் கூட இந்த ஆடிட் முறை எப்படியிருக்கவேண்டுமென்று பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மற்றப்படி நிர்வாகத் துறையிலே எப்படி முறைகளைத் திருத்தியமைப்பது என்றும் பார்க்கவேண்டும். கிட்டத்தட்ட 800 பஸ்கள் ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றன. 1,000 பஸ்கள் இருந்தாலும் 800 பஸ்கள்தான் ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றன. தனியார் துறையில் கூட பிரேக் டவுன் ஏற்பட்டால் இரண்டு டிரிப்புகள் நிறுத்தி வைக்கப்

1st April 1965]

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

படுகின்றன. அரசாங்க பஸ்களிலும் பிரேக் டவுன் ஏற்பட்டால் நிறுத்தி வைக்கப்படுகின்றன. ஆனால் அரசாங்கம், தனியார் துறையில் நிறுத்தித்தானே வைக்கப்படுகின்றன என்ற சமாதானத்தைச் சொல்லக்கூடாது என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

அரசாங்கத்திற்கு நிறைய வசதி இருக்கிறது; தனியாருக்கு இல்லாத வசதி இருக்கிறது. தனியார் துறையில் இத்தனை ஸ்பேர் பஸ் வைத்து இருக்க வேண்டுமென்ற கண்டிப்பு இருக்கிறது. அதைவிட அதிகமான ஸ்பேர் பஸ்கள் அரசாங்கத்திடம் இருக்கும் காரணத்தால் எந்த பிரேக்டவுன் ஏற்பட்டாலும் 'ட்ரிப் ஷார்ட்' ஏற்படக்கூடாது. ப்ரேக்டவுன் காரணமாக ட்ரிப் குறைந்தது என்று இருக்கக்கூடாது. அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் ரிப்போர்ட்டில் கூட இந்த விவரங்களை எல்லாம் கொடுக்கவேண்டும். பிரேக்டவுன் எவ்வளவு, அதனால் இழந்த ட்ரிப்ஸ் எவ்வளவு என்பதெல்லாம் அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் ரிப்போர்ட்டில் இருக்கவேண்டும். ஏதோ கிளர்ச்சியின் காரணமாக வேறு அரசாங்கம் தடுத்து விட்டதன் காரணமாக ட்ரிப் இழந்தால் அதைப் பற்றிப் பரவாயில்லை. ப்ரேக்டவுன் காரணமாக ட்ரிப் இழந்தது என்ற நிலைமை இருக்கக்கூடாது. இந்த விவரங்களையெல்லாம் அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் ரிப்போர்ட்டில் கொடுக்கவேண்டும். எஃபிஷியன்சியைப் புரிந்து கொள்ள, நிர்வாகத் துறையைப் புரிந்து கொள்ள, கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் புள்ளி விவரங்கள் போதாது. எந்தெந்தத் துறையில் புள்ளிவிவரங்கள் அமைய வேண்டுமென்பதற்கு ஒரு கமிட்டி போடுவார்களேயானால் எனக்குத் தெரிந்த யோசனைகளை நான் எழுதிக்கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறேன். அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் ரிப்போர்ட்டில் போதுமான தகவல் கொடுக்கப்படவேண்டும். விபத்துக்களைப்பற்றிக் கூட மொத்தமான எண்ணிக்கையைக் கொடுத்து விட்டால் போதாது. என்னென்ன காரணங்களால் விபத்துக்கள் ஏற்பட்டன என்பதையும் கொடுக்க வேண்டும். மெகானிகல் பெயில்யூர் எத்தனை, ஹ்யூமன் பெயில்யூர் எத்தனை; எது எதைச் சீர்திருத்தம் செய்யவேண்டும் என்று கொடுத்தால்தான் அதிலே கவனம் செலுத்தி அந்தக் குறைகளை நீக்க முடியும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

பொதுச் துறையில் இருப்பதால் மக்களுக்குச் சேவை செய்வதனால் திருப்தி அடைந்து விடலாம் என்ற அளவுக்கு இருக்கக்கூடாது. லாபநோக்கமும் இருக்கவேண்டும். தனியாருக்கு அல்ல; அரசாங்கத்திற்கு வருவாய் வரக்கூடிய நிலைமையில் இருக்க வேண்டும். ஓரளவு இந்தத் துறை வளர்ச்சியடைந்திருப்பதாகக் கணக்குக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. நஷ்டத்தைக் காட்டி கட்டணத்தை உயர்த்தலாம் என்பதற்காக நஷ்டக் கணக்கை காட்டி கொண்டு இருக்கக்கூடாது. லாபம் இருக்கவேண்டும். லாபத்தைக் கணக்கிடும்போது டிப்ரிசியேஷனுக்கு ஒதுக்கி இருப்பது, பொது நிதிக்கு ஒதுக்கியிருப்பது, அரசாங்கத்திற்கு வரி கொடுத்திருப்பது, வட்டி கொடுத்திருப்பது இதையெல்லாம் பார்த்துத்தான் லாபத்தைக் கணக்கெடுக்கவேண்டும். தனியார் துறையில் இவ்வளவு வரிகளைச்

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

[1st April 1965]

சரியாகக் கட்டுவார்கள் என்று நான் நினைக்கவில்லை. தனியார் கொடுக்கும் கணக்குகள் எல்லாம் எப்படி இருக்கும் என்பதைப் பற்றி நான் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் இல்லை. 'பிளாக் மணி' நிறைய வைத்திருக்கிறார்கள் என்று அதிகமாகப் பேசப்படும் இந்த நேரத்தில், பஸ் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களும் 'பிளாக் மணி' வைத்திருப்பவர்களைச் சேர்ந்தவர்கள்தான் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அரசாங்கம் இதை நடத்துகிறபடியால் அந்த அளவுக்கு 'பிளாக் மணி' தடைபடுகிறது. அந்த அளவுக்காவது பொதுத் துறை இருக்கிறது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். பொதுத் துறையில் இருக்கிறது என்பதோடு மட்டுமல்லாமல் லாபம் எப்படி இருக்க வேண்டுமென்பதைப் பற்றியும் பார்க்க வேண்டும். இன்னொன்று, மலிவான கட்டணத்தில் பிரயாணம் செய்ய வசதி செய்யவேண்டும், அல்லது இனிமேல் கட்டணத்தை உயர்த்த மாட்டோம் என்ற உறுதியானது இருக்கவேண்டும். அரசாங்கத்தின் போக்குவரத்துத் துறைக்கு இருக்கும் அனுகூலம் என்ன? தனியார் துறையில் இன்கம்டாக்ஸ் கட்டவேண்டும்; அரசாங்கம் இன்கம்டாக்ஸ் கட்டவேண்டியதில்லை. இதிலும் இன்கம்டாக்ஸ் வசூலிக்க வேண்டுமென்பதற்காக இதையும் ஒரு கார்ப் பரேஷனாக ஆக்க வேண்டுமென்பதற்கெல்லாம் இடம் கொடுக்கக் கூடாது. அதை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டாம் என்ற என்னுடைய வேண்டுகோளை அரசாங்கத்திற்கு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அரசாங்கம் நடத்தினால்தான் சட்டசபையின் மேற்பார்வை, கண்காணிப்பு இருக்க முடியும். யோசனைகள் சொல்ல முடியும். மத்திய அரசாங்கத்திற்கு எதோ சில லட்சம் ரூபாய் வருமானம் கிடைக்கும் என்ற காரணத்தால் தனிக் கார்ப்பரேஷனாக அமைப்பது என்பது பொதுத்துறைக் கொள்கைக்கே விரோதமானது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அந்த நோக்கத்தில் மாற்றக் கூடாது; அரசாங்கத் துறையிலேயேதான் இருக்க வேண்டுமென்பதைக் கூற விரும்புகிறேன். வருமானத்தை அபிவிருத்தி செய்வதற்கும், செலவிலே சிக்கனத்தைக் கையாள்வதற்கும் என்னென்ன முறைகளைக் கையாள் வேண்டுமோ அவற்றைக் கைக் கொள்ளவேண்டும். அந்த விவரங்களைச் சொல்ல நேரம் இல்லை. நுணுக்கமான விஷயங்களைச் சொல்லிக் கொண்டு போனால் அலுப்பாக இருக்குமென்ற காரணத்தால் அதற்குப் போகத் தயாராக இல்லை. பொதுத் துறைக்கு இது மாதலாக இருக்கவேண்டும். தொழிலாளர்களுக்குப் போனஸ் கொடுப்பதில்லை. பொதுத் துறையில் போனஸ் கொடுப்பதில்லை. அவர்களுக்கு அரசாங்க ஊழியர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற மற்ற செளகரியங்கள் எல்லாம் செய்து கொடுக்கப்படுகின்றன என்று சொல்வார்கள். போனஸ் கொடுக்கா விட்டாலும் 'இன்சென்டிவ் ஸ்கீம்' கையாவது ஏற்படுத்தவேண்டும்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இன்சென்டிவ் ஸ்கீம், அட்டென்டன்ஸ் போனஸ் எல்லாம் இருக்கிறது. ரிப்பேர்ஸ் அண்டு மெயின்டனன்ஸ் இன்சென்டிவ் ஸ்கீம், 'பாடி பில்டிங் இன்சென்டிவ் ஸ்கீம்' என்று இருக்கிறது.

1st April 1965]

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : தொழிலாளிகளின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதற்கு எடுத்திருக்கக்கூடிய நடவடிக்கைகளைக் கவனித்துக்கொண்டுதான் வருகிறேன். அவர்களுக்கு மற்ற தனிப் பார் துறையில் கொடுப்பதைவிட சம்பளம், பாட்டா போன்ற வற்றைக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தொழிலாளர்களுடைய குறைகளைப் பற்றி பரிசீலிக்க பல சங்கங்கள் கோஷ்டிகளாக இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. அதனால் உற்சாகக் குறைவு இருக்கிறது என்பது வருத்தத்துக்கு உரியது. ஒரே சங்கமாக இருப்பார்களேயானால் கஷ்டம் இராது. தொழிலாளிகள் பிளவுபட்டு இருப்பது நிர்வாகத்திற்கு நல்ல தல்ல. தொழிலாளிகள் ஒற்றுமையாக இருக்கவேண்டுமென்பதற்கு நிர்வாகம் உதவி செய்யவேண்டும். பிளவு படுத்தும் முறை, பிரித்தாளுவது போன்றவை எல்லாம் வெள்ளைக்காரன் காலத்தில் இருந்த தந்திரம். நாம் அந்த முறையைக் கொள்ளக்கூடாது. தொழிற்சங்கம் அங்கீகரிக்கப்பட்டதாயிருந்தாலும் சரி, இல்லாவிட்டாலும் சரி எடுத்துச் சொல்லுகிற குறைபாடுகளை அறிந்து நீக்குவதற்கு அதிகாரிகளோடு தொடர்பு கொண்டு குறைகளை எடுத்துச் சொல்லி நீக்குவதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். 'ஓர்க்கர்ஸ் பார்டிசிபேஷன் இன் மானேஜ்மென்ட்' என்பது உயர்ந்த லட்சியம். தொழிலாளர்கள் அதிலே பங்கு பெற வேண்டும். அரசாங்கம் நடத்திக் கொண்டிருக்கிற துறை இது. தொழிற்சங்க இயக்கத்தில் அனுபவம் உள்ள மந்திரியின் பொறுப்பிலுள்ள துறை இது. தொழிலாளர்களை உற்சாகப்படுத்த அவர்கள் நிர்வாகத்தில் பங்கெடுத்துக் கொள்ளும் படிச் செய்ய வேண்டும். அமைச்சர் அவர்கள் அவர்களுடைய துறையிலே தோல்வி அடையச் செய்வார்களானால் அது திட்டத்திற்கே பலகீனம் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். மீண்டும் முயற்சி செய்து தொழிலாளர்களுடைய ஒத்துழைப்பை பெற்று நிர்வாகத்தை திறமையாக நடத்த யோசனை செய்யவேண்டும். இது முக்கியமான துறையாக இருப்பதால் ஐந்து வருஷத்திற்கு ஒரு முறை கமிட்டி போட்டு, பலகீனங்களை எப்படிச் சீர்திருத்தம் செய்வது என்பதற்கான முயற்சி இருக்குமானால், நிர்வாகம் இன்னும் சிறப்பாக நம் நாட்டுக்கு ஆற்ற வேண்டிய பணியை ஆற்ற உதவியாக இருக்கும் என்ற என்னுடைய தீர்மானத்தை அமைச்சர் அவர்கள் ஆட்சேபனை இல்லாமல் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன் : கனம் தலைவர் அவர்களே, கனம் கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய தீர்மானத்தின் மீது சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். இந்தத் தீர்மானத்தினுடைய அடிப்படை ஒரு குழு அமைத்து பொதுத் துறையில் இருக்கக்கூடிய போக்கு வரத்துத் துறையைப் பரிசீலனை செய்வதன் மூலம் ஊக்குவிக்க முடியுமா என்பதுதான் அவருடைய அடிப்படையான கருத்து. பொதுத் துறையிலே டிரான்ஸ்போர்ட் துறையை எடுத்துக் கொண்ட முயற்சி ஆரம்ப காலத்திலே எத்தனையோ சர்ச்சைகளுக்கெல்லாம் இடமளிப்பதாக இருந்தது. ஆரம்பத்தில் 'சிடி டிரான்ஸ்போர்ட்' டை நடத்துகிற போது பல்வேறு குறைபாடுகள் எல்லாம் தெரிவிக்கப்பட்டன.

[திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்]

[1st April 1965]

குறிப்பாக தனியார் துறையில் யார் எல்லாம் இதுவரை போக்குவரத்து துறையில் கவனம் செலுத்திக் கொண்டிருந்தார்கள் அவர்கள் எல்லாம் பொதுத் துறையில் லாபம் இல்லை, வசதிகள் இல்லை, பொதுத்துறையில் நடத்துவதைவிட நாங்கள் நடத்துவதுதான் நன்றாகியிருக்கிறது என்று ஜம்பம் அடித்துக் கொண்டிருந்த காலம் இருந்தது. கடந்த பல ஆண்டுகளாக இதன் பொறுப்பை வகிக்கும் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த போக்குவரத்துத் துறை பற்றிய விவரங்கள் தெரிவிக்கிற காலங்களில் கொடுக்கப்படுகிற விவரங்களைப் பார்க்கும்போது இந்தத் துறையில் நல்ல முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது, பொதுத் துறையில் டிறந்த வசதிகள் எல்லாம் அளிக்கப்படுகின்றன. இந்த பஸ் டிரான்ஸ் போர்ட்டைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்களுக்கு பல்வேறு வசதிகள் அளிக்கப்படுகின்றன என்ற விவரங்கள் எல்லாம் தெரிய வருகின்றன. சென்னை நகரில் உள்ள அரசாங்கப் பஸ் போக்குவரத்துத் துறையில் மக்களுக்கு ஏற்படுகிற சிரமங்களை காலா காலத்தில் கவனித்து நிவர்த்தி செய்ய முயற்சி செய்து வந்திருக்கிறார்கள் என்பது எல்லோருக்கும் ஆறுதல் அளிக்கக் கூடிய ஒன்று. அவசர அவசரமாகத் தீர்க்கக் கூடிய பல பிரச்சனைகள் அவ்வப்போது சிற்சில சமயங்களில் ஏற்பட்டு விடுகின்றன. அவைகளுக்கு எல்லாம் சரிவர பரிகாரம் தேடப்படுகிறது என்பதும் ஆறுதல் அளிக்கக் கூடியதொன்று. பஸ் டீக்கட் டவுன் ஏற்படும்போது அதை சரி செய்வது, செக்கிங் இன்ஸ்பெக்டர்களை ஏற்படுத்தியிருப்பது, அதிகக் கூட்டம் ஏற்படும்போது ஸ்பெஷல் பஸ் விடுவது போன்ற பல காரியங்களை செய்யப்பட்டு வருகின்றன. நாம் நல்ல முறையில் இத்துறையில் முன்னேறியிருக்கிறோம், இருந்தாலும் கூட பஸ் டிரைவர்கள், கண்டக்டர்கள், குறிப்பாக கண்டக்டர்கள் பொது மக்களோடு நல்ல வார்த்தைகள் பேசி அமைதியாக நடந்து கொள்வார்களேயானால் டிரான்ஸ்போர்ட் பொறுத்தவரை மக்களுக்கு உள்ள குறை கூட பெரும் அளவு நீங்கிவிடும் என்பது என் எண்ணம். இத்துறையில் வரக்கூடிய கண்டக்டர்கள் இளைஞர்களாக இருந்தாலும் அவர்கள் நல்ல வார்த்தை பேசி, அமைதியான முறையில் நடந்து கொண்டால் அதிக விரிசல் தெரியாதவர்கள் பிரயாணம் செய்யும் போது அவர்களிடம் அமைதியாகவும் நல்லமுறையிலும் பழகு வார்களானால் அது நல்ல ஆறுதலை அளிக்கக் கூடியதாக இருக்கும். சிறிய அளவில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இந்த அரசாங்க பஸ் போக்குவரத்துத் துறையில் இன்று ஆயிரத்திற்கு மேற்பட்ட பஸ்கள் இருக்கும் நிலையைப் பார்க்கிறோம். ஸ்டீமான் கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் லாப நோக்கம் இந்தப் பொதுத் துறையில் இருக்க வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டார்கள். அதை வலியுறுத்தினார்கள். லாப நோக்கம் மட்டும் குறியாக இருக்க முடியாது. குறிப்பிட்ட அளவு லாபம் பெற வேண்டுமென்றால் இந்த பஸ் டிரான்ஸ்போர்ட் துறையை தனி கார்ப்பரேஷன் ஒன்று அமைத்து அதனிடம் கொடுத்து விடலாம். எலக்டிரிசிட்டி கார்ப்பரேஷன் போன்று ஒரு தனிஸ்தாபனத்தை அமைத்து அதனிடம் இந்த பஸ் போக்குவரத்துத் துறையை கொடுத்து விட்டால் அப்போதைக்கப்போது ஏற்படும் சிக்கல்கள், வேண்டிய ஆலோசனைகள் கொடுப்பது போன்றவை

1st April 1965] [திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்]

களில் இந்தச் சபைக்கு சந்தர்ப்பம் குறைந்து விடும் என்ற கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டது. தனியாக இயங்கினால் அவர்களே கடன் பெற்று அவர்களே வட்டி நிர்ணயம் செய்து எப்படி நடத்த முடியுமோ அப்படி நடத்தலாம். இந்த பஸ் டிரான்ஸ்போர்ட்டில் ஒரு பக்குவம் பெற்ற பிற்பாடு ஒரு தனி கார்ப்பரேஷனாக அமைத்து பஸ் டிரான்ஸ்போர்ட்டை அவர்களிடம் விட்டு விடுவதில் தப்பு கிடையாது. அவசியம் ஏற்பட்டால் அந்தக் கார்ப்பரேஷன் வெளிநாடுகளில் இருந்து நிபுணர்களை கூட அழைத்து ஆலோசனைக் கேட்கலாம். ஆனால் தனியாக ஒரு பரிசீலனைக் குழு நியமிப்பதில் ஒரு கஷ்டம் வந்துவிடும் என்று நான் கவலைப் படுகிறேன். இந்தச் சபையில் இதுபோன்று ஆலோசனை குழு நியமிக்கவேண்டுமென்று கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டபோதெல்லாம் யார் யார் அந்த ஆலோசனைக் குழுவில் இருப்பது, யார் யார் இதற்கு ஆலோசனை தெரிவிப்பது என்ற கருத்து தெரிவிக்கப்பட்ட போதெல்லாம் தனியார் துறையில் இருந்து அசோக் லேலண்டி விரும்பு, டி.வி.எஸ்-ல் இருந்து அங்கு பணி செய்து கொண்டிருப்பவர்களிடம் இருந்து ஆலோசனைகள் பெற்றுக் கொள்ளலாம், அங்குள்ள நிபுணர்களைக் கொண்டு ஒரு குழு அமைத்து பரிசீலனை செய்யலாம் என்ற ஆலோசனை இந்த மன்றத்தின் மூலம் பல முறை தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கும் திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் யார் யார் இந்தக் குழுவில் இருப்பது என்ற ஆலோசனையை அவர்கள் தெரிவிக்கவே இல்லை. வேண்டுமென்றே விட்டார்களோ என்று கூட நான் நினைக்கிறேன். தனியார் துறையில் பஸ் நடத்துபவர்கள் இந்தக் குழுவில் இடம் பெறுவது என்பது சரியல்ல. அது நல்ல ஆலோசனையும் அல்ல. எவ்வளவுதான் நல்ல மனமுடையவர்களாக இருந்தாலும்கூட, தனியார் துறையில் பஸ் டிரான்ஸ்போர்ட் நடத்திக் கொண்டிருப்பவர்கள் பொதுத்துறையில் டிரான்ஸ்போர்ட் வருவதை அவர்கள் மனமாற விரும்ப மாட்டார்கள். பொதுத் துறையில் டிரான்ஸ்போர்ட் எடுத்து அதில் அவர்கள் நல்ல லாபம் பெறுவது, அல்லது நல்ல மரியாதையோடு நடந்து கொள்வது, நல்ல முறையில் நடத்துவது என்பதை நல்ல மனப்பான்மையுள்ள பஸ் டிரான்ஸ்போர்ட் முதலாளிகள் கூட ஒப்புக் கொள்வார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. ஆகவே அவர்களின் ஆலோசனையைப் பெறுவதற்கு பதிலாக இந்தத் துறையில் உள்ள டயரக்டர், அவர்கள் கீழே வேலை செய்யும் சிப்பந்திகள் இவர்கள் சேர்ந்து பரிசீலனை செய்து செய்ய வேண்டும். வெளியில் உள்ளவர்கள் இந்தக் குழுவில் நியமனம் பெற்றால், எக்ஸாமினேஷன் அதிகாரிகளைப் போல் இவர்கள் இருக்கிறார்களே என்ற எண்ணம் வராமல் இருக்க வேண்டும், இந்தத் துறையில் இருப்பவர்களுக்கு இது காமபட்டிப்பட்டி ஆர்கனைசேஷன். இந்தத் துறை வெற்றி பெறுவதைப் பொறுத்துத்தான் எதிர்க்காலத்தில் என்னென்ன இனங்களில் விஸ்தரிக்கமுடியுமோ அப்படி விஸ்தரிப்பதற்கு இந்த பஸ் டிரான்ஸ்போர்ட் துறை ஒரு முன்னோடியாக இருக்கும். இத்துறையில் நாம் வெற்றி பெறுவதில் இருந்துதான் மற்ற துறைகளில் கவனம் செலுத்தமுடியும். தனியார் துறையினருக்கு போட்டி மனப் போக்கு இருக்கத்தான் செய்யும். ஆகவே தனியார் துறையில்

[திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்] [1st April 1965]

இருப்பவர்களை வைத்து பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று சொல்வது சரியானதல்ல. இன்றையதினம் ஸ்டேட் டிரான்ஸ் போர்ட் இலாகாவானது நீண்ட தூர பிராயண பஸ்களை எல்லாம் சிறந்த முறையில் நடத்தி வருகிறார்கள். இங்கிருந்து கன்னியாகுமரிவரையில் பஸ் விடப்படுகிறது. இங்கிருந்து திருச்சிக்கு பஸ் இருக்கிறது, திருச்சியில் இருந்து கன்னியாகுமரிக்கு பஸ் இருக்கிறது. அதாவது எக்ஸ்பிரஸ் பஸ் இங்கிருந்து மதுரைக்கு போகும் வாய்ப்பு இருக்கிறது. சில சமயங்களில் இங்கிருந்து போகும் பிரயாணிகளுக்கு அங்கிருந்து தொடர்ந்து வேறு பஸ் ஏறிச் செல்வதற்கு முடியாமல் இருக்கிறது. பல திசைகளில் செல்லும் பஸ்களுக்கு தொடர்பு வசதி இருக்கவேண்டும். இதை பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். இடையில் சிப்பந்திகள் தங்கியிருக்க பல வசதிகள் செய்து தரப்பட்டிருக்கின்றன. மதுரை, திருநெல்வேலி பகுதிகளை எடுத்துக் கொண்டால் எக்ஸ்பிரஸ் பஸ் போய் நிற்கும் இடங்கள் தனியார் வாடகைக்கு வைத்திருக்கும் இடங்களில்தான் நிற்கிறது. பஸ் போய் தங்கியிருக்க, பிரயாணிகள் தங்கி இருக்க பலயிடங்களில் தனியார் இடங்களில்தான் தங்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே கூடுமான வரையில் அவை சர்க்கார் பொறுப்பில் வர ஏற்பாடு செய்யப் பார்க்கவேண்டும். புதிதாக டௌன்களில் கூடுமான வரையில் அதிலும் முக்கியமாக துறைமுக அபிவிருத்தி இடங்களில், அதாவது சென்னை போன்ற நகரத்தில் நாம் பஸ்போக்குவரத்தை நாம் பொதுத்துறையில் எடுத்துக்கொண்டு நடத்தி வருகிறோம். அல்லவா—அதே போல் தூத்துக்குடி போன்ற துறைமுகப் பகுதிகளில் இந்த ஏற்பாட்டை இப்போதிருந்தே செய்ய வேண்டும். எதிர்காலத்தில் பஸ்களை எடுப்பதும், அப்போது அங்கேயிருக்கிற தனியார் பஸ்களோடு காமப்பட்டிஷுகை நடத்துவது போன்ற நிலைமை இல்லாமல் இப்போதிருந்தே பஸ் போக்குவரத்து வளருகின்ற வகையில் எதிர்காலத்தைக் கருதி தூத்துக்குடி போன்ற நகர்ப்புறங்களில் பொதுத் துறையில் சர்க்கார் பஸ்களை விடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்வது நல்லது என்று கருதுகிறேன்.

அதே போன்று சர்க்கார் பஸ் போய்க்கொண்டிருக்கின்ற இடங்களிலுள்ள பிரயாணிகள் விடுதிகளில் பிரயாணிகள் தங்கிச் செல்லுகின்ற அளவுக்கு சுகாதார வசதிகள் போதுமானதாக இல்லை. தனியார் சில வைத்திருப்பது போன்ற அளவுக்குச் சர்க்கார் துறையில் இல்லை. இப்போதுள்ள முறையில் முக்கியமாக சென்னையிலிருந்து கன்னியாகுமரி வரை குறிப்பாக இண்டஸ்ட்ரிஸ் இடங்களை எல்லாம் தொடர்பு கொள்ளுகின்ற வகையில் பஸ்போக்குவரத்தை ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். அதே போன்று திருச்செந்தூர்-கன்னியாகுமரி, திருச்செந்தூர்-ராமேஸ்வரம், திருச்செந்தூர்-பழனி போன்ற கோவில் பிரசித்திபெற்ற இடங்களுக்கெல்லாம் ஸ்டேட் டிரான்ஸ்போர்ட் மூலமாக தொடர்பு ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டும். அவ்விதம் தொடர்பு ஏற்பட்டுவிட்டால் வடநாட்டிலிருந்து வருகின்றவர்கள் நமது டிரான்ஸ்போர்ட்டை நல்லமுறையில் உபயோகப்படுத்திக் கொள்ள முடியும். குறிப்பாக ரயிலில் வரக்கூடிய வடநாட்டு பிரயாணிகள் இம்மாதிரி புண்ணிய ஸ்தலங்களாகக் கருதப்படுகின்ற இடங்களுக்கெல்லாம் ஒன்றிரண்டு

12-00
noon.

1st April 1965]

[திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்]

பஸ்களை எடுத்துக்கொண்டு சுலபமாக போய்வருவதற்கு வசதியாக இருக்கும். இதற்கும் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். லிங்க் பஸ்களை எல்லாம் விடுவதற்கு திட்டத்தில் இடமிருக்கிறது. அவைகளை எல்லாம் போடுவது மிகவும் அவசியம். முக்கியமாக சென்னையிலிருந்து கன்னியாகுமரி வரை போகவேண்டுமென்றால் ஒரேயடியாக சென்னையில் டிக்கட் எடுப்பதற்கான வசதி இருக்கவேண்டும். இடையில் வேறு பஸ்களில் செல்லவேண்டியிருந்தாலும், அங்கே போய் டிக்கட் எடுக்கவேண்டும் என்கிற நிலைமை இருக்கக்கூடாது. ஒரேயடியாக இங்கேயே கன்னியாகுமரி வரைக்கும் டிக்கட் எடுத்துக்கொள்வதற்கான வசதி இருக்கவேண்டும். மேலும் பஸ்களில் முன்கூட்டியே ரிசர்வ் செய்வதற்கான வசதி ஓரளவிற்கு இருக்கிறது என்றாலும், பல இடங்களிலும், இந்த ரிசர்வேஷனை உபயோகப்படுத்திக்கொள்ள முடியவில்லை. எந்த இடத்தில் எல்லாம் சிரமங்கள் இருக்கிறதோ அதை பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். தனியாகக் குழுவைப் போட்டு பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லும்போது எனக்கு ஏற்படுகிற கவலை அல்லது பயம் இருக்கின்ற தொழிலாளர்களுக்கு ஏதாவது பாதகமான நிலை ஏற்பட்டுவிடக்கூடாது என்பதுதான். கூட்டுறவு முறையில் நடைபெறுகின்ற தூறு ஆலைகளையும் நாம் பார்வையிடுகின்றோம். அதே போன்று மதுரையில் தியாகராஜ செட்டியார் நடத்துகின்ற பறவை-பஞ்சுப் பறவை நிறுவனம் பார்வையிடுகின்றோம். அதில் 10, 12 ஆயிரம் கதிர்கள் ஒடுகின்றன. அதைப் பார்க்கக் கூடிய சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டது. அங்கே குறைவான தொழிலாளர்களை வைத்துக்கொண்டு எந்த விதத்தில் லாபத்தை பெருக்க முடியும் என்று பார்த்துக்கொண்டிருக்கிற சூழ்நிலை அங்கிருக்கிறது. அந்த விதத்தில் லாபத்தை நம்மால் பெருக்கிக்கொள்ளவேண்டும் என்ற எண்ணம் நமக்கில்லை என்றாலும், போட்டிருக்கின்ற மூலதனத்திற்கு ரிட்டர்ன் இல்லையே என்ற கவலையை நண்பர் கவியாணசுந்தரம் அவர்கள் தெரிவித்தாலும் கூட, டிரான்ஸ் போர்ட்டை பொருத்தளவில், அதிகமான தொழிலாளர்கள் இதில் இருக்கிறார்கள் என்று பரிசீலனைக் குழு கருதுவதற்கு இடமிருக்கிறது. ஸ்டேட் டிரான்ஸ்போர்ட்டைப் பொறுத்த வரையில் தொழிலாளர்கள் தாராளமாக வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே தனியார் துறையில் ஆட்கள் குறைவாக இருந்தாலும் லாபம் அதிகமாக வருகின்றது என்ற கருத்தைக் கொண்டு பணியில் இருக்கிறவர்களை நீக்கிவிட வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுமானால் எப்படி அவர்களுக்கு மாற்று வேலை கொடுப்பதில் கஷ்டம் ஏற்படுமோ என்று கருதுகிறேன். வெறும் லாப நோக்கத்துடன் மட்டுமல்லாமல், பொதுத்துறையில் தொழிலாளர்களுக்கு தாராளமான வசதி செய்து கொடுக்கப்படுகிறது, சலுகைகள் அளிக்கப்படுகின்றன என்பதையும் நாம் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். இந்தத் துறையை எடுத்துக்கொண்டு பார்க்கும்போது, எஸ்டாபிளிஷ்மெண்ட் செக்ஷனை எடுத்துக் கொண்டாலும் சரி, கிளரிக்கல் செக்ஷனை எடுத்துக் கொண்டாலும் சரி, இவற்றையெல்லாம் ஒப்பு நோக்குகிற போது, நாம் சிறிது தாராளமாகவே நடந்து கொண்டிருக்கிறோம் என்று நினைக்கிறேன். லாபம் பெறுவது மட்டும் நம் நோக்கமில்லாமல்

[திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்] [1st April 1965]

இருந்திருக்கிறது. லாபம் அதிகம் இல்லாவிட்டாலும் போதும், நஷ்டம் இல்லாமல் இருந்தால் போதும், என்ற எண்ணத்தில்தான் இருந்து வருகிறோம். அந்த முறையில், இவற்றையெல்லாம் பரிசீலிப்பதற்கு தனியாக குழு என்றில்லாமல் பப்ளிக் அக்கௌன்ட்ஸ் கமிட்டியே இதை 'சப்ஜெடாக' எடுத்துக் கொண்டு பரிபூரணமாக பரிசீலனை செய்து 'They may go into further details, if necessary' என்ற முறையில் பரிசீலனை செய்தால், இதிலுள்ள குறைபாடுகளை எல்லாம் நீக்க முடியும் என்று நினைக்கிறேன். இப்போதுள்ள நிலையில் இந்த டிரான்ஸ்போர்டு துறையைப் பொறுத்தளவில், விறு விறுப்பாகவும் வேகமாகவும் பணியாற்றக் கூடிய வகையில் இருந்து வருகிறது. அதற்காக இந்த இலாகாவை நடத்துகின்ற அதிகாரிகள் நம்முடைய பாராட்டுதலுக்குரியவர்களாவார்கள். இப்பேர்ப்பட்டவர்களின் உற்சாகத்தை குழு அமைப்பதின் மூலமாக குறைக்கவேண்டாம், வேறு விதத்தில் இது பற்றி பரிசீலனை செய்யலாம் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI A. KUNJAN NADAR: Sir, I support the Resolution moved by the hon. Member, Sri Kalyanasundaram, and I stand for complete nationalisation of Transport. But this Government are doing things in a half-hearted way. This nationalisation business is being controlled by private operators through their influence with the Hon. Ministers and other persons in high positions. Sir, it is the general complaint that these bus operators are forced to contribute liberally to the Election Fund and those who refuse to contribute are pounced upon and that is called nationalisation. That should not be the case and the whole Transport undertaking must be nationalised.

Regarding the Kanyakumari district, I have to say one thing and that is my main object in speaking on the subject. The Kanyakumari people especially in the Transport Department are treated as aliens and in a step-motherly way. We used to complain to Hon. Ministers about the things happening in the Transport Department and we expected some remedy for it. But now things have come to a crisis. The ex-Transport Director has issued a specific order that the Kanyakumari people should not be given any employment and so they have been refused employment in the Madras Unit. The other day when this aspect of the matter was brought to the notice of the Minister for Industries, he put a counter-question to us: 'Because there is a Kanyakumari man, does it mean that he should be given a job? Such arrogant—I do not know whether it is a parliamentary word or not but I mean that—answers, we do not expect from any Hon. Ministers. Sir, I find a peculiar feature in Madras. I was a Member of the Assembly three times in the Travancore-Cochin State. Hon. Ministers consider themselves as some Heavenly Beings, created by God to adorn these chairs. Sir, we know the Ministers here. We know what they were. We know what are they and what are they going to be. We know of their doings in their public life and their doings in their private life. I do not want to indulge in all these things. They are here to serve the people. They are the servants of the

1st April 1965] [Sri A. Kunjan Nadar]

people. But they must remember one thing. 'The palatial buildings in which they reside and the cars in which they ride belongs to the tax-payer. Even the shirts they wear belongs to the tax-payer. We do not want the Ministers to be like overlords or like demi-gods coming from somewhere else. Even among the Ministers there is no mutual respect. There are four castes even among the Ministers—the Brahmana, the Kshatriya, the Vysa and the Sutra. There is a Sutra Minister. There is a Brahmana Minister. There are four castes. I do not want to mention the names. They must behave properly with the M.L.As. and the public. Much is spoken of about the dignity of the House and the dignity of the M.L.As. Is this the way of doing things? The Ministers have no control over the officers. They are simply the big 'Durais', Black 'Durais'. Our Hon. Minister Sri Manradiair looks almost like a Durai at least in colour. The others are black. Yesterday a man came to me running "Our Durai told us such and such a thing". Who is that Durai, I asked. I was wonder-struck. He is an officer from my place. The system of calling 'Dorais' has gone long long ago. They are all Indians, Tamilians, one among the people. I wish all the Ministers here to be like that. I wish to tell one thing. Let nobody think that the Madras State belongs to some Minister or is the paternal property of some Minister or some community. It belongs to all including the people of Kanyakumari. The Constitution says that nobody should be discriminated on grounds of place of birth or community or religion. I wonder how the Minister can refuse jobs to the people of Kanyakumari. We have not come here for any mercies. I do not want any mercy or any favour from anybody. I would be the last person to approach anybody for favours. We want justice. We know how to make the Ministers do justice to us. If they do not do justice, we know how to react and how to retaliate. The people of Kanyakumari know it. I request the Hon. Minister for Transport to do justice to Kanyakumari people. Kanyakumari is a very highly educated place. There is no industry there. Government is the only employer in Kanyakumari. In every house there will be at least two or three S.S.L.Cs. and for every five houses there will be one or two Graduates. Where are we to go? Are we to go to E.M.S.? We know that also. Let the Ministers do justice to the Kanyakumari people. If they do not do justice and if they hate Kanyakumari people, we will also hate them naturally. They should not be worried about it. The people will throw stones at them. That is the method people will follow. That is the history of many countries.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள், கன்னியா குமரி ஜனங்களைப் பற்றி கேவலமாகப் பேசுகிறார் என்று நினைக்கிறேன். இந்த அரசாங்கத்தில் இருக்கிற மந்திரிமார்களோ மற்றவர்களோ மக்களுக்கு மரியாதை கொடுத்து வருகிறார்கள் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

SRI A. KUNJAN NADAR : We know how to give 'mariyathi'. They know how to receive Ministers with big garlands.

[Sri A. Kunjan Nadar] [1st April 1965]

They know how to erect big arches and receive them. They also know how to receive them with black flags. We know all sorts of methods. But I request that the Ministers should not drive us to such an extent. The other day we were discussing whether we can use the word 'rowdies' here. It was said that we should not use such words. We are claiming to be living in a socialistic society. I will teach you something of socialism. In a socialistic state there is no rowdyism, there is no rowdy, there is no drunkard, there is no thief and there is no prostitute. We have to revalue values. If due to starvation to satisfy his stomach somebody takes away an electric bulb, we call him a thief. What about the Ministers who take away crores of rupees? What about the jeep deal? Several crores of rupees were wasted. If refusing jobs to Kanyakumari people is socialism, I wish to point out that it is not. Socialism is something else. I request the Hon. Minister Sri R. Venkataraman to do justice to us. Finally I will say "Do not hate us and do not teach us to hate you."

திருமதி சி. குழந்தையம்மாள் : கனம் தலைவர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் கலியாணசந்தரம் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற தீர்மானத்தின் பேரிலே என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல நான் விரும்புகிறேன். அரசாங்கப் போக்குவரத்து செயலாற்று வது குறித்து ஆராய்ந்து அறிவிக்கும்படி ஆய்வுக் குழு நியமிக்க வேண்டுமென்று அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இன்னதற்கு நம்முடைய அரசாங்கத் துறையிலே நடந்து வருகிற போக்கு வரத்துத் துறை பெரும்பாலும் அதிலே பிரயாணம் செய்கிற மக்களுக்கு திருப்தி அளிக்கக்கூடிய முறையிலே அமைந்திருக்கிறது என்பதை மறக்க முடியாது. அது மட்டுமல்லாமல் முன்பு தனியார்மட்டும் இந்தப் போக்குவரத்துத் துறையிலே இருந்த காலத்திலே மக்களுக்கு இருந்ததை விடப் பல சவுகரியங்கள் அரசாங்கத் துறையில் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் நாம் கண்கூடாக உணர்கிறோம். அப்படி அந்தத் துறையிலே பல முன்னேற்றங்களையும், அதிலும் துரிதப் போக்குவரத்து முறையிலே குறிப்பிட்ட நேரத்தில் கொண்டு வந்து சேர்ப்பது போன்று இருக்கிற நிலைமைகளையெல்லாம் பார்க்கும்போது, அரசாங்கப் போக்குவரத்துத் துறையானது, பல ஆண்டு அனுபவப்பட்ட தனியார் துறையைவிட மிக நல்ல முறையிலே வெற்றிகரமாக நடந்து வருகிறது என்று சொன்னால் அதற்கு நம் அமைச்சர் அவர்களும் அந்த நிர்வாகத் துறையில் தலைமை இடத்தில் இருக்கிற டைரக்டரும் தான் காரணம் என்று சொல்ல முடியும். தொழிலாளர்களும் நல்ல ஒத்துழைப்பு கொடுத்து வருகிறார்கள். என்னைப் பொறுத்தமட்டில் எனக்கே சில அனுபவங்கள் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்ல முடியும். சாதாரணமாக சர்க்கார் டிரான்ஸ் போர்ட் டிபார்ட்மெண்டில் ஒரு செலக்ஷன் நடக்கிறது என்று சொன்னால், டிரைவர்களும், கண்டக்டர்களும் எவ்வளவு தூரம் செல்வாக்கு பெற்று அந்த இடத்திலே போய்ச் சேரவேண்டுமோ அந்த அளவுக்கு தொல்லை கொடுத்து, 'எப்படியாவது சர்க்கார் போக்குவரத்துத் துறையில் சேர்த்துவிடுங்கள், நீங்கள் வந்து சிபார்சு செய்யவேண்டும்' என்று அவர்கள் கேட்பதை நாம்

1st April 1965] [திருமதி சி. குழந்தையம்மாள்]

பார்க்கிறோம். அதிலிருந்து என்ன தெரிகிறது என்றால், ஏற்கனவே தனியார் துறையில் பணியாற்றிவந்த தொழிலாளர்கள் கூட சர்க்கார் துறையில் சேரவேண்டும் என்று விரும்புகிறார்கள் என்றால், நம்முடைய சர்க்கார் டிரான்ஸ்போர்ட் டிப்பார்ட்மெண்டை நடத்துவதில் அவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற திருப்தியைத்தான் காட்டுகிறது. 'நாங்கள் டிரான்ஸ்போர்ட் டிப்பார்ட்மெண்டில் சேருவதற்கு நீங்கள் கண்டிப்பாக உதவி செய்ய வேண்டும்' என்று தொடர்ந்து அந்த செலக்ஷன் காலத்தில் அவர்கள் மன்றாடி கேட்டுக்கொள்கிற நிலைமையைப் பார்க்கும் பொழுது, நமது அரசாங்கம் டிரான்ஸ்போர்ட் துறையை நல்ல முறையில் நடத்துகிறது என்பதை எடுத்துக் காட்டுகிறது, அதற்கு அந்த வார்த்தைகள் சான்றாக இருக்கின்றன என்று தான் சொல்லி கொள்ள விரும்புகிறேன்.

டிரான்ஸ்போர்ட்டைப் பொறுத்தவரையில், டிரைவர்களாக இருப்பவர்கள் நன்றாக வலிமையுடன் இருந்து, வண்டிகளை ஓட்ட வேண்டும். கண்டக்டர்களாக இருப்பவர்களுக்கு அப்படிப்பட்ட வலிமை தேவையில்லை. அவர்கள் அந்த வேலையைச் செய்வதற்கு, திறமையாகவும், சுறுசுறுப்பாகவும் வேலை செய்தால் போதும். ஆகவே, பெண்களை கண்டக்டர்களாக நியமிப்பதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படுத்தித்தர வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களை மிகவும் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்ளேன். ஏனென்றால், காலையிலே புறப்படுகிற பஸ்ஸில் போய், மாலையிலே அவர்கள் வீட்டிற்கு திரும்பி வந்துவிட முடியும். கோவையிலிருந்து திருச்சிராப்பள்ளிக்கு 5 பஸ்கள் ஓடுகின்றன. முதல் பஸ்ஸில் போனால், அடுத்த பஸ்ஸில் திரும்பி மாலைக்குள் வீட்டிற்கு திரும்பி வந்துவிடலாம். படித்த பெண்களிடையே வேலையில்லா திண்டாட்டத்தைப் போக்குவதற்கு சர்க்கார் துறையிலே அவர்கள் டிரைவர்களாக செல்ல முடியாத ஒரு கட்டம் இப்பொழுது இருந்தாலும் கூட (குறுக்கீடு) மேல் நாட்டிலே இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னாலும், நம்முடைய நாட்டிலே அதற்கு இன்னும் கொஞ்ச காலம் ஆகும். முதலில் கண்டக்டர்களாக இருப்பதற்கு பெண்களுக்கு வாய்ப்பு கொடுங்கள் என்று தான் நாங்கள் இப்பொழுது கேட்கிறோம். இப்பொழுது டிரைவர்களாக இருப்பவர்கள் 'காலையிலிருந்து மாலை வரை வண்டி ஓட்டி, ஓட்டி எங்களுக்கு சளைத்துப் போய் விடுகிறது பலம் குறைந்து விடுகிறது' என்றெல்லாம் சொல்லுகிறார்கள். காலம் போகப் போக எல்லாம் சரியாக ஆகிவிடும். அப்பொழுது பெண்கள் அந்த இடத்திற்கும் வந்து பிடித்துக் கொள்வார்கள். படித்த பெண்களிடையே இருக்கக்கூடிய வேலையில்லா திண்டாட்டத்தைப் போக்கவேண்டுமென்று சொன்னால், அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பெண்களையும் கண்டக்டர்களாக நியமிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். ஏராளமான பேர்களை வேலைக்கு எடுக்கிறபொழுது, ஒரு 'கோட்டா' முறையை யாவது ஏற்படுத்தி, பெண்களுக்கும் அந்த வேலை வாய்ப்பு செய்து கொடுக்கவேண்டும். அதிகமாக வேண்டும் என்று நான் கேட்கவில்லை. ஓரளவுக்கு பெண்களுக்கும் இடம் அளிக்கவேண்டுமென்று மிகப் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திருமதி சி. குழந்தையம்மாள்]

[1st April 1965]

அடுத்தபடியாக, திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் நகர பஸ்களை அரசாங்கம் எடுத்து நடத்தவேண்டும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். பல நகரங்களில் பஸ்கள் லாபமாக ஓடவில்லை என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். அவர்கள் இன்றைக்கு நகர பஸ்களை சர்க்கார் எடுத்து நடத்த வேண்டும் என்று சொல்லி விட்டு, நாளைக்கு லாபம் இல்லை என்று சொன்னால், சர்க்கார் நடத்துவதால் லாபம் இல்லாமல் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது என்று கூட சட்டிக்காட்ட முடியும். ஆகவே, படிப்படியாக மிக அதிக தூரம் செல்கின்ற பஸ்களை எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு அதிகப்படுத்த முடியும் என்பதையெல்லாம் ஆராய்ந்து பார்த்து, அந்த விகிதாசார முறையில் இனிமேல் அதிக தூர ரூட்களை சர்க்கார் டிரான்ஸ்போர்ட் துறை மேற்கொள்ளும் என்று நான் கருதுகிறேன். அதிகப்படியாக நஷ்டம் ஏற்படக்கூடிய பஸ் ரூட்களை எடுத்துக்கொண்டு சர்க்கார் துறைக்கு நஷ்டத்தை உண்டாக்கக்கூடாது என்பதைத்தான் இந்த இடத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஆய்வுக் குழு அமைக்கவேண்டுமென்று கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அது தேவையில்லாத ஒன்று. என்னைப் பொறுத்த வரையில் நான் என்னுடைய அனுபவத்தில் சொல்கிறேன். சர்க்கார் போக்கு வரத்துத் துறையில் ஏற்படக்கூடிய குறைகளை, அதில் பிரயாணம் செய்துவிட்டு வந்தவர்கள் கடிதம் மூலம் டைரக்டருக்கு எழுதி அனுப்பினால், அதைப்பற்றி அவர்கள் விசாரணை செய்து, அந்தக் குறைகளை நிவர்த்தி செய்ய முயற்சி எடுத்துக்கொள்கிறார்கள். அப்படி எடுத்துக்கொண்டது பற்றி அவ்வப்பொழுது தெரிவிக்கிறார்கள். சட்டசபை அங்கத்தினராக இருந்தாலும், அல்லது யாராக இருந்தாலும் சரி, அதிலே பிரயாணம் செய்பவர்கள் இப்படிப்பட்ட குறைகள் இருக்கின்றன என்று அவ்வப்பொழுது எடுத்துச்சொல்வார்களேயானால், அவைகளை நிவர்த்தி செய்வதற்கு அங்கிருக்கும் டைரக்டரிலிருந்து, மற்றவர்கள் உறுதுணையாக இருக்கிறார்கள், ஆதரவு கொடுக்கிறார்கள், செவி சாய்க்கிறார்கள் என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. அதற்கு மேலே இப்பொழுதிருக்கிற அட்வைசரி கமிட்டியில், மற்ற துறையில் இருப்பவர்களும் சேர்ந்து இருக்கக்கூடிய அந்தக் கமிட்டியில் அவரவர்களுடைய அபிப்பிராயத்தை தெரிவிக்கிறார்கள். அதையும், தேவையானதை ஒன்றிரண்டை நாம் ஏற்றுக்கொள்கிறோம். ஸ்டேட் டிரான்ஸ்போர்ட்டுக்கு என்று தனியாக ஒரு குழு அமைக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை. அதிலும் சிறப்பாக நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள், நல்ல அனுபவம் பெற்றவர்கள், மிகத் திறமையாக அந்தத் துறையை நடத்துகிற காரணத்தினால், இம்மாதிரி ஒரு ஆலோசனைக் குழு தேவையில்லை என்பதைத்தான் இந்த இடத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சர்க்கார் டிரான்ஸ்போர்ட் துறையில் பயிற்சி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற டிரைவர்கள் எவ்வளவு தூரம் மற்றவர்களிடம் பெயர் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்பதற்கு நான் ஒன்றிரண்டு அனுபவத்தைக் கூற விரும்புகிறேன். சர்க்கார் துறையிலே பயிற்சி பெற்ற

1st April 1965]

[திருமதி சி. குழந்தையம்மாள்]

டிசைவர்கள் தங்களுக்கு தேவை என்று தனியார் துறையிலே இருப்பவர்கள் எங்களிடம் சொல்லிக்கூட கேட்டிருக்கிறார்கள். ஆகையினால், நாம் கொடுத்துவருகிற பயிற்சியானது, மற்ற தனியார் துறைகளில் கொடுக்கிற பயிற்சியை விட மிக முக்கியமானது, நல்ல முறையில் அமைந்தது, அவர்கள் பாராட்டத்தக்கதாக இருக்கிறது, அவர்கள் விரும்பத் தக்கதாக இருக்கிறது என்பதைத்தான் நான் இங்கே குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆகவே, தனியார் துறையில், இருக்கக்கூடியவர்கள் கூட விரும்பி சர்க்கார் போக்குவரத்து இலாகாவிலே பயிற்சி கொடுக்கப்பட்ட டிசைவர்களை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்கும்பொழுது, சர்க்கார் போக்குவரத்துத் துறை எவ்வளவு உயர்ந்துவிட்டது என்பதைத் தான் அது வலியுறுத்துகிறது.

அடுத்தபடியாக, சர்க்கார் துறையில், வாங்கக்கூடிய பல பொருள்கள் இருக்கின்றன. தனியார் துறையிலே பொருள்கள் வாங்கும்பொழுது, மானேஜிங் டைரக்டர், ஜாயிண்ட் மானேஜிங் டைரக்டர் என்றெல்லாம் இருக்கிறார்களே, அவர்களுக்கு 20 சதவிகிதம், 15 சதவிகிதம், 30 சதவிகிதம், என்று சில இடங்களில் கமிஷன் இருக்கிறது. சர்க்கார் துறையில் கட்டப்படுகிற பாடி இருக்கிறதே, அதைப் பொறுத்த வரையிலும் இந்த மாதிரி பொருள்கள் வாங்குவதற்கு கமிஷன் இல்லை. இந்த மாதிரி ஒன்றும் கமிஷன் பெற்றுக்கொள்ளாமல், சேவாமனப்பான்மையுடன் கொடுக்கிற சம்பளத்தை வாங்கிக்கொண்டு அங்கே இருக்கும் அதிகாரிகள் பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். தனியார் துறையை எடுத்துக் கொண்டால், நிர்வாகத்தில் இருக்கக்கூடியவர்கள் பொருள்கள் வாங்கும்பொழுது கமிஷன் பெறுகிறார்கள், எல்லாத் துறையிலும் பங்கு பெறுகிறார்கள். ஆனால் நமது சர்க்கார் துறையில் இருப்பவர்கள் அன்றையெல்லாம் நீக்கி, அவர்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய சம்பளத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு சேவாமனப்பான்மையுடன் நல்ல முறையில் நடந்துகொள்ளவேண்டும் என்று பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்காக நாம் அவர்களை பாராட்டக் கடைமைப்பட்டிருக்கிறோம். அங்கே போடப்பட்டிருக்கிற ஐ.ஏ.எஸ். ஆபீஸர் அவர்கள் நல்ல முறையில், திறமையாக, மற்றவர்கள் குறை கூறாத அளவுக்கு பணியாற்றிவருகிறார்கள், நிர்வாகத்தை நடத்திவருகிறார்கள் என்று தான் சொல்லவேண்டும். இன்றைக்கு அவர்களுடைய நிர்வாகம் திறமையாக இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட நல்ல பெயர் சர்க்கார் போக்குவரத்துத் துறைக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் நாம் இங்கே குறிப்பிடவேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

அடுத்தபடியாக, சென்னை நகரத்தில் பஸ் கட்டணம் இனிமேல் ஏறாது என்று அமைச்சர் அவர்கள் உறுதி கொடுக்கவேண்டும் என்று கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். நகரங்களில் பஸ் போக்குவரத்தைப் பார்த்தால், சில சமயங்களில் காலை யில் 11 மணிக்கு மேல் மாலை யில் 3 மணி வரையில் சர்க்கார் பஸ்களில், இங்கே போகக்கூடிய பஸ்களில், நிறைய இடம் காலி இருக்கிறது. அந்த அளவுக்கு காலி இருந்தால்கூட, விதிக்கப்பட்டிருக்கிற

[திருமதி சி. குழந்தைசயம்மாள்] [1st April 1965]

கட்டணத்தின்மூலம் ஓரளவுக்கு பெரிய லாபம் இல்லாவிட்டாலும், நியாயமான முறையில் செலவு இனங்களை சமாளித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அதற்கு மேலே கட்டணம் உயர்த்தப் பட மாட்டாது என்று உறுதி கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிற பொழுது, 10, 15 வருஷங்கள் கழித்து, விலைவாசி உயர்வின் காரணமாக, மற்ற பொருள்களின் விலை உயர்வதின் காரணமாக, சம்பள உயர்வு காரணமாக, கட்டண உயர்வு தேவை என்ற அவசியம் ஏற்படும்பொழுது கட்டணத்தை உயர்த்தத்தான் வேண்டியிருக்கும், கண்டிப்பாக இனிமேல் கட்டணத்தை உயர்த்த மாட்டோம் என்று உறுதி சொல்ல முடியாது. இன்றைக்கு 5 அணை பஸ் கட்டணம் இருந்த இடத்தில், இப்பொழுது 11 அணை, 14 அணை என்ற அளவுக்கு தனியார் துறையிலே வளர்ந்திருக்கிறது. அந்த நிலைமையில் பார்க்கிறபொழுது சர்க்கார் துறையில் தரம் எவ்வளவோ உயர்ந்திருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக, கூடியவரையில் சர்க்கார் துறையில் சிக்கனத்தைக் கடைப்பிடிக்கவேண்டும் என்று நான் இந்த இடத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சாதாரணமாக டயர் பழுதடைந்துவிட்டது என்றால் அதை 'ரீப்ளேஸ்' பண்ணுகிறார்கள். தனியார் போக்குவரத்து துறையிலே டயர்களை எவ்வளவோ நல்ல முறையில் பாதுகாத்துக்கொள்கிறார்கள். டிரைவர்கள் வண்டியைக் கொண்டு நிறுத்தும்பொழுது, முன்னால், உட்கார்ந்திருப்பவர்கள் முகமே உடைந்துபோகிற மாதிரி, வளைத்து வளைத்து, திடீரென்று நிறுத்துகிறார்கள். 1,000 மைல் ஓடினால் எவ்வளவு டயர் தேய்மோ அந்த அளவுக்கு டயர் தேயக் கூடிய நிலைமையில் வண்டியை நிறுத்துகிறார்கள். அந்த மாதிரி சில இடங்களில் ஆபத்தாக இருக்கிறது. நாங்களும் எழுதியிருக்கிறோம். பிராயானம் செய்பவர்களுக்கு ஏற்பட்ட அனுபவத்தை வைத்துச் சொல்கிறோம். அமைச்சர் அவர்கள் இதில் கவனம் செலுத்துவார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

இப்போது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற தீர்மானம் அவசியமில்லை. இன்றைக்கு டிரான்ஸ்போர்ட் நல்ல பெயர் எடுத்திருக்கிறது. ஸ்டேட் பாங்கு கட்டடம் கட்டியிருப்பதுபோல், யூனிபார்மாக ஜில்லா தலைநகரங்களில் போக்குவரத்துத் துறையினர் கட்டடங்களை அழகாக கட்டிக்கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

அதோடு கூட சாப்பிடுவதற்கு, கான்டீன் போன்ற வசதிகள் கிடையாது. அங்கே அப்படிப்பட்ட ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். ஒருவருக்கு 5½ மணிக்கு பஸ்குக்குப் போக வேண்டும் என்றால், வேறு சௌகரியம் இருக்காமல் இருக்கலாம். போகும் இடத்தில் போன உடனே லைட் டிபனாக ஏதாவது சாப்பிட ஏற்பாடு இருக்க வேண்டும்.

அதோடு சௌத் இந்தியன் ரெயில்வேயில் பெண்கள் இருக்கும் இடங்களில் ஒரு அம்மா வந்து வேண்டியவைகளைச் செய்கிறார்கள். ஆயிரக்கணக்கான பஸ்களை வைத்து ஓட்டும் நம் சர்க்கார், ஒரு பெண் உதவியாளரை வைத்தால் நலமாக இருக்கும். அப்படிப்

1st April 1965] [திருமதி சி. குழந்தையம்மாள்]

பட்ட ஒரு அம்மா அங்கே இருந்தால், அவசியப்பட்டால் பிரயாணி களுக்கு வேண்டியவைகளைச் செய்து கொடுக்கலாம் கேட்பா ரில்லாமல் இருப்பது சரியாக இல்லை.

அடுத்து பஸ் டிக்கெட்டு வாங்கி, 6 ரூபாய் கொடுத்து வாங்கினால், 1½ ரூபாய் போய்விடும், என்றால் பரவாயில்லை. ஆனால் எதிர்பாராத விதமாக வாங்கியவர் போகமுடியாவிட்டால், இன் னொருவரை கட்டாயமாக அனுமதிக்க மாட்டேன் என்கிறார்கள். நம்மை நன்றாக அறிமுகம் ஆகியிருப்பதால், போகமுடியவில்லை என்றால் கூட, பணம் கொடுக்க மாட்டார்கள். சென்னைக்கு எழுதித்தான் ஆகவேண்டும் என்கிறார்கள். எதிர்பாராமல் போக முடியாமல் போய், டிக்கட் வாங்கியவர் யார் என்று தெரிந்து இருந்தால், பணம் கொடுப்பதில் என்ன கஷ்டம் என்று தெரிய வில்லை.

இவற்றைக் கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு கனம் திரு. கலியாணசுந்தரம் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்தத் தீர்மானத்திற்கு அவசியம் இல்லை என்று தெரிவித்துக் கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடிக்கிறேன்.

திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி: தற்காலிகத் தலைவர் அவர் களே, இன்று ஒரு தீர்மானத்தை கனம் கலியாணசுந்தரம் அவர் கள் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அது என்னவென்றால், அரசாங்கத்தினால் நடத்தப்படுகிற போக்குவரத்து இலாகா போக்கு எப்படி இருக்கிறது என்பதைப் பார்த்து அவர்களை ஊக்குவிக்க, உற்சாகப்படுத்த, குறைபாடுகளை எடுத்துக் காட்டி அவற்றைக் களைய ஒரு நிபுணர் குழு போடவேண்டும் என்கிற எண்ணத்தோடு, அப்படிப்பட்ட நல்ல எண்ணத்தினால், கொண்டு வரப் பட்டிருக்கும் யோசனையினால், ஆனால் என்ன குறைபாடுகள் என்று கண்டறிந்து நாமே திருத்திக் கொள்ள முடியுமா என்றும், உண்மையிலேயே என்னென்ன குறைபாடுகள் இருக்கின்றன என்றும் நாம் ஆராய வேண்டும். நான் ஏன் இதைக் கூறுகிறேன் என்றால், பொதுத் துறையில் நாம் ஒரு பெரிய தொழிலை நடத்துகிறோம். கிட்டத் தட்ட ஆயிரம் பஸ்களுக்குமேல் வைத்து நடத்துகிறோம். சர்க்கா ரைவிட பெரிய ஃப்ளீட் ஆபரேட்டர் கிடையாது. சென்னை மாநிலத்திலேயே பெரிய அளவில் நடைபெறுகிற சர்வீஸ் இது. சாதாரணமாக பொதுத்துறையில் வெற்றிபெறுவது என்பது சலப மான காரியம் இல்லை. ஆனாலும் நாம் இந்த பஸ் துறையில் வெற்றி யைத் தேடிப்போகிறோம் என்பதை யாரும் மறுக்கமுடியாது. பொதுத்துறையில் நடக்கும் இந்தத் தொழில் செவ்வனே நடைபெற வில்லை யென்றால், சென்னையில் இது வெற்றி பெறவில்லையென்றால் இந்தியாவிலேயே வேறு எந்தப் பகுதியிலும் வெற்றிபெற முடியாது காரணம், சென்னையில் இருக்கும் அதிகாரிகளும், மக்களும் எப்பொழுதும் சட்டத்திற்கு மதிப்புக் கொடுத்து, இந்த அளவுக்கு நடத்த உற்சாகமும் ஊக்கமும் அளிக்கிறார்கள். பொதுத்துறையில் நடப்பது வெற்றிகரமாக நடக்க வேண்டும் என்றால் அது இந்த சென்னையிலே நடக்க வேண்டும். இங்கே

[திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி] [1st April 1965]

வெற்றி பெற்றால்தான் பிற இடங்களில் வெற்றி பெற முடியும், என்பதை மிகப் பெருமையோடு கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்தப் பெரும் சோதனையில் நாம் வெற்றி கண்டு, இந்த போக்கு வரத்தைச் சீர்திருத்தி, செம்மைப்படுத்தி, மக்களுக்கு நன்மை பயக்கும் முறையில் எப்படி ஒட்ட வேண்டுமோ, அந்த வகையில் ஒட்டிக் கொண்டு வருகிறோம்.

இதிலே இருக்கிற முதல் குறை ஒன்று உண்டு. தனியார் துறையாக இருந்தால், அவரே சாகும் வரை எல்லாவற்றையும் பார்த்துக் கொள்ளுவார்கள். ஸ்டேட் அண்டர்டேக்கிங்கிலே இன்றைக்கு ஒரு ஆபீசரைப் போடுகிறோம் என்றால், இரண்டு வருஷத்தில், வேறு ஒரு துறைக்கு அவர் மாறி விடுகிறார். வேறு ஒரு ஆபீசரைப் போட்டுவிடுகிறோம். அப்படி ஆபீசர்கள் மாறிவிடும் போது, எல்லா ஆபீசர்களும் திறமையும், அந்தத் துறைக்கு வேண்டும் என்கிற ஆற்றலும் உள்ளவர்களாக இருப்பார்கள் என்று சொல்வதற்கு இல்லை. ஊக்கமும் திறமையும் நம்முடைய ஆபீசர்கள் பலரிடம் இருக்கிறது. ஆகையினால், பொதுத்துறையில் தொழில்களை நடத்தும் போது, அவர்கள் அந்தப் பணிக்கு வந்து அதில் திறனை பெற்றுக் கொண்டு இருப்பார்கள். அப்பொழுது தான் அதிலிருக்கும் பிரச்சினைகளைப் புரிந்து கொள்ள ஆரம்பித்து இருப்பார்கள். அந்த சமயத்தில் அவரைத் தூக்கி மில்க் கமிஷனராகவோ அல்லது நெய்வேலி லீக்னைட் கார்ப்பரேஷனுக்குப் போன்றே வெளியே அனுப்பிவிடுகிறோம். அப்படி அவர்களை மாற்ற வேண்டிய கட்டாயமும் இருக்கிறது.

இன்றைக்கு சென்னையில் இருக்கும் போக்குவரத்து டைரக்டரைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். இளைஞர், சட்ட சபை அங்கத்தினர்கள் சொல்வதை பொறுமையோடு கேட்டு, அவர்கள் கூறும் குறைகளை தீர்க்க முடியுமா, காலதாமதங்களை தவிர்க்க முடியுமா, என்றெல்லாம் ஆராய்ந்து சிறப்பாக பணியாற்றுவது வரவேற்கத்தக்கது. அதே சமயத்தில் நம் மத்தியில் சில ஆபீசர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களைச் சென்று பார்ப்பது கூட கஷ்டம். உள்ளே சீட்டுக் கொடுத்து, பார்க்க வேண்டும் என்றால் கூட, 'பார்க்க முடியாது' என்று சொல்லக் கூடிய பெரிய மனிதர்கள் கூட இருக்கிறார்கள். பொதுவாக வேலைக்குத்தான் நாம் அவர்களிடம் போகிறோம். அவர்களும் மக்களுடைய வேலையைச் செய்யத்தான் இருக்கிறார்கள். 'நேரம் கிடையாது, பார்க்க முடியாது', என்று சொல்லும் ஆபீசர்களும் இருக்கிறார்கள். அப்படியில்லாமல் இந்த போக்குவரத்துத்துறை டைரக்டர் போல் இருந்தால் பொதுத்துறை வெற்றி பெறுவது நிச்சயம். ஆகவே அப்படிப்பட்ட ஆபீசர்கள் பொதுமக்களோடு தொடர்பு கொள்ளும் துறைகளில் இருந்தால் நலமாக இருக்கும். அந்த மாதிரி முறையில் நல்ல திறமைசாலியான பொறுமைசாலியான டைரக்டரோடு கூடியிருக்கிறது நம்முடைய போக்குவரத்துத் துறை. அப்படி நாம் இயங்கி வருகிறோம்.

இன்றைக்கு ஸ்டேட் அண்டர்டேக்கிங்கிலே சென்னை ராச்சியத்திலே லாங் ரூட்டுகளை எடுக்க முடிவு செய்திருக்கிறோம் என்று அமைச்சர் சொன்னார்கள். அரசாங்கத்தின் கொள்கை 120

1st April 1965] [திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி]

மைலுக்கு மேல் உள்ள ரூட்டுகளை எடுப்பது என்பதுதான். இப்பொழுது நோடிபை செய்த ஸ்கிமை மாடிபை செய்தார்கள். மாடிபை செய்த ஸ்கிம் படி, 75 மைலுக்கு ஸ்டேட் அண்டர் டேகிங் போகும் இடத்தில், தனியார் போகக் கூடாது என்பது. அதுகூட சரியில்லை என்று இப்பொழுது ட்ரிப்யூனல் முடிவு வந்திருக்கிறது. அதிலும் பல குறைகள் இருக்கின்றன என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகையினால் அது சரியில்லை என்று முடிவு வந்திருக்கிறது. காரணம் சுப்ரீம் கோர்ட்டில் ஒரு முடிவு கொடுத்தார்கள். ஸ்டேட் அண்டர் டேகிங் ரூட்டில் தொடர்பால் போதும், தனிநபர் அங்கே ஓட்டக் கூடாது. இதனால் எவ்வளவோ கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. கனம் அமைச்சருக்கு நான் எடுத்துக் கூறுகிறது என்னவென்றால், இப்பொழுது செய்திருக்கும் ஏற்பாட்டினால், அரசாங்க பஸ் ஒன்றுதான் போகலாம் என்கிற மாண்புமிகு ஏற்பட்டுவிடுகிறது. இந்த 75 மைல் முதல் 120 மைல் வரை இடையிலே நானும் ஓட்டமாட்டேன், நியும் ஓட்டக் கூடாது என்று தனியார்களையும் தடுக்கிறோம். அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையைத்தான் ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். இதை நான் ஏன் சொல்லுகிறேன் என்றால், அமைச்சர் பதிலில் காம்பெடிஷன் தடுக்கப்பட்ட வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். காம்பெடிஷன் இருக்க வேண்டும். ஸ்டேட் ட்ரான்ஸ்போர்ட்டில் காம்பெடிஷன் இருக்கிறது என்றால்தான் குறைகள் குறைவாக இருக்கும். மாண்புமிகு டெண்டன்ஸியில் குறைகள் அதிகரிக்கத்தான் செய்யும். எப்பொழுதும், Competition is always healthy என்பார்கள்.

(கனம் சபாநாயகர் தலைமை)

போட்டியை களைந்து விட்டு, பிரமாதமாக நடத்துகிறேன் என்று சொல்லுவதில் என்ன பலன் இருக்கிறது. போட்டிக்கு உட்படாமல் செய்வதில் ஒன்றும் வெற்றி இல்லை. போட்டியோடு நின்று மக்களுக்கு வேண்டியதைச் செய்வதில்தான் பெருமை இருக்கிறது. எல்லோரையும் விலக்கிவிட்டு, காம்பெடிஷனை அவரது பண்ணிவிட்டு நடத்துவது அவ்வளவு சரியாகாது என்பதை எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். ஆகையால், மீண்டும் இதைப் புனராலோசனை செய்து 120 மைலுக்குள் இருக்கும் ரூட்டுகளை அரசாங்கத் துறையில் வேண்டுமானால் அரசாங்கமும் எடுத்துக் கொள்ளட்டும். அப்படி எடுத்துக்கொண்டாலும், இரண்டு ட்ரிப் இவர்கள் ஓட்டினால், மற்றவர்களும் இரண்டு ட்ரிப் ஓட்ட வாய்ப்பு கொடுத்தால்தான் நல்லது. எந்தத் துறையாக இருந்தாலும் போட்டி மனப்பான்மையோடு செய்தால் தான் மக்களுக்கு நல்ல வசதிகள் பெருக முடியுமே தவிர, போட்டியே இல்லாமல் நான் மாத்திரம் ஓட்டிக்கொண்டிருப்பேன் என்றால் 'at the mercy of the State undertaking' என்ற முறையில் அரசாங்க பஸ் ட்ரான்ஸ்போர்ட்டின் தயவிலேதான் மக்கள் இருக்க வேண்டுமே தவிர, மக்களுடைய நன்மையை 'interest of the public' பாதுகாக்கக்கூடிய எண்ணம் அங்கே பிறக்காது. ஆகவே, மீண்டும் கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புவது என்னவென்றால், 120 மைலுக்கு மேலே இருக்கும் பெரிய

[திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி] [1st April 1965]

ரூட்களை அரசாங்கமே எடுத்து ஓட்டட்டும். ஆனால், தனி நபர் வரக்கூடாது, போட்டியும் போடக்கூடாது என்று நினைப்பது வளர்ச்சிக்கு உகந்ததல்ல என்று நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஆயிரம் பஸ்களை நாம் ஓட்டிக்கொண்டிருந்தாலும், ஒவ்வொரு நாளும் ரோடிஸே ஓடுகிற பஸ்களில் எண்ணிக்கை ஓரளவு குறைவாகத்தான் இருக்கிறது. தனி நபரைப் பார்த்தால், ஐந்து பஸ்கள் வைத்திருந்தால் அந்த ஐந்து பஸ்களும் எல்லா நாட்களும் ஓடிக்கொண்டிருக்கும். ஏதாவது ஒரு பஸ் ரிபேர் ஆனாலும் கூட, இரவோடு இரவாக, கண்ணை விழித்துக் கொண்டிருந்து மெக்கானிக்கை வைத்து உடனே சீர்திருத்தி விட்டு, அடுத்த நாள் ரோடிஸே ஓட விட்டு விடுவார்கள். அந்த பஸ்ஸை உடனுக்குடன் ரிபேர் செய்து ரோட்டில் ஓடவிட்டாலொழிய தனிப்பட்ட முதலாளிக்கு தூக்கம் வராது. ஐந்து பஸ்கள் ரூட்டிலே ஓடவேண்டுமானால் ஐந்து பஸ்கள் ஸ்பேர் பஸ்களாக வைத்துக்கொண்டிருப்பார்கள். பஸ்களை 'ஐடில்' ஆக வைத்துக் கொண்டிருப்பதற்கே தனிப்பட்டவர்களுக்கு ஆசையே இருக்காது. குறிப்பாக, கோவை மாவட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால், ரூட் பஸ் இருக்கும் அளவிற்கு ஸ்பேர் பஸ் வைத்திருக்கிறார்கள். அதை வைத்து சந்தை, திருவிழா இப்படிப்பட்ட சமயங்களில் ஓட்டிக் கொண்டிருப்பார்கள்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இன்றைய விவாதம் ஸ்டேட் ட்ரான்ஸ்போர்ட்டைப் பற்றியதே தவிர, ஜெனரல் ட்ரான்ஸ் போர்ட்டைப் பற்றியது அல்ல என்று கனம் அங்கத்தினருக்கு நான் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி : தனிப்பட்டவர்கள் எப்படி பஸ் ட்ரான்ஸ்போர்ட் நடத்துகிறார்கள், சர்க்கார் ட்ரான்ஸ்போர்ட் எப்படி நடக்கிறது என்பதை எடுத்துக் காட்டுவதற்காகத்தான் சொல்கிறேன்.

MR. SPEAKER : I would like to draw the attention of the hon. Member to the Resolution and request her to confine her remarks to the Resolution before the House.

SRIMATHI T. N. ANNADANAYAKI : Sir, I am referring to this because I want to compare the efficiency of the private operators with that of the State undertaking. I am not deviating from the topic before us. I suppose I have not made myself clear with regard to this aspect. Anyway, I wish to make it clear that I am not deviating from the subject under discussion.

MR. SPEAKER : Any matter can be brought under the subject. The hon. Member is a clever lawyer, I know.

SRIMATHI T. N. ANNADANAYAKI : I am thankful to the Hon. Speaker for complementing me as a 'clever lawyer'.

MR. SPEAKER : It is already known.

1st April 1965]

திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி: எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால், ஆயிரம் பஸ்கள் இருக்கும்போது ரோடிலே 999 பஸ்கள் ஓட்ட முடியும் தனிப்பட்டவர்கள். ஸ்பேர் பஸ்களைத் தனியாக வைத்துக்கொண்டு அதைக் கட டெம்பரரி பரமிட் வாங்கி ஓட்டுகிறார்கள். ஆனால், ஸ்டேட் அன்டர்டேக்கிங்கில் ஐந்து பஸ்களுக்கு ஒரு ஸ்பேர் பஸ் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று இருந்தாலும், ஆயிரம் பஸ்கள் ஓடவேண்டிய இடத்தில் 700, 800 பஸ்களுக்கு மேலே போவதில்லை. அதைத்தான் நான் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். தனிப்பட்டவர்கள் எல்லா பஸ்களையும் ஓட்டிக்கொண்டே இருப்பார்கள். மேஜர் ரிபேர், ஃபிபிநஸ் சர்ட்டிபிகேட் இம்மாதிரி வரும்போது தான் பஸ்களை நிறுத்துகிறார்களே தவிர, சாதாரணமாக பஸ் ஓடாமலிருந்தால் அவர்களுக்குத் தூக்கமே வராது. அந்த ஊக்கம் சர்க்கார் பஸ் ட்ரான்ஸ் போர்ட்டிலும் பிறக்கவேண்டும். ஆயிரம் பஸ்கள் வைத்திருந்தால் 900 பஸ்கள் தான் ரோடிலே ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே ஊக்கத்தோடு பார்த்து எந்த அளவிற்கு ஓர்க்ஷாப்பில் குறைவாக நிறுத்தி வைக்க முடியுமோ அந்த அளவிற்குத் தான் நிறுத்தி வைக்கவேண்டும் என்பதைப்பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டும். தனிப்பட்ட நபர் செய்வது மாதிரி ஊக்கத்தோடு, ஓர்க்ஷாப்பில் பஸ் வரும்போது உடனடியாக சரிசெய்து வெளியே அனுப்பவேண்டும் என்ற ஆர்வம் காட்டுவது இல்லை. எத்தனையோ பஸ் ரிபேருக்குப் போகும்போது, நான்கு நாள், ஐந்து நாள், எட்டு நாள் ஆனாலும் திரும்புவதில்லை. ஓர்க்ஷாப்பிற்குப் போனால், பஸ்ஸிலே இருக்கும் ஸ்பேர் பார்ட்ஸை எடுத்து வேறு ரிபேருக்கு வருகிற பஸ்களுக்கு மாட்டி அனுப்பிவிட்டு, முதலில் வருகிற பஸ்ஸை அப்படியே வைத்துவிடுவதாகவும் சொல்லப்படுகிறது. ஸ்பேர் பார்ட்ஸ் வேண்டுமென்று ஸ்டோர்ஸுக்குப் போனால், அங்கே ஏராளமான ஸ்பேர் பார்ட்ஸ் வைத்திருந்தாலும், பஸ்ஸுக்கு வேண்டிய ஸ்பேர் பார்ட்ஸை உடனே தேடித் தருவது கிடையாது. இதையும் கனம் அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு நான் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால், தொழிலாளர்கள் மத்தியிலே எனக்கு இம்மாதிரி தகவல் வந்தது. ஒரு பஸ்ஸுக்கு ஃபான் பெல்ட் வேண்டும் என்று ஸ்டோர்ஸில் கேட்க, அவர்கள் (out of stock) என்று சொல்லிவிட்டதாகவும் ஒரு மாதத்திற்கு பிறகு வேறு ஸ்பேர் பார்ட்ஸ் வேண்டுமென்று ஸ்டோருக்குப்போனபோது, “ஃபான் பெல்ட் வேண்டுமென்று கேட்டீர்களே, இப்பொழுது எடுத்துக்கொண்டு போங்கள்” என்று சொன்னதாக தகவல் கிடைத்தது. இப்படிப்பட்ட தாமதத்தைத் தவிர்க்க வேண்டும். தனியார் துறையில் எடுத்துக்கொண்டால், ஸ்பேர் பார்ட்ஸ் இல்லை என்று சொன்னால், ஏன் இல்லை? வாங்கி வைக்கவில்லையா? கடையில் கிடைக்கவில்லையா? என்றெல்லாம் தீர விசாரித்து, ஸ்பேர் பார்ட்ஸ் உடனடியாகக் கிடைக்கச் செய்து, ரிபேருக்காக ஓர்க்ஷாப்புக்கு வரும் பஸ்களை உடனுக்குடன் ரிபேர் செய்து அனுப்பி, பஸ்களையெல்லாம் ரோட்டில் ஓடும் படியாகச் செய்துவிடுவார்கள். ஒரு ‘நட்’ டெக்காக இரண்டு நாள் தாமதம் ஆகும், பொதுத் துறையில். இது தான் தனி நபருக்கும் பொதுத் துறைக்கும் உள்ள வித்தியாசம். சிறு

[திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி] [1st April 1965]

சாமானிக இருந்தாலும் தனியார் காட்டக்கூடிய அக்கறையை சர்க்கார்த் துறையிலும் நாம் காட்டிவிட்டால் நிலைமை சீர்பட்டு விடும். சில ஸ்பேர் பார்ட்ஸைப் பொறுத்த வரையில், அன்னிய நாட்டு செலர்வணி இல்லை என்று கூறுகிறார்கள். இம்மாதிரியான கஷ்டங்களைப் பார்க்கும்போது, எந்த அளவிற்கு அவைகளை நாம் தவிர்த்து நம்முடைய பஸ்களைத் திறமையாக நிர்வகிக்க முடியுமோ அந்த அளவுக்கு நிர்வகிக்கவேண்டும் என்ற எண்ணத் திலே மிக ஊக்கத்தோடு இருந்தால்தான் நாம் அதைச் செய்ய முடியும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, பஸ்களில் பிரயாணம் செய்கின்றவர்களுக்குப் பல வசதிகள் தேவை என்பதைப் பலரும் ஒத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். நீண்ட தூரம் பஸ்களில் பிரயாணம் செய்யும்போது, இங்கிருந்து திருச்சி, இங்கிருந்து மதுரை, இங்கிருந்து கோவை முதலிய இடங்களுக்குப் போகும்போது, எனக்கு முன்னால் பேசிய கனம் அங்கத்தினர் திருமதி குழந்தையம்மாள் சொன்னது போல், காலையில் நான்கு மணிக்கு பஸ்சைப் பிடிக்க ஓட வேண்டியிருக்கிறது அப்படி அதிகாலையில் பஸ்சைப் பிடித்து பிரயாணம் செய்யவேண்டிய நிலையில், சாப்பிடுவதற்கு பஸ் ஸ்டாண்டுகளில் நல்ல காண்டன் இல்லாமலிருக்கிறது. வழியில் புக்கத்துறையிலோ கங்குவார் சத்திரத்திலோ பஸ்களை நிறுத்து கிறார்கள். அங்குள்ள ஓட்டலில் சாப்பிடச் சொல்கிறார்கள். ஆக, எக்ஸ்பிரஸ் பஸ் ரூட்களில் சாப்பிடுவதற்கோ போதுமான வசதி கிடையாது. 50 மைல், 60 மைல் பஸ்களில் பிரயாணம் செய்துவிட்டு வழியில் தங்குகிற இடங்களில் பாத் ரூம் வசதிகள், பிரயாணிகள் தங்குவதற்கான பாசஞ்சர் ஷெட் வசதிகள், இதெல்லாம் கிடையாது. நீண்ட ரூட்களில் பிரயாணம் செய்பவர்களுக்கு வழியில் சாப்பிடுவதற்கு ஏற்ற வசதிகளும், தங்குவதற்கேற்ற வசதிகளும் செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்ற எண்ணம் இருக்கு மானால் இன்னும் அபிவிருத்தி ஏற்பட முடியும். எங்கெங்கே பிரயாணிகள் காலே உணவு சாப்பிடவேண்டும், பகல் உணவு சாப்பிடவேண்டும், மாலைச் சிற்றுண்டி சாப்பிடவேண்டும் என்பதையெல்லாம் அனுசரித்து, அதற்கேற்ற வசதிகளைச் செய்து கொடுப்பதோடு பாசஞ்சர் ஷெட்களும் ஆங்காங்கே ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டும். பாசஞ்சர் ஷெட்டில் ஆண்களுக்கென்றும், பெண்களுக்கென்றும் தனித்தனி வசதிகள் செய்து கொடுத்தால் தான் பிரயாணிகளை 'அட்ராக்ட்' செய்ய முடியும். அப்படியிருந் தால்தான், அதிகமான பேர்கள் அரசாங்க பஸ்களில் பிரயாணம் செய்வதற்கு முன்வருவார்கள். இவ்விதமான வசதிகளை அதிகமாகப் பெருக்கி ஸ்டேட் ட்ரான்ஸ் போர்ட் அண்டர்டேக்கிங் ரொம்ப நன்றாக ஓடுகிறது என்ற பெருமைக்கு ஆளாகவேண்டு மென்றால், இப்படி நிபுணர் குழு போட்டுத்தான் ஆராய்ந்து பார்க்கவேண்டும் என்ற நிலைமைக்கு இடம் கொடுக்காமல், நம்மை நாமே செம்மைப்படுத்திக்கொண்டு மக்களுடைய செல்வாக்கைப் பெறுவதற்கு முயற்சிக்கவேண்டும் என்று கூறி என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

1st April 1965]

MR. SPEAKER : How long will the Hon. the Minister take for his reply?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Forty-five minutes, Sir.

MR. SPEAKER : How much time does hon. Member Saw. Ganesan want?

SRI SAW. GANESAN : Fifteen minutes, Sir.

SRI M. KALYANASUNDARAM : I am not speaking, Sir.

MR. SPEAKER : All right. So, the Hon. Minister and Sri Saw. Ganesan will be taking one hour. The hon. Members Sri K. R. Sambandam and Sri R. Ponnappa Nadar may speak for 10 minutes each.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I will reduce my speech to 30 minutes.

திரு. கி. இரா. சம்பந்தம் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கிற அந்தத் தீர்மானத்தை நான் எதிர்த்துச் சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். ஏனென்றால், ஸ்டேட் ட்ரான்ஸ்போர்ட் அட்வைசரி கமிட்டி என்று வைத்திருக்கிறார்கள். இந்த நிர்வாகத்தில் இருக்கக்கூடிய குறைபாடுகளை அந்தக் கமிட்டியின் மூலமாகக் கண்டறிந்து தவிர்க்க முடியும். இதற்கென்று ஒரு ஆய்வுக் குழு போட்டு, அதற்காகச் சர்க்கார் செலவிடவேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று நான் நினைக்கிறேன்.

ஸ்டேட் ட்ரான்ஸ்போர்ட்டைப் பொறுத்த வரையில், அகில இந்தியாவிலும் நாம் தான் நல்ல முறையில் நடத்துகிறோம் என்பது தான் எல்லோருடைய அபிப்பிராயமாக இருக்கிறது. நான் லோக் சபையில் இருந்தபோது கூட, டில்லியில் ட்ரான்ஸ்போர்ட் நடத்துவதைப் பார்த்திருக்கிறேன். அங்கே ட்ரான்ஸ்போர்ட்டை நம் சென்னையில் நடத்துவது மாதிரி நடத்தவேண்டும் என்ற எண்ணத்தில், இங்கிருந்து ஒருவரை அனுப்பி வைக்க வேண்டும் என்று அவர்கள் கேட்டுக்கொண்டதன் பேரில், இங்கிருந்து நாம் ஒருவரை அனுப்பி வைத்திருக்கிறோம். ஆக, நல்ல முறையில் நம்முடைய ஸ்டேட் ட்ரான்ஸ்போர்ட் நடத்தப்பட்டு வருகிறது. இன்னும் கொஞ்சம் சிக்கனமான முறையில் நடத்துவதற்கு நாம் யோசிக்க வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. ஏனென்றால், தனியார் துறையில் இருக்கும் அளவுக்கு நாம் சிக்கனமாகச் செய்ய முடிவதில்லை. அதையும் நாம் யோசிக்க வேண்டும்.

தொலை தூர பஸ்கள் ஒருசில முக்கியமான இடங்களை எல்லாம் இன்னும் தொடாமல் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. குறிப்பாக மாயவரத்திலிருந்து தஞ்சை, திருச்சி, மதுரை போன்ற இடங்களுக்குப் போவதற்கு எக்ஸ்பிரஸ் பஸ் கிடையாது. மாயவரத்தில் இருக்கக்கூடியவர்கள் தனியார் பஸ்களில் தஞ்சைக்குப் போகக் கூடிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். தஞ்சை ஹெட்க்வார்டர்ஸாக

[திரு. கி. இரா. சம்பந்தம்] [1st April 1965]

இருப்பதால் அங்கே சென்றுதான் மற்ற இடங்களுக்குச் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. திருச்சி போகவேண்டுமென்றாலும், மாயவரத் திலிருந்து கும்பகோணம் போய், கும்பகோணத்திலிருந்து தஞ்சை போய், அங்கிருந்து திருச்சி போகக்கூடிய நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. தனியார் துறையிலும் எக்ஸ்பிரஸ் பஸ்கள் ஓடுவதில்லை. ஆக, அம்மாதிரி இடத்தில், சர்க்கார் பஸ்கள் விட வேண்டும். குறிப்பாக, மாயவரத்திலிருந்து மதுரை வரைக்கும் 'அரசாங்க எக்ஸ்பிரஸ் பஸ் விடலாம். இப்பொழுது, நாகப்பட்டிணத்திலிருந்து சேலம், நாகப்பட்டிணத்திலிருந்து கோயம்புத்தூர், நாகப்பட்டிணத்திலிருந்து திருநெல்வேலி ஆகிய ரூட்களில்தான் சர்க்கார் எக்ஸ்பிரஸ் பஸ் விடக்கூடிய நிலைமை இருந்து வருகிறது. அதைக் கவனித்து, அந்த மெயின் ரூட்டில் போவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று நான் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஓர்க்ஷாப்பிலே சில சாமான்கள் நமக்குக் கிடைக்கவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். அந்தச் சாமான்களையெல்லாம் நாம் ஏன் தயார் செய்யக் கூடாது என்ற முறையிலே நாம் கொஞ்சம் ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டும். ஓர்க்ஷாப் சில சமயங்களில் ஐடிஸ் ஆக இருக்கும் நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. தனியார் துறையில் ட்ரான்ஸ்போர்ட் வைத்து நடத்துகிறவர்கள் எல்லாம் ஓர்க்ஷாப் வைத்திருந்தாலும் கூட, லேட், பட்டரை முதலிய லேட்டஸ்ட் மெஷினரிகளை வைத்துக்கொண்டு நல்ல முறையில் லாபத்தோடு நடத்தக்கூடிய முறை இருந்து வருகிறது. அதைப் போல டி.வி.எஸ்.-இல் நடத்துகிறார்கள், ராமவிலாசில் நடத்துகிறார்கள். அந்தமாதிரி நடத்த நாமும் முன் வரவேண்டும். இன்றைக்கு மெக்கானிகல் செக்ஷன் தூங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. ஸ்பேர் பார்ட்ஸாக வாங்கிப் போடுகிறார்கள். கிடைக்கவில்லை என்றால் வேலை அப்படியே நிற்கிறது. இல்லையென்றால் இன்னொன்றில் இருந்து கழட்டிப் போடுகிறார்கள். இந்த நிலையை மாற்ற வேண்டும்.

அடுத்து சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் இங்கிருந்து ஊருக்குப் போக ஒரு டிக்கெட் ரிசர்வ் செய்து வைக்கும்படியாக ட்ரான்ஸ்போர்ட் இலாகாவினரிடத்தில் டெலிபோன் செய்தால் அவர்கள் செய்வதில்லை. அந்த அளவு மரியாதை இருக்கிறது. பார்லிமெண்ட் நடக்கும்போது ரயில்வேயில் மன்ற அங்கத்தினர்களுக்காக சீட் ரிசர்வ் செய்து கொடுக்கிறார்கள். இங்குள்ள அங்கத்தினர்களுக்கு ரயில்வே பாஸ் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டதற்கு, அது முடியாது, சென்டிசல் பட்ஜெட்டில் அது வரும் என்றார்கள். சர்க்கார் பஸ்ஸுக்காவது கொடுங்கள் என்று கேட்ட போதும் மறுக்கப்பட்டது. கட்டணம் கட்டத் தயாராக இருக்கிற போது கூட ஒரு சீட் ரிசர்வ் செய்ய வேண்டுமென்றால் முதல் நாளே போய் அதைச் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. போன் செய்துவிட்டுப் போனால் அவர்கள் ரிசர்வ் செய்வதில்லை. இந்த ஒரு வசதியை யாவது சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்குச் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

1st April 1965]

திரு. இர. பொன்னப்ப நாடார்: தலைவர் அவர்களே, திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் கொடுத்திருக்கக்கூடிய தீர்மானத் தின் மீது ஒரு சில கருத்துக்கள் கூற நினைக்கிறேன். அவரது தீர்மானத்தை நாம் அப்படியே இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது. இன்றைக்கு ஒரு குழுவை நியமித்து அந்த இலாகா எப்படிச் செயல்பட்டு வருகிறது என்பதை ஆராய்ச்சி செய்வதனால் விசேஷ பிரயோஜனம் ஏற்படும் என்று நான் கருத வில்லை.

குறிப்பாக தேசியமாக்கப்பட்ட ட்ரான்ஸ்போர்ட் இலாகா எந்த முறையில் இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதைப் பற்றி நான் கருக்கமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். சென்னையைப் பொறுத்த வரையிலும் நகர சர்வீசில் லாபம் இல்லாமல் இருந்தாலும், கன்னியாகுமரி பகுதி லாபகரமாகவே இயங்கி வருகிறது என்பது உண்மை. இருந்தும் தொழிலாளர்களுடைய நிலைமையைத் தான் நாம் சீர் செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது.

சென்னையைப் பொறுத்தவரை கண்டக்டர்களும், டிரைவர்களும் தங்குவதற்குப் போதிய இடம் இல்லாமல் அவதிப்படுகிறார்கள். அவர்களுடைய வருவாய்க்கு ஏற்றவாறு இடவசதி கிடைக்காத காரணத்தினால் அவர்களுடைய கஷ்டம் மிகுதியாக இருக்கிறது. ஆகவே குறைந்த வருவாய் உள்ள அவர்களுக்குத் தகுந்த வாறு வீடுகள் கட்டித்தர வேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும் இந்த ராஜ்யத்தின் எந்தப் பகுதியில் இருந்து வந்தவர்களாக இருந்தாலும் தொழிலாளர்களுக்கு வேலையில் சம வாய்ப்பும், வசதியும் அளிக்கப்படவேண்டும். ஒரு சமயம் ஸ்ட்ரைக்கில் ஈடுபட்டார்கள் என்பதற்காக என்னுடைய பகுதியில் இருந்து வரக்கூடியவர்கள் எல்லோருமே கல்கத்தாக்காரர்கள் என்பதாக அவர்களைச் சர்வீசில் சேர்க்க மறுப்பது நியாயம் அல்ல. தர்மமும் அல்ல. இந்தச் சர்க்கார் நடுநிலையில், நியாயம் தவறாது நடக்கவேண்டும், நடக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. ஆகவே, இது விஷயத்தையும் கவனித்து, இத்தகைய குறைபாட்டுக்கு இடம் கொடுக்கக்கூடாது.

இந்த இலாகாவின் பஸ் சர்வீசைப் பார்க்கிறபோது, தனியார்கள் குளுடைய சர்வீசைவிடப் பல மடங்கு தரம் உயர்ந்ததாகவே இருக்கிறது என்று சொன்னால் மிகையாகாது. இந்த மாதிரியான முறையில் நடப்பதற்குப் பல காரணங்கள் இருக்கின்றன. குறிப்பாக நாம் பல பிரிவுகளை வைத்து இருக்கிறோம். டைரெக்டர் இருக்கிறார். மெக்கானிக்கல் சீப் இன்ஜினியர் இருக்கிறார். தொழிலாளர் நலத்தைக் கவனிப்பதற்கு அதிகாரி இருக்கிறார். பப்ளிக் ரிலேஷன் ஆபீசர் இருக்கிறார். ஆகவேதான் இந்த இலாகாவின் பஸ் சர்வீஸ் தரம் உயர்ந்திருக்கிறது என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

சமீபத்தில் கட்டணம் உயர்ந்துள்ளதைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். எண்ணெய் விலை, ஸ்பேர் பார்ட்ஸ் விலை, மோட்டார் வரி ஆகியவை உயர்ந்து விட்டதன் காரணமாகத்தான் செலவு அதிகமாய்ந்து.

[திரு. இர. பொன்னப்ப நாடார்] [1st April 1965]

அதன் காரணமாகச் சிறிது கட்டணம் உயர்த்தப்பட்டிருந்தாலும், தனியார் சர்வீசோடு ஒப்பிடுகிறபோது இது குறைவுதான் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து ஒரு விஷயத்தைச் சர்க்கார் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். கன்னியாகுமரி பகுதியில் இருந்து லாபம் அதிகமாக வருகிறது. ஆயினும் பாசஞ்சர் அம்னிடீஸ் போதவில்லை. பாசஞ்சர் அம்னிடீஸ் பண்டில் அதிகமான பணம் சேர்ந்திருக்கிறது. அதைக்கொண்டாவது உடனடியாகப் பிரயாணிகளுக்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து தருவது நலமாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இன்னும் தொழிலாளர்களுக்கு வீடு கட்டும் திட்டம் எம்ர்ஜன்ஸி காரணமாக நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. நில ஆர்ஜித வேலைகளையும், கட்டிட வேலைகளையும் உடனடியாகச் செய்து தரவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இது பற்றியும் புனர் பரிசீலனை செய்யவேண்டும்.

நாம் நல்ல நல்ல காரியங்கள் செய்து கொண்டிருந்தாலும் கூட இந்தத் தொழிலாளர்களுடைய சம்பள விகிதத்தில் கவனம் செலுத்தவில்லை. இன்றைக்கு அவர்களுக்குக் கொடுக்கும் சம்பளம் குறைவு. அவர்களுக்குக் கொடுக்கிற தினப்படியும் குறைவு. விலை வாசி விஷம் போல ஏறிக்கொண்டே இருக்கிற சந்தர்ப்பத்தில், அவர்களுடைய டெய்லி பேட்டாவையாவது உயர்த்த உடனடியாக முன் வரவேண்டும். இதுபற்றியும் நல்லமுறையில் ஆலோசனை தேவை.

தேசியமாக்கும் கொள்கையைப் பொறுத்தவரையில் 75 மைல் களுக்கு மேற்பட்ட ரூட்களையாவது எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்ற கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டது. இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் ஒன்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். கன்னியாகுமரி பகுதியில் நம் முடைய ட்ரான்ஸ்போர்ட் சீரும் சிறப்புமாக நடைபெறுகிறது. நல்ல லாபமும் வருகிறது. ஆகவே உடனடியாக அந்த ஜில்லாவில் ஓடுகிற பஸ்கள் அத்தனையையுமாவது தேசியமாக்கவேண்டும். இன்றைக்குத் தனியார் நடத்துகிற பஸ்களும் அங்கே இருக்கின்றன. ஆகவே எல்லா பஸ்களையும் தேசியமாக்கவேண்டும் அந்த மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பொதுவாக இன்றைக்கு அந்த இலாகாவில் உள்ள கண்டெக்டர்கள், டிரைவர்கள் ஆகியவர்களுடைய நிலைமையை நாம் உயர்த்த வேண்டும். குறிப்பாக அவர்களுக்கு பேட்டா வாங்குவதில் கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. இன்னும் ஏதாவது ஆக்ஸிடெண்ட் ஏற்பட்டால் கோர்ட்டுக்குப் போவதற்கும், அதற்கான பேட்டா வாங்குவதற்கும் மிகுந்த கஷ்டம் இருக்கிறது. இன்னும் வழக்கில் வாதாடவும் நிதி வசதி இல்லை. இதை எல்லாம் இந்த இலாகாவின் மூலம் செய்ய வேண்டும். இதையும் பரிசீலித்தாக வேண்டும். கோர்ட்டுகளிலே அவர்கள் நிரபராதி என்று தீர்ப்பு அளிக்கப்பட்டு விட்ட பிறகும் கூட, அவர்கள் ஆக்ஸிடெண்ட்டில் சிக்கிவிட்டார்கள் என்ற காரணத்திற்காக, அவர்களிடமிருந்து நூற்றுக்கணக்கான ரூபாய்கள் ரெகவரி செய்வதுபோன்ற காரியங்களையெல்லாம்

1st April 1965] [திரு. இரா. பொன்னப்ப நாடார்]

செய்கிறார்கள். கோர்ட்டிலே அவர்கள் உதாசீனமில்லாத முறையிலே நடந்து கொண்டார்கள் என்று தீர்ப்பளித்த பிறகும் கூட, அந்த இலாகாவின் மூலமாக அவர்களிடமிருந்து பணம் வசூல் செய்வது நியாயமா, தகுமா என்பதையெல்லாம் பரிசீலனை செய்து பார்த்தால் நலமாக இருக்குமென்று கருதுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த ட்ரான்ஸ்போர்ட்டைப் போறுத்தவரையிலே ஜில்லா மட்டத்திலே பல அட்டைசரி கமிட்டிகள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. மேலும் மத்திய அளவிலேயும் கமிட்டிகள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. மேலும் கமிட்டிகளைப் போட்டு நிர்வாகத்தைப்பற்றி ஆராய்ந்து கொண்டிருப்பது உசிதமல்ல என்பது என்னுடைய துணிச்சலான கருத்து. ஓரளவு இந்த இலாகாவைப்பற்றிப் பலவிதமான ஆட்சேபணைகள் சொல்லப்படுகின்றன. பொதுவாக சிட்டி ட்ரான்ஸ்போர்ட்டை எடுத்துக் கொண்டால் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. சுமார் 1,000 பஸ்கள் ஓடிக் கொண்டிருக்கின்றன என்றாலும்கூட சில சமயங்களில் பஸ்களில் ஏறுவதற்குச் சங்கடமாக இருக்கிறது. அதுவும் குறிப்பாக பீக் ஹவர்களிலே பஸ்களிலே செல்வது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. (மணி அடிக்கப்பட்டது). ஆகவே, அதையெல்லாம் ஆலோசித்து வசதிகள் செய்வதற்கு வழிவகை காணவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. சா. கணேசன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் உறுப்பினர் திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற தீர்மானத்தை, அவர்களுடைய கருத்துக்களுடன் நான் பெரிதும் மாறுபாடு கொண்டவன் என்றாலும், தீர்மான அளவிலே உடன் பாடுகொண்டு அதை ஆமோதித்தும் இருக்கிறேன் ; இப்பொழுது அதை ஆதரித்தும் என்னுடைய கருத்துக்களைப் புலப்படுத்திக் கொள்கிறேன்.

தீர்மானத்திலே முக்கியமான கருத்து, நகர மோட்டார் போக்குவரத்துக்களிலே கட்டண விகிதத்திலே கணிசமான அளவு குறைக்கப்பட வேண்டும். இந்தத் துறைப் பணிகளிலே தரம் உயர்வதற்கு, திறமை வளருவதற்கு ஆன வழி வகைகளைக்காண வேண்டும். செலவினங்களிலே சாத்தியமான அளவுக்குச் சிக்கனம் செய்வது. அதோடு கூட டயர், ஸ்பேர்பார்ட்ஸ் போன்ற பலவிதத் துறைச் செலவினங்களிலே ரீன்விரையம் ஏற்படாமல் தடுப்பதற்கு வாய்ப்புக்களையும், வழிகளையும் தேடுவது. இதற்காக ஒரு விசாரணைக் கமிட்டி போட்டு அதன்மூலம் ஆராய்ந்து அதற்கான வழிவகைகள் முதலிய ஆலோசனைகள் பெறுவது போன்ற முயற்சி. இது மிக மிக இன்றியமையாத, நியாயமான, தேவையான ஒன்று என்று நான் முற்றிலும் கூறி, இந்தத் தீர்மானத்தை முழுமனத்தோடு ஆதரிக்கிறேன்.

இதைப் பிரேரேபித்து அவர்கள் பேசும்பொழுது தனியார் துறை, பொதுத் துறை விஷயங்களில் துழைந்து, தனியார் துறை பொதுத் துறை லாபநஷ்டங்களை அவர்களுடைய கணக்கோல்

[திரு. சா. கணேசன்]

[1st April 1965]

கொண்டு அளந்து, அதோடு நான் கம்யூனிஸ்ட் என்ற காரணத்திற்காக மட்டும் பொதுத் துறை வளரவேண்டுமென்று சொல்லவில்லை என்ற தன்னுடைய கருத்தையும் வலியுறுத்தி இப்படியெல்லாம் சென்றதை நாம் உணர்ந்தோம். நேரமின்மையின் காரணமாக அதற்கெல்லாம் விளக்கமாகப் பதில் சொல்லிக்கொண்டு போக நான் முயலவில்லை.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : உங்கள் கருத்தைச் சொல்லுங்கள்.

திரு. சா. கணேசன் : கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிற படி என்னுடைய கருத்தையும் நிச்சயமாகச் சொல்கிறேன். “தனியார் துறை உத்தியோகஸ்தர்கள் அமோகமாகச் செலவழித்து, பல நலன்களைப் பெருக்கிக் கொண்டு வாழ்வதைப் பார்க்க பொதுத் துறை உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு ஆற்றமை ஏற்பட்டு—மனத்திலே பொருமை என்று கூடச் சொல்லமாட்டேன்—என்ன இது சர்க்கார் அலுவலிலே அகப்பட்டு, உழவிலே சிக்கித் தவிக்க வேண்டியிருக்கிறதே, வேறு எங்காவது போனால் கூட நல்லது என்றெல்லாம் கூட நினைக்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது” என்றெல்லாம் அச்சம் கொண்டார்கள். ஓளவு அது மெய்யே என்று வைத்துக்கொண்டு பார்த்தாலும்கூட, தனியார் துறை உத்தியோகஸ்தர்கள் இவ்வளவு பணத்தையும் செலவழித்து, இன்கம்டாக்ஸ் போன்ற பல வரிகளையும் கட்டி, ரூப்பர் டாக்ஸ் போன்றவற்றையெல்லாம் கொடுத்து விட்ட பிறகும் கூட

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : பிளாக் மணியெல்லாம் சேர்த்து.

திரு. சா. கணேசன் : என்ன வேண்டுமானாலும் இருக்கட்டும். பிளாக்கோ, ஓயிட்டோ. அவற்றையெல்லாம் கொடுத்துக்கூட வருமானம் வருகிறது. அதன் மூலம் அரசாங்கத்திற்கும் வரவகையில் லாபம் இருக்கிறது. சர்க்கார் துறை அல்லது பொதுத் துறை என்று சொல்கிறேமே, அங்கிருக்கின்ற உத்தியோகஸ்தர்கள் எல்லோரும் பரம யோக்கியர்கள். அப்படியிருந்தும் ஏன் நஷ்டம் வருகிறது, அல்லது லாபம் ஏன் எதிர்பார்த்த அளவு வரவில்லை? இதையெல்லாம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். குறை சொல்வது மட்டும் என்னுடைய முறையல்ல என்பதை இந்தச் சபை நன்றாக அறியும். ஆகவே, இவ்வளவு செலவுகளுக்குப் பிறகும், இவ்வளவு கஷ்டங்களுக்குப் பிறகும், இவ்வளவு விரையங்களுக்குப் பிறகும் தனியார் துறையில் பிரயோஜனங்களும், பலன்களும் கிடைக்கின்றன, ஆனால் பொதுத் துறையில் நஷ்டம் ஏற்படுகின்றது. விஷயத்தை விளக்குகின்ற முறையில் சொல்கிறேன் நான். அதற்குக் காரணம் என்ன? காரணம் என்னவென்றால், தனிப்பட்டவர் துறைக்கு வந்த லாபநஷ்டம் தன்னைப் பாதிக்கும் என்ற உணர்ச்சியிலே தனியார் துறையை நடத்துகின்றவர்களோ அல்லது நடத்துகிற ஒருவரோ அவ்வளவு செம்மையாகச் செயல்படுகின்றார். ஆனால் இந்தப் பொதுத் துறையை எடுத்துக்கொண்டால், ‘ஊரிலே ஆயிரம் என்றால் பேரிலே மாகாணி’ என்ற

1st April 1965]

[திரு. சா. கணேசன்]

எண்ணத்தில் அலட்சியமாகச் செயல்படுகின்றார்கள். பெரிய ஆபீசர்களுடன் நான் பேசிக்கொண்டிருந்திருக்கிறேன். ஒரு வருஷம் அல்லது 1½ வருஷத்திற்குள்ளே போய்விடப்போகிறோம். அதற்குள்ளே மரியாதையாகச் சண்டையில்லாமல் வீட்டுக்குப் போய்விட்டால் போதும் என்ற மாதிரியான ஒரு விரக்தி உணர்வு தான் பொதுத் துறை உத்தியோகஸ்தர்களுிடத்திலே இருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஏனென்றால் பொதுத் துறையிலே 55, 56 அல்லது 60 வயதிற்கு மேல் இருக்கக்கூடாது, வீட்டுக்குப் போகவேண்டிய நிர்பந்தம் இருக்கிறது. ஆகவே, இருக்கின்ற வரையில் சண்டை, வம்பு இல்லாமல் இருந்துவிட்டுப் போதுமென்ற உணர்ச்சி வலுப்பட்டு இருக்கிறது. அந்த உணர்ச்சி நாட்டின் வளர்ச்சிக்குத் தளர்ச்சி உண்டாக்குவதாகவே இருக்கிறதென்பதை யாரும் மறுக்கமுடியாது. ஆகவே, அந்த விரக்தி நிலை ஏற்படக்கூடாது.

அடுத்தபடியாக பிரேக் டவுன் ஏற்படுவது பற்றிச் சொன்னார்கள். தனியார் துறையிலும் பிரேக் டவுன் ஏற்படுகிறது என்பதையாரும் மறுக்கமுடியாது. தொழில் நடத்துவதில் உள்ள தீமையும், துன்பமும், கஷ்டமும், நஷ்டமும் தனியார் துறைக்கு மட்டுமல்ல, பொதுத் துறைக்கும் உண்டு. ஆனால் தனியார் துறை பஸ் ஒன்று பிரேக் டவுன் ஆனால் அந்த ரூட்டில் அந்த பஸ்ஸை இரண்டு மணி நேரத்திற்குமேல் அந்த இடத்தில் காணமுடியாது. ஆனால் பொதுத்துறை பஸ் ஒன்று பிரேக் டவுன் ஆனால் 6 மணி நேரம், 10, 14 மணி நேரம் ஆன பிறகும் கூட அங்கேயிருந்து அகலாமல் வருகின்றவர்களுடைய கண்களுக்கு எல்லாம் எங்கள் டிரான்ஸ்போர்ட் நிலை இதுதான் என்று பறையறைந்து கொண்டிருப்பதைக் காண்கிறோம். இதையெல்லாம் மாற்றவேண்டும். அதுவும் சில சிட்டி டிரான்ஸ்போர்ட்டைப் பொறுத்தவரையிலே இதைக் கவனித்துக் கண்டிப்பாகப் போக்கவேண்டும். மதுரையில் இருந்து காரைக்குடிக்கு வருகின்ற வழியிலே ஒரு தனியார் பஸ் பிரேக் டவுன் ஆனால் 1½ மணி நேரத்திற்குள் அந்த பஸ்ஸை நாம் பார்க்க முடியாதபடி ஓர்க்கப்பட்டுக்குப் போய்விடுகிறது. ஏதாவது ஒரு வண்டியைக் கொண்டுவிட்டு அதை இழுத்துக்கொண்டு போய் வேண்டிய வேலைகள் ரிப்பேர்கள் செய்து பயன்படுத்துவதால் மக்களுக்கு ஒரு நம்பிக்கை ஏற்படுகிறது. அதனாலே இந்த பஸ் அற்புதமானது, நல்லது, சொன்னால் சொன்பாடி இருக்குமென்ற நம்பிக்கை மக்களின் உள்ளத்திலே வளர்ந்து விட்டது. ஏதாவது தவறு நடந்துவிட்டால் கூட, அந்த நம்பிக்கையை அகற்றிவிட முடியாது என்ற நிலையில் அந்த நம்பிக்கை மக்களின் மனத்தில் ஊறிப்போய் விட்கிறது. அந்த நிலையை நாம் பின்பற்றவேண்டும். இதற்காக, இது மாதிரியான எங்கொயரி கமிட்டி போட்டால் அது நல்ல பலனைத் தரும். அந்தக் கமிட்டியில் தனிப்பட்டவர்களையோ அல்லது சட்ட சபை உறுப்பினர்களையோ போட்டால் அவ்வளவு பலனளிக்காது என்று சர்க்கார் கருதலாம். ஓரளவு அதை நானும் ஒப்புக்கொள்கிறேன். சட்டசபை உறுப்பினர்கள் நிபுணர்களைப் போல் நல்ல கருத்துக்களைச் சொல்லமுடியாது. அவர்கள் பொதுவாக அக்

[திரு. சா. கணேசன்]

[1st April 1965]

கங்கே என்ன வாய்ப்பு வேண்டும், வசதிவேண்டும் என்று சொல்ல லாமே தவிர, வேறு வகைகளில் அவர்களை, பரிபூரண நிபுணர்கள் என்று சொல்லிவிட முடியாது. ஆகவே, வேறு கம்பெனிகளிலே தொடர்பு கொண்டு ட்ரான்ஸ்போர்டுகளை லாபகரமான முறையிலே செம்மையாக நடத்துகின்ற நிபுணர்களைக்கொண்ட ஒரு குழுவை நியமிக்கலாம். அல்லது மத்திய நிலையிலே இருக்கிறதே 'நேஷனல் கவுன்சில் ஆப் எகனமிக்ஸ்' அங்கிருந்து சிலரை அல்லது ஒருவரிருவரை அழைத்து எல்லாவற்றினுள்ளும் நுழைந்து அங்கங்கே ஏற்படுகின்ற தவறுகள், தீமைகள் இவைகளையெல்லாம் கணித்து, அவைகளையெல்லாம் எப்படியெப்படி நிவர்த்திக்க வேண்டும், எப்படி நிவர்த்தி செய்தால் நன்மை, பலன், லாபம் கிட்டும், விரையம் குறையும் என்பதையெல்லாம் கணக்குச்செய்து முழுக்க முழுக்க அரசு அதை அப்படியே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

அதோடு கூட, சணக்குத் தணிக்கை முறையிலே மாற்றம் செய்யப் படவேண்டுமென்பது நான் சதா சொல்லிக் கொண்டு வருகிற ஒன்றுதான். இந்தத் துறை, ஆட்சித் துறை மாதிரிக் கணிக்கப்படக் கூடாது. இதை ஒரு வாணிகத் துறையாகக் கணிக்கவேண்டும். 'கமர்ஷியல் ஆஸ்பெக்ட்' டிலேதான் நடக்க வேண்டும். ஆடிட்டிங் சிஸ்டம், கவர்ன்மெண்ட் ஆடிட் சிஸ்டத்தில் இருந்து வேறுபடுத்தப்பட்டு, பிரிக்கப்பட்டு, அகற்றப்பட்டு, முழுக்க முழுக்க கமர்ஷியல் ஆடிட் முறையாக நடைபெறச் செய்ய வேண்டும். அந்த ஆடிட்டர்கள்தான் இதிலே காணப்படுகிற பிழைகள், தவறுகளை எல்லாம் சுட்டிக்காட்ட முடியும். வெறு மனே சாங்ஷன், வவுச்சர், டெண்டர் என்பதை மட்டும் பார்க்காமல் வேலையின் நிலை என்ன? அதன் தரம் என்ன? அதற்கு என்ன செலவாகலாம்? ஆனால் செலவாகியிருப்பது எவ்வளவு? அதிகச் செலவானால், ஏன் ஆயிற்று, என்பன போன்ற வினாக்களை எழுப்பித் தணிக்கை செய்து அறிக்கைகளில் அவற்றை எடுத்துக்காட்டவும் முடியும். அதோடு கூட அவர்கள் ஆலோசனை சொல்லக்கூடியவர்களாகவும் இருப்பார்களேயானால், நிர்வாகம் பயனடையக் கூடியதாக இருக்கும். 'ஆடிட்டர்கள் இந்த மாதிரி உள்ளே நுழையக் கூடாது' என்று கை விலங்கிடக்கூடாது என்று அரசாங்கத்தை வேண்டிக் கொள்கிறேன். ஆடிட்டர்கள் தங்கள் மன சாட்சிப்படி, தங்களுடைய கணித நெறிப்படி எவ்வெவற்றை எப்படி எப்படி எடுத்துக் காட்டுகிறார்களோ, அதை ஆட்சித் துறை அப்படியே ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். 'இதற்குள்ளே நீ ஏன் நுழைந்தாய்? இதையெல்லாம் உன்னை யார் பார்க்கச் சொன்னது?' என்று மேலாதிக்கம் காட்டுவார்களேயானால் ஆடிட்டிங்கே, தணிக்கை செய்வதே வேண்டாமென்றும் சொல்லிவிடலாம். ஏன் இதைச் சொல்கிறேனென்றால் மத்திய ஆட்சியில் சர்க்கார் இங் னனம் தலையிட்ட செய்தி நமக்கும் தெரியும். 'அது கூடாது, இது கூடாது, இப்படிச் செய்யக்கூடாது, அப்படிச் செய்யக்கூடாது' என்று ஆடிட்டர்களைக் கட்டுப்படுத்தும் நிலை இருந்தால் அது அந்தத் துறையை வளர விடாது, வாழவிடாது, பாழாக்கிவிடும் என்பதை உணரவேண்டும். இவற்றை யெல்லாம் மனதிலே

1st April 1965]

[திரு. சா. கணேசன்]

கொள்ளவேண்டும். இவற்றுக்கேற்ற நெறி முறைகளை வகுத்து செம்மையாகச் செய்து, ஆட்சியாளர்கள் அதிலே தேவையற்ற நிலையிலே தலையிடாமல் பரிபூரணமான சுதந்திரம் கொடுத்து, சுதந்திர இலாகாவாக இயங்கச் செய்தால் இந்தத் துறை, பொதுத் துறையாக இருப்பினும், வளரக்கூடும் என்று சொல்லி அமர்கிறேன். வணக்கம்.

* கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த விவாதத்தில் பங்கெடுத்துக் கொண்டவர்கள் எல்லாம் ஒரு தீர்மானத்தின் மீது நடத்த வேண்டிய விவாதத்திற்கு மாறாக இந்தத் துறையைப் பற்றிப் பொதுவாக, எப்படி பட்ஜெட்டிலே விவாதம் செய்கிறோமோ அந்த மாதிரிச் செய்தார்கள். 15 நாட்களுக்குள்ளே இது இரண்டாவது பட்ஜெட் விவாதம் என்று கூடச் சொல்லலாம். நான் தமிழ்ப் பண்டிதன் அல்ல; இருந்தாலும் கொஞ்சம் தெரியும்.

“பொய்யுடை ஒருவன் சொல்வன்மையினால்
மெய்போலும்மே, மெய்போலும்மே!”

(திரு. சா. கணேசன் : மெய்யுடை ஒருவன் சொல் இன்மையினால் பொய் போலும்மே! பொய் போலும்மே!) அந்த முறையிலே சட்டசபையிலே ‘இந்தத் துறையிலே நஷ்டம், நஷ்டம்’ என்றே சொல்லிக் கொண்டு வருகிறார்கள். சர்க்கார் பஸ் துறையில் நஷ்டம் இல்லை என்பதைப் பல முறை நான் சொல்லியிருக்கிறேன். புஸ்தகத்திலே அச்சடித்துக் கொடுத்திருக்கிறேன். கணக்குகள் எல்லாம் கொடுத்திருக்கிறேன். என்ன சொன்னாலும் சரி, விவாத ரீதியில் சர்க்கார் சொல்வதில் தவறு இருக்கிறது என்று எடுத்துக் காட்டாமல் வழக்கமாக ‘இதிலே நஷ்டம்’ என்று ஆரம்பித்து ‘நஷ்டம்’ என்று சொல்லி முடித்துவிடுகிறார்கள். சாதாரணமாக, சொற்பொழிவுகளுக்கும், விவாதத்திற்கும் உள்ள பேதத்தைப் பார்க்கவேண்டும். சொற்பொழிவிலே அவரவர்கள் கருத்தைச் சொல்லி நிறுத்தி விடுவார்கள். விவாதம் என்று சொன்னால் நான் சொல்வதற்கு அவர்கள் பதில் சொல்லவேண்டும்; அதே போல் நான் அவர்கள் சொன்னதற்குப் பதிலேயோ, மறுபாடுகளையோ, விளக்கங்களையோ எடுத்துச் சொல்லவேண்டும்.

இந்தத் துறையானது 1947-48-ம் ஆண்டில் ஆரம்பித்ததில் இருந்து 1962-63-ம் வருஷம் வரையிலே நம்முடைய மாநில சர்க்காருக்குக் கொடுக்கக்கூடிய வரிகள்தான் போக, வட்டிகள் போக டாக்ஸேஷன் ஆப் பாசஞ்சர்ஸ் அண்ட் குட்ஸ் ஆக்ட்படி கொடுத்தது போக, தனியார் துறையில் கட்டுவது போல் எல்லாவற்றையும் கட்டியது போக இன்றைக்கு 1,64,97,000 ரூபாய் நம்முடைய ராஜ்ய நிதிக்கு, கிடைத்த லாபத்திலிருந்து சேர்த்திருக்கிறது. இந்த உண்மையை கனம் அங்கத்தினர்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். ஒரே ஒரு ஆண்டு நஷ்டம் என்று கணக்குக் கொடுத்தோம். அது 1963-64-ம் ஆண்டு. அந்த ஆண்டிலே நஷ்டம் எப்படி ஏற்பட்டது என்பதற்குக் கணக்கு அந்த வருஷத்திய அறிக்கையி

[திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்] [1st April 1965]

லேயே வைக்கப்பட்டது. 1962-63-ம் ஆண்டில் மத்திய சர்க்காருக்கு எண்ணெய், டயர், டியூப், ஸ்பேர் பார்ட்ஸ், மோட்டார் வெகிகிள் டாக்ஷேஷன் எல்லாம் சேர்த்துக் கொடுத்த ரூபாய் மூன்று கோடியே ஆறு லட்சம் ஆகும். ஆனால், அடுத்த ஆண்டில் 1963-64-ல் இதே துறையில் கொடுத்தது மூன்று கோடி தொண்ணூறு லட்சம் ஒரே ஆண்டில் 90 லட்சம் ரூபாய் அதிகமாகச் செலுத்த வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது. 90 லட்சம் ரூபாய் எப்படி ஏற்பட்டது என்பதற்கு விளக்கம் அப்போதே கொடுத்தேன். அந்த ஆண்டிலே மத்திய சர்க்கார் விதித்த மசல் வரி, எக்ஸைஸ் வரி, இன்னும் டயர், டியூப்ஸ் மேல் போடப்பட்ட வரிகள் ஆகியவற்றால் ராஜ்ய சர்க்கார் டான்ஸ்ஸ்போர்ட்டைப் பொறுத்த மாத்திரம் சுற் றேறக் குறைய 35 லட்சம் ரூபாய் அதிகப்படியாக மத்திய சர்க்கா ருக்கு வரியாகக் கொடுக்குபடியான நிலைமை ஏற்பட்டது. அதனால் நமக்கு அந்த ஆண்டு நஷ்டம் ஏற்பட்டது என்று சொன்னேன். அதில் தனியார் துறையை ஒப்பிடுகிறவர்கள் எவ்வளவு தூரம் சொன்னாலும் ஒன்றை ஏற்றுக் கொள்வது கிடையாது. 1948-வது வருஷத்தில் நாம் என்ன கட்டணம் போட்டோமோ, அதே கட்ட ணத்தை 1964-ம் வருஷம் வரையில் 16 ஆண்டுகளுக்கு உயர்த்தாமல் நடத்தினோம். இந்தப் பதினாறு ஆண்டுகளில் அகில இந்தியாவில், உலகத்திலேயே என்று கூடச் சொல்லலாம், விலை உயராத ஒரு பண்டம் இருக்குமானால் அது சென்னை ராஜ்ய சர்க்கார் நடத்திய பீஸ் டிக்கட் ஒன்றுதான். வேறு ஒன்றும் கிடையாது. (திரு. சா. கணேசன் : நம்முடைய 'காயின்' கூட). நான் இப்போது எக்ஸுமிக்குப் போகத் தயராக இல்லை. ஆகவே, எந்த அங்கத் தினராவது தேசிய மயமாக்கப்பட்ட இந்தத் துறை நஷ்டத்தில் ஓடி இருக்கிறது—நிர்வாகத் திறமையின்மையின் காரணத்தால் என்று நீருபிக்க முடியுமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். வேறு காரணங்களால், கட்டணத்தை உயர்த்தாத காரணத்தால், வரிகள் உயர்ந்த காரணத்தால், ஓராண்டில் நஷ்டம் ஏற்பட்டதே தவிர, வேறு எந்த முறையிலும் இதிலே நஷ்டம் ஏற்படவில்லை. இதைத் தான் நான் போன முறைகூடச் சொன்னேன். நம்முடைய சட்ட சபையில் மானியக் கோரிக்கையின் போதுகூட விளக்கிச் சொன் னேன். மீண்டும் நம்முடைய அங்கத்தினர்கள் 'நஷ்டத்தில் ஓடிக் கொண்டிருக்கிறது' என்று சொல்லிக் கொண்டே இருக்கிறா் கள்.

இரண்டாவதாக, இந்தக் கட்டணம் இன்றைக்குப் போட்டிருக் கிறோமே, இதாவது அதிகமாக இருக்கிறதா தனியார் துறையை விட, அல்லது மற்ற மாநிலங்களைவிட என்று ஒப்பிட்டுப் பார்த் தால், நம் ராஜ்ய சர்க்கார் நடத்தும் துறையில்தான் குறைவான கட்டணம் இருக்கிறது. ஒரு கிலோ மீட்டருக்கு 2 நயா பைசா என்பது தான் ராஜ்ய சர்க்காரின் கட்டணம். ஒரு கிலோ மீட்ட ருக்கு 2½ பைசா என்பது இன்றைக்குத் தனியார் துறை வாங்கு கிற கட்டணம். இன்னும் கேரளாவை எடுத்துக் கொண்டால் கிலோ மீட்டருக்கு 3 பைசா வாங்குகிறார்கள். ஆந்திராவில் கிலோ மீட்டருக்கு 3 பைசா வாங்குகிறார்கள். மைசூரில் சில

1st April 1965] [திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்]

கணக்குகள் இருக்கின்றன. அந்தக் கணக்குப்படி போட்டுப் பார்த்தால் அவர்களுடைய கட்டண விதிமுறை சற்றேறக்குறைய 3.12 பைசா அளவிற்கு அதிகமாக வருகிறது. ஆகவே, நம் ராஜ்யத்தில்தான் இன்றைக்குத் தேசியமயமாக்கப்பட்ட சர்க்கார் பஸ் கட்டணம் மிகக் குறைவு என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இவ்வளவு குறைவான கட்டணமும் போட்டு இன்றைக்குப் பெரிய அளவிற்கு நம் ராஜ்யத்தில் இருக்கக்கூடிய போக்குவரத்துப் பிரச்சனையை நல்லமுறையில் தீர்த்திருக்கிறபோது, இன்னும் கட்டணம் அதிகமாக இருக்கிறது என்றே அல்லது இதைக் குறைக்க வேண்டும் என்றே சொல்வது பொருளாதாரத்திற்கு ஒத்தது அல்ல என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தாற்போல் இந்தக் குறையைப்பற்றி நாம் அடிக்கடி பரிசீலனை செய்து கொண்டு வருகிறோம். 1957-ம் ஆண்டு இந்தக் குறையை நான் ஏற்றுக் கொண்டபோது சர்வதேச தொழிலாளர் சங்க நிபுணர் ஒருவரை அழைத்து விசாரனை செய்யச் சொன்னோம். ஐ.எல்.ஓ. எக்ஸ்பர்ட் கொடுத்த சிபார்சுக்கு அதிகமாகவே நாம் செய்தோம். எனக்கு எப்போதும் ஒரு நம்பிக்கை. நம் நாட்டின் வளர்ச்சி, எந்த நிபுணர் எந்த நாட்டிலிருந்து வந்தாலும் அவர்கள் சொல்வதைவிட அதிகமாகவே இருக்கும் என்பது. அந்த விதமான குறையில் ஒன்றிரண்டு விஷயங்களைக் கூற விரும்புகிறேன். ஐ.எல்.ஓ. எக்ஸ்பர்ட் மிச்சல் அவர்கள் சொல்லும்போது 1966-ம் ஆண்டில் சென்னை நகரத்திற்கு 500 பஸ்கள் விடும்படி ஏற்பாட்டை செய்யவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். 1965-ம் ஆண்டில் சென்னை நகரில் மட்டும் 600 பஸ்கள் விடுகிறோம். போதவில்லை. ஆகவே, நம் நாட்டின் வளர்ச்சி எப்படியிருக்கிறது என்பதைக் கவனித்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். அதேபோல, ஸ்பேர் பார்ட்ஸ் போன்றவற்றை சிக்கனமாக வாங்குவதற்கு நான்கு மாடல்கள் வைத்துக் கொள்வது நல்லது என்று சொன்னார்கள். அதை நாம் இரண்டு மாடல்களாகக் குறைத்தோம். லே லன்ட் ஒன்று. பென்ஸ் ஒன்று. யுத்த காலத்தில் பென்ஸ்கிடைக்காததால் ஃபார்கோ வாங்கினோம். ஆக இரண்டாக ஸ்டாண்டாடைஸ் செய்து அதன் மூலம் நிர்வாகத்தைச் சீராக அமைத்திருக்கிறோம். பல டிஸ்ட்ரிபியூஷன்களை எல்லாம் இது சம்பந்தமாகக் கொடுக்க முடியும். நேரம் இல்லாததால் அவற்றை எல்லாம் எடுத்துச் சொல்ல விரும்பவில்லை. காஸ்ட் பெர் மைல் எப்படியிருக்கிறது இங்கு, மற்ற ராஜ்யங்களில் எப்படி இருக்கிறது என்பதற்கு எல்லாம் என்னிடம் கணக்குகள் இருக்கின்றன. பொதுவாக லிட்டி பஸ் நடத்துகிறார்களே, நகர பஸ் சர்வீஸ் அது உலகத்திலேயே இலாபமாக இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. நான் அமெரிக்காவில், நியூயார்க் நகரத்திற்குச் செல்கிறபோது அங்கு ஒரு பெரிய பஸ் கம்பெனி-சற்றேறக்குறைய 4,000 பஸ்கள் வைத்து ஓட்டுகிறார்கள் (Fifth Avenue Coach Company) என்பதைக் கவனித்தேன். ஐந்தாறு ஆண்டுகள் கழித்துப் போய்க் கேட்டால் அவர்களால் ஓட்ட முடியாமல் நடத்தப்பட்டு நகர சபைக்கே அதை மாற்றிக் கொடுத்துவிட்டார்கள் என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆக நகரங்களில் மட்டும் ஓட்டுவது

[திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்] [1st April 1965]

லாபகரமாக இருக்காது, அதற்காகத்தான் இந்த லாங் டிஸ்டன்ஸ் பஸ் ஏற்படுத்தியது. இவ்விதமாக நமக்கு நகரங்களில் இருக்கக் கூடிய நஷ்டத்தை ஈடுகட்ட அதிகமான லாபம் பெறக்கூடிய அமைப்பாக ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இதைச் செய்தோம். நகரங்களில் ஓடுகிறது லாபகரமாக இருக்காது என்பதற்குக் காரணம், அது பீக் ஹவர் டிராபிக் தான் காலை எட்டு மணி முதல் பத்து மணி வரை இடம் கிடைக்காது, 10 முதல் 4 மணி வரையில் ஆள் கிடைக்காது, மாலை 4 மணி முதல் 7 மணி வரை இடம் கிடைக்காது, என்று இவ்விதமாகத்தான் இருக்கும். ஆகவே நம் ட்ரான்ஸ்போர்ட் ஸிஸ்டத்தில் இந்த நீண்ட தூர பஸ் திட்டத்தை உருவாக்கி, இதில் பலவிதமான கருத்து வேறுபாடுகள் இருந்தாலும்கூட, அதை விடப் பிடியாக செய்து வைத்தோம். அவ்வாறு செய்ததின் பயனாக இன்று ஓவர் ஆல் பிக்சரைப் பார்த்தால் நல்லமுறையில் வெற்றிகரமாக, லாபகரமாக நடந்து கொண்டிருக்கிறது. கன்னியாகுமரி பொறுத்தவரையில் அது ஸிட்டி ட்ரான்ஸ்போர்ட் அல்ல. அது மொபலில் ட்ரான்ஸ்போர்ட். நாகர்கோவில் நகரத்தில் மட்டும் ஓடும் பஸ் அல்ல. நாகர்கோவில் இருந்து கன்னியாகுமரி ஜில்லா பூராவும் ஓடும் சர்வீஸ் அது. அதனால் ஓரளவு லாபகரமாக அது இருக்கிறது. அதைத் தொடர்ந்து நாம் நல்ல முறையில் முன்னேற்றம் செய்ய வேண்டுமென்று நினைக்கிறேன்.

திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் சொன்னார்கள், ஏன் லாரி ஓட்டக் கூடாது என்று. அவரே அதற்குப் பதிலும் சொல்லி விட்டார்கள். அவர்கள் லாரி ஓட்டுவதில் உள்ள சங்கடத்தை நன்கு உணர்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். லாரிகளை நாம் காரியர் என்ற முறையில் சட்டப்படி எடுத்துச் செல்லும்போது அதிலுள்ள பண்டங்களுக்கு நாம் பொறுப்பாவோம். திருடினால்தான் மட்டும் அல்ல, கெட்டுப் போனாலும் நாம் பொறுப்பாகி விடுவோம். ஆகவே, “இந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்வது அவசியமா?” என்பதை இந்த ராஜ்ய சர்க்கார் பரிசீலனை செய்து நாம் இதை ஏற்றுக் கொள்வதில்லை என்று முடிவு செய்திருக்கிறோம். தமிழ் நாட்டில் நல்ல முறையில் லாரி சர்வீஸ்கள் ஓடிக் கொண்டிருக்கின்றன. மக்களுக்குச் சேவையை அதிகரிக்க வேண்டும் என்பதுதான் சர்க்காரின் நோக்கமே தவிர, அது எங்கள் மூலமாகத்தான் செய்ய வேண்டும், மற்றவர்கள் மூலமாகச் செய்யவேண்டாமென்ற எண்ணம் கிடையாது. திறமையாக யார் சர்வீஸ் செய்தாலும் அவருக்கு அந்தவிதமான சந்தர்ப்பத்தைக் கொடுப்பதில் சர்க்காருக்கு எந்த விதமான ஆட்சேபனையும் கிடையாது. ஆகவேதான் லாரி சர்வீஸை எடுத்து ஓட்டுவது இல்லை என்ற முடிவிற்கு வந்திருக்கிறோம். நாணயமான தொழிலாளர்கள் கிடைக்க மாட்டார்கள் என்பதற்காக ஓட்டாமல் இல்லை. நாணயமான தொழிலாளர்கள் கிடைப்பார்கள் என்றுதான் இவ்வளவு பெரிய பஸ் சர்வீசை ஏற்று நடத்துகிறோம். அப்படிக்கிடைக்கிறார்கள், அதில் சந்தேகமில்லை. லாரி ஓட்டுவதில் பெரிய கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. அதற்காக கோடவுன்ஸ் வேண்டும், வெயர்ஹெஸஸ் வேண்டும், அதைக் கண்காணிக்கப் பலவித செலவுகள் ஏற்படும் காரணத்தினால் அதை

1st April 1965] [திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்]

ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. நிர்வாகம் சம்பந்தமாக கனம் அங்கத் தினர் திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் சொன்னதை ஏற்றுக் கொள்கிறேன். ஒரு டைரக்டர் இதைச் சமாளிக்க முடியாது, அவ்வளவு பெரிய இலாகா இது. 1,100 பஸ்கள் இப்போது ஓடுகின்றன. அதுவும் நாம் நடத்திக் கொண்டிருக்கிற லாங் டிஸ்டன்ஸ் பஸ்கள் மூலமாக சென்னை ராஜ்யம் பூராவும் எல்லா ஜில்லாத் தலை நகரத்திற்கும் இன்று கணக்கின் கொடுத்து விட்டோம். ரெயிலில் பிரயாணம் செய்யாமல் சென்னை மாநிலம் பூராவும் பஸ்ஸில் செல்ல முடியும். எந்த இடமாக இருந்தாலும் சரி, போக முடியும். அந்தவிதமான பரந்த ஒரு அமைப்பிற்கு ஒரு டைரக்டர் போதுமா என்றால் அது பரிசீலிக்கவேண்டியதுதான், யோசனை செய்யவேண்டியதுதான். அதற்காக நாம் இப்போது ஒரு டெப்டி டைரக்டரைப் போட்டிருக்கிறோம். அவரும் ஒரு ஐ.ஏ.எஸ். ஆபீசர்தான். அவர் பெரிய அளவிற்கு டைரக்டர் அலுவல்கள் எல்லாவற்றையும் ஏற்று வேலையில் சிறிது நிவாரணம் கொடுக்கும் அமைப்பை ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். மேலும் பிற்காலத்திற்கு இது ட்ரெயினிங்காக ஏற்பட்டு, அந்த நிர்வாகத்தை ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்பதற்காகவும் இதைச் செய்திருக்கிறோம். அந்த விஷயம் பற்றி இப்போது எந்த மாறுதலும் செய்யவேண்டிய அவசியம் ஏற்படவில்லை. ட்ரான்ஸ்போர்ட் போர்டு அமைக்க வேண்டுமென்று சொல்கிற கருத்து இதைக் கார்ப்பரேஷனாகச் செய்தால்தான் செய்யமுடியும். சர்க்கார் இலாகாவை வைத்துக் கொண்டு போர்டு அமைப்பது என்றால் அதிகாரத்தை யார் யாருக்குப் பிரித்து கொடுப்பது என்ற பிரச்சனைகள் வரும். ஆகவே போர்டு அமைக்காமல் ஒரு டைரக்டர், ஒரு டெப்டி டைரக்டர் வேண்டுமானால் இன்னொரு டெப்டி டைரக்டர் கூட போட்டுக் கொள்ளலாம். லாங் டிஸ்டன்ஸ் பஸ்களை பார்த்துக் கொள்ள ஒருவரைப் போடலாம். ஆனால் போர்டு அமைப்பது அவ்வளவு சௌகரியமாக இருக்காது.

இன்னொன்று எனக்குப் பிடித்தமான விஷயம்தான். சர்க்கார் துறையில் அவ்வளவு எஃபிஷியன்டாக நடப்பதில்லை என்று பலர் சொல்லுகிறார்கள். அதற்கு காரணம், நம்முடைய நிர்வாகத்தில் இருக்கின்ற முறைதான். தனியார் துறையை எடுத்துக் கொண்டால் ஒருவர் அந்தத் துறை ஆரம்பித்த காலத்திலிருந்து அவர் சாகிற வரையிலும் அதிலேயே இருப்பார். அதன் மூலம் அந்த கம்பெனியில் 20 வருஷங்களாக ஏற்பட்டிருக்கின்ற அனுபவத்தைக் கொண்டு நல்ல முறையில் தொழிலை நடத்துவதற்கு பயிற்சி பெற்று விடுகிறார். சர்க்கார் இலாகாவில் அந்த நிலைமை இல்லை. எனக்குக்கூட ஒரு யோசனை இருக்கிறது, இதற்காக தனியாக ஏதாவது ஒரு கேடரை தயார் செய்து, தனியாக உத்தி யோகஸ்தர்களை தயார் செய்து, இந்த மாதிரியான தொழில்களில் போட்டுவிடலாம். அவர்களுக்கு மற்ற பதவிகளில் எவ்வாறு ப்ரமோஷன் வருகிறதோ அதற்கேற்றவாறு சம்பளத்தை உயர்த்தி கொடுத்துவிடலாம். இதற்கு பூர்வாங்கமாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். தற்போது டெக்ஸ்டைல் மின்

11-30
a.m.

[திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்] [1st April 1965]

சம்பந்தமாக நல்ல இளைஞர்களை தேர்ந்தெடுத்து பயிற்சி கொடுத்து அவர்களை அடிக்கடி மாற்றாமல் வைத்திருக்கலாம் என்பதுதான் திட்டம்.

Sir, I will take about 10 to 15 minutes.

MR. SPEAKER: I think the House has no objection to sit till about 1-50 p.m.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: இவர்களுக்கு தனியாக பயிற்சி கொடுத்து, “நேஷனல் ப்ரொடக்ட்விட்டி கௌன்சில்”, “சௌத் இந்தியா டெக்ஸ்டைல் ரிசர்ச் அசோசியேஷன்” போன்ற வைகளில் பயிற்சி கொடுக்கப்படுகிறது. இதில் இருக்கின்ற உத்தியோகஸ்தர்கள் டெப்டி கலெக்டர்களாக இருந்து டி.ஆர்.ஓ. வாக பதவி உயர்வு பெறும்போது, அதற்குரிய சம்பளத்தை கொடுத்துவிடலாம் என்கின்ற ஏற்பாட்டை இப்போது செய்து கொண்டிருக்கிறோம். இதே முறையை எல்லாத் துறைக்கும் விஸ்தரிக்கலாம் என்று சர்க்கார் யோசனை செய்து கொண்டிருக்கிறது.

ஆடிட் சம்பந்தமாக எனக்கும் திரு. கணேசன் அவர்கள் சொல்லுகின்ற அபிப்பிராயம்தான். கமர்ஷியல் ஆடிட் என்கிற முறையில் ஆடிட் செய்தால் தவறுகள் சிக்கிரமாக கண்டு பிடிக்கப்படும். அக்கௌண்டன்ட்-ஜெனரல் ஆடிட் என்று வரும்போது, விதிகளப்படி சாங்ஷன் செய்யப்பட்டிருக்கிறதா? விதிகளின்படி நடந்திருக்கிறதா? விதிகளப்படி “டென்டர் கால்லபார்” செய்யப்பட்டிருக்கிறதா? அதன்படி பணம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா? என்றெல்லாம் ஏ.ஜி. ஆடிட்டில் பார்க்கிறார்கள். கமர்ஷியல் ஆடிட் என்று சொல்லும்போது எப்படி பணம் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது? செலவு செய்திருப்பது நியாயம் தானா என்பதை மட்டும் தான் பார்ப்பார்கள். அவ்வாறு இருந்தால், நிர்வாகத்தில் இருக்கின்றவர்களுக்கு நன்றாகவும் திறமையாகவும் வேலை செய்வதற்கு சத்தர்ப்பம் இருக்கும். இப்போதுள்ள நிலைமையில் ஸ்பேர் பார்ட்ஸ் வாங்கவேண்டுமென்றால், இலாகா மூலமாக டென்டர் போடப்பட்டு, அதிலுள்ள விலைகளை எல்லாம் பார்த்து அதன் பின்னால் தான் ஆர்டர் கொடுத்து வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. இதற்கிடையில் 10 நாட்கள் வண்டி ஓடாமல் நின்று விடும். பத்து நாட்கள் வண்டி ஓடவில்லை என்றால், நாள் ஒன்றுக்கு ரூ. 300 வீதம் பத்து நாட்களுக்கு 3,000 ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்படும். இதற்கான பார்ட்லை வெளியில் வாங்கினால் 150 ரூபாய் தான் ஆகும். இந்த முறையை மாற்றுவதற்கு நம்மால் மட்டும் முடியாது. நேஷனல் டெவலப்மென்ட் கவுன்சில் கமிட்டியிலும் சொல்லியிருக்கிறோம். சர்க்கார் நடத்துகின்ற கமர்ஷியல் புரான்ஸ்சாக்ஷன், இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டாபிளிஷ்மென்ட் முதலியவைகளில், கமர்ஷியல் ஆடிட் முடிந்த பின்னால் அந்த ரிப்போர்ட்டின் மீது ஏ. ஜி. தனிக்கை வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு இருக்கின்ற கான்ஸ்டிடியூஷன் விதிப்படி இந்த முறையை உடனே மாற்றிவிட முடியாது. “கன்ஸாலிடேட்டட் ஃபண்ட்” டிலிருந்து செலவுசெய்வதை ஏ.ஜி. மூலம்தான்

1st April 1965] [திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்]

தணிக்கை செய்ய வேண்டும் என்று இருக்கிறது. ஆகவே இந்த முறையை மாற்றுவது என்பது இப்போது முடியாது. மாற்று வதற்குரிய வழிகளை ஏற்படுத்தினால் பொதுத் துறைக்கும் நல்லது தான், பொதுத் துறையில் வேலை செய்கின்றவர்களுக்கும் நல்லது தான். எண்டர்பிரைஸ்-ம் பாதிக்காமல் இருக்கும்.

வொர்க்கர்ஸ் பார்டிசிபேஷன் விஷயத்தில் இதை நாம் டிரான்ஸ் போர்டில் முதன் முதலாக அமுலுக்கு கொண்டு வந்தோம். ஆனால் யூனியனில் இருந்த சண்டையின் காரணமாக அது சரியாக நடைபெறவில்லை. ஒவ்வொரு யூனியனிலிருந்தும் பிரதிநிதிகளை தேர்ந்தெடுத்த அனுப்பி, பொறுப்புணர்ச்சியோடு அவர்கள் தங்கள் அபிப்பிராயங்களை சொல்லக்கூடிய ஏற்பாடு இருந்தால் நிச்சயமாக இன்னும் அதிகமாக லாபம் கிடைக்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. அதை செய்யவேண்டும் என்றுதான் அகில இந்தியாவிலேயே முதல் முதலாக இங்குள்ள டிரான்ஸ்போர்டில் கொண்டு வருவதற்கு ஏற்பாடு செய்தேன். ஆனால் அன்றிருந்த யூனியன்களில் இருந்த சண்டைகள் காரணமாக சரியாக நடத்த முடியாமல் போயிற்று.

பஸ் எஃபிஷியன்ஸியை எடுத்துக்கொண்டால், 82 சதவிகிதம் முதல் 85 சதவிகிதம் வரை ரோட்டில் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. நம்முடைய விதிகளை எல்லாம் இப்போது நல்ல முறையில் அமைத்து வண்டிகளை எல்லாம் விதிகளை மீறாமல் ஒழுங்காக வைத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்றால் நம்மால் 85, 86 சதவிகிதத்திற்கு மேல் ஓட்ட முடியாது. மாதாந்திர ஓவர்-ஹால், பிரேக் சர்ட்டிகேட் இவைகளுக்கெல்லாம் குறைந்தது 10 சதவிகிதம் வண்டிகள் ஓடாமல் நிற்கத்தான் செய்யும். மேற்கொண்டு ரீ அரேன்ஜ்மென்ட்-க்காக 3 அல்லது 4 சதவிகிதம் இருக்கிறது. இப்போது பல முறைகளை வைத்திருக்கிறோம். முன்னால் மிகவும் சீர்கேடான முறை இருந்தது. 1958-வது ஆண்டை எடுத்துக்கொண்டால் சந்தேகக்குறைய 65 சதவிகிதம், 70 சதவிகிதம் என்கிற முறையில் தான் ரோடுகளில் வண்டிகள் போய்க் கொண்டிருந்தன. அதாவது நான்கில் ஒரு பாகம் ஓடாமல் இருந்தது. இப்போது லிஸ்டமாடிக்காக பல முறைகளை வகுத்திருப்பதால் இந்தக் குறைகள் எல்லாம் தவிர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. காரணம்? வருஷங்களுக்கு ஒரு முறை புது பஸ் விடுகிறோம். ஒரு வருஷத்திற்கு 10 சதவிகிதம் பஸ்களை அதிகரித்து வருகிறோம். இதற்கெல்லாம் திட்டவட்டமான விதிகளை போட்டிருக்கிறோம் ஆட்டோமாட்டிக்காக இந்த விதிகளை எல்லாம் உபயோகிப்பதின் மூலமாக ஏராளமான வளர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது. டிப்ரிஸியேஷனைப் பொறுத்தவரையில், 5 வருடங்களுக்குள் டிப்ரிஸியேஷன் 20 சதவிகிதம் என்று ஸ்ட்ரைட் லைன் டிப்ரிஸியேஷன் போட்டு 5 வருடத்தில் டிப்ரிசியேஷன் போட்டு விடுகிறோம். அதனால்தான் “வெகிக்ளஸ் ஆன் ரோட்ஸ்”, “எபிஷியன்ஸி இன் ஆப்ரேஷன்” இவைகளில் எல்லாம் நமது வளர்ச்சி முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறது. ரோடுகளில் குறைந்தது 82 சதவிகிதம் என்றும் கூடுதல் 85 சதவிகிதம் என்றும் ஆகியிருக்கிறது.

[திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்] [1st April 1965]

பாடி பிஸ்டிங்-கை எடுத்துக்கொண்டால் கன்னியாகுமரியில் இதற்காக புதிய ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். குரோம்பேட்டை யிலும் பாடி பிஸ்டிங்ஸ்-ஸை விஸ்தரித்து இருக்கிறோம். சென்ற ஆண்டில் ஒரு பாடி கூட நாம் வெளியில் கட்டவில்லை. இந்த வருடம் நமக்கு தேவையிருந்த 282 பாடிகளும் டிரான்ஸ்போர்டில் கட்டியிருக்கிறோம்.

அடுத்தபடியாக திரு. குஞ்சன் நாடார் அவர்கள் கன்னியாகுமரியிலுள்ளவர்களுக்கு சரியானபடி வேலை கொடுப்பதில்லை என்று சொன்னார்கள். சென்ற தடவை இதைப்பற்றி சொன்ன போதும் நான் மறுத்தேன், அது உண்மையல்ல என்று. இதற்கு வேண்டிய புள்ளிவிவரங்களையும் கொடுக்க நான் தயாராய் இருக்கிறேன். கன்னியாகுமரி ஜில்லாவில் டிரான்ஸ்போர்ட் இலாகாவில் வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்டவர்கள் அனைவரும் கன்னியாகுமரி ஜில்லாவை சேர்ந்தவர்கள். எக்ஸ்பிரஸ் சர்வீஸில் இருப்பவர்கள் 25 சதவிகிதம் கன்னியாகுமரி ஜில்லாவை சேர்ந்தவர்கள். மொத்தம் 'ஓவர்-ஆல் பொஸிஷனை' பார்த்தால் 16 சதவிகிதம் டிரைவர்கள் கன்னியாகுமரியைச் சேர்ந்தவர்கள். கண்டக்டர்களில் 25 சதவிகிதம் கன்னியாகுமரியைச் சேர்ந்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்கள் சொன்ன குற்றச்சாட்டை ஆதாரத்தோடு நான் மறுக்கிறேன். இந்த மாதிரி சொல்லி கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் ஏதாவது தவறான எண்ணத்தை வளர்க்கலாம் என்று கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் நினைத்திருந்தால் அது நியாயமல்ல என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அவர்கள் என்னைப் பார்த்து, "Do not teach us to hate you" என்றார்கள். நான் கற்றுக்கொடுத்தால் கேட்கப்போகிறவரா திரு. குஞ்சன் நாடார் அவர்கள். ஆகவே விவரத்தை தெரிந்து கொண்டு குற்றச்சாட்டை சொல்லவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ரெஸ்ட் ஹவுஸ் இன்னும் நன்றாக இருக்கவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். இதெல்லாம் இம்ப்ரூவ்மெண்ட் செய்ய வேண்டும் என்று சர்க்காருக்குச் சொல்லக்கூடிய யோசனைகள். நாம் இப்போது லாங் ரூட்-களில் செய்து கொடுத்திருக்கின்ற ரெஸ்ட் ஹவுஸ் வசதிகள், தனியார் துறையில் எந்த இடத்திலும் செய்து கொடுக்கவில்லை. இப்போது சில இடங்களில் டிரான்ஸ்போர்ட் இலாகாவிலிருந்து ரெஸ்ட் ஹவுஸ் கட்டியிருக்கிறோம். பல இடங்களிலும் பாஸஞ்சர்ஸ் ஷெட் அமைத்துக் கொடுத்திருக்கிறோம். கோவையிலும், திருச்சியிலும் ரெஸ்ட் ஹவுஸ் அமைத்துக் கொடுத்திருக்கிறோம். அவை யாரும் குறை சொல்ல முடியாத அளவுக்கு இருக்கின்றன. இதைவிட தனியார் துறையில் நல்ல வசதிகள் செய்து கொடுத்திருப்பதாக திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் சொன்னார்கள். நானும் இந்த ராஜ்யம் பூராவும் போய்ப் பார்த்தேன். தனியார் துறையில் நாம் கட்டியிருக்கிற கோயம்புத்தூர் ரெஸ்ட் ஹவுஸ் போலவோ, திருச்சியில் நாம் கட்டியிருக்கிற ரெஸ்ட் ஹவுஸ் போலவோ யாரும் கட்டியதாகத் தெரியவில்லை. என் கண்ணுக்குத் தெரியாமல் ஏதாவது கட்டியிருக்கிறார்களோ என்று சந்தேகப்படுகிறேன்.

1st April 1965]

[திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்]

அடுத்தாற்போல ஒரு பெரிய கொள்கை சொன்னார்கள்--அது எனக்கே தூக்கி வாரிப்போட்டது. 'சர்க்கார் மொனாப்பலிஸ்டாக இருக்கக் கூடாது, சர்க்காரும் ஓட்டவேண்டும், தனியாரும் ஓட்டவேண்டும், அதுதான் சோஷலிஸம்' என்று சொன்னார்கள். அது தான் எனது விருப்பம் என்று சொன்னால் புரிந்து கொள்ளலாம். இதுதான் சோஷலிசம் என்று சொன்னால் என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. அதுமாதிரி ஓட்டவேண்டும் என்று சொன்னால் பரவாயில்லை. அதுதான் சோஷலிஸக் கொள்கை என்று சொல்லுவது தப்பு. இல்லை, அப்படித்தான் தனியாருக்கு பஸ் ஓட்டும் உரிமை கொடுக்கவில்லையா என்று பார்த்தால் அந்தக் குற்றச்சாட்டும் உண்மையல்ல என்பது புலப்படும். நாம் சென்னையிலிருந்து திருச்சிக்கு நான்கு பஸ்கள் ஓட்டுகிறோம் என்று சொன்னால், 40 பஸ்கள் தனியார் துறையில் ஓடுகின்றன. ஒரு வித்தியாசம் என்ன என்றால் அவர்கள் இங்கிருந்து திருச்சிக்கு நேராக ஓட்ட முடியாது. இங்கிருந்து திண்டிவனம் வரையில் போகிறது, விழுப்புரம் வரையில் போகிறது, மற்ற மற்ற இடங்களுக்குப் போகிறது. அவ்வளவுதானையொழிய தனியார் சர்க்கார் பஸ் ஓட்டுகிற இடத்தில் ஓட்டக் கூடாது என்று எந்த விதமான விதியும் போடவில்லை. ரோடில் போகிறவர்களுக்கே இது நன்றாகத் தெரியும். இதிலே ரெஸ்ட்ரிக்டஷன் ஒன்றும் கிடையாது.

இன்னும் ஸ்பேர் பார்ட்ஸ் போன்றவைகள் சரியான முறையில் கொடுக்கப்படவில்லை என்று சொன்னார்கள். யாரோ ஒரு தொழிலாளி வந்து சொல்லுகிறான் என்று சட்ட சபையில் சொல்லி விட்டால் அது ரொம்பவும் கஷ்டமாகப் போய்விடும். ஒவ்வொரு தொழிலாளியையும் ஸாடிஸ்பை செய்ய முடியாது. அவனுக்கு என்ன குறையோ, என்ன காரணமோ, எதற்காக இப்படிச் சொன்னானோ? கூடுமான வரையில் ஸ்பேர் பார்ட்ஸை அதிகமாக வாங்கி வைத்து, தணிக்கை அதிகாரிகள் என் இவ்வளவு வாங்கி வைக்கிறீர்கள் என்று கேட்டும் கூட, கிடைக்காமல் போய் விடுகிறது, அதனால் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது, ஸ்பேர் பார்ட்ஸ் திடீர் திடீரென்று மார்க்கெட்டில் வாங்கக் கூடியவைகளாக இல்லை என்று லிமிட்டைக் கூட அதிகரித்து வைத்திருக்கிறோம், எண்ணிக்கையைக் கூட அதிகரித்து வைத்திருக்கிறோம். இவ்வாறு அவர்கள் சொல்லியிருந்தால் அது சொன்னவர்கள் தவறு என்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தொழிலாளர்கள் சம்பளம் எல்லாம் குறைவு என்று சொன்னார்கள். நஷ்டம் என்ற பல்லவி போலத் தான் தொழிலாளர் சம்பளம் குறைவு என்று பாடுவதும். தொழிலாளர்கள் முன்னே கூட, அவர்களைக் கூப்பிட்டு "ஒரு தனிப்பட்ட முதலாளி என்னென்ன வசதிகள் கொடுக்கிறார்களோ அதே வசதிகளை உடனே அப்படியே செய்து விடுகிறேன்" என்று நான் சொன்னேன். இன்றைக்கு பல இனங்களில் நாம் கொடுக்கிற வசதிகள் அதிகம். இது நம் சட்ட சபையில் இருக்கிறவர்களுக்குத் தெரியும், தொழிலாளர்களுக்கும் நன்றாகத் தெரியும். தொழிலாளர்களும் யோசனை

[திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்]

[1st April 1965]

செய்து விட்டு வந்து, அதெல்லாம் வேண்டாம், இப்போது கொடுப்பதைவிட கொஞ்சம் ஜாஸ்தி கொடுங்கள் என்று சொன்னார்கள். இன்றைக்கு கிராச்சயிட்டியை எடுத்துக்கொண்டால் சர்க்கார் போக்குவரத்து துறையில் கொடுக்கும் அளவு தனியார் துறையில் இந்தியாவிலேயே எங்கும் கிடையாது. கடைசியாக அவர்கள் வாங்கும் சம்பளத்தில் ஒரு மாதச் சம்பளம் என்ன என்பதை அடிப்படையாக வைத்து, எத்தனை வருஷம் சர்வீஸ் செய்திருக்கிறார்களோ, ஒரு வருஷ சர்வீசுக்கு ஒரு மாத சம்பளம் என்று 30 வருஷம் சர்வீஸ் என்றால் 30 மாத சம்பளம் கொடுக்கிறோம். அதுவும் பே கமிஷன் சிபாரிசில் டியர்னெஸ் அலவன்சும் சம்பளத்துடன் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. மற்ற கம்பெனிகளில் பேசிக் பேர் என்று 40—45 ரூபாய் கொடுத்து அதற்கு 15 மாதம் வாங்குவதற்கு பதில் 90 ரூபாய் என்ற அடிப்படையில் 30—35 மாதம் வாங்கக் கூடிய அளவுக்கு இருக்கிறது. இது அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். அவர்கள் இந்தப் பிரச்சனை பற்றி பல முறை என்னிடத்தில் பேசுகிறார்கள். சொல்லி விட்டு, அது தெரிகிறது, இன்னும் கொஞ்சம்கூடக் கொடுத்தால் நல்லது என்று சொல்லுவார்கள். சர்க்காரைப் பொறுத்தவரையில் தொழிலாளர்களுக்கு நல்ல வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்பதுதான். அடிப்படைக் கொள்கை, லட்சியம். இன்றைக்கு பலவித இன்ஸெண்ட்டிவ் போனஸ் கொடுக்கிறோம். க்ரோம்பேட்டையில் வேலை செய்கிறவர்களுக்கு இன்ஸெண்ட்டிவ் போனஸ் பிரகாரம் கணிசமான தொகை வந்து அவர்களெல்லாம் சந்தோஷப்பட்டார்கள். ரிப்பேர் செய்கிறவர்களுக்கு, டிரைவர்களுக்கு, கண்டக்டர்களுக்கு பர்ஃபெக்ட் அட்டென்டென்ஸ் என்று சொல்லி போனஸ் கொடுக்கிறோம். ரிப்பேர் செய்தது இவ்வளவு என்று சொல்லி போனஸ் கொடுக்கிறோம். பாடி கட்டியது இவ்வளவு என்று சொல்லி போனஸ் கொடுக்கிறோம். இன்செண்ட்டிவ் போனசுடன் சேர்ந்து வருவாய் பெருகுவது தொழிலாளர்களுக்கும் நல்லது, நிர்வாகத்திற்கும் நல்லது. அதன் மூலமாக அதிகப்படி வருவாய் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்து சிரிய முறையில் டிரான்ஸ்போர்ட் ஸிஸ்டம் இயங்க வழி செய்திருக்கிறோம்.

முடிவாக, இந்தத் துறை இவ்வளவு திறமையாக நடந்தாலும் மேலும் திறமையாக நடத்த முடியும் என்று சொல்லுவதை யாரும் மறுக்க மாட்டார்கள். என்னைப் பொறுத்தவரையில் எந்தத் துறையில் இருந்தாலும் போதிய அளவு நன்றாக வேலை செய்கிறது என்று பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக் கொள்வதோடு நிறுத்திக் கொள்ளுவதில்லை. மேலும் திறமையாக வேலை செய்ய வேண்டுமென்று ஊக்கத்தையும் டார்கெட்டுகளையும் கொடுப்பதுதான் வழக்கம். இந்தத் துறையைப் பற்றிப் பரிசீலிக்கவேண்டும் என்று சொன்னால் அங்கத்தினர்கள் கொண்ட கமிட்டிக்குப் பதில் இன்றைக்கு எஸ்டிமேட்ஸ் கமிட்டி இருக்கிறது. எஸ்டிமேட்ஸ் கமிட்டி இந்தச் சபையின் அங்கத்தினர்களையெல்லாம் கொண்டது. அவர்கள் எடுத்துக்கொண்டு பரிசீலனை செய்யலாம். அந்த முறையில் அவர்கள் ஒரு முறை செய்தார்கள்—1960-ம் ஆண்டில் என்று

1st April 1965] [திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்]

நினைக்கிறேன். அந்த சமயம் பரிசீலனை செய்தபோது முந்தைய ஆண்டுக் கணக்குகளெல்லாம்தான் இருந்தன. அதனால் அவர்கள் செய்த சிபாரிசுகள் பிரகரம் ஆகும்போதே அதற்கு மேலேயே நடந்து விட்டது. இந்த முறை எடுத்துக்கொண்டால் அதற்கு வேண்டிய எல்லாவித உதவிகளும் கொடுத்து அந்த எஸ்டிமேட்ஸ் கமிட்டியின் சிபாரிசுகளையெல்லாம் சர்க்கார் மிகக் கவனத்தோடு ஆலோசிக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதற்குப் பிறகு அவசியம் ஏற்பட்டால் நாம் நிபுணர்களைப் பார்க்கச் சொல்லலாம். டிபார்ட்மெண்டைப் பரிசீலனை செய்யச் சொல்லுவதல்ல. சென்னை ராஜ்ய மொத்த டிரான்ஸ்போர்ட் எப்படி இருக்கவேண்டும், சென்னை ராஜ்யத்தினுடைய போக்குவரத்து நிலை இன்றைக்கு எப்படி இருக்கிறது, இதற்கு எந்தவித பெரிய முன்னேற்றங்கள் செய்யவேண்டுமென்று, எப்படி இண்டஸ்ட்ரிசைப் பொறுத்த வரையில் நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சென்னை ராஜ்யத்திற்கு என்னென்ன தேவைப் படுகிறது என்று பார்த்து ஒரு அறிக்கையை நாஷனல் கவுன்சில் ஆஃப் அப்டைட் இக்னாமிக்ஸ் என்ற ஸ்தாபனத்தைக் கொடுக்கச் சொன்னோமோ, அந்த மாதிரி விரிவான முறையில் செய்யலாம். அப்படிச் செய்வதற்கு முன்னால் ஏதாவது ஒரு அறிக்கை இருப்பதுதான் நல்லது. அந்த அறிக்கையை நம் முடைய சட்ட சபை எஸ்டிமேட்ஸ் கமிட்டி பரிசீலனை செய்து கொடுக்குமானால், அதற்கு மேல் சர்க்கார் வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்தக் கருத்துக்களைச் சொன்ன பிறகு, கனம் கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் தங்களுடைய தீர்மானத்தை வாபஸ் பெறுவார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : நான் என்னுடைய தீர்மானத்தை வற்புறுத்தவில்லை.

The Resolution was, by leave, withdrawn.

VI.—ANNOUNCEMENT.

BILLS PASSED BY THE COUNCIL.

MR. SPEAKER : I have to announce to the House that the following Bills have been passed by the Legislative Council without any recommendation :

1. The Madras General Sales Tax (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 6 of 1965).

2. The Madras Appropriation (No. 2) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 8 of 1965).

3. The Madras Appropriation (No. 3) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 9 of 1965).

The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. on Saturday, the 3rd April 1965.

The House then adjourned.

[1st April 1965

VII.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules and Orders.

Nil.

B. Reports, Notifications and Other Papers.

* III. *The Madras Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Amendment Bill, 1965 (L.A. Bili No. 10 of 1965), with annexure.*

112. *List of Unstarred Questions and Answers form Nos. 62 to 74.*

* Circulated to Members on 30th March 1965.

1st April 1965]

APPENDIX I

[Vide answer to Starred Question No 399 on page 697.]

Statement made in Parliament by the Prime Minister about the meeting of Chief Ministers of States and Central Ministers held on February 23-24, 1965.

The Conference recalled that through the provisions on the subject in the Constitution, through the enactment of the Official Languages Act, through the decision to have a tri-lingual basis for education and through the assurances given on the floor of the Lok Sabha by Pandit Jawaharlal Nehru, and reiterated and amplified by me in a broadcast to the nation on February 11, 1965, both the long-term objectives and the need to move towards them with necessary caution had already been spelt out. Hindi is the official language of the Union and English is to continue as an associate language. There was no question of making any modification in these basic decisions on which alone a sound policy could be evolved. What needed consideration was a number of practical issues arising therefrom, including the amendments to the Official Languages Act, 1963, to give effect to the assurances referred to above. The Chief Ministers agreed that the examination of these issues should be taken in hand.

2. The importance of ensuring equality of opportunity as enjoined by the Constitution as between people belonging to different parts of the country was emphasised by many Chief Ministers. Reference was also made to the question of the various States having an equitable share in the All-India Services. The need for evolving a sound system of moderation for examinations for All-India and Higher Central Services before the introduction of Hindi as an optional medium was emphasised. It was further urged that consideration should be given to the introduction of regional languages as media for these examinations. It was suggested that before any decisions are taken on these questions, a study of all the aspects involved should be undertaken in co-operation with the Union Public Service Commission.

3. The working of the three-language formula evolved by the Chief Ministers' Conference on National Integration and accepted by the State Governments was reviewed. It was decided that this formula should be fully and effectively implemented in all the States. It was urged that in accordance with this formula, the study of an Indian Language, in current use, preferably one of the Southern languages, apart from Hindi and English in the Hindi-speaking areas and of Hindi along with the regional languages and English in the Non-Hindi speaking areas would further promote the sense of national unity and encourage better and freer communication between the people in the different parts of the country.

4. Necessary action will now be taken by the Union Government in pursuance of the above decisions.

[1st April 1965]

அரசியலமைப்பில் இப்பொருள்பற்றியுள்ள ஷரத்துக்கள் மூலமும், ஆட்சி மொழிச் சட்டம் இயற்றப்பட்டதன் மூலமும், மும்மொழித் திட்ட அடிப்படையில் கல்வி புகட்ட வேண்டுமென்கிற முடிவின் மூலமும், பாராளுமன்றத்தில் பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் அளித்த வாக்குறுதிகள் மூலமாகவும், 1963, பிப்ரவரி 11-ம் தேதியன்று நாட்டு மக்களுக்கு நான் வானொலியில் நிகழ்த்திய உரையில் அந்த வாக்குறுதிகளை உறுதியாக்கித் தெளிவுற எடுத்துச் சொன்னதன் மூலமாகவும், அவற்றின் நீண்ட காலக் குறிக்கோள்களையும் அவற்றை அடைய எச்சரிக்கையுடன் அணுக வேண்டிய அவசியத்தையும் முன்னரே விளக்கியுள்ளோமென்பதை இந்த மாநாடு நினைவு கூர்ந்தது. இந்திய யூனியனின் ஆட்சி மொழி ஹிந்தி; ஆங்கிலம் துணைமொழியாக நீடித்திருக்கும். இந்த அடிப்படை முடிவுகளில் எந்த மாற்றமும் செய்வதற்கில்லை. இவற்றின் மூலம் சிறந்ததொரு கொள்கையை உருவாக்க முடியும். மேற்சொன்ன வாக்குறுதிகளைச் செயல்படுத்தும் வகையில் 1963-ம் ஆண்டு ஆட்சி மொழிச் சட்டத்தைத் திருத்துவது உட்பட இதிலிருந்து எழும் பல நடைமுறைப் பிரச்சினைகளை நாம் சிந்திக்க வேண்டியிருக்கிறது. இப்பிரச்சினைகளைப் பரிசீலனை செய்ய முற்பட வேண்டுமென்று முதலமைச்சர்கள் ஒப்புக்கொண்டனர்.

2. நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளைச் சேர்ந்த மக்களுக்குச் சம வாய்ப்புக்கள் அளிக்க வேண்டுமென்று அரசியலமைப்பில் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. இதை உறுதிப்படுத்துவது முக்கியமெனப் பல முதலமைச்சர்கள் வலியுறுத்தினர். அனைத்திந்தியப் பணிகளில் பல்வேறு மாநிலங்களும் சமமான பங்குபெறுவது பற்றியும் குறிப்பிடப்பட்டது. இந்தியை விருப்ப மொழியாக அமுலாக்குவதற்கு முன்னர் அனைத்திந்தியப் பணிகள், மத்திய அரசாங்க உயர்நிலைப் பணிகள் இவற்றிற்கான தேர்வுகளுக்கு நல்லதொரு சமனத் திட்டத்தை (sound system of moderation) உருவாக்குவதன் அவசியம் வலியுறுத்தப்பட்டது. இத்தேர்வுகளில் வட்டார மொழிகளிலும் எழுதலாமென்பதை அமலாக்குவது குறித்து ஆலோசிக்க வேண்டுமென்று எடுத்துக் கூறப்பட்டது. இப்பிரச்சனைகள் மீது எந்த விதமான முடிவுகளையும் எடுப்பதற்கு முன் இவை காரணமாக எழும் எல்லா அம்சங்களையும் மத்திய அரசாங்கப் பணியாளர் தேர்வுக் கழகத்தின் ஒத்துழைப்புடன் ஆராய வேண்டுமென்று கருத்துத் தெரிவிக்கப்பட்டது.

3. தேசிய ஒருமைப்பாடு குறித்த முதலமைச்சர்கள் மாநாட்டில் உருவாக்கப்பட்டு மாநில அரசாங்கங்கள் ஒப்புக்கொண்ட மும் மொழித் திட்டம் செயல்படுவதுபற்றி ஆராயப்பட்டது. இத் திட்டம் எல்லா மாநிலங்களிலும் முழுமையாகவும் முனைப்பாகவும் நிறைவேற்றப்படவேண்டுமென்று தீர்மானிக்கப்பட்டது. இத் திட்டத்தின்படி ஹிந்தி மொழி பேசப்படும் பகுதிகளில் இந்தி, ஆங்கிலம் இவற்றுடன் தற்போதுள்ள இந்திய மொழி ஒன்றை சிறப்பாகத் தென் இந்திய மொழிகளில் ஒன்றை படிப்பதும், இந்தி பேசப்படாத பகுதிகளில் வட்டார மொழி, ஆங்கிலம் இவற்றுடன் ஹிந்தி மொழியைப் படிப்பதும் நாட்டு ஒற்றுமை உணர்வை

1st April 1965]

வளர்க்குமென்றும், நாட்டின் பல்வேறு பகுதி மக்களிடையே சிறப்பான, இயல்பான தொடர்பை ஏற்படுத்துமென்றும் வலியுறுத்தப்பட்டது.

4. மேற்சொன்ன முடிவுகளையொட்டி மத்திய அரசாங்கம் இப்போது அவசியமான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளும்.

APPENDIX II.

[Vide answer to Starred Question No. 416 on page 728.]

(a) Yes.

(b) Comprehensive improvements to the existing water-supply schemes were drawn up in March 1955 comprising the following 3 parts :—

(1) Augmenting of the supply of Siruvani source ;

(2) Improving the take-off arrangements and treatment works, conveyance of supply to the town service reservoir; and

(3) Redistribution, redesigning of the existing distribution within the town including Service Reservoirs.

Items of works in parts (2) and (3) have been completed. Part (1) of the Scheme which contemplates the construction of a storage reservoir 300 feet downstream side of the present dam across the Siruvani river will be taken up for investigation after the concurrence of the Government of Kerala to the proposal is received.

(அ) ஆம்.

(இ) தற்போதுள்ள தண்ணீர் வழங்கும் முறையில் விரிவான மேம்பாடுகள் செய்ய 1955-ம் ஆண்டு மார்ச் மாதத்தில் கீழ்க் காணும் மூன்று பகுதிகளைக் கொண்ட திட்டங்கள் வகுக்கப் பட்டன:—

(1) சிறுவாணி நீர் ஆதாரத்திலிருந்து நீர் வழங்குதலை விரிவாக்குதல்.

(2) தண்ணீர் எடுத்துச் செல்லுதல், சுத்தப்படுத்தும் வேலைகள், நகரத்திற்கு தண்ணீர் வழங்கும் நீர்த் தேக்கத்திற்குத் தண்ணீர் எடுத்துச் செல்லுதல் ஆகியவற்றை மேம்பாடு செய்தல்.

(3) தண்ணீர் வழங்கப்படும் நீர்த் தேக்கங்களுக்கும், நகரத்திற்குள் இப்போது நீர் வழங்கி வரும் அமைப்பு முறையைப் புதுப்பித்து புதிய இடங்களுக்கும் நீர் வழங்குதல்.

(2), (3) பகுதிகளில் உள்ள பணிகள் முடிக்கப்பட்டு விட்டன. தற்போது சிறுவாணி ஆற்றின் குறுக்கேயுள்ள அணையின் கீழ்ப் புறத்தில் 300 அடி தொலைவில் நீர்த் தேக்கம் கட்டும் திட்டத்திற்கு கேரள அரசாங்கத்திடமிருந்து ஒப்புதல் கிடைத்ததும் திட்டத்தின் கீழ் பகுதி புலனாய்விற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படும்.

[1st April 1965]

APPENDIX III.

[Vide answer to Unstarred Question No. 65 on page 279.]

ARREARS OF PANCHAYAT TAXES IN RESPECT OF TOWN PANCHAYATS IN
MADRAS STATE FOR THE YEARS 1960-61, 1961-62 and 1962-63.

Serial No.	Name of the Development. District.	1960-61. RS.	1961-62. RS.	1962-63. RS.	Total RS.
1	Tirunelveli South	14,328	10,671	24,201	49,200
2	Tirunelveli North	2,440	4,852	18,190	25,482
3	Vellore South	13,404	18,315	34,835	66,554
4	Vellore North	8,903	16,299	43,140	68,342
5	Salem North	62,376	81,230	1,14,284	2,57,890
6	Salem South	44,403	64,022	1,73,786	2,82,211
7	Chingleput	28,289	75,916	2,05,728	3,09,933
8	Coimbatore East	22,083	44,908	1,21,585	1,88,576
9	Coimbatore West	34,877	74,592	1,87,052	2,96,521
10	Nilgiris	56,417	63,494	1,26,382	2,46,293
11	Kanyakumari	44,133	56,784	88,693	1,89,610
12	Thanjavur East	38,291	38,743	56,886	1,33,920
13	Thanjavur West	6,390	18,365	45,631	70,386
14	Ramanathapuram East	5,705	16,078	43,839	65,622
15	Ramanathapuram West	3,224	7,193	17,676	28,093
16	Madurai East	24,122	20,875	69,604	1,14,601
17	Madurai West	10,906	19,288	26,200	56,394
18	Cuddalore North	3,641	10,725	28,039	42,405
19	Cuddalore South	6,759	16,409	35,193	58,361
20	Tiruchirappalli South	5,156	7,041	37,064	49,261
21	Tiruchirappalli North	2,811	4,981	7,219	15,011
Total ..		4,38,658	6,70,781	15,05,227	26,14,666

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS